

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa, NIP 118-221-89-97

Egz...

Tytuł opracowania	PROGRAM FUNKCJONALNO – UŻYTKOWY DLA ZADANIA „REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY RADZYŃSKIEJ.”
Adres obiektu	BRANICA RADZYŃSKA- KOLONIA 36 A, 21-300 BRANICA RADZYŃSKA, GMINA RZDZYŃ PODLASKI POWIAT RADZYŃSKI, WOJEWÓDZTWO LUBELSKIE
Kategoria obiektu budowlanego	Kategoria IX
Nazwa i numer obrębu ewidencyjnego	Nr. ewid. działki 061506_2.0005.168, Obręb Branica Radzyńska
Zamawiający	GMINA RADZYŃ PODLASKI WARSZAWSKA 32, 21-300 RADZYŃ PODLASKI
Zawartość opracowania	1. CZĘŚĆ OPISOWA 2. OPIS WYMAGAŃ ZAMAWIAJĄCEGO W STOSUNKU DO PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA 3. CZĘŚĆ INFORMACYJNA 4. ZAŁĄCZNIKI
Data opracowania	03. 2025

Zakres opracowania	Funkcja projektowa	Imię i nazwisko, specjalność u numer uprawnień budowlanych	Data opracowania	Podpis
ARCHITEKTURA	PROJEKTANT: Specjalność numer upr.	mgr inż. arch. PRZEMYSŁAW ALCHIMOWICZ nr upr. 270/LBOKK/2021 w specjalności architektonicznej do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń mgr inż. arch. JAKUB KORWIN-SZYMANOWSKI mgr inż. arch. WIKTOR SZULC	03.2025	

I Zakres prac projektowych.

Ia. Klasyfikacja usług wg Słownika CPV

KOD – CPV	NAZWA
71200000-0	Usługi architektoniczne i podobne
71220000-6	Usługi projektowania architektonicznego
71300000-1	Usługi inżynieryjne
71320000-7	Usługi inżynieryjne w zakresie projektowania
71321300-7	Usługi konsultacyjne w zakresie hydrauliki
71322000-1	Usługi inżynierii projektowej w zakresie inżynierii lądowej i wodnej
71327000-6	Usługi projektowania konstrukcji nośnych

SPIS TREŚCI

Lp. 1.0.	CZĘŚĆ OPISOWA PROGRAMU FUNKcjONALNO-UŻYTKOWEGO	
1.0.	OPIS OGÓLNY PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA	
2.0.	OPIS WYMAGAŃ ZAMAWIAJĄCEGO W STOSUNKU DO PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA	
2.1.	CHARAKTERYSTYCZNE PARAMETRY OKREŚLAJĄCE WIELKOŚĆ OBIEKTU	
2.2.	RYS HISTORYCZNY	
2.3.	SYTUACJA	
2.4.	RZUT	
2.5.	BRYŁA	
2.6.	ELEWACJE	
2.7.	WNĘTRZE	
2.8.	INSTALACJE W BUDYNKU	
3.0.	SZCZEGÓŁOWY ZAKRES PROJEKTÓW BUDOWLANYCH	
3.1.	PROJEKT REMONTU FUNDAMENTÓW	
3.2.	PROJEKT REMONTU PIWNIC	
3.3.	PROJEKT REMONTU I PRZEBUDOWY POMIESZCZEŃ NA PARTERZE	
3.4.	PROJEKT NOWEJ, ŻELBETOWEJ KLATKI SCHODOWEJ W CZĘŚCI A ZAWIERAJĄCY	
3.5.	PROJEKT I ADAPTACJA POMIESZCZENIA W PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI BUDYNKU NA POMIESZCZENIE KOTŁOWNI I POMP CIEPŁA WRAZ Z DOBOREM URZĄDZEŃ	
3.6.	PROJEKT REMONTU I PRZEBUDOWY ISTNIEJĄCEJ CZĘŚCI I PIĘTRA - CZĘŚĆ C	
3.7.	PROJEKT ADAPTACJI I REMONTU PODDASZA W SKRZYDLE POŁUDNIOWYM - CZĘŚĆ C	
3.8.	PROJEKT REMONTU DACHU	
3.9.	PROJEKT REMONTU ELEWACJI	
3.10.	PROJEKT REMONTU I PRZEBUDOWY SCHODÓW I TARASÓW ZEWNĘTRZNYCH	
3.11.	PROJEKT MONTAŻU PODNOŚNIKA DLA NIEPEŁNOSPRAWNYCH	
3.12.	PROJEKT ADAPTACJI PODDASZA W KORPUSIE ŚRODKOWYM I PÓŁNOCNYM SKRZYDLE BUDYNKU NA POMIESZCZENIA ZAJĘĆ I POMIESZCZENIA DLA GOŚCI	
4.0	AKTUALNE UWARUNKOWANIA WYKONYWANIA PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA	
4.1.	ZAGOSPODAROWANIE TERENU	
4.2.	WARUNKI HYDROGEOLOGICZNE	
4.3.	BUDYNEK	
4.3.1.	STAN ZACHOWANIA OBIEKTU	
4.3.1.1.	FUNDAMENTY	
4.3.1.2.	ŚCIANY ZEWNĘTRZNE I WEWNĘTRZNE KONSTRUKCYJNE	
4.3.1.3.	STROPY MIĘDZYKONDYGNACYJNE	
4.3.1.4.	KONSTRUKCJA DACHU	

4.3.1.5.	POKRYCIE DACHU	
4.3.1.6.	ELEMENTY WYKOŃCZENIA	
4.3.1.7.	ISTNIEJĄCE PRZYŁĄCZA TECHNICZNE	
4.4.	OGÓLNE WŁAŚCIWOŚCI FUNKCJONALNO – PRZESTRZENNE	
4.5.	PODZIAŁ FUNKCJONALNY OBIEKTU	
4.6.	OPIS WYMAGAŃ ZAMAWIAJĄCEGO W STOSUNKU DO PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA	
2.0.	OPIS WYMAGAŃ ZAMAWIAJĄCEGO W STOSUNKU DO PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA	
2.1.	WYMAGANIA W ZAKRESIE ARCHITEKTURY	
2.2.1.	WYMAGANIA PODSTAWOWE NA ETAPIE PROJEKTOWANIA	
2.2.2.	FUNDAMENTY I IZOLACJA PRZECIWOWODNA	
2.2.3.	KONSTRUKCJA WIĘŻBY DACHOWEJ	
2.2.4.	POSZYCIE I POKRYCIE DACHU	
2.2.5.	OBRÓBKI BLACHARSKIE I RURY SPUSTOWE	
2.2.6.	STROPY	
2.2.7.	WYMAGANIA W ZAKRESIE REMONTU LUB WYMIANY ELEMENTÓW DREWNIANYCH I METALOWYCH DRZWI, OKIEN, SCHODÓW	
2.2.8.	WYMAGANIA W ZAKRESIE ZAGOSPODAROWANIA TERENU	
2.2.9.	WYMAGANIA W ZAKRESIE INSTALACJI ELEKTRYCZNYCH	
2.2.10.1.	Uwagi ogólne	
2.2.10.2.	Budynek należy wyposażać w następujące instalacje elektryczne	
2.2.10.3.	Instalacja zasilająca	
2.2.10.4.	Wewnętrzne linie zasilające i sposób prowadzenia okablowania	
2.2.10.5.	Rozdzielnice nN230/400V	
2.2.10.6.	Wytyczne układania instalacji elektrycznych	
2.2.10.7.	Oświetlenie podstawowe	
2.2.10.8.	Oświetlenie ewakuacyjne	
2.2.10.9.	Instalacja gniazd wttyczkowych, siły i innych odbiorników	
2.2.10.10.	System przyzywowy	
2.2.10.11.	Przeciwwądowy wtycznik prądu	
2.2.10.12.	Ochrona przeciwwiępięciowa	
2.2.10.13.	Instalacja uziemniająca i odgromowa	
2.2.10.14.	Instalacja połączeń wyrównawczych	
2.2.10.15.	Ochrona od porażen	
2.2.10.16.	Instalacje dodatkowe	
2.2.11.	WYMAGANIA W ZAKRESIE INSTALACJI SANITARNYCH	
2.2.11.1.	Uwagi ogólne	
2.2.11.2.	Instalacja wodociągowa	
2.2.11.3.	Instalacja hydrantowa	
2.2.11.4.	Instalacja kanalizacyjna	
2.2.11.5.	Instalacja kanalizacyjna	
2.2.11.6.	Kotłownia	
2.2.11.7.	Instalacja wentylacji mechanicznej	
2.2.11.8.	Klimatyzacja z instalacją chłodniczą freonową	
2.2.12.	WYMAGANIA W ZAKRESIE ASPEKTÓW BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO	
2.2.12.1.	Charakterystyka pożarowa obiektu	
2.2.12.2.	Powierzchnia, wysokość i liczba kondygnacji	
2.2.12.3.	Charakterystyka zagrożenia pożarowego	
2.2.12.4.	Kategoria zagrożenia ludzi oraz przewidywana liczba osób na każdej kondygnacji	
2.2.12.5.	Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego	

2.2.12.6.	Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych	
2.2.12.7.	Klasa odporności pożarowej budynku oraz klasa odporności ogniowej i stopień rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych	
2.2.12.8.	Podział na strefy pożarowe oraz strefy dymowe	
2.2.12.9.	Usytuowanie z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe	
2.2.12.10.	Warunki i strategia ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób	
2.2.12.11.	Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego instalacji użytkowych	
2.2.12.12.	Dobór urządzeń przeciwpożarowych i innych urządzeń służących bezpieczeństwu pożarowemu	
2.2.12.13.	Wyposażenie w gaśnice	
2.3.	WARUNKI WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH ODPOWIADAJĄCYCH ZAWARTOŚCI SPECYFIKACJI TECHNICZNYCH WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH (ZGODNIE Z § 18 UST. 4 PKT. 2 ROZPORZĄDZENIA)	
2.3.1.	PRZEDMIOT I ZAKRES PRAC PROJEKTOWYCH DO WYKONANIA W RAMACH ZAMÓWIENIA	
2.3.2.	INNE	
2.2.3.	OGÓLNE WARUNKI WYKONANIA PRAC PROJEKTOWYCH	
3.0.	CZĘŚĆ INFORMACYJNA	
3.1.	DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE ZGODNOŚĆ ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO Z WYMAGANIAMI WYNIKAJĄCYMI Z ODRĘBNYCH PRZEPISÓW	
3.2.	OŚWIADCZENIE ZAMAWIAJĄCEGO O POSIADANYM PRAWIE DO DYSPONOWANIA NIERUCHOMOŚCIĄ NA CELE BUDOWLANE	
3.3.	WARUNKI WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH ODPOWIADAJĄCYCH ZAWARTOŚCI SPECYFIKACJI TECHNICZNYCH WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH	
3.4.	PRZEPISY PRAWNE I NORMY ZWIĄZANE A PROJEKTOWANIEM I WYKONANIEM ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO	
4.0.	ZAŁĄCZNIKI	

CZĘŚĆ RYSUNKOWA

NR.	TYTUŁ	SKALA	NR.RYSUNKU
2.1.1.	INWENTARYZACJA - RZUT POZIOMU PIWNICY, POZIOM -1	1:100	1.INW
2.1.2.	INWENTARYZACJA - RZUT PARTERU	1:100	2.INW
2.1.3.	INWENTARYZACJA - RZUT PIĘTRA, POZIOM +1	1:100	3.INW
2.1.4.	INWENTARYZACJA - RZUT PODDASZA, POZIOM +2	1:100	4.INW
2.1.5.	INWENTARYZACJA - RZUT DACHU	1:100	5.INW
2.1.6.	INWENTARYZACJA - PRZEKRÓJ A-A	1:100	6.INW
2.1.7.	INWENTARYZACJA - PRZEKRÓJ B-B	1:100	7.INW
2.1.8.	INWENTARYZACJA - PRZEKRÓJ C-C	1:100	8.INW
2.1.9.	INWENTARYZACJA - ELEWACJA PÓŁNOCNO-ZACHODNIA	1:100	9.INW
2.1.10.	INWENTARYZACJA - ELEWACJA POŁUDNIOWO-WSCHODNIA	1:100	10.INW
2.1.11.	INWENTARYZACJA - ELEWACJA PÓŁNOCNO-WSCHODNIA	1:100	11.INW
2.1.12.	INWENTARYZACJA - ELEWACJA POŁUDNIOWO-ZACHODNIA	1:100	12.INW
2.1.13.	INWENTARYZACJA - ELEWACJA POŁUDNIOWO-ZACHODNIA II	1:100	13.INW

2.1.13.	PFU – RZUT POZIOMU PIWNICY, POZIOM -1	1:100	1. PFU
2.1.14.	PFU – RZUT PARTERU	1:100	2. PFU
2.1.15.	PFU – RZUT PIĘTRA, POZIOM +1	1:100	3. PFU
2.1.16.	PFU – RZUT PODDASZA, POZIOM +2	1:100	4. PFU
2.1.17.	PFU – RZUT DACHU	1:100	5. PFU
2.1.18.	PFU – PRZEKRÓJ A-A	1:100	6. PFU
2.1.19.	PFU – PRZEKRÓJ B-B	1:100	7. PFU
2.1.20.	PFU – PRZEKRÓJ C-C	1:100	8. PFU
2.1.21.	PFU – ELEWACJA PÓŁNOCNO-ZACHODNIA	1:100	9. PFU
2.1.22.	PFU – ELEWACJA POŁUDNIOWO-WSCHODNIA	1:100	10. PFU
2.1.23.	PFU – ELEWACJA PÓŁNOCNO-WSCHODNIA	1:100	11. PFU
2.1.24.	PFU – ELEWACJA POŁUDNIOWO-ZACHODNIA	1:100	12. PFU
2.1.25.	PFU – ELEWACJA POŁUDNIOWO-ZACHODNIA II	1:100	13. PFU

1.0. CZĘŚĆ OPISOWA PROGRAMU FUNKCJONALNO-UŻYTKOWEGO

1.0. OPIS OGÓLNY PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA

Niniejszy Program Funkcjonalno-Użytkowy zawiera niezbędne opracowania, ekspertyzy, wyniki badań oraz opis prac koniecznych do wykonania projektu remontu i przebudowy pałacu Szlubowskich w Branicy Radzyńskiej. Przedmiotem zamówienia jest projekt remont i przebudowa budynku pałacu Szlubowskich w Branicy Radzyńskiej, wraz z dostosowaniem do funkcji Domu Kultury i zagospodarowaniem terenu.

1.1 Niniejszy program funkcjonalno użytkowy zawiera niezbędne opracowania, ekspertyzy i opis prac koniecznych do wykonania projektu a następnie realizacji przebudowy i remontu.

1.2 Spis ogólny prac w zakresie zagospodarowania terenu

- wykonanie parkingu,
- wykonanie nowego przyłącza elektrycznego,
- wykonanie przyłącza gazowego oraz lokalizacja butli na gaz propan,
- wykonanie przyłącza wody,
- likwidacja starego i wykonanie nowego, szczelnego zbiornika na nieczystości wraz z przyłączem do budynku,
- wykonanie drogi przeciwpożarowej,
- wykonanie budynku śmietnika wraz z pomieszczeniem gospodarczym

1.3 Spis ogólny prac remontowych

- roboty rozbiórkowe,
- zabezpieczenie przeciwwilgociowe i przeciw wodne piwnic i fundamentów,
- remont dachu,
- remont stropów drewnianych i więźby,
- remont tynków zewnętrznych i wewnętrznych,
- remont schodów zewnętrznych, podestów i portyku ,
- remont i konserwacja wewnętrznych schodów drewnianych,
- remont elementów żeliwnych i stalowych (drzwi wewnętrzne, balustrada, wiatrowskazy),
- remont i konserwacja posadzek,
- remont i konserwacja stolarki i ślusarki okien i drzwi,
- remont i konserwacja wewnętrznych schodów drewnianych,

1.4 Spis ogólny prac związanych z przebudową budynku i dostosowaniem go do funkcji Domu Kultury

- podział obiektu na strefy pożarowe,
- wymiana stropu,
- wykonanie nowych podziałów pomieszczeń na wszystkich kondygnacjach,
- wykonanie nowych węzłów sanitarnych,
- adaptacja części nieużytkowej poddasza na funkcje użytkowe,
- montaż nowej stolarki okiennej i drzwiowej,
- wykonanie nowej, żelbetowej klatki schodowej w części północno wschodniej,
- wydzielenie pomieszczeń technicznych (wentylatornia, kotłownia, hydrofornia),
- wykonanie podnośnika dla osób niepełnosprawnych,
- wykonanie windy wewnętrznej dla osób niepełnosprawnych,
- wykonanie niezbędnych instalacji, w tym:
 - wentylacji i klimatyzacji

- instalacji grzewczej i kotłowni wraz z doбором pomp ciepła
- wodno-kanalizacyjnej
- hydrantowej
- odgromowej
- elektrycznej i niskoprądowej, SSP oraz oświetlenia

Wykonawca w systemie „Zaprojektuj”, na podstawie niniejszego Programu Funkcjonalno-Użytkowego oraz stanu zastanego budynku pałacu będzie musiał opracować wielobranżową dokumentację projektową (projekt budowlany, techniczny i wykonawczy), a także uzyskać stosowne pozwolenia, uzgodnienia, w tym pozwolenie konserwatorskie, pozwolenie na budowę oraz na podstawie dokumentacji projektowej przygotować materiały przetargowe. Niniejszy Program Funkcjonalno-Użytkowy wprowadza nową funkcję do przedmiotowego obiektu.

Rys. 1. Mapa poglądowa – pałac Szlubowskich w Branicy Radzyńskiej.

2.0. OPIS WYMAGAŃ ZAMAWIAJĄCEGO W STOSUNKU DO PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA

Zamawiający wymaga wykonania pełnej dokumentacji wielobranżowej dla realizacji zadania polegającego na wykonaniu prac projektowych w zakresie niezbędnym do wykonania remontu i dostosowania obiektu do nowej funkcji.

Spis ogólny niezbędnych projektów w zakresie zagospodarowania terenu:

- projekt parkingu zewnętrznego,
- projekt nowego przyłącza elektrycznego,
- projekt przyłącza gazowego oraz lokalizacja butli na gaz propan,
- projekt przyłącza wody,
- projekt instalacji kanalizacji bytowej z odprowadzeniem ścieków do szczelnego zbiornika na

nieczystości wraz z przyłączem do budynku,

- wykonanie drogi przeciwpożarowej,

- wykonanie budynku śmietnika wraz z pomieszczeniem gospodarczym

Projekt prac rozbiórkowych zawierający takie elementy jak:

- rozbiórka dachu, kominów i więźby drewnianej wraz z waloryzacją jej stanu technicznego,
- rozbiórka stropów,
- demontaż schodów wraz z ich waloryzacją i wskazaniem elementów do zachowania
- rozbiórka węzłów sanitarnych,
- rozbiórka ścian kolidujących z nową funkcją,
- rozbiórka posadzek wraz z waloryzacją posadzek przeznaczonych do zachowania i konserwacji,
- demontaż okien, drzwi i parapetów wraz z waloryzacją stanu zachowania elementów drewnianych i stalowych,

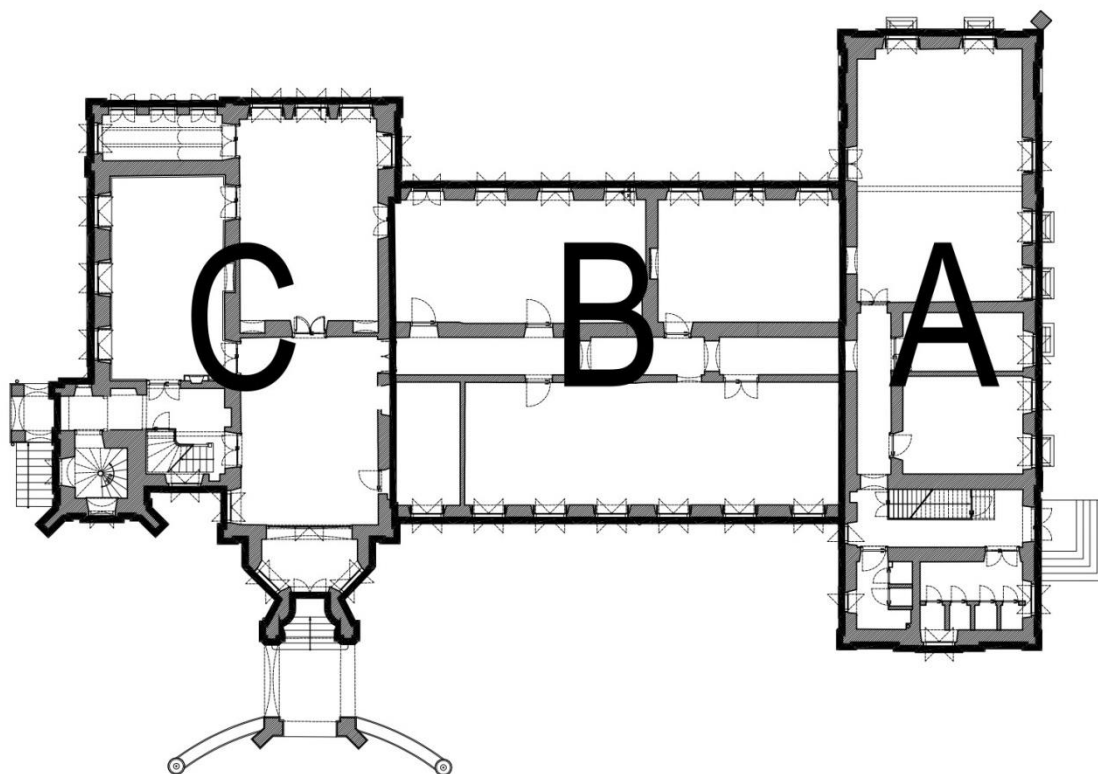
Projekty prac remontowych:

- wykonanie izolacji przeciwwodnej fundamentów i piwnic
- wykonanie nowych posadzek piwnicy wraz z izolacją przeciwwodną i przeciwwilgociową,
- remont dachu w zakresie konstrukcji więźby, wraz z wyminą lub wzmocnieniem oraz pokrycia i poszycia dachu wraz z remontem kominów, obróbek blacharskich,
- remont w zakresie rynien i rur spustowych,
- remont i uzupełnienie tynków zewnętrznych,
- remont i uzupełnienie tynków wewnętrznych,
- remont stropu nad piwnicą wraz z wymianą i izolacją przeciw ogniową belek konstrukcyjnych,
- remont stropu nad parterem w części C,
- remont i konserwacja schodów drewnianych,
- remont i konserwacja schodów zewnętrznych, podestów, portyku i tarasu,
- remont i konserwacja posadzek,
- remont i konserwacja stolarki i ślusarki okiennej i drzwiowej,
- remont i konserwacja elementów stalowych (drzwi wewnętrzne balustrada, wiatrowskazy),

Projekty prac budowlanych związany z przebudową obiektu:

- projekt wzmocnienia lub wymiany stropów w części A, B,
- projekt nowej, żelbetowej, wewnętrznej klatki schodowej w części A,
- projekt nowego podziału pomieszczeń,
- projekt nowych węzłów sanitarnych na parterze i I piętrze,
- projekt izolacji i obudowa stropu poddasza i więźby,
- projekt pomieszczenia centrali wentylacyjnej na poddaszu,
- projekt kotłowni gazowej i pomieszczenia pomp ciepła,
- projekty nowych posadzek w określonym zakresie,
- projekt i dobór drzwi w tym drzwi przeciwpożarowych,
- projekt i dobór nowych okien w tym okien przeciwpożarowych i okien dachowych,
- projekt oddymiania klatek schodowych,

- projekt przebudowy zewnętrznych schodów ewakuacyjnych przy sali widowiskowej,
- projekt zewnętrznego tarasu przy bibliotece od strony północno-zachodniej,
- dobór i projekt montażu podnośnika dla osób niepełnosprawnych,
- dobór i projekt windy dla osób niepełnosprawnych,
- projekt instalacji wodnych i kanalizacyjnych wraz z odprowadzeniem do nowych zbiorników na nieczystości,
- projekt instalacji wentylacji nawiewno-wyciągowej z odzyskiem ciepła,
- projekt instalacji klimatyzacji,
- projekt instalacji ogrzewania podłogowego,
- projekt instalacji gazowej i montażu zbiorników na gaz,
- projekt nowych instalacji elektrycznych i niskoprądowych w tym SSP,
- projekt instalacji odgromowej,
- projekt oświetlenia wewnętrznego i zewnętrznego,

Rys. 2. Podział budynku na części projektowe.

Ponadto w ramach zadania Wykonawca będzie miał obowiązek uzyskać niezbędne uzgodnienia w Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków w Lublinie Delegatura w Białej Podlaskiej, pozwolenie na budowę wraz z uprawomocnieniem ww. decyzji, a także inne niezbędne do realizacji zadania uzgodnienia.

2.1. CHARAKTERYSTYCZNE PARAMETRY OKREŚLAJĄCE WIELKOŚĆ OBIEKTU

Budynek pałacu zbudowano na rzucie prostokąta z dwoma skrzydłami ustawionymi prostopadle do korpusu środkowego. Korpus środkowy jest 3 traktowy a skrzydła dwutraktowe.

Parametry budynku

Dane:	Ilość	Jednostka	% działki
Powierzchnia terenu,	2,65	ha	100
Powierzchnia zabudowy	759,01	m2	-
Powierzchnia całkowita	1671,77	m2	-
Powierzchnia użytkowa suma	1057,73	m2	-
Kubatura	6774,30	m3	-
Ilość kondygnacji nadziemnych	2+poddasze techniczne	Szt.	-
Ilość kondygnacji podziemnych (część)	1		
Wysokość budynku	12,63 część pd - wschodnia, 9.66 (część środkowa i pn -zachodnia)	m	-
Wymiary w rzucie	42,83 x 25,72m		

Zestawienie powierzchni po obrysie ścian:

PIWNICA

-1.1	Magazyn sprzętu	16,19 m2
-1.2	Magazyn wyposażenia	19,35 m2
-1.3	Magazyn ogrodniczy	20,84 m2
-1.4	Magazyn biurowy	31,74 m2
-1.5	Korytarz	14,90 m2
-1.6	Klatka schodowa	2,86 m2
-1.7	Pomieszczenie techniczne	6,05 m2
-1.8	Hydrofornia i zbiornik przeciwpożarowy	10,97 m2
-1.9	Pomieszczenie gospodarcze	8,64 m2

RAZEM: 131,54 m2

PARTER

0.1	Wiatrołap	6,66 m2
0.2	Hol z recepcją	44,79 m2
0.3	Klatka schodowa drewniana	7,35 m2
0.4	Przedsionek	3,99 m2
0.5	Klatka schodowa drewniana	2,50 m2
0.6	Biblioteka	39,29 m2
0.7	Loggia	9,54 m2
0.8	Sala terapii zajęciowej osób starszych	48,28 m2
0.9	Sala warsztatów kuchennych	39,51 m2
0.10	Zaplecze sali warsztatów kuchennych	6,72 m2
0.11	Pomieszczenie pomocnicze	39,51 m2
0.12.	Toaleta damska	12,43 m2
0.13.	Toaleta dla osób niepełnosprawnych	5,51 m2
0.14.	Toaleta męska	14,56 m2
0.15	korytarz	38,77 m2
0.16	Szatnia	6,42 m2

0.17	Pomieszczenie ochrony	7,56 m2
0.18	Sekretariat	11,55 m2
0.19	Pokój biurowy	14,03 m2
0.20	Sala zajęć	24,24 m2
0.21	Sala zajęć	25,17 m2
0.22	Sala widowiskowa	72,21 m2
0.24	Zaplecze sali widowiskowej	12,03 m2
0.25	Szatnia	10,01 m2
0.26	Pokój socjalny	9,76 m2
0.27	Klatka schodowa	12,28 m2
0.28	Rozdzielnia główna	1,11 m2
0.29	Kotłownia gazowa, pomieszczenie pomp ciepła	17,08 m2

RAZEM: 510,07 m2

PIĘTRO

1.1	Klatka schodowa	5,96 m2
1.2	Klatka schodowa drewniana	1,73 m2
1.3	Galeria	52,24 m2
1.4	Pomieszczenie techniczne	1,29 m2
1.5	Komunikacja	4,52m2
1.6	Magazyn orkiestry	10,58 m2
1.7	Sala ćwiczeń orkiestry	25,09 m2
1.8	Loggia	9,84 m2
1.9	Sala plastyczna	48,49 m2
1.10	Sala ćwiczeń tanecznych	168,59 m2
1.11	Pokój dla dwóch osób	28,41 m2
1.12	Toaleta dla niepełnosprawnych	5,56 m2
1.13	Toaleta damska	4,32 m2
1.14	Toaleta męska	6,39 m2
1.15	Pomieszczenie porządkowe	2,40 m2
1.16	Hol	53,16 m2
1.17	Schówek	4,75 m2
1.18	Klatka schodowa	6,22 m2
1.19	Pokój jednoosobowy	12,50 m2
1.20	Toaleta	4,00 m2

RAZEM: 465,04 m2

PODDASZE

2.1	Klatka schodowa drewniana	1,65 m2
2.2.	Pomieszczenie techniczne	36,18 m2
2.3.	Wentylatornia	53,79 m2

RAZEM: 91,62 m2

2.2. RYS HISTORYCZNY

Branica wymieniana była w XV i XVI w. jako miejscowość nad granicą Królestwa Polskiego i Litwy. Mieszkali tam m.in. Branicy, wywodzący się z Małopolski, którzy byli właścicielami części wsi. Od nazwiska Branicki została utworzona nazwa tej wsi. Obecnie (wg spisu powszechnego w 2021) zamieszkiwana jest przez 245 mieszkańców.

Z rejestru poborowego z 1552 roku wynika, że wieś należała wtedy do Dominika Branickiego i Adama Guta. Jako samodzielny folwark w rękach małopolskich Branickich była krótko, bowiem nabył ją wraz

z włościami radzyńskimi Bartłomiej Kazanowski (1482-1556) herbu Grzymała, sędzia ziemski łukowski, kasztelan zawichojski. W 1540 roku królowa Bona odkupiła od niego te włości w ramach rewindykacji królewskich i przekazała Mikołajowi Mnischowi (1484- 1553) herbu Kończyc, podkomorzemu wielkiemu koronnemu. W drugiej połowie XVI i pierwszej połowie XVII wieku należały one do potomków Mikołaja Mnischy. Za czasów panowania króla Jana Kazimierza II Wazy przeszły na krótko w ręce pułkownika królewskiego, Henryka Denhoffa (1630-1667), by nieco później stać się własnością Stanisława Antoniego Szczuki (1652-1710) herbu Grabie, sekretarza króla Jana III Sobieskiego. Jego wnuczka Marianna (1722-1768), wychodząc za mąż w 1741 roku za Eustachego Potockiego (1720-1768) herbu Pilawa (Srebrna), wniosła mu w wianie między innymi Branice Radzyńską.

Podczas przebudowy pałacu w Radzynie, której podjął się Eustachy Potocki, skromny dwór w Branicy pełnił funkcję podmiejskiej rezydencji. Na przełomie XVIII i XIX wieku dobra radzyńskie znalazły się w posiadaniu Sapiechów z Kodnia herbu Lis. W 1817 roku księżna Anna Zofia Sapieżanka Kodeńska (1798-1864), wychodząc za mąż za księcia Adama Jerzego Czartoryskiego (1770-1861) herbu Pogoń Litewska, wniosła Radzyń wraz z Branicą Radzyńską do rodziny Czartoryskich. Ale już w 1834 roku stał się on własnością rodziny Korwin Szlubowskich. Powodem zmiany właściciela majątku była chęć uchronienia dóbr Czartoryskich przed konfiskatą, (Adam Jerzy Czartoryski został wybrany prezesem Rządu Narodowego, a po klęsce powstania musiał udać się na emigrację, gdyż car Mikołaj I wydał na niego wyrok śmierci) sprzedano w styczniu 1834 roku majątek radzyński za pośrednictwem hrabiego Konstantego Zamojskiego, XIII ordynata na Zamościu Antoniemu Walentemu Szlubowskiemu (1776-1848) herbu Ślepowron. Majątek radzyński odziedziczył drugi z kolei syn, Stanisław Florian (1816-1895), sędzia pokoju powiatu radzyńskiego. Otrzymał on od papieża Piusa IX tytuł hrabiowski z dewizą *Amor patriae nostra lex* (Miłość ojczyzny naszym prawem) i odtąd nosił nazwisko Korwin Szlubowski. Dzięki jego przedsiębiorczości majątek dobrze prosperował. Dochody czerpał z odziedziczonej po ojcu dużej owczarni oraz z produkcji i sprzedaży alkoholu, a poza tym zbudował cukrownię wytwarzającą cukier z buraków, jedną z pierwszych pięciu w Królestwie Polskim. Stanisław Florian Korwin Szlubowski ożenił się w 1850 roku z Bogumiłą Bronisławą Prendowską (1831-1855) herbu Ślepowron i miał z nią czworo dzieci, które po śmierci ojca zostały spadkobiercami radzyńskich włości w równych częściach.

W 1875 roku wydzielono z dóbr radzyńskich majątek branicki, składający się ze wsi i folwarku Branica, wsi i folwarku Niewęgłosz, folwarku Antonin i osady Młyn Bramka. Stanisław Florian Szlubowski osiadł w Branicy. Pod koniec XIX w (wg Słownika geograficznego Królestwa Polskiego), były tu 42 domy, 453 mieszkańców i 645 mórg obszaru. Rozległość ogólna wsi i folwarków wynosiła 7686 mórg, z czego 2465 mórg należało do 160 włościan.

Szlubowski w 1884 roku wybudował w niej siedzibę pałacową.

Po śmierci Stanisława Floriana Szlubowskiego majątek odziedziczyła jego bratanica, Stefania (1842-1928) zamężna za Edwardem Eugeniuszem Rulikowskim (1837-1910) herbu Korab. Po zakończeniu I wojny światowej przekazała ją najstarszemu spośród pięciu synów, Edwardowi Władysławowi Rulikowskiemu (1867-1936), ożenionemu w 1908 roku z hrabianką Elżbietą Mycielską (1888-1962) herbu Dołęga. Gospodarzył on w majątku o powierzchni 549 hektarów, ale na początku lat trzydziestych wyprowadził się z Branicy i do prowadzenia gospodarki wynajął zarządców. W 1936 roku majątek przejął jego młodszy syn Ludwik (1913-1942) i był jego ostatnim prawowitym właścicielem do chwili zgonu w dniu 2 listopada 1942 roku w niemieckim obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu. (Według innych źródeł, Edward Rulikowski odsprzedał pałac gminie w 1938r. i po wstępnej adaptacji do celów oświatowych, odbywały się tam zajęcia szkolne już w roku szkolnym 1938-1939.)

Podczas działań wojennych pałac i zabudowania gospodarcze nie zostały uszkodzone. W budynkach stacjonowały wojska niemieckie. Po zakończeniu wojny ziemia majątku została rozparcelowana i przydzielona byłym fernalom wraz z budynkami gospodarczymi, które w miarę upływu czasu były rozbierane i po wielu z nich nie pozostał już żaden ślad. Natomiast pałac wraz z parkiem przeznaczono na siedzibę szkoły podstawowej najprawdopodobniej w 1945 roku, a korzystano z niego do września 2018 roku.

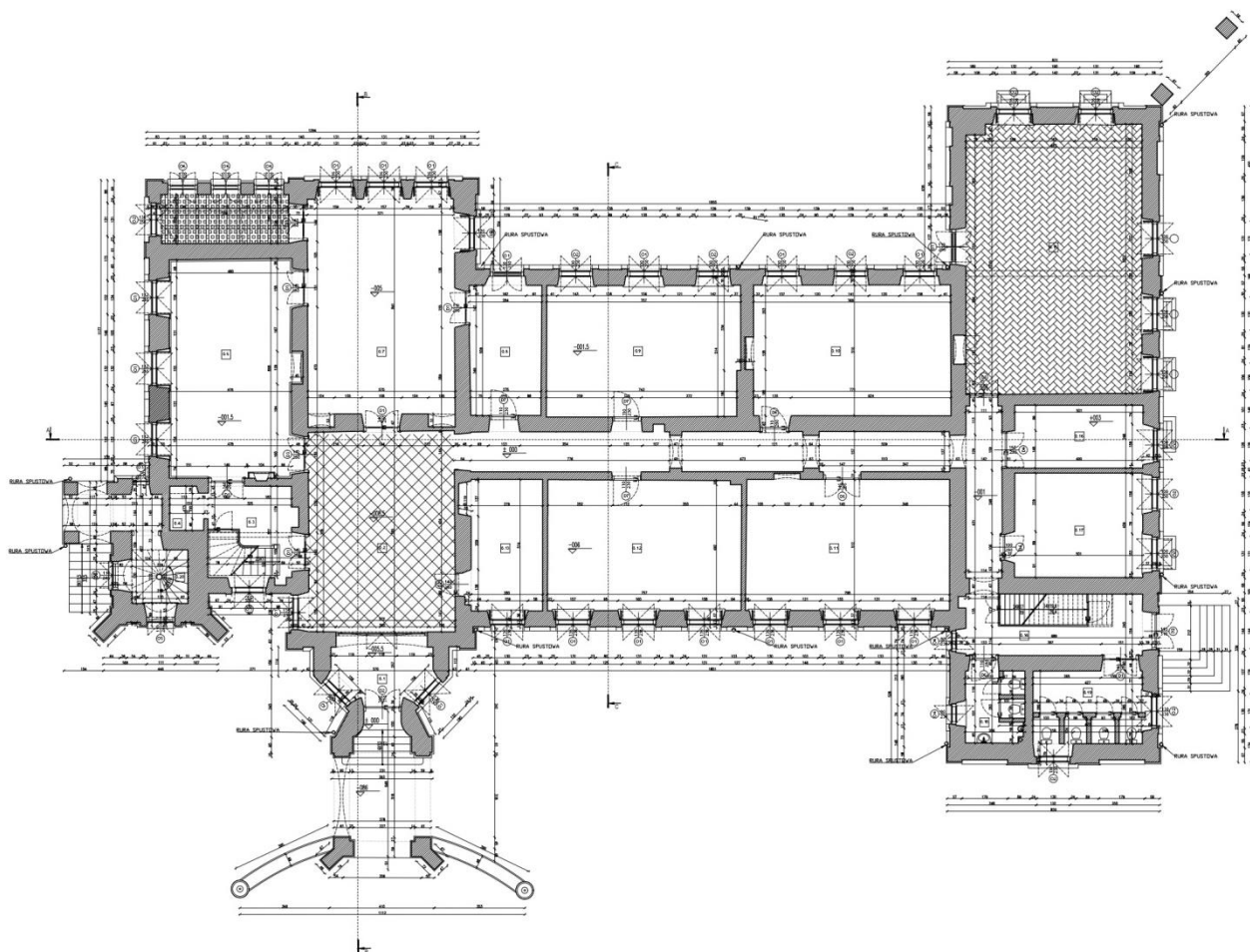
Nieruchomość objęta ochroną Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie wpisana jest do rejestru zabytków nieruchomych województwa lubelskiego na podstawie decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Białej Podlaskiej z dnia 11 kwietnia 1990 r. znak: KS.VII-5340-2/90 pod numerem A/410 i podlega prawnej ochronie konserwatorskiej na podstawie przepisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r.

2.3. SYTUACJA

Pałac położony jest w Branicy Radzyńskiej w województwie lubelskim, powiecie radzyńskim, gminie Radzyń Podlaski. Wieś leży nad rzeką Bobrówką, około 10 km na południowy wschód od Radzyna Podlaskiego. Jest położona na prawo od drogi z Radzyna do Wohynia, przy drodze wiodącej do Żbikowa.

Umiejscowiony jest w zespole parkowym usytuowanym w południowo wschodniej części Branicy na północny zachód od rzeki Bobrówki.

2.4. RZUT

Rys. 3. Rzut parteru pałacu.

2.5. BRYŁA

Pałac jest dobrze zachowanym przykładem letniej rezydencji magnackiej epoki XIX-wiecznego eklektyku. Korpus główny, parterowy zbudowano na planie prostokąta z dwoma prostopadłymi skrzydłami.

Część środkowa, siedmioosiowa, połączyła skrzydło północno wschodnie z południowo wschodnim korpusem piętrowym, najbardziej rozbudowanym i efektownym fragmentem pałacu.

Front pałacu zwrócony jest na południowy wschód. Wejście główne, do którego prowadzą schody, znajdujące się w ryzalicie poprzedzone jest portykiem wspartym na oszkarpowanych filarach. Nad portykiem znajduje się taras otoczony żeliwną balustradą zamocowaną na czterech prostopadłościennych, murowanych słupkach.

W południowo-wschodnim narożu budynku znajduje się trzykondygnacyjna, jednoosiowa wieża pałacowa, w narożach oszkarpowana, przypominająca kształtem i wystrojem wieżę kościelną. Posiada okna w dwóch dolnych kondygnacjach, w trzeciej kondygnacji okulusy. Nakryta jest hełmem w formie ostrośłupa.

Korpus środkowy, jednokondygnacyjny nakryty jest dachem polskim dwuspadowym. Skrzydło północne parterowe, podpiwniczone nakryte jest dachem namiotowym.

Fot.1. Widok pałacu od strony parku.

2.6. ELEWACJE

Elewacje otynkowane, na podmurówce, zwieńczone profilowanym gzymsem koronującym, rozczłonkowane prostokątnymi otworami okiennymi i drzwiowymi. Otwory okienne z opaskami i zwornikami na osi okna. Część środkowa, południowo wschodnia, siedmioosiowa, połączyła skrzydło północno wschodnie z południowo wschodnim korpusem piętrowym, najbardziej rozbudowanym i efektownym fragmentem pałacu.

Front pałacu zwrócony jest na południowy wschód. Wejście główne, do którego prowadzą schody, znajdujące się w ryzalicie poprzedzone jest portykiem wspartym na oszkarpowanych filarach. Elewacja północno zachodnia na swym zachodnim rogu, ma na poziomie parteru i piętra po trzy okna typu portfenetr (balkon francuski) a za nimi pomieszczenia sugerujące funkcję loggi. Elewacja południowa ma układ czteroosiowy ze szczytem, na którym widnieje data 1884 i herb rodziny Szlubowskich – „Ślepowron”.

2.7. WNĘTRZE

We wnętrzu, w przedsionku gzyms z dekoracją na astragalu, ząbkowań i muszli. W hallu wejściowym posadzka marmurowa, strop dekorowany panopliami. W dawnej sali balowej usytuowanej na osi przedsionka i hallu strop z dekoracją alegoryczną. W usytuowanej na lewo od sali balowej bibliotece znajduje się strop kasetonowy malowany, ozdobne boazerie i kominek. W loggi przylegającej do biblioteki zachowała się posadzka z płytek ceramicznych.

W sąsiedztwie hallu wejściowego usytuowana jest klatka schodowa drewniana ozdobiona kunsztownie rzeźbioną poręczą. Wnętrza w części środkowej i północne są przebudowane na potrzeby szkoły i nie zachowały się tam elementy wystroju pałacowego. W północnym skrzydle ulokowano sanitariaty i salę gimnastyczną.

Układ wnętrza na I piętrze w części południowo – wschodniej powtarza podział pomieszczeń na parterze. Znajdują się tam dwie duże sale usytuowane odpowiednio nad hallem wejściowym i salą balową oraz z trzecia mniejsza nad biblioteką. W południowo zachodniej części budynku usytuowano formę dwukondygnacyjnej loggii z portfenetrami zamiast okien. Nad korpusem środkowym i skrzydłem wschodnim znajduje się poddasze nieużytkowe. W pomieszczeniach na I piętrze zachowały się piece kaflowe z połowy ubiegłego wieku oraz posadzka drewniana (parkiet) i posadzka z płytek ceramicznych w loggi..

W całym budynku zachowana jest częściowo stolarka i ślusarka okienna i drzwiowa która wymaga szczegółowej waloryzacji z uwagi na znaczny stan zniszczenia oraz uzupełnienia i wymiany przeprowadzone w czasie użytkowania obiektu przez szkołę.

2.8. ZAŁOŻENIE PARKOWE

Sądząc z przedstawienia Branicy na Mapie Kwatermistrzostwa Wojska Polskiego z 1839 r., do tego czasu - najprawdopodobniej w II połowie XVIII w. (za czasów, gdy dobrami radzyńskimi władali Potoccy) nastąpiła tam barokowa przebudowa założenia, a powstała wówczas kompozycja utrzymywała się bez większych zmian do II połowy XIX w. Obiekt pełnił rolę letniej rezydencji właścicieli dóbr radzyńskich, położonej niedaleko od Radzyna, jednak w miejscu odsuniętym od ważniejszych traktów.

Pałac połączony był łącznikiem ze stojącym obok budynkiem mieszczącym kuchnię dworskie (na parterze) i obszerną bibliotekę (na piętrze). Obok tego budynku stały dwie oficyny sąsiadujące z ogrodem warzywnym, oddzielonym drogą dojazdową.

Na północny-zachód od ogrodu warzywnego wzniesiono drewnianą rządcówkę oraz czworaki.

Na północ od rządcówki, w sąsiedztwie dużego stawu stały zabudowania gorzelni.

Na południe od parku (po obu stronach drogi jezdnej) stały czworak i zabudowania gospodarcze służby folwarcznej, zaś na zachód od tego czworaka i na południe od parku znajdował się ogród owocowo-warzywny. Całość założenia zajęła po przebudowie obszar o powierzchni około 1 ha.

Przebudowę założenia w duchu krajobrazowym kontynuowano na początku XX w. wprowadzając coraz to nowe nasadzenia.

Obecnie projekt rewitalizacji parku uzyskał pozwolenie na budowę i będzie realizowany w ramach odrębnego zlecenia inwestycyjnego.

3. SZCZEGÓŁOWY ZAKRES PROJEKTÓW BUDOWLANYCH

Prace budowlane w budynku polegają na wykonaniu remontu całego budynku oraz przebudowy polegającej na dostosowaniu obiektu do nowej funkcji – domu kultury

Na podstawie przeprowadzonych badań uszczegóławia się zakres prac remontowo budowlanych o następujące pozycje:

3.1. PROJEKT REMONTU FUNDAMENTÓW

- 3.1.1. osuszenie fundamentów i ścian piwnic,
- 3.1.2. odgrzybianie ścian fundamentowych,
- 3.1.3. naprawa ubytków i wykonanie uzupełnień w murach,
- 3.1.4. wykonanie izolacji pionowych i poziomych,

3.2. PROJEKT REMONTU PIWNIC

- 3.2.1. uzupełnienie ubytków stropu kolebkowego piwnicy, renowacja spoin,
- 3.2.2. skucie zagrzybionych tynków,
- 3.2.3. naprawa i uzupełnienie tynków
- 3.2.4. oczyszczenie stalowych belek konstrukcji stropu, wymiana skorodowanych belek stropu,
- 3.2.5. zabezpieczenie przeciwogniowe belek stalowych do REI 60 natryskiem z wełny mineralnej,
- 3.2.6. skucie posadzek, wykonanie izolacji przeciw wilgociowej posadzek,
- 3.2.7. wykonanie wylewek, ułożenie posadzek z gresu,
- 3.2.8. uzupełnienie ścian i wykonanie ościeży drzwiowych,
- 3.2.8. montaż nowych drzwi zwykłych i przeciwpożarowych,
- 3.2.9. wymiana okien piwnic na nowe,
- 3.2.10. remont studzienek doświetlających,
- 3.2.11. projekt instalacji wentylacji,
- 3.2.12. projekt instalacji elektrycznej, niskoprądowej i oświetleniowej,
- 3.2.13. projekty pomieszczeń technicznych,

3.3. PROJEKT REMONTU I PRZEBUDOWY POMIESZCZEŃ NA PARTERZE

Prace remontowe należy poprzedzić szczegółową waloryzacją istniejącej stolarki i ślusarki okiennej i drzwiowej, parapetów i posadzek.

3.3.1. Projekt robót rozbiórkowych

- projekt rozbiórki posadzek wraz z wskazaniem posadzek do zachowania i konserwacji,
- projekt rozbiórki stropów wraz z oceną stanu technicznego,
- projekt rozbiórki ścian działowych kolidujących z nową funkcją,
- projekt rozbiórki więźby dachowej wraz z waloryzacją jej elementów,
- projekt rozbiórki pokrycia dachowego wraz z demontażem przez wyspecjalizowaną firmę płyt azbestowych pokrycia oraz demontażem orywnowania i obróbek blacharskich,
- projekt demontażu schodów do części piwnicznej w części budynku oznaczonej jako A,
- projekt demontażu schodów na piętro wraz z waloryzacją elementów schodów, konserwacją oraz odtworzeniem elementów uszkodzonych w części budynku C,

- demontaż instalacji wewnętrznych,
- projekt demontażu stolarki i ślusarki okiennej i drzwiowej wraz z waloryzacją,
Projekt powinien zawierać wytyczne sposobu składowania i utylizacji materiałów rozbiórkowych
- 3.3.2. projekt wymiany lub wzmocnienia stropów nad częścią A i B budynku (korpus środkowy i północno zachodni),
- 3.3.3. projekt ścian działowych z cegły,
- 3.3.4. projekt podłogi na gruncie na poziomie parteru zawierający izolację termiczną i przeciwwilgociową,
- 3.3.5. projekt posadzek w poszczególnych pomieszczeniach wraz z odtworzeniem lub konserwacją posadzki w wiatrołapie i holu wejściowym,
- 3.3.6. projekt naprawy tynków wewnętrznych na ścianach i stropach wraz z projektem konserwacji i naprawy spękanych elementów sztukaterii na stropach,
- 3.3.7. projekt tynków na nowych ścianach murowanych,
- 3.3.8. projekt okładzin ściennych z glazury z łazienkach, sali warsztatów kuchennych i pomieszczeniu porządkowym,
- 3.3.9. projekt konserwacji i remontu boazerii i kominka w bibliotece,
- 3.3.10. projekt konserwacji zabytkowych stropów wraz z odtworzeniem według stratygrafii kolorystyki malowania zabytkowych stropów w pomieszczeniach:
 - holu wejściowego,
 - biblioteki,
 - projektowanej sali terapii zajęciowej osób starszych
- 3.3.11. projekt zabezpieczenia przeciwogniowego i wykończenia stropów,
- 3.3.12. projekt remontu i konserwacji remont schodów drewnianych na I piętro i na wieżę,
- 3.3.13. projekt konserwacji i remontu ślusarki i stolarki zabytkowych drzwi i okien,
- 3.3.14. projekt konserwacji lub wymiany zniszczonych parapetów oraz otworzenia parapetów współczesnych w historycznej formie,
- 3.3.15. projekt nowych drzwi wewnętrznych nawiązujących wyrazem plastycznym do drzwi istniejących w budynku,
- 3.3.16. projekt nowych okien zewnętrznych o współczynniku przenikania ciepła $W = 0,9$ w/m² K powtarzających podziały okien zabytkowych jak i okien przeciwpożarowych od zewnątrz lub konserwacji okien zniszczonych i zdegradowanych,
- 3.3.17. projekt nowych posadzek (PCV, drewno, gres),
- 3.3.18. projekt malowania ścian, stropów, cokołów, boazerii elementów historycznej ślusarki w tym remont i konserwacja balustrad w portfenetrach loggii uwzględniający wytyczne konserwatorskie,
- 3.3.19. projekt nowej instalacji wodnej i kanalizacyjnej,
- 3.3.20. projekt nowej instalacji elektrycznej, niskoprądowej i oświetleniowej,
- 3.3.21. projekt nowej instalacji wentylacji z odzyskiem ciepła i klimatyzacji,
- 3.3.22. projekt instalacji ogrzewania podłogowego,
- 3.3.23. projekt systemu oddymienia klatek schodowych wraz z klapami dymowymi,
- 3.3.24. dobór windy dla niepełnosprawnych i projekt wewnętrznego szybu windowego,

3.4. PROJEKT NOWEJ, ŻELBETOWEJ KLATKI SCHODOWEJ W CZĘŚCI A ZAWIERAJĄCY

- 3.4.1. projekt rozbiórek stropów, ścian i schodów,
- 3.4.2. projekt schodów żelbetowych,
- 3.4.3. projekt nowych ścian klatki w piwnicy i na I piętrze,
- 3.4.4. projekt obudowy dachu,

- 3.4.5. dobór klapy dymowej i projekt systemu oddymiania i napowietrzania,
- 3.4.6. projekt wykończenia schodów płytkami gres, malowania i balustrad,
- 3.4.7. dobór drzwi przeciwpożarowych wewnętrznych,
- 3.4.8. projekt instalacji elektrycznych i oświetleniowych,

3.5. PROJEKT I ADAPTACJA POMIESZCZENIA W PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI BUDYNKU NA POMIESZCZENIE KOTŁOWNI I POMP CIEPŁA WRAZ Z DOBOREM URZĄDZEŃ

- 3.5.1 dostosowanie pomieszczenia do wymogów spełniających warunki lokalizacji pomieszczenia kotłowni i pomp ciepła

3.6. PROJEKT REMONTU I PRZEBUDOWY ISTNIEJĄCEJ CZĘŚCI I PIĘTRA - CZĘŚĆ C

- 3.6.1. projekt waloryzacji i naprawy tynków,
- 3.6.2. projekt demontażu posadzek, wraz z waloryzacją elementów stropu oraz wskazaniem elementów do remontu lub wzmocnienia,
- 3.6.3. projekt wymiany na nowe lub remontu i konserwacji stolarki i ślusarki okiennej i parapetów,
- 3.6.4. projekt wymiany remontu i konserwacji ślusarki i stolarki zabytkowych drzwi,
- 3.6.5. projekt waloryzacji i wymiany lub remontu i konserwacji zachowanych posadzek w pomieszczeniach I piętra,
- 3.6.6. projekt wykonanie ściany działowej z płyty g-k,
- 3.6.7. projekt nowych posadzek,
- 3.6.8. projekt nowych drzwi wewnętrznych,
- 3.6.10. projekt nowej instalacji wodnej i kanalizacyjnej,
- 3.6.11. projekt nowej instalacji elektrycznej, niskoprądowej i oświetleniowej,
- 3.6.12. projekt nowej instalacji wentylacji z odzyskiem ciepła i klimatyzacji,
- 3.6.13. projekt nowych posadzek (PCV, drewno, gres),
- 3.6.14. projekt remontu i konserwacja balustrad w portfenetrach loggii,

3.7. PROJEKT ADAPTACJI I REMONTU PODDASZA W SKRZYDLE POŁUDNIOWYM - CZĘŚĆ C

- 3.7.1. projekt wzmocnienia, remontu i zabezpieczenia przeciwpożarowego stropu pod projektowaną wentylatornią wraz z projektem warstw podłogowych,
- 3.7.2. projekt obudowy, zabezpieczenia przeciwpożarowego , izolacji termicznej połaci dachowych wraz z obudową płyta g-k,
- 3.7.3. projekt instalacji w pomieszczeniu wentylatorni wraz z projektem zasilania dobozem urządzenia,
- 3.7.4. projekty elektryczne,

3.8. PROJEKT REMONTU DACHU

- 3.8.1. waloryzacja więźby oraz wskazanie elementów, które nie posiadają właściwości nośnych konstrukcji dachu,
- 3.8.2. projekt rozbiórki pokrycia dachu z blachy i płyt azbestowych,
- 3.8.3. projekt konstrukcji nowej więźby dachowej z ewentualnym wykorzystaniem po weryfikacji i zabezpieczeniu elementów starej więźby,
- 3.8.3. projekt warstw izolacyjnych termicznych i przeciw wilgociowych,
- 3.8.4. projekt zabezpieczenia przeciwgrzybiczne, owadobójcze oraz przeciwpożarowe więźby dachowej,
- 3.8.5. projekt zabezpieczenia antykorozyjne stalowych elementów więźby dachowej,
- 3.8.6. projekt obudowy poddasza w technologii suchych tynków,

- 3.8.7. projekt nowych obróbek blacharskich i orynowania,
- 3.8.8. projekt instalacji odgromowej,
- 3.8.10. projekt konserwacji wiatrowskazów,
- 3.8.11. projekt remontu kominów,

3.9. PROJEKT REMONTU ELEWACJI

- 3.9.1. oczyszczenie i dezynfekcja powierzchni,
- 3.9.2. usunięcie uszkodzonych tynków,
- 3.9.3. uzupełnienie tynków zaprawa renowacyjną,
- 3.9.4. zabezpieczenie i pomalowanie elewacji,
- 3.9.5. naprawa uszkodzeń gzymsów, opasek okiennych i detali sztukatorskich,
- 3.9.6. konserwacja elementów stalowych oraz w miarę potrzeb rekonstrukcja,

3.10. PROJEKT REMONTU I PRZEBUDOWY SCHODÓW I TARASÓW ZEWNĘTRZNYCH

- 3.10.1 projekt remontu remont uszkodzonych elementów betonowych, murowanych i tynkarskich,
- 3.10.2 projekt montażu nowych obróbek blacharskich dekoracyjnych,
- 3.10.3 projekt przebudowy schodów ewakuacyjnych przy sali widowiskowej,

3.11. PROJEKT MONTAŻU PODNOŚNIKA DLA NIEPEŁNOSPRAWNYCH

- 3.11.1. dostosowanie miejsca i strefy przed budynkiem do montażu podnośnika,

3.12. PROJEKT ADAPTACJI PODDASZA W KORPUSIE ŚRODKOWYM I PÓŁNOCNYM SKRZYDŁE BUDYNKU NA POMIESZCZENIA ZAJĘĆ I POMIESZCZENIA DLA GOŚCI

- 3.12.1. projekt podziału pomieszczeń ścianami gipsowo-kartonowymi,
- 3.12.2. projekt tynków i okładzin ściennych w łazienkach,
- 3.12.3. projekt wymiany stolarki okiennej na nowa powtarzająca historyczne podziały,
- 3.12.4. projekt nowej instalacji wodnej i kanalizacyjnej,
- 3.12.5. projekt nowej instalacji elektrycznej , niskoprądowej i oświetleniowej,
- 3.12.6. projekt instalacji wentylacji z odzyskiem ciepła i klimatyzacji,
- 3.12.7. projekt sanitariatów,
- 3.12.8. dobór drzwi zwykłych i przeciwpożarowych,
- 3.12.9. projekt warstw stropów między kondygnacyjnych, wraz z wzmocnieniem lub wymianą oraz wykończeniem posadzek,
- 3.12.10. projekt okien połaciowych w północno - zachodniej części dachu

5. AKTUALNE UWARUNKOWANIA WYKONYWANIA PRZEDMIOTU ZAMÓWZENIA

Istniejący budynek pałacu Szlubowskich był wybudowany jako rezydencja mieszkalna. Od lat 40 – tych ubiegłego wieku był użytkowany jako budynek szkolny a obecnie stoi pusty.

Celem zamówienia jest

- Zahamowanie postępującej degradacji obiektu,
- Umożliwienie bezpiecznego użytkowania obiektu,
- Poprawienie warunków środowiskowych panujących w obiekcie,
- Poprawienie estetyki obiektu,
- Naprawa i konserwacja tkanki zabytkowej obiektu.
- Przywrócenie obiektu do bieżącego użytkowania i dostosowanie go do nowej funkcji Domu Kultury

Budynek pałacu znajduje się na ternie objętym Miejscowym Planem zagospodarowania Przestrzennego gminy Radzyń Podlaski w strefie A do której należą cenne obiekty zabytkowe na terenie gminy. W strefie A znajduje się założenie pałacowo-ogrodowe w Branicy Radzyńskiej: pałac, park, teren zabudowań gospodarczych, teren dawnego sadu, stawów, stajni i ogrodów użytkowych, w granicach według załączonego planu. Założenie wpisane do rejestru zabytków decyzją znak KS.VII-5340-2/90 z dnia 11 kwietnia 1990 r. pod nr BP A-185.

Dla realizacji przedmiotu zamówienia przewiduje się zmianę zagospodarowania działki, wykonanie nowych przyłączy do budynku oraz remont i konserwację obiektu wraz z przebudową pozwalającą na dostosowanie do nowej funkcji i obowiązujących przepisów w zakresie korzystania przez osoby niepełnosprawne oraz spełnienie warunków rozporządzenia o warunkach technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2022 poz. 1225 wraz z późniejszymi zmianami)

4.1. ZAGOSPODAROWANIE TERENU

Na działce znajduje się budynek zabytkowego pałacu wraz z dojazdem, istniejącą infrastrukturą techniczną (energia elektryczna, szambo szczelne, przyłącze wody) z dojazdem i utwardzeniami wokół budynku. Otoczenie budynku stanowi rozległy park krajobrazowy. Na południowy zachód od pałacu usytuowano staw parkowy. Od strony północnozachodniej na otwartym terenie znajdują się pozostałości fontanny ogrodowej. Teren działki jest płaski, ogrodzony.

Zagospodarowanie terenu podzielone zostało na 2 etapy

1. Rewaloryzacja zabytkowego parku wraz z wykonaniem dróg i dojazdów do budynku (według odrębnego opracowania pt. Zagospodarowanie terenu parku przypałacowego wraz z instalacjami elektrycznymi i niskopiętrowymi, budową ogrodzenia oraz małą architekturą w ramach zadania: „poprawa atrakcyjności turystycznej ogrodów przypałacowych w zespole pałacowo-parkowym w Branicy Radzyńskiej wpisanym do wojewódzkiego rejestru zabytków pod numerem A/410 w Branicy Radzyńskiej”, oraz pozwoleniem Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 17.03.2025 znak BP-I.5142.19.2.2025.AD1, oraz prawomocnego pozwolenia na budowę z dnia 18 marca 2025 sygn. AB.6740.74.2025, decyzja nr 79.2025)
2. Wykonanie nowych przyłączy, szczelnych zbiorników na ścieki komunalne, zbiorników na gaz propan, przyłącza wody.
3. Wykonanie placu gospodarczego od strony północno wschodniej.
4. Przeniesienie istniejącej linii niskiego napięcia.

4.2. WARUNKI HYDROGEOLOGICZNE

1.1 Charakterystyka geologiczna terenu

Branica Radzyńska położona jest we wschodniej części prekambryjskiej platformy zachodnio-europejskiej. Głębokie wiercenia geologiczne wykazały, że podłoże krystaliczne sięga w Radziniu do około 1515 m. Skały górnio – kredowe sięgają 45 m. W charakterystyce geologicznej decydujące znaczenie należy przypisać czwartorzędowym warstwom powierzchniowym. Geomorfologicznie – omawiany obszar stanowi płaską równinę akumulacyjną, pochodzenia lodowcowego. Wykształcone w postaci pyłów zwykłych, glin lekkich, piasków gliniastych – posiadają wspólną lodowcową genezę. W dolinach występują utwory organiczne – torfy.

- Holocen jest reprezentowany przez: mady, piaski rzeczne z namytą próchnicą, torfy i namuły organiczne zalegające na piaskach. Utwory te występują w obrębie doliny Białki. Miąższość ich waha się w granicach 0,2 – 6,7 m.

- Plejstocen jest reprezentowany przez: piaski głównie drobne i średnie, lokalnie żwiry występujące na całym obszarze o miąższości 1,4 – 37,0 m. Są to piaski rzeczne lub rzeczno-lodowcowe, średnio- zagęszczone o uogólnionym stopniu zagęszczenia $ID=0,6$, a w rejonie dolin rzecznych luźne.
- Gliny lodowcowe to głównie gliny piaszczyste ze żwirem i piaski gliniaste, przeważnie twardoplastyczne, lokalnie w strefie sączy wody plastyczne. Na powierzchni występują one głównie w części północnej terenu, gdzie miąższość ich dochodzi do 45 m. Gliny tworzą również przewarstwienia i soczewki wśród piasków wodnolodowcowych.
- Pyły i gliny zastoiskowe występują w obrębie pradoliny. Miąższość ich dochodzi do 5 m. Są to grunty plastyczne, natomiast przy głębokim występowaniu wody gruntowej twardoplastyczne. Utwory czwartorzędowe wg profili studni wierconych osiągają miąższość około 45 m. Poniżej występują piaski kwarcowe, mułki i iły trzeciorzędowe, zalegające bezpośrednio na marglach kredowych.

Woda gruntowa występuje w piaskach wodnolodowcowych oraz w piaszczystych przewarstwieniach śródglinowych. Zwierciadło wody swobodne w utworach piaszczystych lub napięte w glinach występuje głównie na głębokości 2 – 5 m p. p. t. Amplituda wahań wody gruntowej wynosi ok. 2,0 m.

1.2 Warunki gruntowo – wodne.

Przeprowadzono badania geotechniczne polegające na wykonaniu sąsiedztwie budynku dwóch odwiertów świdrem ręcznym i sondowań sondą DPL do głębokości 6,0 m p.p. terenu. Sondowania wykazały obecność gruntów antropogenicznych do głębokości 1,8 m. Nasypy reprezentowane przez gliny i humus z gruzem oraz częściami organicznymi.

Pod nasypami stwierdzono zaleganie ciągłą warstwą piasków średnich i grubych średniozagęszczonych ($ID=0,40-0,6$). Poniżej zalega nieprzewiercona warstwa gliny piaszczystej w stanie twardoplastycznym ($IL= 0,25$).

Obecność wody gruntowej w postaci zwierciadła swobodnego stwierdzono na poziomie 2.60 m p.p. terenu.

4.3. BUDYNEK

Przedmiotem opracowania jest budynek dawnego pałacu Szulbowskich. Obiekt składa się korpusu środkowego oraz dwóch skrzydeł ustawionych do niego prostopadle. W skrzydle południowo-wschodnim znajduje się wejście główne do budynku poprzedzone wspartym na słupach portykiem oraz czworokątna, trzykondygnacyjna wieża dominująca nad całym obiektem. Skrzydło północne budynku jest parterowe, podpiwniczone. Skrzydło środkowe jest parterowe trzytraktowe niepodpiwniczone. Skrzydło południowe było kiedyś reprezentacyjną częścią budynku i jest dwutraktowe, dwukondygnacyjne, częściowo podpiwniczone.

4.3.1. STAN ZACHOWANIA OBIEKTU

4.3.1.1. FUNDAMENTY

Brak zarysowań, spękań lub odkształceń ścian świadczących o wadliwej pracy fundamentów. Miejscami na ścianach piwnicznych widoczne ślady korozji fizycznej, w tym ubytki w spoiwie muru i cegłach. Dodatkowo widoczne zawilgocenie. Zniszczenia te mają charakter powierzchniowy i nie pogorszą parametrów wytrzymałościowych fundamentów. Ocenia się, że fundamenty znajdują się w zadowalającym stanie technicznym i mogą nadal pełnić swoją rolę w budynku.

4.3.1.2. ŚCIANY ZEWNĘTRZNE I WEWNĘTRZNE KONSTRUKCYJNE

W ścianach zewnętrznych nadzienia występują wyraźne ślady korozji wilgociowej muru w

postaci zawilgoceń, spękań i oparzeń tynków szczególności w strefie cokołowej. Korozja biologiczna jest widoczna przede wszystkim powyżej gzymsów oraz w strefie cokołowej. Na ścianach widoczne są zacieki zabrudzenia ścian. Szczególna koncentracja zawilgoceń występuje w rejonie rur spustowych

W części cokołowej tynk na powierzchni cokołu jest spękany , występują ogniska wilgoci. Uszkodzenia tynku są widoczne na gzymsach i obramowaniach okien oraz na ozdobnym portyku wejściowym. Przyczyna tego stanu rzeczy są uszkodzone i niewłaściwie zamontowane obróbki blacharskie , rynny i rury spustowe.

Na ścianach występują również ubytki warstw malarskich oraz ślady napraw za pomocą zapraw cementowych i cementowo -wapiennych

Ściany wewnętrzne nadzienia są w dobrym stanie technicznym, wymagają uzupełnienia tynków i odmalowania.

W ścianach podziemia stwierdzono znaczne zawilgocenie ścian , ubytki spoin ceglanych, ślady korozji biologicznej.

Na podstawie badań wilgotności stwierdzono:

- Zróżnicowany stan wilgotnościowy murów zarówno w pasie przyziemia od zewnątrz jak i wewnątrz piwnic.
- W przypadku badań wykonywanych na zewnątrz odnotowano wszystkie V stopni zawilgocenia murów.
- W przypadku badań przeprowadzonych w pomieszczeniach piwnic odnotowano znacznie wyższe wilgotności w stosunku do badań parteru. Wewnątrz pomieszczeń również odnotowano wszystkie stopnie zawilgocenia.
- W większości osi pomiarowych (na zewnątrz i wewnątrz) wyższe wskazania wilgotności odnotowano w pasie przyziemia lub posadzki. Na wysokości 1 m spadki na zewnątrz były miejscowo bardzo wyraźne.
- Rozkład zawilgocenia w profilu wysokościowym jednoznacznie wskazuje na transport kapilarny wilgoci ku górze
- Stan konstrukcji ścian i nadproży ocenia się jako dobry

4.3.1.3. STROPY MIĘDZYKONDYGNACYJNE

Stropy nad piwnicą zbudowano w postaci sklepień kolebkowych, półkolistych wspartych na belkach stalowych oraz stropów odcinkowych wspartych na wtórnych szynach kolejowych. Długotrwałe zawilgocenie sklepień w piwnicy spowodowało powierzchniowe ubytki w zaprawie i ukruszenia cegieł. Widoczna jest też korozja belek konstrukcyjnych, część z nich przeznaczona będzie do wymiany.

Strop nad parterem wykonany jest w konstrukcji drewnianej. Elementy konstrukcji stropu które uległy nadmiernej degradacji biologicznej należy wymienić.

Sklepienia nad parterem nie wykazują znaczących zarysowań lub spękań. Z powodu bardzo rozbudowanych sztukaterii stropów parteru w skrzydle południowo-wschodnim niemożliwa jest bezpośrednia ocena stropów nad parterem. Można wnioskować, że pęknięcia ornamentyki na danych elementach konstrukcyjnych spowodowane jest ich nadmiernym ugięciem, bądź nierównomiernym rozkładem obciążeń.

Strop nad korpusem środkowym i zachodnim z powodu zmiany sposobu użytkowania poddasza wymaga kompleksowego wzmocnienia w tym wymiany i uzupełnienia belek nośnych po ich uprzedniej waloryzacji.

4.3.1.4. KONSTRUKCJA DACHU

Na podstawie przeprowadzonych oględzin oraz analizy mykologicznej uznaje się że drewno więźby dachu znajduje się w złym stanie.

Stwierdzono:

Stan zachowania konstrukcji więźby w budynku niedostateczny. Przeprowadzone badania sklerometryczne objęły łącznie 104 elementy drewniane. Stan techniczny analizowanych elementów drewnianych jest wysoce zróżnicowany. W najbardziej niepokojącym zakresie pozostają liczne krokwie i podwaliny o niskich wartościach sklerometrii. Z drugiej strony zauważalny jest dość dobry stan belek poziomych (zwłaszcza w sekcji C) oraz części słupów, co świadczy o relatywnym zachowaniu prawidłowych parametrów w wybranych częściach konstrukcji.

Na wszystkich elementach drewnianych więźby widoczne są objawy zaawansowanej, czynnej korozji biologicznej głównie związanej z występowaniem owadów szkodników technicznych. Larwy owadów, żerujące w części bielastej drewna, przyczyniły się do obniżenia jakości oraz wytrzymałości konstrukcji więźby dachowej.

Przebarwienia drewna świadczące o nadmiernym zawilgoceniu elementu widoczne przede wszystkim na poszyciu dachowym, głównie w miejscu łączenia się elementów pokrycia dachowego co przekłada się na zawilgocenie krokwi w miejscu styku z deskowaniem. Dodatkowo, widoczne zawilgocenia na elementach stykających się z kominami. Zaobserwowano również liczne ogniska korozji biologicznej w postaci grzyba domowego, spowodowane długotrwałym i wysokim zawilgoceniem drewnianych elementów konstrukcyjnych więźby dachowej oraz wysoką wilgotnością powietrza. Zjawisko skoncentrowane jest w obszarach nieuszczelnności pokrycia dachowego oraz miejscach ściekania wody po kominach. Elementy więźby w większości niezabezpieczone warstwami ochronnymi.

4.3.1.5. POKRYCIE DACHU

Pokrycie dachu jest na ok. 70% powierzchni zniszczone, częściowo wykonane z płyt azbestowych, częściowo z blachy i wymaga wymiany. Widoczne ubytki i nieuszczelnności w pokryciu dachowym. Powoduje to zamakanie deskowania oraz zamakanie stropów międzykondygnacyjnych, co w następstwie ma wpływ na rozwój pleśni i grzybów i postępującą degradację całego obiektu.

4.3.1.6. ELEMENTY WYKOŃCZENIA

Podłogi parteru

W wiatrołapie i holu wejściowym podłoga wykonana jest z czarnych i białych płyt marmurowych układanych w szachownicę. W pomieszczeniu holu widoczne jest lokalne ugięcie podłogi o ponad 6 cm. Elementy kamieniarskie są popękane, widoczne ubytki elementów.

W pomieszczeniu loggi zachowała się posadzka ceramiczna która powinna być zachowana.

W pozostałych pomieszczeniach parteru podłogi nie posiadają walorów estetycznych i użytkowych w większości pomieszczeń na posadzkach z desek ułożono linoleum które jest wytarte, zabrudzone, widoczne ślady wieloletniego użytkowania. W sali gimnastycznej i bibliotece znajduje się posadzka z drobnej klepki ułożona prawdopodobnie w latach 70 – tych ubiegłego wieku.

Na piętrze w pomieszczeniu nad biblioteką zachowała się posadzka z klepki pomalowanej farbą olejną, ułożona w romby być może warta odczyszczenia i zakonserwowania oraz dodatkowo posadzka ceramiczna w loggii.

Tynki wewnętrzne w większości nieestetycznie wykonane, spękanie w pobliżu gzymsów fasetowych oraz listew przypodłogowych, ubytki występują również w powierzchni za grzejnikami.

Malatury wykonane za pomocą białej farby emulsyjnej brudne, posiadające liczne zacieki. Malatury z farby olejnej wykonane są nieestetycznie szczególnie w pobliżu listew przypodłogowych, nieznaczne uszkodzenia mechaniczne. Farba olejna jako warstwa nieprzepuszczalna winna być całkowicie usunięta z powierzchni ścian.

Okładzina ścian w bibliotece - boazeria jest niekompletna, miejscami uszkodzona, pokryta warstwą farby olejnej.

Stolarka drzwiowa - grube warstwy farb olejnych pokrywające stolarkę drzwiową utrudniają odbiór ornamentyki oraz detalu. Drzwi posiadają widoczne spękania oraz wgłębienia.

Stolarka okienna - stolarka okienna jest częściowo zniszczona, prawdopodobnie wymieniona i remontowana w czasie użytkowania budynku przez szkołę. Widoczne ubytki malatury spowodowane uszkodzeniami mechanicznymi oraz uszkodzenia elementów metalowych stolarki okiennej.

Sufity - bogato zdobione sufity znajdują się w części reprezentacyjnej w pomieszczeniu wiatrołapu, holu wejściowego oraz salonu i biblioteki. Ornamenty pokryte wieloma wtórnymi warstwami farb olejnych lub emulsyjnych, zakrywającymi, częściowo, lub całkowicie pierwotne polichromie. Elementy sztukatorskie posiadają liczne spękania i widoczne miejsca napraw. Powierzchnia malatur częściowo uszkodzona.

W pozostałych pomieszczeniach sufity z fasetami, na powierzchni sufitów widoczne ślady spękań i zabrudzeń.

Parapety - w dwóch rodzajach, parapety pierwotne, drewniane pokryte licznymi warstwami farb olejnych, pozostałe parapety wtórne, wykonane z lastriko

Elementy stalowe – w budynku zachowały się oryginalne detale stalowe które przetrwały, pokryte są licznymi warstwami farby olejnej należą do nich:

- wewnętrzne drzwi wejściowe pomiędzy holem i wiatrołapem, drzwiczki rewizyjne do kominów, balustrady portfenetrów loggi, balustrada tarasu i wiatrowskazy na szczytach kalenic – stan techniczny tych elementów jest zadowalający

Schody

Na terenie obiektu znajdują się trzy biegi schodów wewnętrznych z czego jedno zlokalizowane są w wieży prowadząc z kondygnacji 0 na jej szczyt, jednocześnie umożliwiając wejście na więźbę dachową powyżej części, jedno w części reprezentacyjnej prowadzące z parteru na piętro oraz schody w północnej części obiektu, które łączą piwnicę z parterem.

Schody na wieżę to drewniane, lewoskrętne schody spiralne o konstrukcji stopni wspartych z jednej strony na ścianie, a z drugiej na słupie o przekroju sześciokątnym, którego największa przekątna wynosi ok. 20 cm. W biegu schodów znajduje się 50 stopni o wysokości 16 cm i największej głębokości ok. 44 cm. Szerokość biegu, mierzona jako najmniejsza odległość w świetle od lica słupa do ściany wynosi ok. 102 cm. Bieg schodów zerwany został na wysokości

nieco powyżej trzeciej kondygnacji, przez co został wyłączony z użytkowania. Stan techniczny schodów jest zły.

W pobliżu holu usytuowano – drewniane schody zabiegowe, policzkowe. Wewnętrzna belka policzkowa posiada zdobione lico. Schody składają się z 25 stopni o wysokości 17 cm i głębokości około 28 cm mierzonej w ich środku. Szerokość biegu, mierzona jako najmniejsza odległość w świetle pomiędzy balustradą, a ścianą wynosi ok. 107 cm. Schody zaopatrzone w zabytkową balustradę o wysokości około 110 cm, ze stylizowanym pochwytem wyposażoną w drewniane tralki co około 12,5 cm. Schody zostały zabezpieczone przed szkodliwymi czynnikami zewnętrznymi i uszkodzeniami mechanicznymi warstwami malatur oraz bezbarwnym lakierem. Obecnie schody stanowią główny szlak komunikacyjny pomiędzy parterem, a piętrem.

Schody do piwnicy w północnej części obiektu są drewniane, proste, w złym stanie technicznym i nie posiadają walorów użytkowych i estetycznych.

4.3.1.7. ISTNIEJĄCE PRZYŁĄCZA TECHNICZNE

Na działce znajdują się następujące instalacje:

- instalacja kanalizacji do szczelnych zbiorników na ścieki bytowe,
- napowietrzna instalacja elektryczna eN,
- instalacja wodna,
- napowietrzna instalacja teletechniczna

4.4. OGÓLNE WŁAŚCIWOŚCI FUNKcjONALNO – PRZESTRZENNE

Budynek pałacu pierwotnie był budynkiem mieszkalnym, a od lat 40-tych ubiegłego wieku znajdowała się w nim szkoła podstawowa. Obecnie budynek zostanie dostosowany do funkcji Domu Kultury. Zajęcia prowadzone w obiekcie zapewnią realizację potrzeb kulturalnych i rozwojowych dla wszystkich grup wiekowych lokalnej społeczności.

Przebudowa zapewni właściwe wykorzystanie obiektu oraz bezpieczne z niego korzystanie oraz pełną dostępność dla osób niepełnosprawnych.

Obiekt dostosowany zostanie do przepisów ochrony przeciwpożarowej.

4.5. PODZIAŁ FUNKcjONALNY OBIEKTU

Przedmiotowy Program Funkcjonalno-Użytkowy zmienia podział funkcjonalny budynku. Nowa funkcja obiektu pozwoli na zapewnienie mieszkańcom wsi i przyjezdnym udział w zajęciach tematycznych i rekreacyjnych w salach zorganizowanych na parterze i piętrze, a także możliwość rekreacji w parku przy pałacowym.

W parterze budynku w rejonie holu wejściowego zaprojektowano część administracyjno biurową, bibliotekę oraz salę zajęć, która będzie również salą reprezentacyjną. W korpusie środkowym usytuowano sale zajęć dla koła gospodyń wiejskich, salę warsztatów kulinarnych oraz węzeł sanitarny. W północnym skrzydle znajdzie się sala widowiskowa z zapleczem oraz pomieszczenie techniczne.

Przewiduje się powiększenie powierzchni piętra o pomieszczenia na zaadaptowanym poddaszu. Na piętrze powstanie między innymi sala ćwiczeń fizycznych i tanecznych oraz przestrzeń ekspozycyjna i sala plastyczna dla lokalnych artystów. W części północnej piętra przewidziano dwa pokoje gościnne z łazienkami oraz węzeł sanitarny. Całość piętra dostępna jest dwoma klatkami schodowymi jedną zabytkową, a drugą nowoprojektowaną w skrzydle północnym.

Obiekt będzie dostępny dla osób niepełnosprawnych - przy wejściu północnym zlokalizowany zostanie podnośnik dla inwalidów, w korpusie środkowym usytuowano windę z parteru na I

piętro. Zaprojektowano również łazienkę dostępną dla osób niepełnosprawnych na parterze budynku.

Ewakuacja z budynku zapewniona będzie dwoma klatkami schodowymi wyposażonymi w urządzenia oddymiające.

4.6. INSTALACJE TECHNICZNE OBIEKTU

W ramach niniejszego przedsięwzięcia należy doprowadzić i wyposażyć budynek w następujące instalacje:

- instalacja wodno-kanalizacyjna,
- instalacja wentylacji mechanicznej z rekuperacją,
- instalacja klimatyzacji i grzewczej – fancoile,
- instalacja ogrzewania podłogowego w holu wejściowym i sali widowiskowej,
- instalacja zasilania budynku w ciepło w systemie hybrydowym - pompa ciepła oraz lokalna kotłownia gazowa,
- instalacja elektryczna, niskoprądowa i oświetleniowa,
- instalacje przeciwpożarowe w tym instalacja hydrantowa, SSP, oddymiania klatek schodowych

2.0. OPIS WYMAGAŃ ZAMAWIAJĄCEGO W STOSUNKU DO PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA

2.1. WYMAGANIA W ZAKRESIE ARCHITEKTURY

2.2.1. WYMAGANIA PODSTAWOWE NA ETAPIE PROJEKTOWANIA

2.2.1.1. Wykonawca zobowiązany jest do opracowania dokumentacji projektowej na podstawie przedstawionej przez Zamawiającego koncepcji architektonicznej oraz wyników badań i ekspertyz zawartych w PFU opracowanego przez Alchimowicz Szymanowski Architektura Sp. z o.o., ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa.

2.2.1.2. Uzyskania w imieniu Zamawiającego wszystkich niezbędnych uzgodnień, decyzji, koniecznych do wykonania przedmiotu zamówienia oraz uzyskania pozwolenia na budowę.

Wykonania dokumentacji technicznej na podstawie koncepcji PFU i uzyskanie akceptacji Zamawiającego, Projektu budowlanego wielobranżowego, projektu technicznego i niezbędnych projektów wykonawczych dla powyższej inwestycji wraz z uzgodnieniami.

Projekt obejmuje wykonanie:

- 1) Projekt architektoniczno – budowlany wraz z programem prac konserwatorskich,
- 2) Projekt konstrukcyjny,
- 3) Projekt instalacji sanitarnych (woda, kanalizacja, ogrzewanie, wentylacja, klimatyzacja),
- 4) Projekt instalacji elektrycznych i niskoprądowych,
- 5) Projekt instalacji zapewniających ochronę pożarową budynku których zakres będzie możliwy po uzyskaniu Postanowienia o odstąpieniu od warunków technicznych wydanych przez Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej,
- 3) Opracowanie specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych,
- 4) Sporządzenie kosztorysów robót budowlanych,

Do obowiązków projektanta należy:

- 1) Uzyskanie decyzji zatwierdzającej projekt w Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków w Lublinie, Delegatura w Białej Podlaskiej,
- 2) Uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę,
- 3) Uzyskanie aktualnej mapy sytuacyjno-wysokościowej w skali 1:500 do celów projektowych,

- 4) Opracowanie programu prac konserwatorskich i restauratorskich,
- 5) Wykonanie dokumentacji projektowej budowlanej, technicznej i wykonawczej w zakresie uwzględniającym specyfikę robót budowlanych w budynkach wpisanych do rejestru zabytków i użyteczności publicznej wraz z uzyskaniem wymaganych uzgodnień, opinii i decyzji.
- 6) Określenie warunków ochrony przeciwpożarowej.

2.2.1.3. Zamawiający wymaga przedłożenia do akceptacji zastosowane rozwiązania techniczne projektu budowlanego we wszystkich branżach oraz szczegółowe specyfikacje techniczne wykonania i odbioru robót budowlanych i instalacyjnych w aspekcie ich zgodności z programem funkcjonalno-użytkowym.

2.2.1.4. Dokumentacja ma być wykonana w języku polskim zgodnie z obowiązującymi przepisami, normami, a także ze sztuką budowlaną oraz powinna być opatrzona klauzulą o kompletności i przydatności z punktu widzenia celu, któremu ma służyć.

2.2.1.5. Projekty powinny zawierać optymalne rozwiązania, konstrukcyjne, materiałowe i kosztowe.

2.2.1.6. Produkty i urządzenia zastosowane przez Wykonawcę nie mogą być prototypami i muszą posiadać odpowiednie atesty i certyfikaty.

2.2.1.7. Wykonawca wykona i przekaze Zamawiającemu przedmiary wraz z kosztorysami inwestorskimi, a także specyfikacje szczegółowe na cały zakres przedsięwzięcia, wykonane w oparciu o przygotowaną i zaakceptowaną przez Zamawiającego dokumentację projektową.

2.2.1.8. Wykonawca wykona dodatkowo informację do planu Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia.

2.2.1.9 Wszelkie rozwiązania projektowe i materiałowe powinny zostać zaakceptowane przez Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Lublinie, Delegatura w Białej Podlaskiej.

2.2.2. FUNDAMENTY I IZOLACJA PRZECIWOWODNA

Ściany piwniczne, fundamentów w stanie zadowalającym. W projekcie należy przewidzieć i zdecydować czy należy oczyścić ściany na przykład metodą hydrodynamiczną z wykorzystaniem odpowiedniego ścierniwa, dobrane pod względem ostrości i twardości. Ściany piwniczne należy osuszyć i odgrzybić jedną z dwóch metod, którą należy dobrać odpowiednio do istniejących warunków:

1. Metoda termiczna – z zastosowaniem opalarki która polega na oddziaływaniu jedynie na miejsce zajęte grzybem. Wykwity są opalane lampą lutowniczą lub opalarką, a na zainfekowane miejsca są nakładane środki grzybobójcze do ścian. Następnie powierzchnia zostaje oczyszczona mechanicznie i zabezpieczona przed ponownym zagrzybieniem.

2. Metoda chemiczna – polega na zastosowaniu chemicznych preparatów. Przed rozpoczęciem prac należy oczyścić szpachlę powierzchnie zagrzybione, aż do uzyskania czystej, suchej powierzchni. Na tak przygotowane podłoże należy zastosować środki chemiczne. Preparat biobójczy może być nakładany pędzlem lub natryskiwany na oczyszczoną powierzchnię. Niektóre środki należy nałożyć trzykrotnie w kilkugodzinnych odstępach. Podczas prac projektowych należy dobrać odpowiednią metodę.

Wykonawca winien zaprojektować hydroizolację pionową fundamentów. Izolacja pionowa układana na powierzchni ścian fundamentowych ma przede wszystkim zatrzymać wilgoć z gruntu i wodę rozproszoną wytworzoną podczas opadów. W ramach zabezpieczenia izolacji pionowej można zastosować warstwę ochronną, która ochroni izolację przed uszkodzeniami mechanicznymi.

Należy zaprojektować odcinkowe odsłonięcie fundamentów i usunięcie z odsłoniętego fundamentu zniszczonych resztek zapraw, warstw naprawczych, starych warstw izolacyjnych. Wykonać należy przemurowanie fundamentu o ile zajdzie taka potrzeba, wyrównać podłoże, zaprojektować izolację przeciwwodną, a także zaprojektować skuteczną ochronę powłok hydroizolacyjnych.

W trakcie trwania prac projektowych należy wykonać odkrywki fundamentów, zweryfikować ich stan zachowania oraz na tej podstawie sporządzić program prac konserwatorskich dla strefy fundamentowej. W ramach prac przy fundamentach należy wykonać izolacje pionowe chroniące fundamenty przed zawilgoceniem.

2.2.3. KONSTRUKCJA WIĘŻBY DACHOWEJ

Konstrukcja dachu w większości wymaga wymiany i wzmocnienia. Większość elementów nośnych uległo destrukcji pod wpływem działania warunków atmosferycznych oraz działaniu agresji biologicznej. Przed wymianą lub wzmocnieniem elementy drewniane należy zinwentaryzować i opisać celem odtworzenia w analogicznym zakresie oraz wytypować te nadające się do ewentualnej konserwacji. Na etapie projektowym przewidzieć należy ewentualne dodatkowe wzmocnienia konstrukcji dachu za pomocą belek drewnianych. Przeprowadzić oczyszczenie i dezynfekcję więźby dachowej. Elementy konstrukcyjne nieodwracalnie zniszczone przez grzyb i owady usunąć lub po konsultacji z konstruktorem wzmocnić. Po ewentualnym usunięciu zniszczonych fragmentów drewna i wstawieniu nowych elementów, fleków, drewno należy zaimpregnować. Partie zniszczonego drewna wzmocnić żywicą a ubytki uzupełnić pęczniejącą masą złożoną z żywicy i wiórów drzewnych. Ponadto należy przewidzieć wykonanie impregnacji zwalczającej insekty drewna, a nowobudowane drewno również zabezpieczyć przed insektami i grzybami. Dodatkowo całą więźbę dachową należy zabezpieczyć preparatami opóźniającymi palność konstrukcji. Należy wykonać waloryzację elementów więźby dachowej pod kątem ewentualnych wzmocnień, wymiany bądź innych zaproponowanych działań na podstawie wykonanej ekspertyzy technicznej zawartej w niniejszym opracowaniu.

2.2.4. DACH

Pokrycie dachu jest na ok. 70% powierzchni zniszczone i wymaga wymiany. Deskowanie pod blachą zachowało się w nie zadawalającym stanie. Dokumentacja projektowa powinna zawierać wykonanie prac w zakresie częściowej wymiany pokrycia dachu. Wykonać należy projekt wymiany lub konserwacji obróbek blacharskich, które powinny poprzedzać zabiegi dotyczące restauracji wypraw tynkarskich w obrębie pokryć dekarских i gzymsów. Wszystkie zniszczone obróbki blacharskie należy poddać całkowitej wymianie zgodnie z instrukcją i technologią branżową, na nowe z zachowaniem pierwotnej formy i sposobu ułożenia blachy. Do wykonania obróbek blacharskich należy użyć na przykład blachy tytanowo -cynkowej grubości 0,60-0,80mm. Obróbki gzymsów wykonać z arkuszy blachy długości elementu prostoliniowego, łączyć ze sobą na rąbek leżący. Pokrycie dachu korpusu głównego klasztoru należy sprawdzić pod względem łączenia płatów blachy, wszelkie nieszczelności naprawić, poprzez wykonanie łat. Pokrzywione rąbki blachy należy wyprostować.

Dach nad adaptowanymi pomieszczeniami należy ocieplić wełną mineralną i obudować od

wewnątrz płytami gipsowo – kartonowymi.

2.2.5. OBRÓBKI BLACHARSKIE I RURY SPUSTOWE

Podczas prac remontowych należy zaprojektować naprawę systemu rynien i rur spustowych odprowadzających wodę z połąci dachowych. Rynny i rury spustowe powinny być wykonane w taki sposób, aby swoją formą i kolorem były jak najlepiej wkomponowane w architekturę budynku. Wykonać należy również na nowo wszelkie obróbki blacharskie na przykład z blachy tytanowo-cynkowej. Po zamontowaniu pokrywa się ochronną ona patyną. Skład tej blachy to: cynk (99,995%) oraz tytan, miedź i aluminium. Poprawnie wykonane obróbki z blachy tytanowo-cynkowej mają żywotność nawet do 80 lat. Jest to bardzo istotne, ze względu na charakter niniejszego obiektu oraz wymaganą trwałość obróbek, które w głównej mierze chronić mają elementy drewniane, tak bardzo zagrożone działaniem wilgoci.

2.2.6. STROPY

Należy wykonać waloryzację elementów stropu pod kątem wzmocnienia lub wymiany bądź innych działań. Projekt winien określić procentowo ilość elementów do zachowania, wzmocnienia lub wymiany na podstawie wykonanej ekspertyzy konstrukcyjnej zawartej w niniejszym opracowaniu.

2.2.7. WYMAGANIA W ZAKRESIE REMONTU LUB WYMIANY ELEMENTÓW DREWNIANYCH I METALOWYCH DRZWI, OKIEN, SCHODÓW

Projekt powinien zawierać opracowanie dokumentacji konserwatorskiej elementów drewnianych, metalowych wraz z określeniem elementów wymagających wymiany.

2.2.8. WYMAGANIA W ZAKRESIE ZAGOSPODAROWANIA TERENU

Zagospodarowanie terenu wokół budynku zgodnie z projektem rewitalizacji parku.

2.2.9. WYMAGANIA W ZAKRESIE INSTALACJI ELEKTRYCZNYCH

2.2.10.1. Uwagi ogólne

Przed wykonaniem dokumentacji projektowej instalacji elektrycznej należy wykonać bilans zapotrzebowania na energię elektryczną i sprawdzić czy nie należy wprowadzić zmian co do ilości mocy zamówionej. Przy wykonaniu bilansu należy wziąć pod uwagę zwiększone zapotrzebowanie na energię elektryczną generowane przez urządzenia w sali warsztatów kuchennych oraz sali widowiskowej a także przez instalacje wentylacji , klimatyzacji i pompy ciepła.

2.2.10.2. Budynek należy wyposażać w następujące instalacje elektryczne

- instalacja elektryczna siłowa;
- instalacja oświetlenia podstawowego i awaryjnego;
- wewnętrzne linie zasilające;
- rozdzielnica nN;
- instalacja uziemiająca i odgromowa;
- instalacja teleinformatyczna
- instalacja oświetlenia zewnętrznego

2.2.10.3. Instalacja zasilająca

Zasilanie rozdzielnic zewnętrznych wykonać z rozdzielnicy kotłowni R-K kablem typu YKYżo5x16mm². Kabel przy wprowadzeniu do budynku powinien być zabezpieczony przed

uszkodzeniami mechanicznymi osłoną otaczającą o średnicy wewnętrznej większej o 50% od średnicy zewnętrznej kabla. Osłony otaczające powinny przechodzić przez całą grubość fundamentu lub ściany budynku ze spadem w kierunku zewnętrznym. Miejsce wprowadzenia kabla do budynku zabezpieczyć przed dostawaniem się wody do wnętrza budynku.

2.2.10.4. Wewnętrzne linie zasilające i sposób prowadzenia okablowania

Wszelkie działania w zakresie tras kablowych oraz sposobu prowadzenia instalacji powinny być wcześniej uzgodnione z Zamawiającym każdorazowo przed wykonaniem prac.

Dla rozprowadzenia wszystkich wewnętrznych linii zasilających i obwodów odbiorczych instalacji elektrycznych siłowych, i oświetleniowych w obiekcie należy przewidzieć odpowiednie trasy kablowe. Trasy kablowe dla instalacji strukturalnej i niskoprądowej należy wykonać jako niezależne. Wszystkie przejścia kabli i przewodów przez ściany i stropy, należy wykonać w rurach ochronnych o średnicach dostosowanych do ilości i przekroju kabli i przewodów. Przejścia kabli przez ściany i stropy wydzielenia pożarowego należy wykonać jako szczelne z zastosowaniem odpowiednich izolacji i ognioodpornych mas uszczelniających. Zastosować należy uszczelnienia o odporności pożarowej nie mniejszej niż odporność pożarowa przegrody. Rozprowadzenie wewnętrznych linii zasilających oraz przewodów przewiduje się na drabinkach kablowych w wykonanym głównym pionie kablowym. W przypadku braku możliwości prowadzenia instalacji wg w/w sposobów, instalacje elektryczne należy układać w sposób indywidualnie uzgodniony z Zamawiającym każdorazowo przed wykonaniem prac. Główne trasy kablowe prowadzić w wydzielonych kanałach lub szybach instalacyjnych zgodnie z PN dotyczącą wymagań w tym zakresie. Trasy kablowe prowadzić z zachowaniem normatywnych odległości od pozostałych instalacji. Wszelkie uchwyty kablowe, przy pomocy których mocowane będą kable o odporności ogniowej winny posiadać odpowiednie atesty i certyfikaty bezpieczeństwa pożarowego dla zespołów kablowych. Trasy, po których prowadzone będą kable ogniowe od drabin/koryt kablowych do poszczególnych odbiorów. Wszystkie otwory służące do wprowadzania kabli do budynku należy uszczelnić w sposób uniemożliwiający przenikanie gazu i wody do wnętrza budynku. Wszystkie przejścia kabli i przewodów przez oddzielenia pożarowe należy uszczelnić pożarowo.

2.2.10.5. Rozdzielnice nN230/400V

W obiekcie należy przewidzieć następujące rozdzielnice elektryczne :

- tablica licznikowa T-L
- rozdzielnica główna R-G (główny rozdział energii),
- rozdzielnica piwnicy RP-1,
- rozdzielnica parteru RP-2
- rozdzielnica piętra RP-3
- rozdzielnica kotłowni R-K,

Rozdzielnice oraz tablice licznikowe wewnętrzne należy zlokalizować w miejscu w obudowach wyposażonych w zamykane drzwi z dostępem tylko dla osób upoważnionych. Rozdzielnice należy instalować w sposób zapewniający pełny dostęp dla wykwalifikowanego personelu, zajmującego się montażem i eksploatacją.

Zaleca się, aby górna krawędź znajdowała się na wysokości nie mniejszej niż 2 m, a dolna na wysokości nie mniejszej niż 0,8 m. W przypadku instalowania rozdzielnic w narożniku pomieszczenia należy zachować odpowiednią odległość od krawędzi rozdzielnicy zapewniającą pełny dostęp.

Rozdzielnice zewnętrzne wyposażyć w obudowy termoutwardzalne posadowione na odpowiednich fundamentach. Rozdzielnice wyposażyć w drzwi wyposażone w zamki.

2.2.10.6. Wytyczne układania instalacji elektrycznych

Do zasilania odbiorników oświetleniowych, gniazd wtyczkowych, odbiorników indywidualnych i gniazd wtyczkowych wykonać odrębne obwody zasilające.

Instalacje należy wykonać przewodami o napięciu znamionowym izolacji 750V.

Miejsce wbudowania oraz typ poszczególnych urządzeń, gniazd, łączników i opraw oświetleniowych zaprojektować w uzgodnieniu z Inwestorem.

Kable i przewody należy prowadzić w tynku lub w rurkach instalacyjnych sztywnych i/lub karbowanych, kanałach kablowych podtynkowych z tworzywa sztucznego i przepustach kablowych samogasnących z tworzyw niepodtrzymujących i nierozprzestrzeniających płomienia. Wszystkie przejścia kabli i przewodów przez ściany i stropy, należy wykonać w przepustach ochronnych o średnicach dostosowanych do ilości i przekroju kabli, i przewodów. Sposób ułożenia kabli i przewodów należy dostosować do podłoża na jakim zostanie ułożone okablowanie.

Przewody układane w tynku na całej długości powinny być pokryte warstwą tynku o grubości co najmniej 5 mm, trasy ułożenia przewodów powinny być równoległe do krawędzi ścian i sufitów. Niedopuszczalne jest wtynkowe układanie przewodów na ścianach wykonanych z płyt gipsowo-kartonowych.

W przypadku prowadzenia instalacji w podłożu lub na podłożu palnym przewody instalacyjne należy układać :

- w rurach instalacyjnych samogasnących z tworzyw niepodtrzymujących i nierozprzestrzeniających płomienia a w uzasadnionych przypadkach w rurach metalowych (rury należy mocować do podłoża za pomocą uchwytów)
- w listwach lub kanałach naściennych wykonanych z materiałów niepalnych lub niepodtrzymujących i nierozprzestrzeniających płomienia.

W przypadku prowadzenia przewodów w pomieszczeniach ze ścianami gipsowo-kartonowymi przewody między płytami należy układać w rurkach osłonowych samogasnących z tworzyw niepodtrzymujących i nierozprzestrzeniających płomienia o średnicy dobranej do średnicy zewnętrznej przewodu.

2.2.10.7. Oświetlenie podstawowe

Instalację oświetlenia należy wykonać w sposób zapewniający poziomy natężenia oświetlenia zgodnie z normą PN-EN 12464-1:2004 „Światło i oświetlenie. Oświetlenie miejsc pracy. Cz.1 Miejsca pracy we wnętrzach” oraz wymaganiami Inwestora.

Poziomy natężenia oświetlenia wynoszą odpowiednio:

- pom. ogólne 300 lx
- biura, sale edukacyjne 500 lx
- komunikacja 100 lx
- toalety i umywalnie 200 lx
- pomieszczenia techniczne 200 lx
- pomieszczenia gospodarcze 200 lx
- pomieszczenia pozostałe 300 lx

Oprawy oświetleniowe oraz ich sposób montażu należy uzgodnić z Inwestorem oraz dostosować do ewentualnych projektów aranżacji wnętrz.

Ze względu na znaczne długości przewodów zasilających oprawy oświetleniowe, należy zwrócić uwagę aby nie przekroczyć dopuszczalnego spadku napięcia w poszczególnych obwodach.

2.2.10.8. Oświetlenie ewakuacyjne

W budynku należy wykonać oświetlenie ewakuacyjne. Oświetlenie ewakuacyjne należy wykonać za pomocą dedykowanych opraw kierunkowych na drogach ewakuacji wyposażonych w piktogramy i bez piktogramów. Przewiduje się wykonanie instalacji oświetlenia awaryjnego oprawami wyposażonymi w indywidualne moduły zasilające pozwalające na pracę oprawy po zaniku napięcia. Oświetlenie ewakuacyjne ma za zadanie oświetlić wyjścia i drogi komunikacyjne w przypadku zaniku napięcia. Średnie natężenie oświetlenia na podłodze wzdłuż środkowej linii drogi ewakuacyjnej powinno być nie mniejsze niż 1lx, a na centralnym pasie drogi obejmującym nie mniej niż połowę szerokości drogi, natężenie oświetlenia powinno stanowić co najmniej 0,5lx. Załączanie oświetlenia awaryjnego powinno nastąpić samoczynnie po zaniku napięcia. Awaryjny czas świecenia opraw oświetlenia awaryjnego powinien wynosić minimum 1 godz. Oprawy oznaczyć żółtym paskiem. Wszystkie oprawy oświetlenia awaryjnego muszą posiadać świadectwa dopuszczenia Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpowodzi zgodnie z wymaganiami ustawy o ochronie przeciwpożarowej (tekst jednolity z dnia 15.10.2009 r. dz. u. nr 178 poz. 1380) oraz rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych i administracji w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa” (z dnia 27.04.2010 r. dz. u. nr 85 poz. 553).

2.2.10.9. Instalacja gniazd wtyczkowych, siły i innych odbiorników

W rozdzielnicach zaprojektować należy oddzielne obwody dla zasilania instalacji urządzeń 230/400V zabudowanych w pomieszczeniach. W zakres instalacji wchodzić ma zasilanie zarówno odbiorników ogólnego przeznaczenia, urządzeń technologii zgodnie z miejscem ich zainstalowania. Obwody należy zabezpieczyć bezpiecznikami, wyłącznikami instalacyjnymi oraz wyłącznikami różnicowo-prądowymi. Instalację wykonać należy w systemie TN-S przewodami z wydzieloną żyłą ochronną. Przewody od rozdzielnic do gniazd i puszek przyłączeniowych należy układać wtykowo. Łączenia rozgałęźne przewodów zasilających gniazda 230V należy wykonać w puszkach instalacyjnych, do których będą mocowane gniazda. W sanitariatach, pomieszczeniach kuchennych i wilgotnych stosować osprzęt o stopniu IP44, pozostałych pomieszczeniach IP20. W pomieszczeniach ogólnego przeznaczenia gniazda wtyczkowe instalować na wysokości 0,3m lub 1,2m od podłogi, w sanitariatach na wysokości 1,4 m. Instalację dla urządzeń dedykowanych wykonać w oparciu o dokumentację techniczną producenta danego urządzenia.

2.2.10.10 System przyzywowy

W toalecie dla osób niepełnosprawnych, windzie i przy podnośniku dla niepełnosprawnych przewidzieć zastosowanie systemu przyzywowego. System ma za zadanie szybkie przekazywanie informacji o zdarzeniach i alarmach.

2.2.10.11 Przeciwpądowy wyłącznik prądu

Należy wykonać przeciwpożarowy wyłącznik prądu - przycisk umieszczony przed drzwiami wejściowymi do budynku - wyłączający poprzez wyzwalacz wzrostowy wyłącznik główny w rozdzielnicach głównej R-G powodując zanik napięcia w obiekcie za wyjątkiem urządzeń, których działanie konieczne jest w trakcie pożaru oraz przeciwpożarowy wyłącznik prądu - przycisk umieszczony przed drzwiami wejściowymi do kotłowni - wyłączający poprzez wyzwalacz wzrostowy wyłącznik w rozdzielnicach głównej R-G powodując zanik napięcia w pomieszczeniu kotłowni za wyjątkiem urządzeń, których działanie konieczne jest w trakcie pożaru. Nad wyłącznikami należy umieścić napis „Przeciwpożarowy wyłącznik prądu”. Wszystkie otwory służące do wprowadzania kabli do budynku należy uszczelnić w sposób

uniemożliwiający przenikanie gazu i wody do wnętrza budynku. Wszystkie przejścia kabli i przewodów przez oddzielenia pożarowe należy uszczelnić pożarowo.

2.2.10.12 Ochrona przeciwprzepięciowa

Przewiduje się ochronę przed przepięciami poprzez zastosowanie ograniczników przepięć. W rozdzielniczy głównej należy zastosować ochronnik przeciwprzepięciowy stopnia I i II. Zadaniem zastosowanych ochronników jest ochrona urządzeń przed przepięciami wywołanymi wyładowaniami atmosferycznymi jak również przepięciami łączeniowymi i zwarciovymi.

2.2.10.13. Instalacja uziemiająca i odgromowa

Uziemienie budynku wykonać w postaci uziomu otokowego bednarką stalową Fe-Zn 30x4mm. W miejscach połączeniu przewodów odprowadzających instalacji odgromowej z przewodami uziomowymi wykonać złącza probiercze w skrzynkach instalowanych w gruncie. Wartość rezystancji uziemienia powinna wynosić mniej niż 10 Ω . W przypadku niespełnienia powyższych wymagań należy wykonać dodatkowe uziemienie w postaci uziomów pionowych o długości 5 m. Jako zwody poziome niskie na dachu, proponuje się druty stalowe $\varnothing 8$ mm mocowane do dachu za pomocą uchwytów systemowych.

Zwody połączyć metalicznie z wszelkimi metalowymi elementami montowanymi na dachu (rynny, kominy wentylacyjne, opierzenia itp.). Zwody poziome na dachu połączyć z uziemieniem poprzez przewody odprowadzające, a te połączyć z uziemieniem. Przewody odprowadzające prowadzić w warstwie ocieplenia w rurach ochronnych nie rozprzestrzeniających ognia lub po elewacji. Do połączeń stosować systemowe złącza odgromowe.

Wszystkie elementy instalacji piorunochronnej powinny spełniać wymagania wieloarkuszowej normy PN-EN 62305. Po wykonaniu instalacji odgromowej wykonać metrykę urządzenia piorunochronnego zawierającą między innymi krótki opis ochrony zewnętrznej i wewnętrznej, opis i schemat urządzenia piorunochronnego, lokalizację obiektu budowlanego, datę wykonania obiektu i instalacji odgromowej, dane wykonawcy.

2.2.10.14 Instalacja połączeń wyrównawczych

W budynku należy wykonać system połączeń wyrównawczych. Z uziomu otokowego we wskazanych miejscach należy wyprowadzić wypusty uziemiające do szyn wyrównania potencjału i do rozdzielnic. Szyny połączeń wyrównawczych wykonać w pomieszczeniach i łącząc wszystkie metalowe instalacje wchodzące do obiektu. Jako szyny wyrównania potencjałów stosować typowe gotowe elementy. Na etapie wykonawstwa potwierdzić lokalizację urządzeń i jeśli to konieczne zaktualizować lokalizację wypustów bądź wykonać dodatkowe.

Z LSWP należy połączyć wszystkie dostępne części przewodzące:

- instalacji sanitarnych;
- centralki systemów niskoprądowych;
- koryta i drabinki kablowe;
- konstrukcje metalowe;
- metalowe schody i balustrady ;
- inne dostępne części przewodzące;
- szyny PE w rozdzielnicach elektrycznych.

2.2.10.15 Ochrona od porażeń

Dla urządzeń elektroenergetycznych o napięciu znamionowym do 1 kV (układ TN-S), jako środek ochrony przeciwporażeniowej zastosować samoczynne szybkie wyłączenie zasilania.

Ochronie podlegają wszystkie urządzenia wyposażone w przewodzące części (obudowy metalowe), konstrukcje wsporcze tablic i rozdzielnic elektrycznych, korytka kablowe i metalowe konstrukcje wsporcze do prowadzenia kabli i przewodów instalacji wewnętrznych, bolce ochronne gniazd wtyczkowych. Przewód neutralny N i ochronny PE mają być rozdzielone dla całej sieci odbiorczej. Ochrona realizowana jest przez zastosowanie wyłączników kompaktowych, rozłączników bezpiecznikowych z wkładkami topikowymi, wyłączników instalacyjnych, wyłączników różnicowoprądowych oraz połączeń wyrównawczych.

Dopuszczalny czas wyłączenia linii zasilających nie może przekraczać 5 s, dla obwodów odbiorczych 0,4s. Przed oddaniem instalacji do użytkowania, należy wykonać pomiary skuteczności ochrony przeciwporażeniowej, poprawności działania wyłączników różnicowoprądowych oraz pomiaru rezystancji izolacji kabli i przewodów a protokoły z pomiarów należy przekazać Administratorowi obiektu.

2.2.10.16 Instalacje dodatkowe

Wszelkie dodatkowe instalacje niskoprądowe które mogą okazać się niezbędne na skutek decyzji inwestora lub w wyniku uzgodnień z rzeczoznawcami należy dodatkowo zaprojektować na etapie projektu technicznego.

2.2.11. WYMAGANIA W ZAKRESIE INSTALACJI SANITARNYCH

2.2.11.1. Uwagi ogólne

Budynek należy wyposażać w następujące instalacje sanitarne:

- Instalacje wodociągową w tym wody ciepłej, zimnej i cyrkulacji zasilanej w systemie hybrydowym – powietrzna pompa ciepła oraz kotłownia gazowa,
- Instalacje hydrantową,
- Instalacje kanalizacji sanitarnej,
- Instalację wentylacji mechanicznej z rekuperacją,
- Centralnego ogrzewania podłogowego zasilanie w systemie hybrydowym (pompa ciepła oraz kotłownia gazowa)
- Klimatyzacja z instalacją chłodniczą freonową

Wbudowane materiały muszą posiadać atesty, aprobaty techniczne, mieć dopuszczenie do stosowania materiałów na terenie Polski w danym środowisku pracy oraz muszą posiadać oznaczenie B lub CE stwierdzające zgodność z dyrektywami Unii Europejskiej. Wszelkie przejścia przez przegrody budowlane w tulejach ochronnych w sposób nie pogarszający właściwości przeciwpożarowych, konstrukcyjnych przegrody oraz wodoszczelne, gazoszczelne, i zabezpieczone przed przemarzaniem do wewnątrz budynku.

2.2.11.2. Instalacja wodociągowa

Istniejąca instalacja wodociągowa w całości do demontażu. Przewody należy wykonać w izolacji ciepłochłonnej, jedynie przy zestawie hydrantowym przewody prowadzić po ścianach, resztę prowadzić w bruzdach ściennych. Projektuje się instalację z rur warstwowych. Na odejściach do poszczególnych pomieszczeń zamontować zawory odcinające. Zasady montażu rur zgodnie z instrukcją montażu producenta systemu. Podejścia do przyborów należy wykonać za pomocą kształtek. Wodę ciepłą, zimną i cyrkulację ciepła woda użytkowa przygotowana z centralnym zasobnikiem cwu z kotła gazowego lub pompy ciepła.

- Armatura:

Zawory przy wodomierzu głównym: grzybkowe lub kulowe gwintowane, powyżej średnicy dn 50 zasuwę lub zawory grzybkowe, kołnierzowe;

- Zawory odcinające:

kulowe, gwintowane, powyżej średnicy dn 50 zasuwę lub zawory grzybkowe, kołnierzowe;

Kurki odcinające przed punktami czerpalnymi: kulowe, gwintowane, ćwierćobrotowe, chromowane;

- Zawór antyskażeniowy:

zawór EA gwintowany lub kołnierzowy;

- Punkty czerpalne:

- Baterie umywalkowe:

chrom, sztywna lub ruchoma wylewka;

- Baterie zlewozmywakowe:

chrom, ruchoma wylewka;

- Zawory ze złączką do węża:

ścienne, kulowe, niklowane, w pomieszczeniach technicznych antyskażeniowe HA,

- Zawory spłukujące pisuarowe:

ręczne, z samozamykaczem;

- Zawory ustępowe:

kulowe, gwintowane, ćwierć obrotowe, chromowane

Dopuszcza się zastosowania rozwiązań równoważnych po wcześniejszej akceptacji Zamawiającego.

2.2.11.3. Instalacja hydrantowa

Instalacja wodna hydrantowa przeciwpożarowa będzie mieć granicę opracowania na odcinku wspólnym instalacji wodociągowej wody użytkowej od wejścia do budynku do zaworu pierwszeństwa zamontowanego w instalacji wodociągowej. Instalacja wodociągowa hydrantowa z przewodami w całości nawodnionym i do rozprowadzenia wody przeznaczonej do gaszenia pożaru. Instalacje zaprojektować do ciśnieniowego doprowadzenia wody użytkowej do punktów hydrantowych z rozdziałem dolnym przewodami rozdzielczymi. Na odejściu na instalację wodociągową wewnętrzną wody użytkowej zawór pierwszeństwa zamykający się automatycznie przy spadku ciśnienia poniżej wymaganego ppoż.

Umożliwić cykliczny przepływ wody. Dysze hydrantu dobrać tak, by umożliwić co najmniej wymagane ciśnienie na zaworze hydrantowym z równoczesnym zapewnieniem co najmniej minimalnej wymaganej wydajności oraz zapewnieniem co najmniej minimalnej wymaganej wydajności oraz zapewnieniem efektywnego zasięgu rzutu prądów gaśniczych.

2.2.11.4. Instalacja kanalizacyjna

Istniejąca instalacja w całości przeznaczona do demontażu wraz ze szczelnymi zbiornikami na nieczystości przeznaczonymi do demontażu. Odprowadzenie ścieków bytowych do projektowanych zbiorników szczelnych na ścieki bytowe.

Przewody do odbioru grawitacyjnego ścieków poprzez przybory sanitarne, podejścia do nich, przewody spustowe, (piony) i przewody odpływowe do przykanalika. Zbieranie ścieków z budynku poprzez przewody odpływowe w piwnicy. Napowietrzenie instalacji poprzez rury wywiewne wyprowadzone ponad dach i zakończone wywiewką. Prowadzenie przewodów spustowych (pionów) i napowietrzających w bruzdach ściennych w izolacji dźwiękochłonnej. Należy unikać prowadzenia przewodów w warstwie konstrukcyjnej posadzki, a prowadzenie w ten sposób przewodu musi być uzasadnione technicznie. Wszystkie przewody poziome prowadzone ze spadkiem w kierunku spływu.

Przybory sanitarne:

- Ustępy:

szkliwiona porcelana sanitarna - dolnopłuk zabudowany,

- Umywalki:

szkliwiona porcelana sanitarna,

- Pisuary:

szkliwiona porcelana,

- Zlewozmywaki:

blacha nierdzewna lub stal szlachetna,

- Wpusty podłogowe:

stal nierdzewna tworzywo sztuczne,

- Rewizje:

tworzywo sztuczne PP-HT łączone na wpust i uszczelkę dwuwargową,

- Syfony:

tworzywo sztuczne PP-HT, łączone na gwint,

- Wywietrzniki dachowe:

tworzywo sztuczne PPlub blacha stalowo ocynkowana,

- Zawory odcinające:

tworzywo sztuczne tworzywo sztuczne PP-HT lub PP,

- Przewody i kształtki:

Podejścia do przyborów sanitarnych (za wyjątkiem wpustów podłogowych); rury polipropylenowe PP-HT kielichowe łączone na wcisk i uszczelkę dwudrogową,

Podejścia do wpustów podłogowych: rury polietylenowe PE łączone za zgrzewanie elektrooporowe,

Przewody spustowe (piony)rury polipropylenowe PP-HT kielichowe łączone na wcisk i uszczelkę dwudrogową,

Przewody odpływowe rury polipropylenowe PP-HT kielichowe łączone na wcisk i uszczelkę dwudrogową,

Rury wywiewne rury polipropylenowe PP-HT kielichowe lub z PVC łączone na wcisk i uszczelkę dwuwargową,

Materiały użyte do zasypek, osypek i podsypek to grunt nieskalisty, mineralny, sypki, niespoisty grubo lub drobno ziarnisty dla średnic do 200 mm- max 22mm, dla średnic do 600mm-max 40mm.

2.2.11.5. Instalacja kanalizacyjna

Instalacje wewnętrzną wodną centralnego ogrzewania zaprojektować jako instalacje wodną systemu zamkniętego, z rozdziałem dolnym, z obiegiem wymuszonym, wyposażoną w ogrzewanie podłogowe. Zład instalacji może być wypełniony wyłącznie wodą instalacyjną. Należy zaprojektować i wykonać osobne obiegi dla każdej kondygnacji.

W sali widowiskowej i holu wejściowym wspomaganie instalacji c.o. wentylacją (nagrzewnica wodna centrali wentylacyjnej). Instalacje zaprojektować do ciśnieniowego wymuszonego doprowadzenia czynnika grzewczego do punktów grzewczych - grzejników konwekcyjnych ogrzewających pomieszczenia z rozdziałem dolnym przewodami rozdzielczymi.

Na poszczególne kondygnacje prowadzona jako piony, do punktów grzewczych w postaci przewodów rozpraszających i podejść.

Przewody rozdzielcze zaplanować od zaworów odcinających źródło ciepła do poszczególnych pionów, odejść przewodów rozpraszających do grup punktów grzewczych. Przewody rozdzielcze w kotłowni zaprojektować po ścianach w izolacji, przewody rozdzielcze na

parterze zaprojektować pod posadzkami w izolacji, pionów w bruzdach ściennych w izolacji. Regulacje temperatury w pomieszczeniach za pomocą zaworów termostatycznych oraz na poziomie źródła ciepła za pomocą czujnika temperatury w pomieszczeniu i regulatora obiegu grzewczego.

Przewody prowadzone w posadzkach w miejscach narażonych na zwiększony nacisk (np. w drzwiach, bramach) chronione przed uszkodzeniem, np. poprzez prowadzenie w rurach stalowych, ochronnych.

Podejścia do grzejników prowadzone pod tynkiem i w posadzkach, rury PE-Xa (polietylen sieciowy z powłoką antydyfuzyjną), zwój, łączone techniką zaciskową za pomocą kształtek zaciskowych.

Przewody rozprowadzające i rozdzielcze prowadzone pod tynkiem i w posadzkach:

Piony prowadzone po wierzchy przegród;

- Grzejniki:

Płytkowe, stalowe, zimnowalcowane; grzejniki zasilaniem dolnym lub bocznym wyposażone w zawór termostatyczny, z głowicą termostatyczną i zawór spustowy.

- Armatura:

Zawory odcinające: kulowe, gwintowane;

Zawory podpionowe gwintowane odcinające z możliwością nastawy

Odpowietrzniki automatyczne: gwintowane z zaworem spustowym

Głowica termostatyczna grzejników w zakresie nastawienia 6-28°C zabezpieczenie przed zamarznięciem instalacji c.o., możliwość ograniczenia nastawy w zakresie 16-28°C za pomocą sztyftów blokujących.

2.2.11.6. Kotłownia

Budynek w III strefie klimatycznej. Źródłem ciepła w budynku będzie pompa ciepła wspomagana ogrzewaniem z centralnej kotłowni opalana gazem propan. Kocioł pojedynczy lub w kaskadzie produkujący ciepło na potrzeby ogrzania i ciepłej wody użytkowej. Przepływ czynnika grzewczego do układu instalacji grzewczych wymuszony za pomocą pompy obiegowej na układ podgrzewu cwu za pomocą pompy cyrkulacyjnej. Rozdział strumieni grzewczych za pomocą kolektora stalowego. Przewody i urządzenia montowane na wspornikach.

Zabezpieczenie systemu grzewczego zamkniętego przed nadmiernym wzrostem ciśnienia zaworem bezpieczeństwa i przyrostem objętości wody naczyniem przeponowym.

Wbudowane materiały muszą posiadać atesty, aprobaty techniczne, mieć dopuszczenie do stosowania materiałów na terenie Polski w danym środowisku pracy oraz muszą posiadać oznaczenie B lub CE stwierdzające zgodność z dyrektywami Unii Europejskiej. Przewody, armatura i urządzenia przystosowane do pracy w temperaturze medium 0-100°C przy maksymalnym ciśnieniu roboczym 6 bar.

Atesty PZH do stosowania w styczności z wodą pitną materiałów mających styczność z wodą pitną.

Przewody, armatura i urządzenia zwu przystosowane do pracy w temperaturze medium 0-20°C przy maksymalnym ciśnieniu roboczym 10 bar.

Przewody, armatura i urządzenia cwu, i cyrkulacji dostosowane do pracy w temperaturze medium 0-85°C przy maksymalnym ciśnieniu roboczym 10 bar.

Zastosować kotły jednofunkcyjne, z zamkniętą komorą spalania.

Wymagania sanitarne pomieszczenia kotłowni:

W pomieszczeniu kotłowni powinna znajdować się umywalka lub zlew z odprowadzeniem ścieków do kanalizacji sanitarnej i doprowadzeniem ciepłej i zimnej wody użytkowej, zawór

ze złączką do węża oraz studzienka schładzająca. Przed wyprowadzeniem kondensatu z kotła do kanalizacji, kondensat schłodzić i zneutralizować. Pomieszczenia kotłowni zgodnie z normami i właściwym rozporządzeniem.

Kotłownia powinna być wyposażona w grawitacyjny nawiew powietrza zewnętrznego i wywiew powietrza wewnętrznego (pod stropem).

Przewód spalinowy w całości od kotła do wyrzutu spalin, wyprowadzający spaliny z kotła wykonany z materiałów kwasoodpornych i żaroodpornych. Typowy układ spalinowy ma składać się z czopucha, przewodu spalinowego, wyczystki, odkraplacza z odprowadzeniem kondensatu, zakończenia kominowego. Zakończyć kotłakiem obrotowym. Układ spalinowo-wentylacyjny wykonać z wcześniej uzyskaną opinią kominiarską.

2.2.11.7. Instalacja wentylacji mechanicznej

Zakłada się pracę instalacji z centralą wentylacyjną wyposażoną w wymiennik krzyżowy. Wentylacja mechaniczna wykonana oddzielnie dla sali widowiskowej i oddzielnie dla pozostałych pomieszczeń. Obie centrale wentylacyjne umieścić w pomieszczeniach poddasza. Część ciepła wywiewanego z pomieszczeń, będzie oddawana strumieniowi powietrza czerpanego z zewnątrz nawiewanego do pomieszczeń. Powietrze przed dostarczeniem do pomieszczeń musi być wcześniej podgrzane i oczyszczone. Przewiduje się wentylację mechaniczną w pomieszczeniach piwnicy, parteru i pierwszego piętra. Przewody prowadzić od centrali wentylacyjnej do nawiewników w pomieszczeniach. Instalacja nawiewna składać się ma z przewodów rozdzielczych, rozprowadzających i przewodów w pobliżu nawiewników, anemostaty nawiewne wyposażone w przepustnice. W skład wentylacji wywiewnej wchodzi kłapy zamykające, przepustnice zamontowane na odejściach na przewody rozprowadzające lub poszczególne wywiewniki i inna armatura zamontowana na tych przewodach.

Instalacja wyrzutowa usuwa zużyte powietrze z centrali na zewnątrz budynku. W skład instalacji wyrzutowej wchodzi również armatura zamontowana na tych przewodach. Przewody poziome prowadzone na dachu budynku w izolacji min. 50mm. Izolacje zamknąć w szczelnym płaszczu. Połączenia centrali z instalacjami za pomocą połączeń nie przenoszących drgań i hałasów.

Anemostaty na sali widowiskowej muszą mieć zasięg strugi min. 4,0m, a na scenie i jej zapleczu 6,0m. W przestrzeni przebywania ludzi prędkość powietrza nie może przekraczać wartości zapewniających komfort, w tym nie wywoływać zbytniego hałasu.

Umiejscowienie przewodów rewizyjnych ma zapewnić w dostępny sposób czyszczenie instalacji za pomocą powszechnie stosowanych urządzeń mechanicznych. Wyrzutnie i czerpnie w odległościach opisanych w rozporządzeniu.

Dopuszcza się zastosowanie zintegrowanego systemu modułu wyrzutni i czerpni z rozdziałem kierunkowym strumieni uniemożliwiających ich przemieszczanie się.

Szczegółowy i ostateczny dobór urządzeń wykonać na etapie wykonania projektu wykonawczego.

2.2.11.8. Klimatyzacja z instalacją chłodniczą freonową

Opracowanie dokumentacji swoim zakresem powinno obejmować projekt klimatyzacji wskazanych przez Zamawiającego pomieszczeń (czyli: sala widowiskowa, sala ćwiczeń tanecznych, biura, pracownie) z instalacją chłodniczą freonową i chłodnicą freonową centrali wentylacji, w skład której wchodzić będzie chłodnica freonowa dwusekcyjna w centrali wentylacji i jednostka zewnętrzna układu klimatyzacji. Klimatyzację zaprojektować w funkcji chłodzenia pomieszczeń pracującą jako pompa ciepła powietrze - powietrze. W centrali

zamontować chłdnice freonową dwusekcyjną. Zaprojektować dwie jednostki zewnętrzne (agregaty skraplające), każdy podłączony do osobnej sekcji w chłodnicy freonowej centrali. Zład instalacji freonowej może być wypełniony tylko czynnikiem dopuszczonym przez producenta urządzeń klimatyzacyjnych.

Przewody i kształtki:

- Rury miedziane w sztrandze zgodne z PN-EN12735-1:2010 dla czynnika chłodniczego R410A łączone przez lut twardy miedziano- fosforowy bez topika zgodnie z PN-EN ISO 17672:2010;
- Kształtki miedziane specjalne zgodne z PN-EN12735-1:2010 dla czynnika chłodniczego R410A łączone przez lut twardy miedziano- fosforowy bez topika zgodnie z PN-EN ISO 17672:2010;

Armatura - Zawory rozprężne termostatyczny –elektromagnetyczny z cewką 230V

Urządzenia:

- Chłdnica freonowa kompatybilna z zastosowaną centralą wentylacyjną;
- Agregat zewnętrzny (pompa ciepła) o mocy chłodniczej 28kW;

Izolacje instalacji freonowej :

- Izolacje chlorowo- kauczukowe z wysoką odpornością na dyfuzję pary wodnej;

Szczegółowy i ostateczny dobór urządzeń wykonać na etapie wykonania projektu wykonawczego.

2.2.12. WYMAGANIA W ZAKRESIE ASPEKTÓW BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

2.2.12.1. Charakterystyka pożarowa obiektu

Przedmiotowy obiekt nie może spełnić niektórych, aktualnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa pożarowego, w szczególności w zakresie klasy odporności ogniowej elementów budowlanych oraz technicznych warunków stawianych drogą ewakuacyjnym.

Pełne dostosowanie istniejącego budynku do aktualnych wymagań wynikających z warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie jest w tym przypadku niemożliwe, między innymi ze względu na zabytkowy charakter obiektu i na konieczność wprowadzenia dużych zmian konstrukcyjnych w budynku. W związku z powyższym, zgodnie z § 2 ust. 3a Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, powinny zostać zastosowane rozwiązania zastępcze odpowiednio do wskazań oceny (ekspertyzy) rzeczoznawców: budowlanego i do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, uzgodnionych z właściwą terenowo komendą wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej.

2.2.12.2. Powierzchnia, wysokość i liczba kondygnacji

Powierzchnia zabudowy – około 740.0 m².

Powierzchnia wewnętrzna budynku - ok. 1256 m².

Budynek składa się z trzech części dwóch skrzydeł i części środkowej, skrzydło północno-zachodnie (część A) posiada 2 kondygnacje nadziemne i jedną kondygnację podziemną, część środkowa (część B) posiada 2 kondygnacje nadziemne, skrzydło południowo-wschodnie (część C) posiada 3 kondygnacje nadziemne

Wysokość części C w najwyższym punkcie wynosi 20,5 m i jest zaliczone do grupy budynków średniowysokich (SW). Część A i B posiadają wysokość około 10 m i są zaliczone do grupy budynków niskich „N”

Skrzydło południowo-wschodnie C oddzielone od reszty budynku ścianą oddzielania przeciwpożarowego o klasie odporności ogniowej REI120 w pionie od fundamentu do przykrycia dachu, co pozwala traktować skrzydło zachodnie jako oddzielny budynek.

2.2.12.3. Charakterystyka zagrożenia pożarowego

W budynku nie zakłada się stosowania materiałów niebezpiecznych pożarowo.

2.2.12.4. Kategoria zagrożenia ludzi oraz przewidywana liczba osób na każdej kondygnacji

Piwnica zaliczona do kategorii PM nie przewiduje się przebywania ludzi.

Parter w części C zaliczony do kategorii zagrożenia ludzi ZLIII przewidywana liczba osób do 10.

Parter w części środkowej- B zaliczony do kategorii zagrożenia ludzi ZLIII przewidywana liczba osób do 50.

Parter w części A (sala widowiskowa) zaliczony do kategorii zagrożenia ludzi ZLI przewidywana liczba osób do 100.

Piętro 1 w części C zaliczone do kategorii zagrożenia ludzi ZLIII przewidywana liczba osób do 40.

Piętro 1 w części środkowej- B zaliczone do kategorii zagrożenia ludzi ZLIII przewidywana liczba osób do 50.

Piętro 1 w części A zaliczony do kategorii zagrożenia ludzi ZLIII przewidywana liczba osób do 20.

Piętro 2 w części C- pomieszczenia techniczne PM nie przewiduje się przebywania ludzi.

2.2.12.5. Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego

Dla budynków zaliczonych do kategorii zagrożenia ludzi nie wyznacza się wartości gęstości obciążenia ogniowego. Na kondygnacji -1 i piętrze 2 w pomieszczeniach technicznych i gospodarczych wartość ta nie będzie przekraczała 500 MJ/m².

2.2.12.6. Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych

W budynku nie występują pomieszczenia zagrożone wybuchem.

2.2.12.7. Klasa odporności pożarowej budynku oraz klasa odporności ogniowej i stopień rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych

Dla skrzydła zachodniego wymagana jest klasa „B”, dla części środkowej i skrzydła wschodniego wymagana jest klasa „D”. Elementy wykonane z materiałów nierozprzestrzeniających ognia powinny spełniać następującą klasę odporności ogniowej:

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku ⁴⁾					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	strop ¹⁾	ściana zewnętrzna ^{1),2)}	ściana wewnętrzna ¹⁾	przekrycie dachu ³⁾
1	2	3	4	5	6	7
"B"	R 120	R 30	R E I 60	E I 60 (o↔i)	E I 30	RE 30
"D"	R 30	(-)	REI30	E I 30 (o↔i)	(-)	(-)

Oznaczenia w tabeli:

- R - nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku,
E - szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.,
I - izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.,
(-) - nie stawia się wymagań.

¹⁾ Jeżeli przegroda jest częścią głównej konstrukcji nośnej, powinna spełniać także kryteria nośności ogniowej (R) odpowiednio do wymagań zawartych w kol. 2 i 3 dla danej klasy odporności pożarowej budynku.

²⁾ Klasa odporności ogniowej dotyczy pasa między kondygnacyjnego wraz z połączeniem ze stropem o wysokości 0,8 m.

³⁾ Wymagania nie dotyczą naswietli dachowych, świetlików, lukarn i okien połaciowych, jeśli otwory w połaci

- dachowej nie zajmują więcej niż 20% jej powierzchni, nie dotyczą także budynku, w którym nad najwyższą kondygnacją znajduje się strop lub inna przegroda, spełniająca kryteria określone w kol. 4.
- 4) Klasa odporności ogniowej dotyczy elementów wraz z uszczelnieniami złączy i dylatacjami.

Wymagana klasa odporności ogniowej strop wydzielającego piwnicę REI 120.

Wymaganej klasy odporności ogniowej nie spełniają następujące elementy budynku:

- stropy - konieczne odstępstwo dla części C
- konstrukcja dachu nad częścią C: bez wymaganej odporności ogniowej- konieczne odstępstwo

2.2.12.8. Podział na strefy pożarowe oraz strefy dymowe

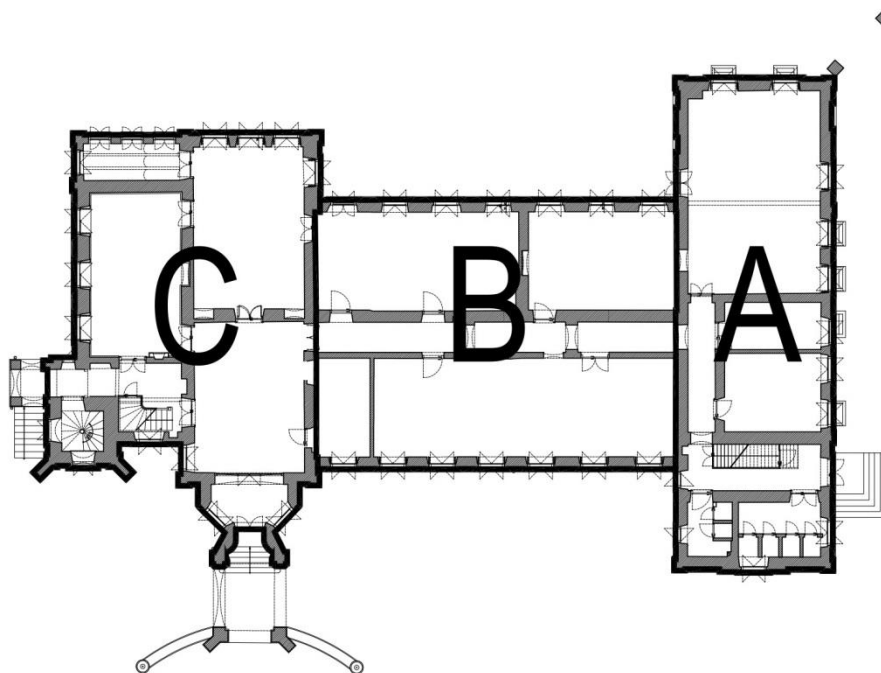
Obecnie cały budynek stanowi jedną strefę pożarową. Planuje się go podzielić na dwa budynki część C zawierającą dwie strefy pożarowe, oraz część środkową B ze skrzydłem północno-zachodnim A zawierającą trzy strefy pożarowe.

Część C:

- Strefa SP1: parter i piętro 1, Kategoria zagrożenia ludzi ZLIII, o powierzchni 372 m² (dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej 5000m²);
- Strefa SP2: piętro 2, PM o gęstości obciążenia ogniowego do 500 MJ/m², o powierzchni 96 m² (dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej 10000m²);

Części A i B

- Strefa SP3: piwnica PM o gęstości obciążenia ogniowego do 500 MJ/m², o powierzchni 133 m² (dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej 5000m²);
- Strefa SP4: parter w części środkowej i piętro 1, Kategoria zagrożenia ludzi ZLIII, o powierzchni 490m² (dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej 5000m²);
- Strefa SP5: parter sala widowiskowa, Kategoria zagrożenia ludzi ZLI, o powierzchni 165m² (dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej 5000m²);

2.2.12.9. Usytuowanie z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe

W odległości do 20 m od budynku nie występują inne budynki. W odległości do 60 m nie

występują stacje LPG.

2.2.12.10. Warunki i strategia ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób

Do ewakuacji ludzi służą dwie klatki schodowe: jedna w części A i jedna w części C:

Klatka w części C zabytkowa drewniana ze stopniami zabiegowymi klatka wymaga uzyskania odstępstwa na stopnie zabiegowe oraz konstrukcję nie posiadającą wymaganej klasy odporności ogniowej R60. Przewiduje się wydzielenie klatki schodowej ścianami o klasie odporności ogniowej REI60, zamknięcie od korytarzy i pomieszczeń drzwiami bez odporności ogniowej (ze względu na zabytkowy charakter drzwi), wyposażonymi w uszczelki ograniczające przenikanie dymu do jej wnętrza i w samozamykacze. W dachu planuje się montaż klapy dymowej. Do napowietrzania klatki przewidziano wykorzystanie drzwi wejściowych poprzez zamontowanie w nich siłowników.

Klatka w części A żelbetowa, szerokość biegu około 116cm szerokość spocznika 150cm- konieczne uzyskanie odstępstwa na szerokość biegu mniejszą niż 120cm. Przewiduje się wydzielenie klatki schodowej ścianami o klasie odporności ogniowej REI60 i zamknięcie drzwiami EIS 30. W dachu planuje się montaż klapy dymowej. Do napowietrzania klatki przewidziano wykorzystanie drzwi wejściowych poprzez zamontowanie w nich siłowników.

Dojście do pomieszczeń technicznych na 2 piętrze zabytkowa klatką schodową, kręconą drewnianą, traktowaną wyłącznie jako dojście do urządzeń.

W budynku zapewnione zostaną następujące warunki ewakuacji:

- długości przejść ewakuacyjnych (od najdalszego miejsca, w którym może przebywać człowiek do wyjścia na drogę ewakuacyjną lub na zewnątrz budynku) nie przekraczające 40 m;
- przejścia prowadzące przez nie więcej niż 3 pomieszczenia;
- długości dojsć ewakuacyjnych (od wyjścia z pomieszczenia do wyjścia na zewnątrz budynku, lub do klatki schodowej przy jednym kierunku dojścia nie przekraczają dopuszczalnych 10 m dla strefy ZLI i 20m dla stref ZLIII;
- występują drzwi ewakuacyjne z pomieszczeń o szerokości 0,8 m – przeznaczone do ewakuacji więcej niż 3 osób – konieczne odstępstwo;
- występują drzwi dwuskrzydłowe o szerokości skrzydła czynnego mniejszej niż 90cm - konieczne odstępstwo;
- szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych nie mniejsza niż 1,4 m za wyjątkiem wewnętrznych korytarzy przeznaczonych do ewakuacji mniej niż 20 osób- występują miejscowe zawężenia– konieczne odstępstwo;
- wymagana obudowa poziomych dróg ewakuacyjnych o klasie odporności ogniowej EI30;
- sala widowiskowa przeznaczone dla ponad 50 osób). Sale posiada dwa wyjścia ewakuacyjne z drzwiami otwieranymi na zewnątrz i oddległymi od siebie o więcej niż 5 m;
- budynek należy oznakować znakami ewakuacyjnymi według PN –EN ISO 7010-2012.

Elementy wykończenia wnętrz

Przegrody, stałe elementy wyposażenia i wystroju wnętrz oraz wykładziny podłogowe na drogach ewakuacyjnych powinny być co najmniej trudno zapalne

Okładziny sufitów oraz sufity podwieszane należy wykonać z materiałów lub niezapalnych, niekapiących i nieodpadających pod wpływem ognia. Sufity podwieszane na powierzchniach powyżej 1000m² nie występują.

Wykonanie przegród, osłon i ścianek działowych z materiałów łatwo zapalnych jest

zabronione.

Podłogi podniesione o więcej niż 0,2 m ponad poziom stropu powinny mieć niepalną konstrukcję nośną oraz co najmniej niezapalne płyty od strony przestrzeni podpodłogowej, mające klasę odporności ogniowej co najmniej REI 30.

W sali widowiskowej przeznaczonej do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób), przegrody, stałe elementy wystroju i wyposażenia wnętrz powinny być co najmniej trudno zapalne. Siedzenia powinny być wykonane z materiałów trudno zapalnych, szerokość przejść pomiędzy rzędami siedzeń nie mniejsza niż 0,45 m. Liczba siedzeń w rzędzie nie większa niż 16. Szerokość przejść komunikacyjnych nie mniejsza niż 1,2m. Rzędy siedzeń trwale umocowane do podłogi, albo siedzenia sztywno połączone ze sobą w rzędy.

2.2.12.11. Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego instalacji użytkowych

Przewody wentylacji ogólnej z materiałów niepalnych. Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne w miejscu przejścia przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego powinny być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające o klasie odporności ogniowej (EIS), równej klasie odporności ogniowej elementu oddzielenia przeciwpożarowego, a w przypadku prowadzenia przewodów przez strefę pożarową, której nie obsługują, powinny być obudowane elementami o klasie odporności ogniowej (EIS), wymaganej dla elementów oddzielenia przeciwpożarowego tych stref pożarowych, bądź też być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające.

Przepusty instalacyjne w elementach oddzielenia przeciwpożarowego powinny mieć klasę odporności ogniowej (EI) wymaganą dla tych elementów (dopuszcza się nieinstalowanie przepustów dla pojedynczych rur instalacji wodnych, kanalizacyjnych i ogrzewczych, wprowadzanych przez ściany i stropy do pomieszczeń higieniczno-sanitarnych).

Przepusty instalacyjne o średnicy powyżej 4 cm w pozostałych ścianach i stropach, dla których jest wymagana klasa odporności ogniowej co najmniej E I 60 lub R E I 60, powinny mieć klasę odporności ogniowej (E I) wymaganą dla tych elementów.

Izolacje cieplne i akustyczne zastosowane na instalacjach powinny być wykonane w sposób zapewniający nie rozprzestrzenianie ognia, tj.:

- przewody i izolacje wykonane z wyrobów klasy reakcji na ogień wg PN-EN 13501-1: A1_L; A2_L-s1,d0; A2_L-s2,d0; A2_L-s3,d0; B_L-s1,d0; B_L-s2,d0 oraz B_L-s3,d0;
- przewody i izolacje stanowiące wyrób o klasie reakcji na ogień wg PN-EN 13501-1:2: A1_L; A2_L-s1,d0; A2_L-s2,d0; A2_L-s3,d0; B_L-s1,d0; B_L-s2,d0 oraz B_L-s3,d0, przy czym warstwa izolacyjna elementów warstwowych powinna mieć klasę reakcji na ogień co najmniej E.

Przejścia instalacyjne poniżej poziomu terenu zabezpieczyć przed przedostaniem się gazu do wnętrza budynku.

Instalacje elektroenergetyczne i teletechniczne powinny spełniać wymagania w zakresie reakcji na ogień – zgodnie z N SEP-E-007:2017-09:

- poza obrębem dróg ewakuacyjnych: D_{ca} –s2, d1,a2,
- w obrębie dróg ewakuacyjnych: B2_{ca} –s1, d1,a1.

2.2.12.12. Dobór urządzeń przeciwpożarowych i innych urządzeń służących bezpieczeństwu pożarowemu

Budynek proponuje się wyposażać w następujące instalacje i urządzenia przeciwpożarowe:

- 1/ przeciwpożarowy wyłącznik prądu umieszczony w rozdzielnicy głównej, przyciski wyzwalające umieszczone przy wyjściach do budynku- wyłącznik musi odcinać zasilanie w energię elektryczną do wszystkich urządzeń i instalacji występujących w budynku, które nie pracują w czasie pożaru;

- 2/ instalację awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego o natężeniu 1 lx i o czasie awaryjnego działania co najmniej 1 godziny. Na wszystkich klatkach schodowych, we wszystkich korytarzach i w sali przeznaczonych do jednoczesnego pobytu więcej niż 50 osób proponuje zwiększenie natężenia do 2 lx w ramach rozwiązań zamiennych.
- 3/ hydranty wewnętrzne 25 na wszystkich kondygnacjach,
- 4/ system sygnalizacji pożarowej obejmujący cały obiekt włączony do monitoringu pożarowego PSP, sterujący funkcjonowaniem urządzeń przeciwpożarowych oraz instalacji użytkowych- w ramach rozwiązań zamiennych
- 5/ urządzenia służące do usuwania dymu z klatek schodowych.

Uwaga:

Autorzy Ekspertyzy stanu ochrony przeciwpożarowej oraz Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej mogą zalecić zastosowanie dodatkowych urządzeń przeciwpożarowych w ramach rozwiązań zamiennych.

2.2.12.13. Wyposażenie w gaśnice

Wymagana ilość wody do celów przeciwpożarowych dla budynku, służąca do zewnętrznego gaszenia pożaru wynosi 20 dm³/s łącznie co najmniej z dwóch hydrantów DN 80 lub ze zbiornika przeciwpożarowego o pojemności co najmniej 100m³.

Do budynku należy zapewnić zapewniono drogę pożarową. Droga pożarowa powinna przebiegać wzdłuż dłuższego boku budynku (części średniowysokiej C) lub zapewnić zapewnienia dostęp do co najmniej 30 % obwodu elewacji. Bliższa krawędź drogi pożarowej powinna być oddalona od budynku nie mniej niż 5 i nie więcej niż 15 m. Najmniejszy promień zewnętrznego łuku drogi nie mniejszy niż 11 m. Minimalna szerokość drogi pożarowej powinna wynosić 4 m, a jej nachylenie podłużne nie przekraczać 5% na całej długości budynku oraz na odcinku 10 m przed i za tym budynkiem. Za pomocą utwardzonego dojścia o szerokości większej niż 1,5 m i długości nie przekraczającej 50 m należy zapewnić połączenie z drogą pożarową wyjść ewakuacyjnych z budynku, przez które jest możliwy dostęp do każdej strefy pożarowej. Pomiędzy drogą pożarową i budynkiem nie powinny występować stałe elementy zagospodarowania terenu i drzewa o wysokości przekraczającej 3 m.

2.3. WARUNKI WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH ODPOWIADAJĄCYCH ZAWARTOŚCI SPECYFIKACJI TECHNICZNYCH WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH (ZGODNIE Z § 18 UST. 4 PKT. 2 ROZPORZĄDZENIA)

2.3.1. PRZEDMIOT I ZAKRES PRAC PROJEKTOWYCH DO WYKONANIA W RAMACH ZAMÓWIENIA

Do zakresu robót projektowych i czynności określonych wymaganiami Zamawiającego należy między innymi:

- sporządzenie aktualnej mapy do celów projektowych terenu objętego zamierzeniem,
- opracowanie kompletnej dokumentacji w języku polskim,
- sporządzenie indywidualnego, kompletnego projektu budowlanego w zakresie wszystkich branż, spełniającego wymagania polskich przepisów w zakresie bezpieczeństwa pracy, warunków sanitarnych, inspekcji pracy, prewencji pożarowej zgodnie z obowiązującymi przepisami i odpowiednimi Polskimi Normami wraz z uzyskaniem, wymaganych przepisami szczególnymi, pozwoleń, opinii konserwatorskich, uzgodnień lub opinii właściwych organów,
- wystąpienie (z upoważnienia Zamawiającego) do właściwego organu o zatwierdzenie projektu budowlanego zamierzenia i uzyskanie ostatecznej decyzji konserwatora zabytków a także o pozwoleniu na budowę, itp. zgodnie z obowiązującymi przepisami,

- sporządzenie i przekazanie Zamawiającemu projektów wykonawczych, uszczegółowiających projekt budowlany (zgodnie z odpowiednimi przepisami),
- w projekcie technicznym i wykonawczym, opracowanym zgodnie z projektem budowlanym, należy zamieścić niezbędne rysunki, opisy, obliczenia i inne dokumenty, zgodnie z obowiązującymi przepisami i odpowiednimi Polskimi Normami celem zapewnienia ich pełnej czytelności,
- sporządzenie wszelkich innych dodatkowych ekspertyz i opracowań, których potrzeba ujawni się w trakcie prac projektowych i realizacji,
- sporządzenie szczegółowego przedmiaru robót w rozbiciu na branże i poszczególne elementy robót,
- sporządzenie szczegółowych specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 29 grudnia 2021 r. w sprawie w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz. U. 2021 poz. 2454),
- sporządzenie informacji do planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (bioz),

2.3.2. INNE

Zamawiający ustanowi osobę, która w ramach swojej działalności zapewni zespół specjalistów poszczególnych branż w zakresie wynikającym z przepisów ustawy Prawo Budowlane oraz postanowień umowy o wykonanie zamówienia.

2.3.3. OGÓLNE WARUNKI WYKONANIA PRAC PROJEKTOWYCH

Zamawiający będzie wymagał, aby organizacja prac projektowych, jakość wykonania były na poziomie wyższym od przeciętnego. Zamawiający będzie kontrolował w tym zakresie działania Wykonawcy. Dla potrzeb zapewnienia współpracy z Wykonawcą i prowadzenia kontroli wykonywanych prac projektowych Zamawiający zapewni zespół specjalistów różnych branż w zakresie wynikającym z ustawy Prawo Budowlane i postanowień umowy.

Wykonawca jest odpowiedzialny, za jakość ich wykonania oraz za ich zgodność z obowiązującymi przepisami i normami, Programem Funkcjonalno-Użytkowym, wiedzą i sztuką budowlaną oraz obowiązującymi przepisami.

Dokumentacja projektowa techniczna i wykonawcza zawierać będzie wszelkie niezbędne Wykonawcy i Zamawiającemu, rysunki, obliczenia i dokumenty.

3.0. CZĘŚĆ INFORMACYJNA

3.1 DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE ZGODNOŚĆ ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO Z WYMAGANIAMI WYNIKAJĄCYMI Z ODRĘBNYCH PRZEPISÓW

Zamawiający informuje, że posiada:

1. Wstępne uzgodnienie programu Funkcjonalno-Użytkowego w Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków w Warszawie.

3.2 OŚWIADCZENIE ZAMAWIAJĄCEGO O POSIADANYM PRAWIE DO DYSPONOWANIA NIERUCHOMOŚCIĄ NA CELE BUDOWLANE

Oświadczenie zostanie przekazane Wykonawcy na etapie wykonywania projektu budowlanego.

3.3 WARUNKI WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH ODPOWIADAJĄCYCH ZAWARTOŚCI SPECYFIKACJI TECHNICZNYCH WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH

Nazwa nadana zamówieniu oraz kody określające kategorie robót objętych przedmiotem zamówienia umieszczone zostały na stronie tytułowej Programu Funkcjonalno-Użytkowego.

3.4 PRZEPISY PRAWNE I NORMY ZWIĄZANE A PROJEKTOWANIEM I WYKONANIEM ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO

- a) Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 12 lipca 2022 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego, Dz. U. 2022 poz. 1679,
- b) Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego, Dz. U. 2021 poz. 2454
- c) Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym, Dz. U. 2021 poz. 2458
- d) Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, Dz. U. 1994 nr 89 poz. 414,
- e) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, Dz. U. 2003 nr 120 poz. 1126
- f) Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 27 października 2023 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, Dz. U. 2023 poz. 2442,
- g) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, Dz.U. 2001 nr 62 poz. 627
- h) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych, Dz.U. 2004 nr 92 poz. 881
- i) Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych, Dz.U. 2009 nr 124 poz. 1030,
- j) Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, Dz. U. 2010 nr 109 poz. 719
- k) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, Dz.U. 2003 nr 162 poz. 1568, wraz z późniejszymi zmianami.

KONIEC OPRACOWANIA

mgr inż arch. Przemysław Alchimowicz

uprawnienia w specjalności architektonicznej do projektowania
i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń
nr upr. 270/LBOKK/2021

mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski

mgr inż. arch. Wiktor Szulc

4.0. ZAŁĄCZNIKI

4.1. KOPIA MAPY ZASADNICZEJ

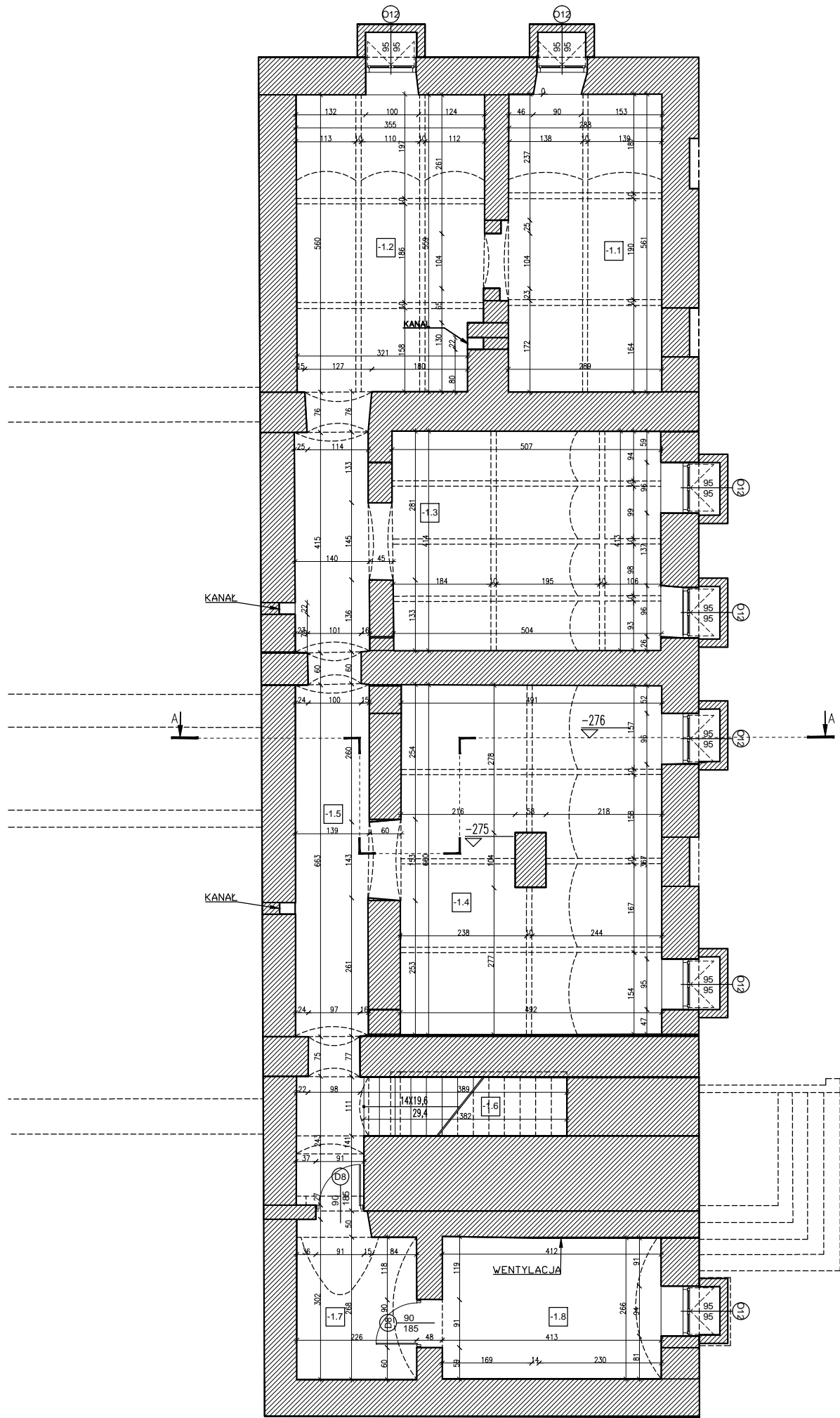
4.2. WYTYCZNE I ZALECENIA KONSERWATORSKIE DO PROGRAMU FUNKcjONALNO UŻYTKOWEGO DLA ZADANIA „REWITALIZACJA OBIRKTU PAŁACOWEGO W BRANICY RADZYŃSKIEJ”

4.3. EKAPERTYZA KONSRTUKCYJNA DO PROGRAMU FUNKcjONALNO UŻYTKOWEGO DLA ZADANIA „REWITALIZACJA OBIRKTU PAŁACOWEGO W BRANICY RADZYŃSKIEJ”

4.4. OPINIA MYKOLOGICZNA I BADANIA PAŁACU ZNAJDUJĄCEGO SIĘ W BRANICY RADZYŃSKIEJ

4.5. KWERENDA ARCHIWALNA – BIAŁA KARTA ZABYTKU

- **CZĘŚĆ RYSUNKOWA**

ZESTAWIENIE POWIERZCHNI

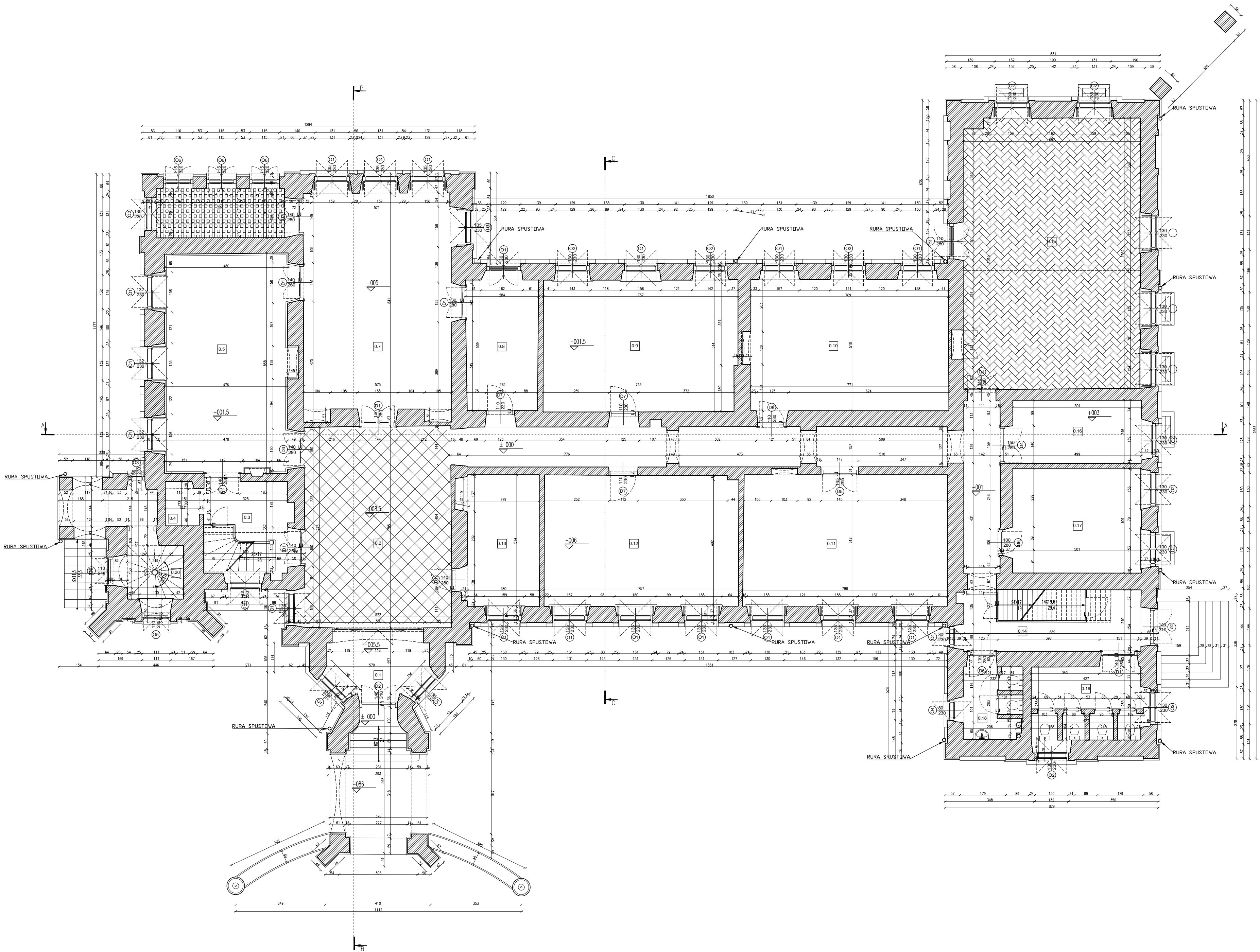
-1.1	POMIESZCZENIE 1
16,4 m2	WYLEWKA BETONOWA
-1.2	POMIESZCZENIE 2
20,5 m2	WYLEWKA BETONOWA
-1.1	POMIESZCZENIE 3
21,5 m2	WYLEWKA BETONOWA
-1.4	POMIESZCZENIE 4
33,2 m2	WYLEWKA BETONOWA
-1.5	KORYTARZ
19,4 m2	WYLEWKA BETONOWA
-1.6	KLATKA SCHODOWA
4,2 m2	WYLEWKA BETONOWA
-1.7	HYDROFORNIA
6,7 m2	WYLEWKA BETONOWA
-1.8	KOTŁOWNIA
11,4 m2	WYLEWKA BETONOWA
SUMA	133,3 m2

PIERWOWZÓR INWENTARYZACJI WYKONANY NA ZLECENIE GMINY RADZYŃ
PODLASKI PRZEZ ARCH. DARIUSZA NOWAKA

ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA: ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o. ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa, NIP 118-221-89-97			
INWESTOR: Gmina Radzyń Podlaski ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski			
BRANŻA: ARCHITEKTURA			
FAZA: PROJEKT KONCEPCYJNY			
ADRES: Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska, Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie, Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA, Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168			
PROJEKT: PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA: "REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY RADZYŃSKIEJ"			
RYSUNEK: INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNA - RZUT POZIOMY PIWNICY POZIOM -1			
PROJEKTOWAŁ:	IMIE NAZWISKO	NR UPR.	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpień		

Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	1.INW	

ZESTAWIENIE POWIERZCHNI

0.1	WIATRDLAP
9,3 m ²	PLYTKI MURDANE
0.2	HALL
45,6 m ²	PLYTKI MURDANE
0.3	KLATKA SCHODOWA
12,6 m ²	LINDLEUM
0.4	SZATNIA
2,4 m ²	PLYTKI CERAMICZNE
0.5	BIBLIOTEKA
42,7 m ²	PANELE DREWNIANE
0.6	SALA FIDUCIOWA
11,0 m ²	TERAKOTA
0.7	SALA NR 3
50,9 m ²	LINDLEUM
0.8	SALA NR 4
15,1 m ²	LINDLEUM
0.9	SALA NR 5
38,8 m ²	LINDLEUM
0.10	SALA NR 7
40,5 m ²	LINDLEUM
0.11	SALA NR 8
41,2 m ²	PARKIET MALOWANY
0.12	SALA NR 6
38,7 m ²	PARKIET MALOWANY
0.13	POKÓJ DYREKTORSKI
15,6 m ²	PANELE PODLOGOWE
0.14	KORYTARZ
51,1 m ²	PANELE DREWNIANE
0.15	SALA GIMNASTYCZNA
72,6 m ²	PARKIET DREWNIANY
0.16	SALA NR 10
13,0 m ²	LINDLEUM
0.17	SALA KOMPUTEROWA
20,9 m ²	LINDLEUM
0.18	WC CHLOPCOW
7,0 m ²	TERAKOTA
0.19	WC DZIEWCZĄT
12,9 m ²	TERAKOTA
0.20	WIEŻA
8,0 m ²	WYLĘWKA BETONOWA
SUMA	549,9 m ²

PIERWOWZÓR INWENTARYZACJI WYKONANY NA ZLECENIE GMINY RADZYŃ
PODLASKI PRZEZ ARCH. DARIUSZA NOWAKA

ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:
ARCHITEKTURA

FAZA:
PROJEKT KONSEPCYJNY

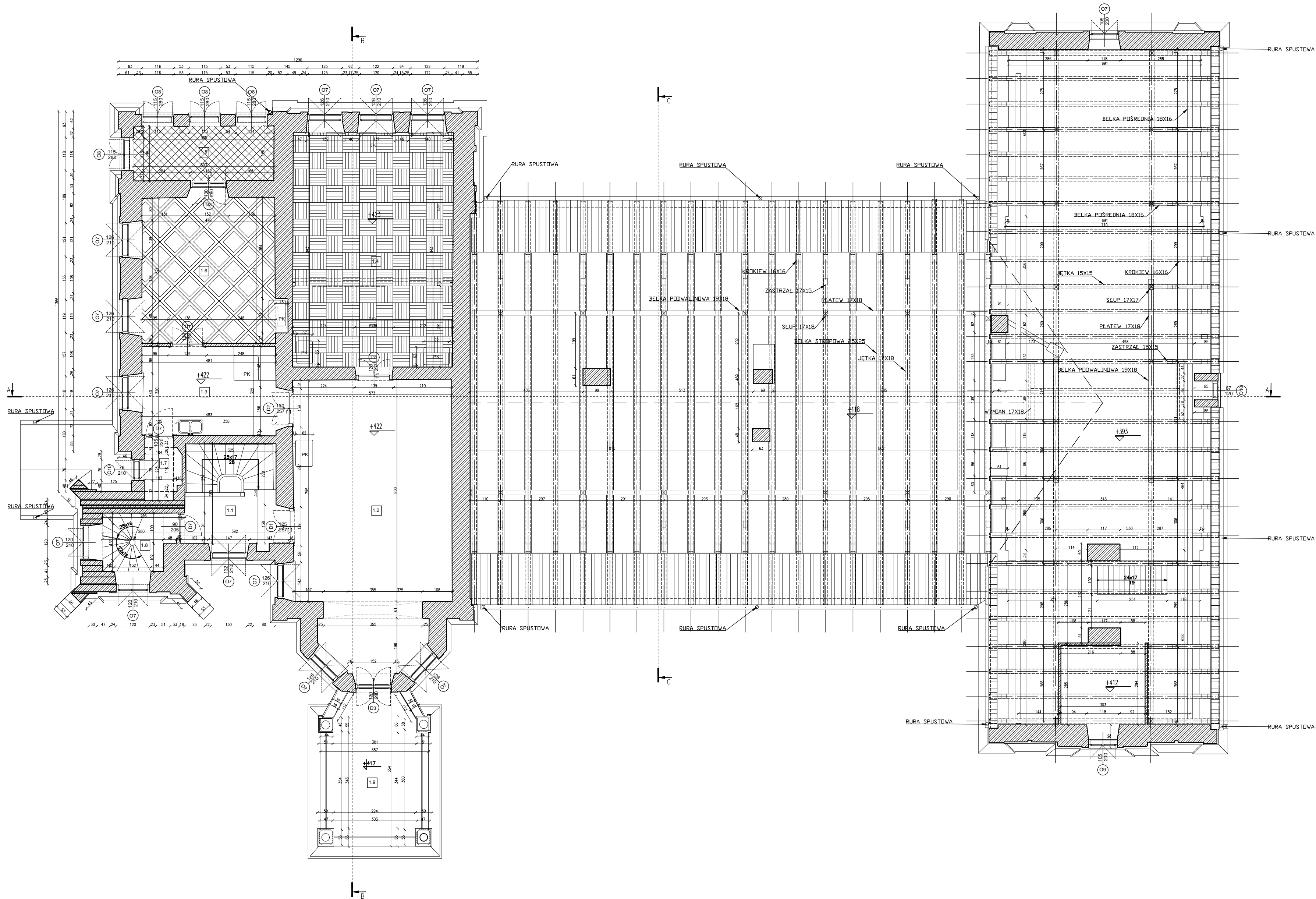
ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:
PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"

RYTUEL:
INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNA -
RZUT PARTERU

PROJEKTOWAŁ:	IMIE NADZWIĘDO	NR UPN:	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOK/2021	
BRAWDZIAŁ:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	W/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpien		

Data	skala	Indeks	Numer	Revizja
21.03.2025	1:100	A	2.INW	

ZESTAWIENIE POWIERZCHNI

1.1	KLATKA SCHODOWA
12,6 m ²	LINDOLEUM
1.2	SALA NR 18
54,2 m ²	LINDOLEUM
1.3	SALA NR 19
16,0 m ²	LINDOLEUM
1.4	SALA NR 20
48,9 m ²	PARKIET MALOWANY
1.5	SALA NR 21
11,7 m ²	TERRAKOTA
1.6	SALA NR 22
26,2 m ²	PARKIET MALOWANY
1.7	SALA NR 23
2,8 m ²	WYLEWKA BETONOWA
1.8	WIEŻA
5,2 m ²	DESKI DREWNIANE
1.9	TARAS
16,5 m ²	WYLEWKA BETONOWA

SUMA	194,1 m ²
------	----------------------

OPIS

PK PIEC KAFLOWY

PIERWOWZÓR INWENTARYZACJI WYKONANY NA ZLECENIE GMINY RADZYŃ PODLASKI PRZEZ ARCH. DARIUSZA NOWAKA

ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA: ARCHITEKTURA

FAZA: PROJEKT KONSEPCYJNY

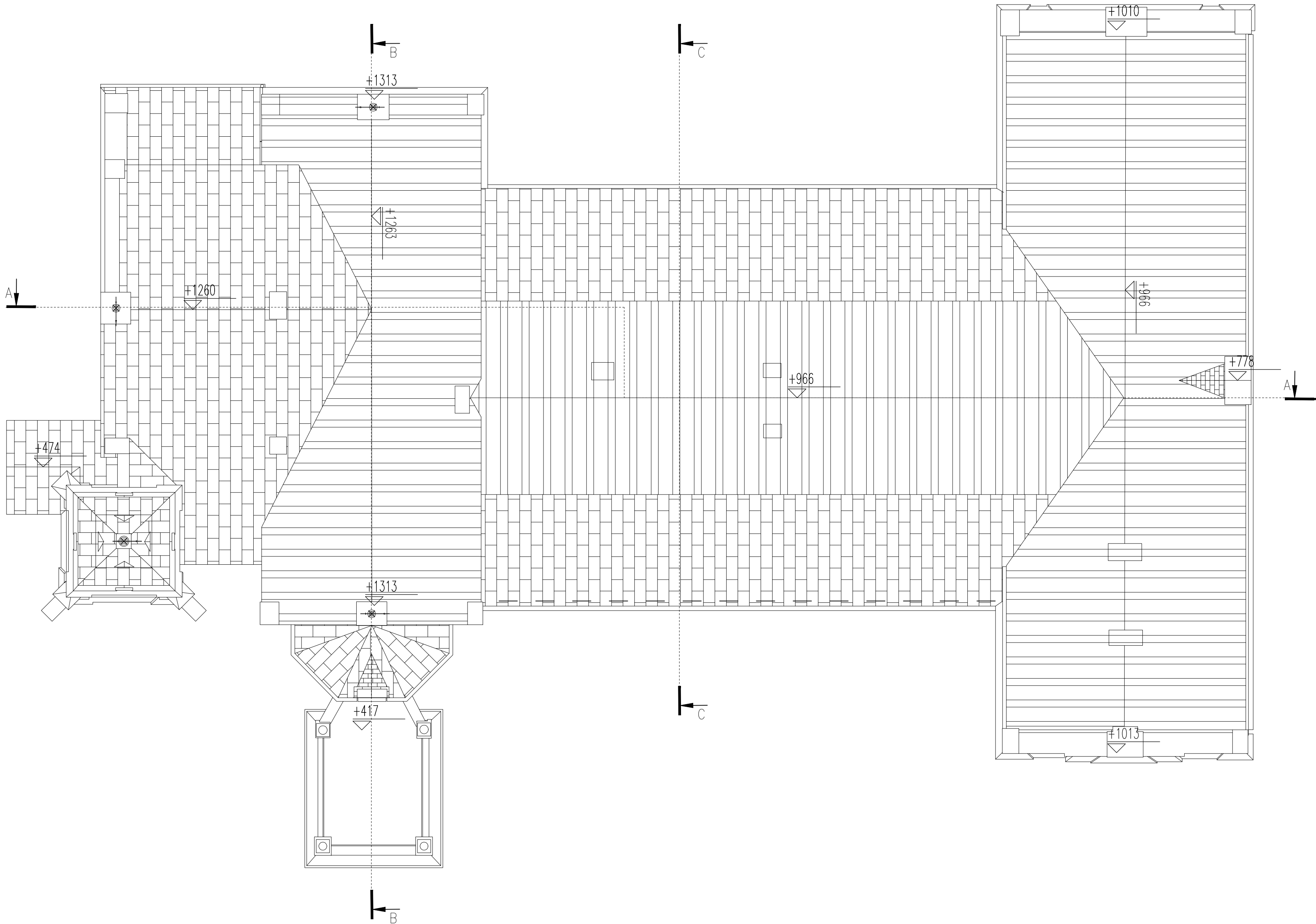
ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:
PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"

TYTUŁ: INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNA -
RZUT PIĘTRA POZIOM +1

PROJEKTOWAŁ:	IMIE NADZYSKO	NR UPK:	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	W/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpien		

Data:	skala:	Indeks:	Numer:	Rewizja:
21.03.2025	1:100	A	3.INW	

POKRYCIE DACHOWE
typ PŁYTY ETERNITOWE

POKRYCIE DACHOWE
typ BLACHA

PIERWOWZÓR INWENTARYZACJI WYKONANY NA ZLECENIE GMINY RADZYŃ
PODLASKI PRZEZ ARCH. DARIUSZA NOWAKA

**ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA**

BIURO PROJEKTOWA
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA: ARCHITEKTURA

FAZA: PROJEKT KONSEPCYJNY

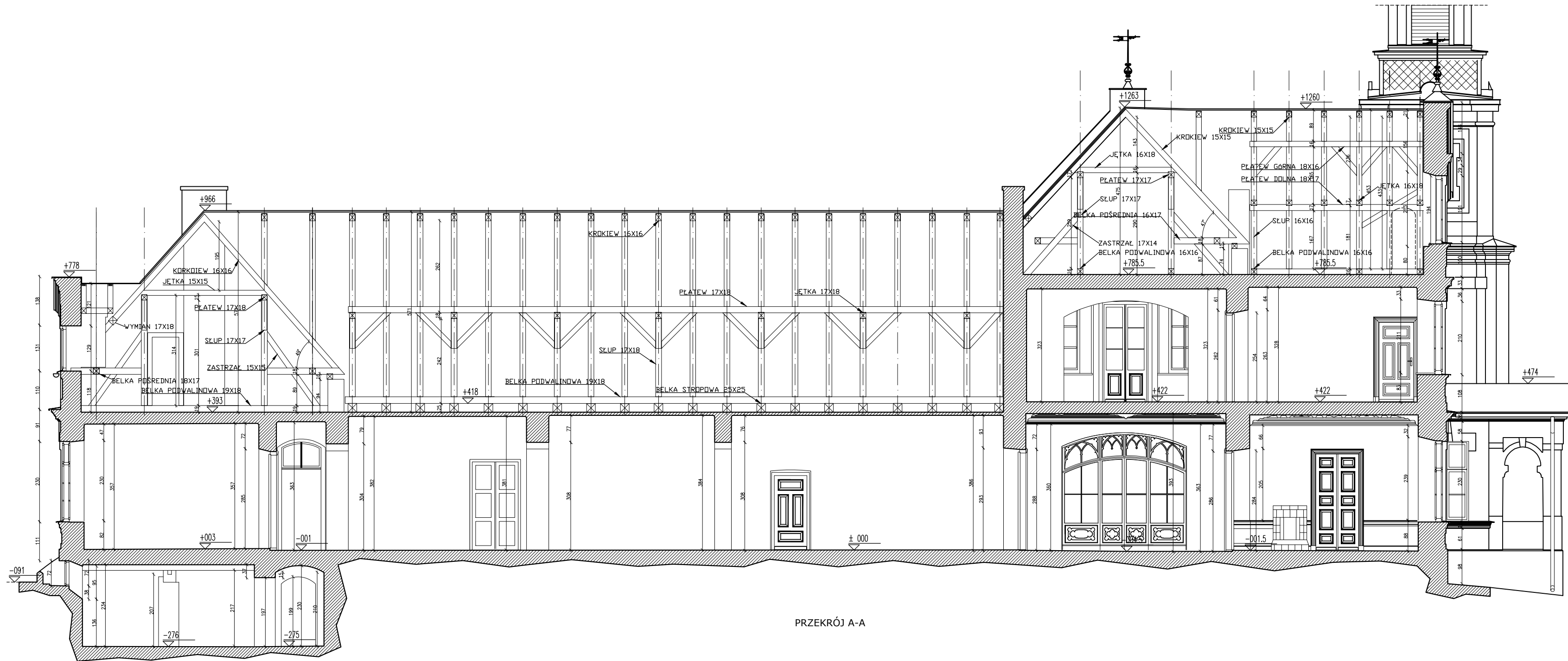
ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

TYTUŁ: INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNA -
RZUT DACHU

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPB	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymonowska	NA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymonowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpien		

Data:	skala:	Indeks:	Numer:	Rewizja:
21.03.2025	1:100	A	5.INW	

PRZĘKRÓJ A-A

PIERWOWZÓR INWENTARYZACJI WYKONANY NA ZLECENIE GMINY RADZYŃ
PODLASKI PRZEZ ARCH. DARIUSZA NOWAKA

ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:
ARCHITEKTURA

FAZA:
PROJEKT KONCEPCYJNY

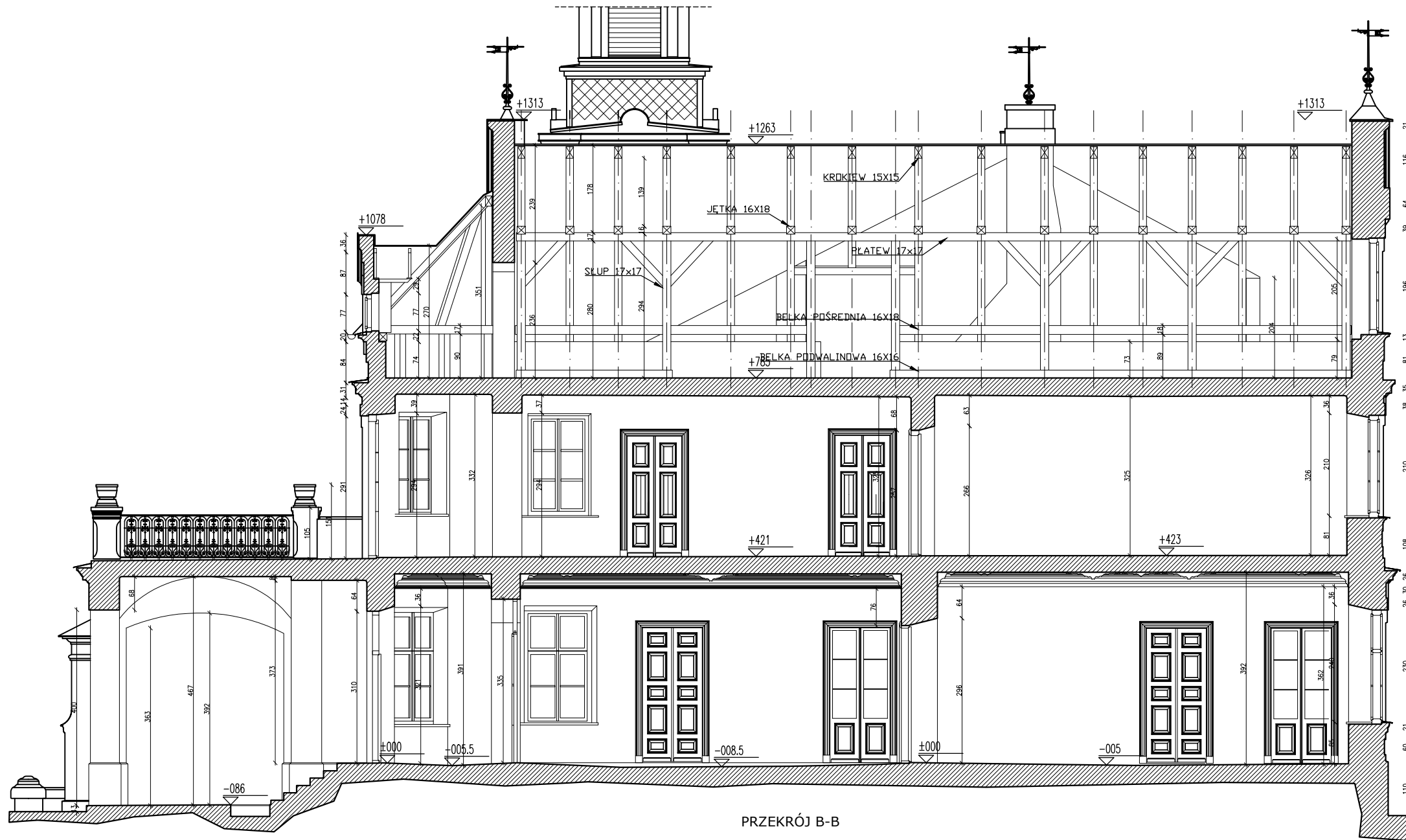
ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki: 061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki: 168

PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCYJNALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

RYSUNEK:
**INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNA -
PRZĘKRÓJ A-A**

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPŁ.	PODPIŚ
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpien		

Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	6.INW	

PRZEKRÓJ B-B

PIERWOWZÓR INWENTARYZACJI WYKONANY NA ZLECENIE GMINY RADZYŃ
PODLASKI PRZEZ ARCH. DARIUSZA NOWAKA

ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:

Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:

ARCHITEKTURA

FAZA:

PROJEKT KONCEPCYJNY

ADRES:

Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:

PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"

RYSUNEK:

INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNA -
PRZEKRÓJ B-B

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPR.	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpień		

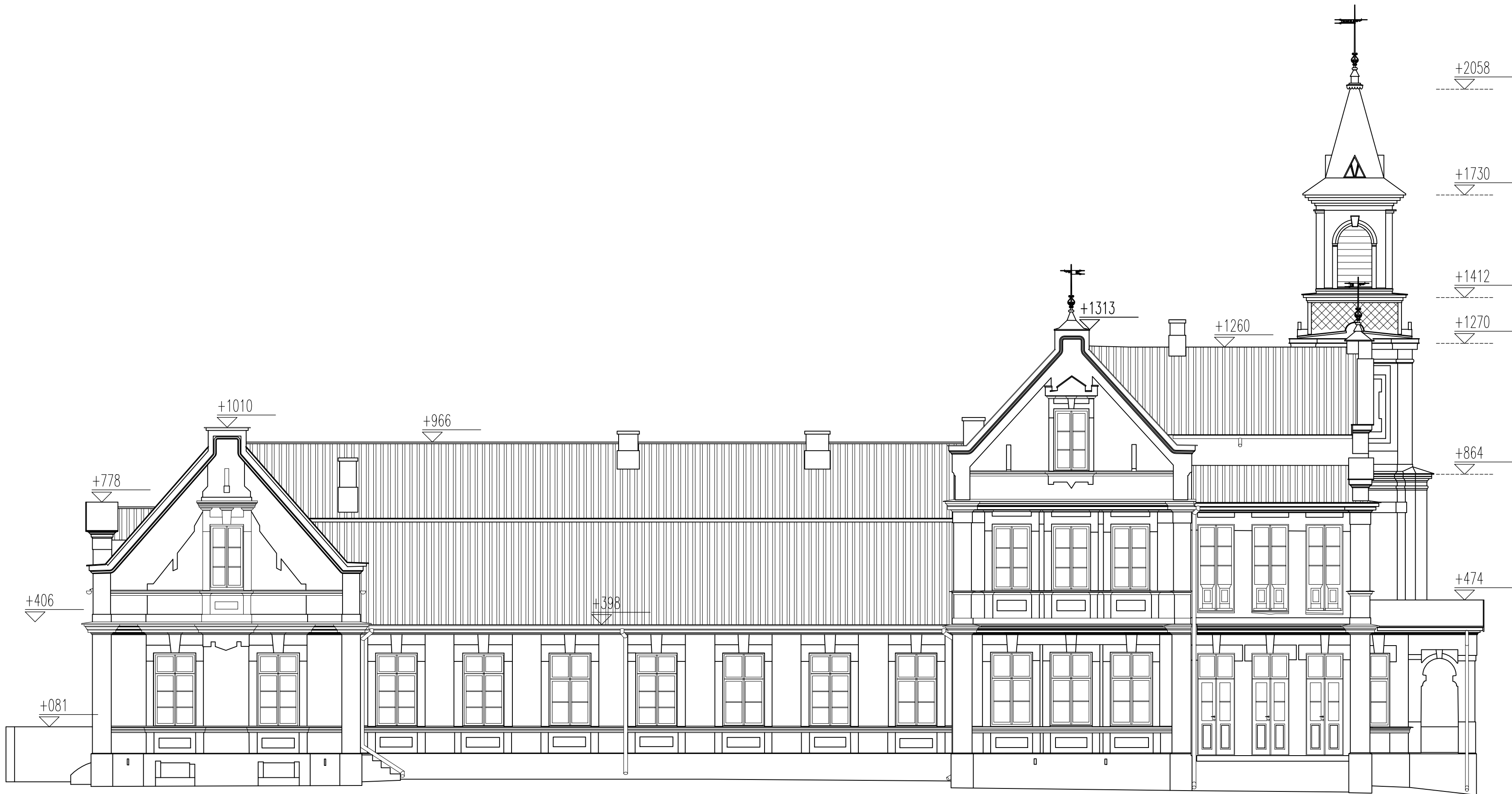
Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	7.INW	

ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA

RYSUNEK: INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNA - PRZEKRÓJ C-C

Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	8.INW	

ELEWACJA PÓŁNOCNO-ZACHODNIA

PIERWOWZÓR INWENTARYZACJI WYKONANY NA ZLECENIE GMINY RADZYŃ
PODLASKI PRZEZ ARCH. DARIUSZA NOWAKA

ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:
ARCHITEKTURA

FAZA:
PROJEKT KONCEPCYJNY

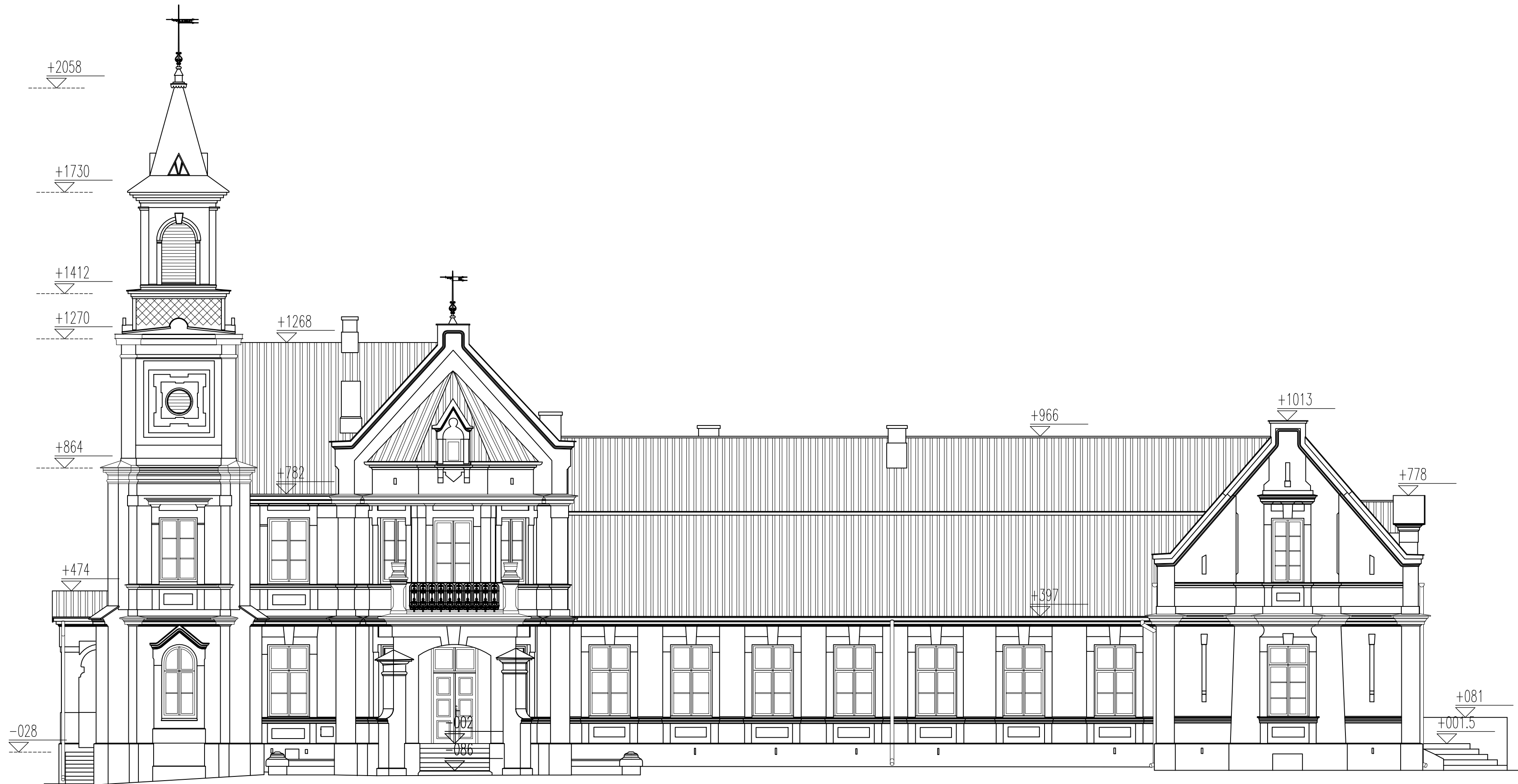
ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

RYSUNEK:
**INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNA -
ELEWACJA PÓŁNOCNO-ZACHODNIA**

PROJEKTOVAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPŁ.	PODPIS
PROJEKTOVAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWOWZŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpień		

Data:	skala:	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	9.INW	

ELEWACJA POŁUDNIOWO-WSCHODNIA

PIERWOWZÓR INWENTARYZACJI WYKONANY NA ZLECENIE GMINY RADZYŃ
PODLASKI PRZEZ ARCH. DARIUSZA NOWAKA

ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:
ARCHITEKTURA

FAZA:
PROJEKT KONCEPCYJNY

ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki: 061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki: 168

PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

RYSUJEK:
INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNA - ELEWACJA
POŁUDNIOWO-WSCHODNIA

PROJEKTOWAŁ:	IMIE NAZWISKO	NR UPR.	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWOWZILA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpień		

Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	10.INW	

ELEWACJA PÓŁNOCNO-WSCHODNIA

PIERWOWZÓR INWENTARYZACJI WYKONANY NA ZLECENIE GMINY RADZYŃ
PODLASKI PRZEZ ARCH. DARIUSZA NOWAKA

ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA: ARCHITEKTURA

FAZA: PROJEKT KONCEPCYJNY

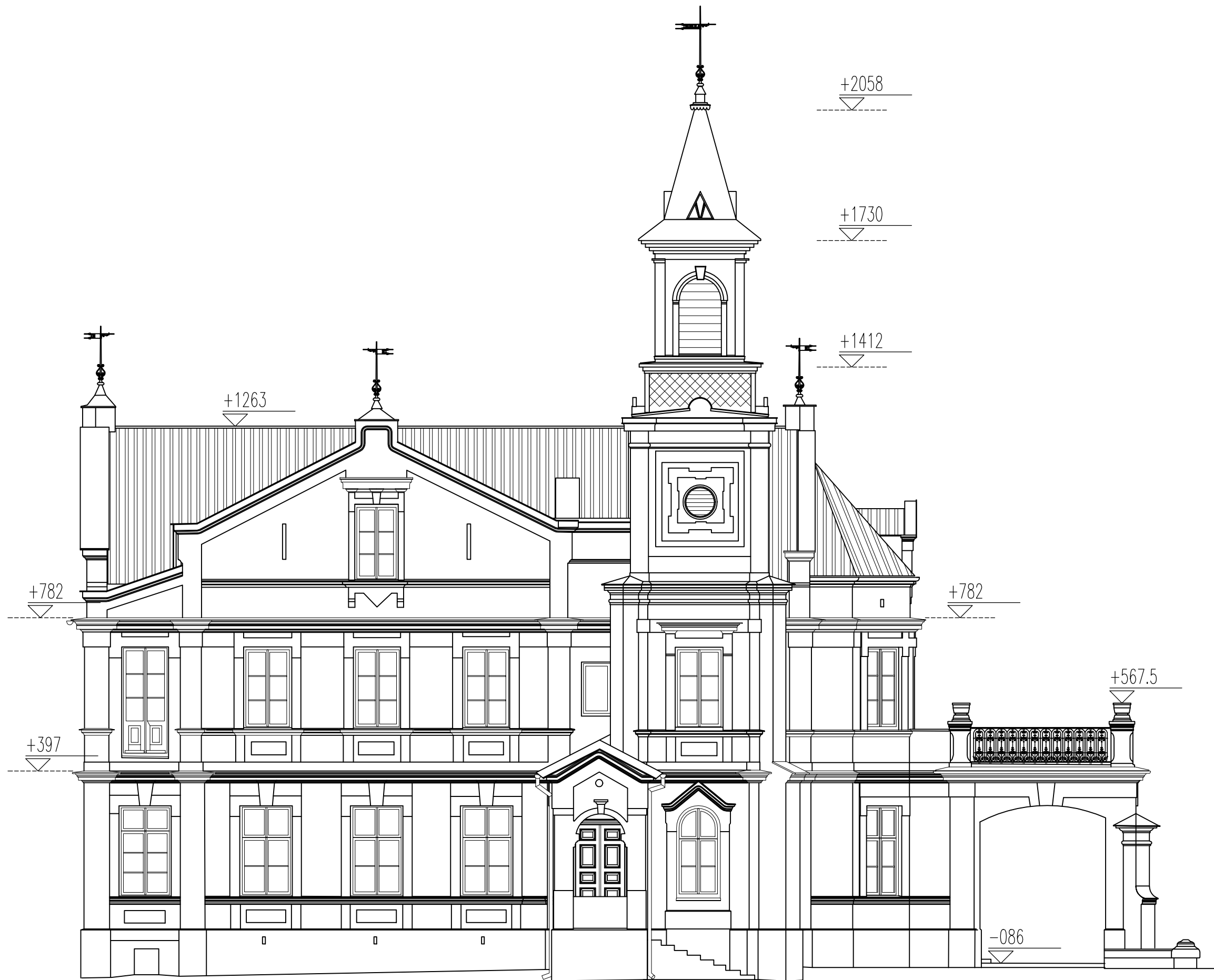
ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

RYSUNEK:
INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNA -
ELEWACJA PÓŁNOCNO-WSCHODNIA

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPR.	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpień		

Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	11.INW	

ELEWACJA POŁUDNIOWO-ZACHODNIA

PIERWOWZÓR INWENTARYZACJI WYKONANY NA ZLECENIE GMINY RADZYŃ
PODLASKI PRZEZ ARCH. DARIUSZA NOWAKA

ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA: ARCHITEKTURA

FAZA: PROJEKT KONCEPCYJNY

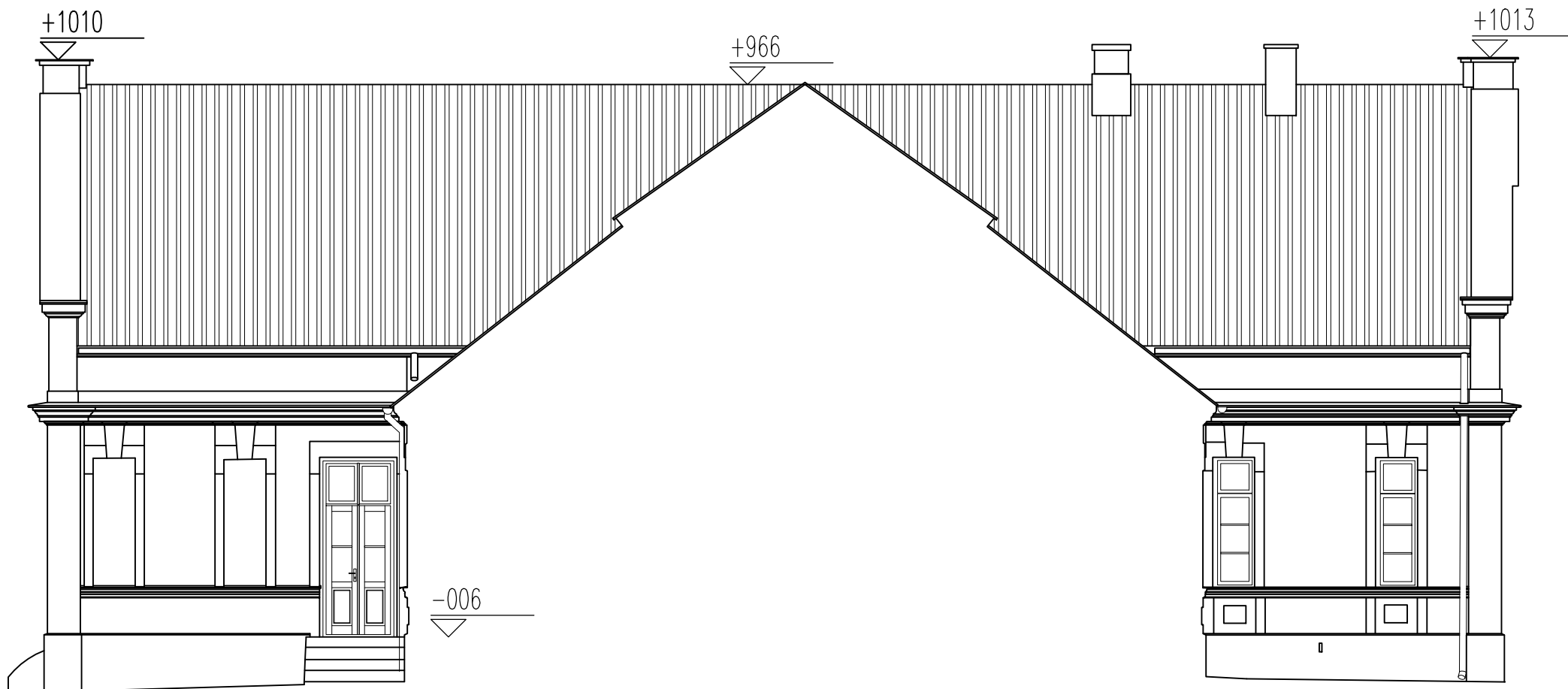
ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

RYSUNEK:
INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNA -
ELEWACJA POŁUDNIOWO-ZACHODNIA

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPR.	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpień		

Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	12.INW	

ELEWACJA POŁUDNIOWO-ZACHODNIA II

PIERWOWZÓR INWENTARYZACJI WYKONANY NA ZLECENIE GMINY RADZYŃ
PODLASKI PRZEZ ARCH. DARIUSZA NOWAKA

ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:

Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:

ARCHITEKTURA

FAZA:

PROJEKT KONCEPCYJNY

ADRES:

Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:

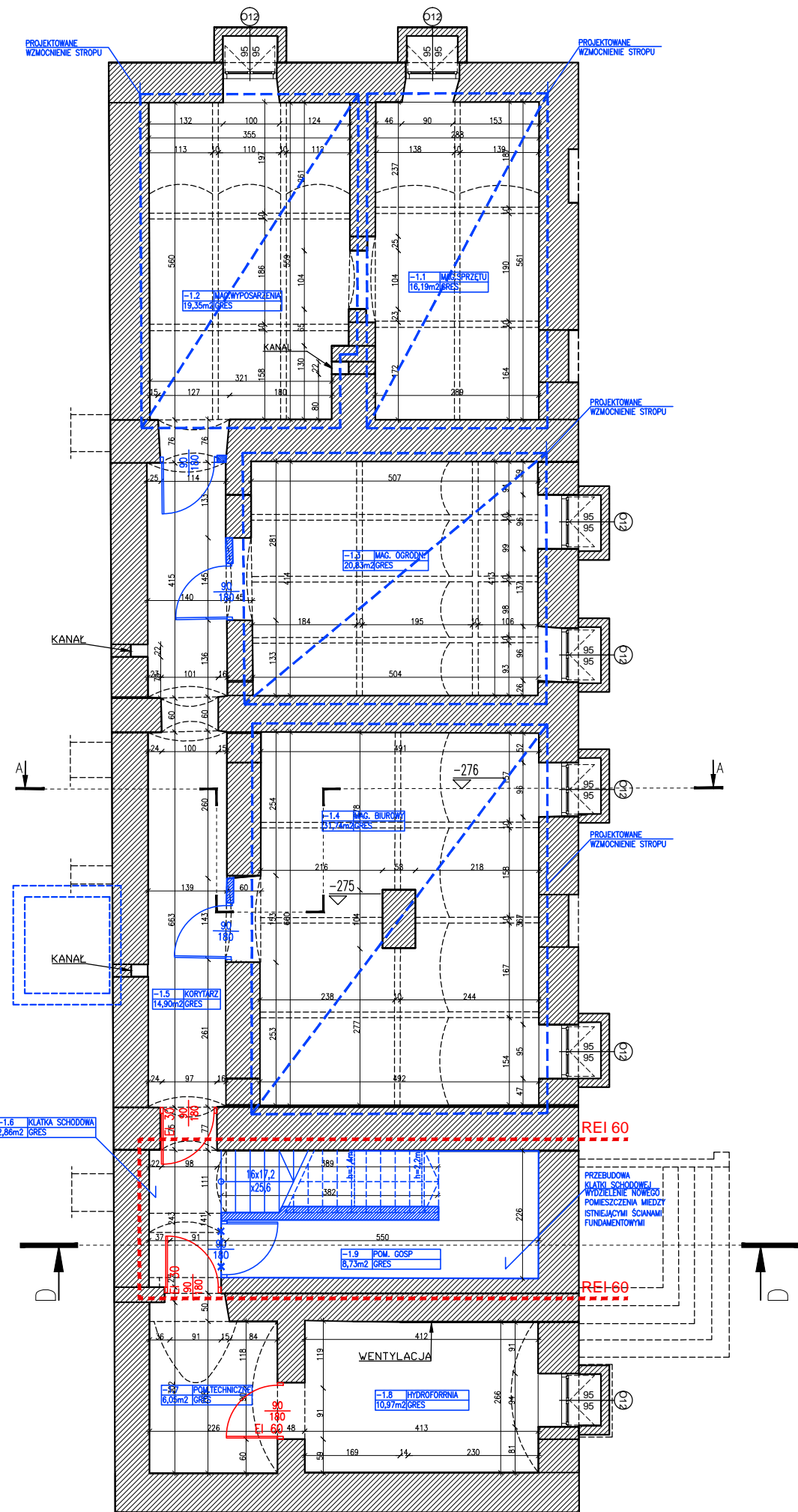
**PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

RYSUNEK:

INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNA -
ELEWACJA POŁUDNIOWO-ZACHODNIA II

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPR.	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpień		

Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	13.INW	

LEGENDA:	
	ELEMENTY PROJEKTOWANE
	PROJEKTOWANA PRZEGRODA
	ROZBIÓRKI
	ELEMENTY PROJEKTOWANE PPOŻ

ZESTAWIENIE POWIERZCHNI		
POMIESZCZENIA PROJEKTOWANE		
-1.1	MAG. SPRZĘTU	16,19m²
-1.2	MAG. WYPOSAŻENIA	19,35m²
-1.3	MAG. OGROD.	20,84m²
-1.4	MAG. BIUROWY	31,74m²
-1.5	KORYTARZ	14,90m²
-1.6	KLATKA SCHODOWA	2,86m²
-1.7	POM. TECHNICZNE	6,05m²
-1.8	HYDROFORNIA	10,97m²
-1.9	POM. GOSPODARCZE	8,64m²
ŁĄCZNIE PIWNICA		131,54m²

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:
ARCHITEKTURA

FAZA:
PROJEKT KONCEPCYJNY

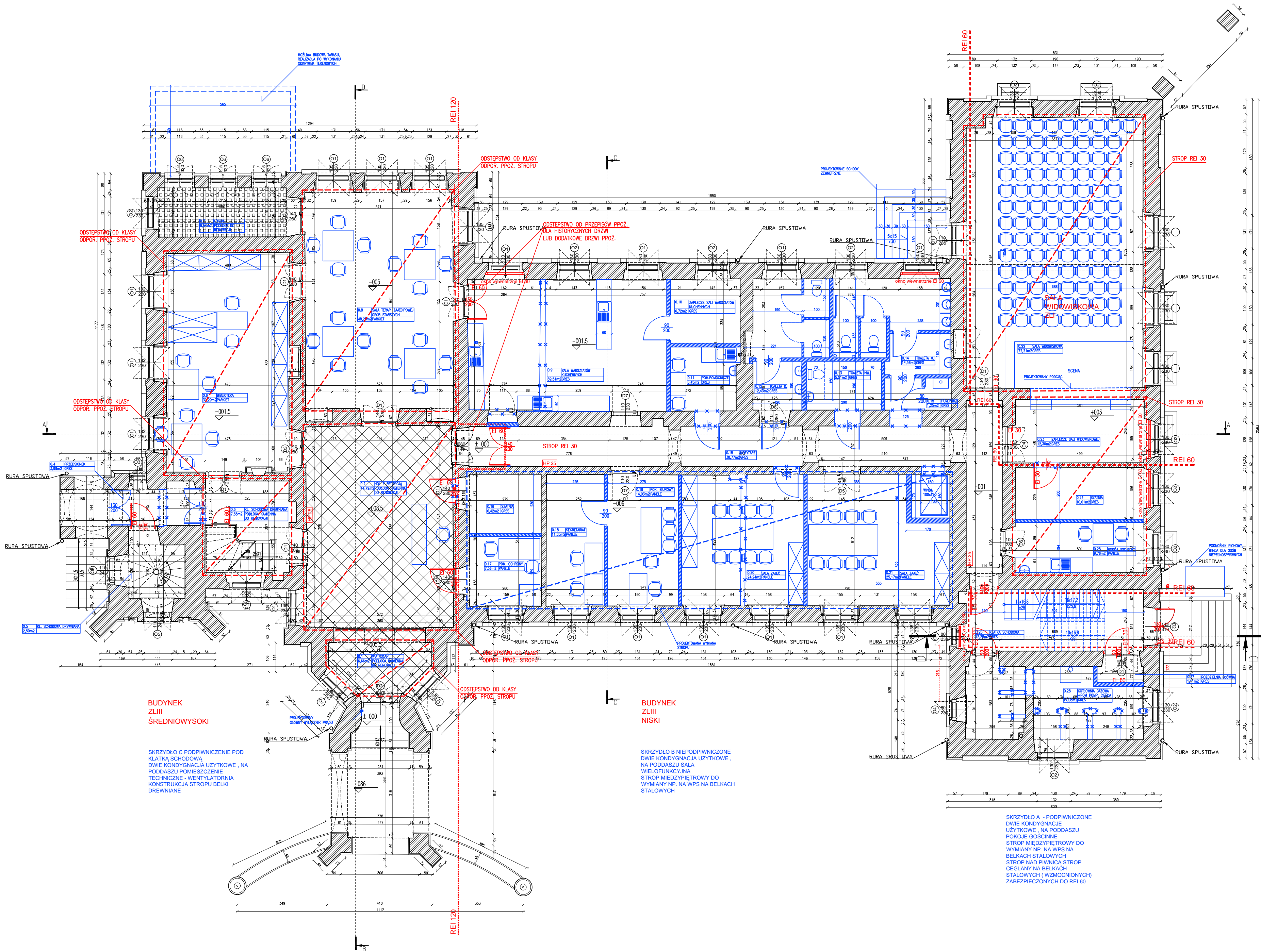
ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

RYSUNEK:
**PROGRAM FUNKCJONALNO-UŻYTKOWY -
RZUT POZIOMY PIWNICY POZIOM -1**

PROJEKTOWAŁ:	IMIE NAZWISKO	NR UPR.	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpień		

Data:	skala:	Indeks:	Numer:	Rewizja:
21.03.2025	1:100	A	1.PFU	

LEGENDA:	
	ELEMENTY PROJEKTOWANE
	PROJEKTOWANA PRZEGRODA
	ROZBIÓRKI
	ELEMENTY PROJEKTOWANE PPZ

ZESTAWIENIE POWIERZCHNI	
POMIESZCZENIA PROJEKTOWANE	
0.1 WATROGAP	6,66m ²
0.2 HOL Z RECEPCJA	44,79m ²
0.3 KL. SCHODOWA DREWNIANA	7,35m ²
0.4 PRZEDSIÖNEK	3,99m ²
0.5 KL. SCHODOWA DREWNIANA	2,50m ²
0.6 BIBLIOTEKA	39,29m ²
0.7 LOGGIA	9,54m ²
0.8 SALA TER.ZALOS. STARSZYCH	48,28m ²
0.9 SALA WARSZT. KUCHENNYCH	39,51m ²
0.10 ZAPLECZE SALI WARSZT. KUCH.	6,72m ²
0.11 POM. POMOCNICZE	6,45m ²
0.12 TOILETA D.	12,43m ²
0.13 TOILETA M.	5,51m ²
0.14 TOILETA M.	14,56m ²
0.15 KORYTARZ	38,77m ²
0.16 SZATNIA	6,42m ²
0.17 POM. OCHRONY	7,56m ²
0.18 SEKRETARIAT	11,55m ²
0.19 POK. BIUROWE	14,03m ²
0.20 SALA ZALEC.	24,24m ²
0.21 SALA ZALEC.	25,17m ²
0.22 SALA WIDOWISKOWA	72,21m ²
0.23 ZAPLECZE SALI WIDOWISKOWEJ	12,30m ²
0.24 SZATNIA	10,01m ²
0.25 POKOL. SOCIALNY	9,78m ²
0.26 KLATKA SCHODOWA	12,28m ²
0.27 ROZDZIELNIA GAZOWA	1,11m ²
0.28 KOTŁOWNIA GAZ. +POM.POMP. CIEPŁA	17,08m ²
ŁĄCZNIŁA PARTER 510,07m ²	

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

WYKONAWCA
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA
ARCHITEKTURA

FAZA
PROJEKT KONSEPCYJNY

ADRES
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT
PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"

TYTUŁ
PROGRAM FUNKCJONALNO-UŻYTKOWY -
RZUT PARTERU

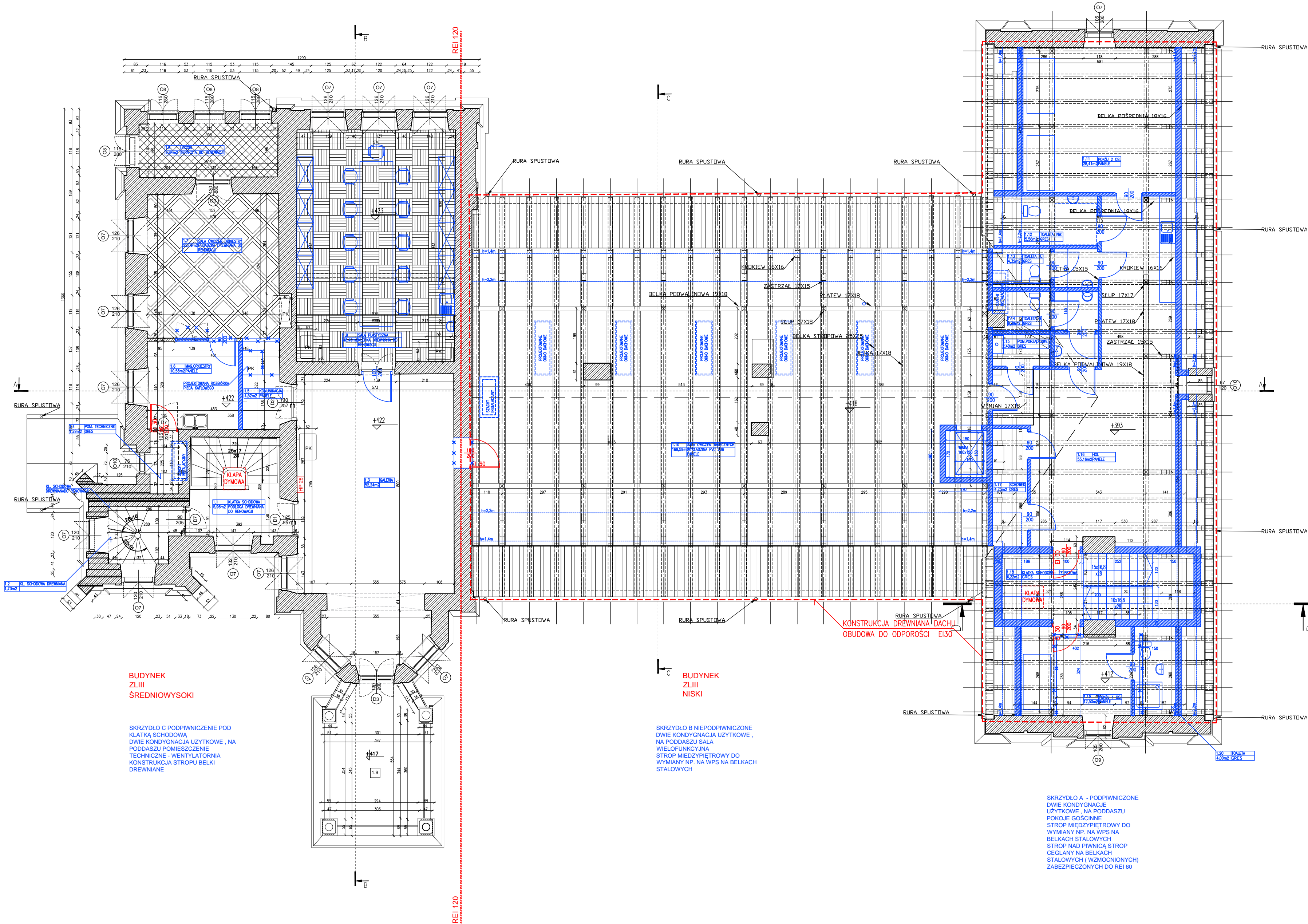
PROJEKTOWAŁ:	IMIE NADZYSKO	NR UPK:	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOK/2021	
BRANIOWAŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymonowska	W/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymonowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpien		

Data:	skala:	Indeks:	Numer:	Revizja:
21.03.2025	1:100	A	2.PFU	

- LEGENDA:
- ELEMENTY PROJEKTOWANE
 - PROJEKTOWANA PRZEGRODA
 - ROZBÓRKI
 - ELEMENTY PROJEKTOWANE PP02

ZESTAWIENIE POWIERZCHNI

POMIESZCZENIA PROJEKTOWANE	
1.1	KŁATKA SCHODOWA
1.2	KŁ. SCHODOWA DREWNIANA
1.3	GALERIA
1.4	POM. TECHNICZNE
1.5	KOMUNIKACJA
1.6	MAG. ORKIESTRY
1.7	SALA ĆWICZEŃ ORKIESTRY
1.8	LOGGIA
1.9	SALA PLASTYCZNA
1.10	SALA ĆWICZEŃ TANECZNYCH
1.11	POKÓJ 2. OS.
1.12	TOILETA M.W.
1.13	TOILETA D.
1.14	TOILETA M.
1.15	POM. PORZĄDKOWE
1.16	HOL
1.17	SCHODNIK
1.18	KŁATKA SCHODOWA - ŻELBET
1.19	POKÓJ 1. OS.
1.20	TOILETA
ŁĄCZNIE PIĘTRO I 456,04m ²	

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok. 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

ARCHITEKTURA

PROJEKT KONSEPCYJNY

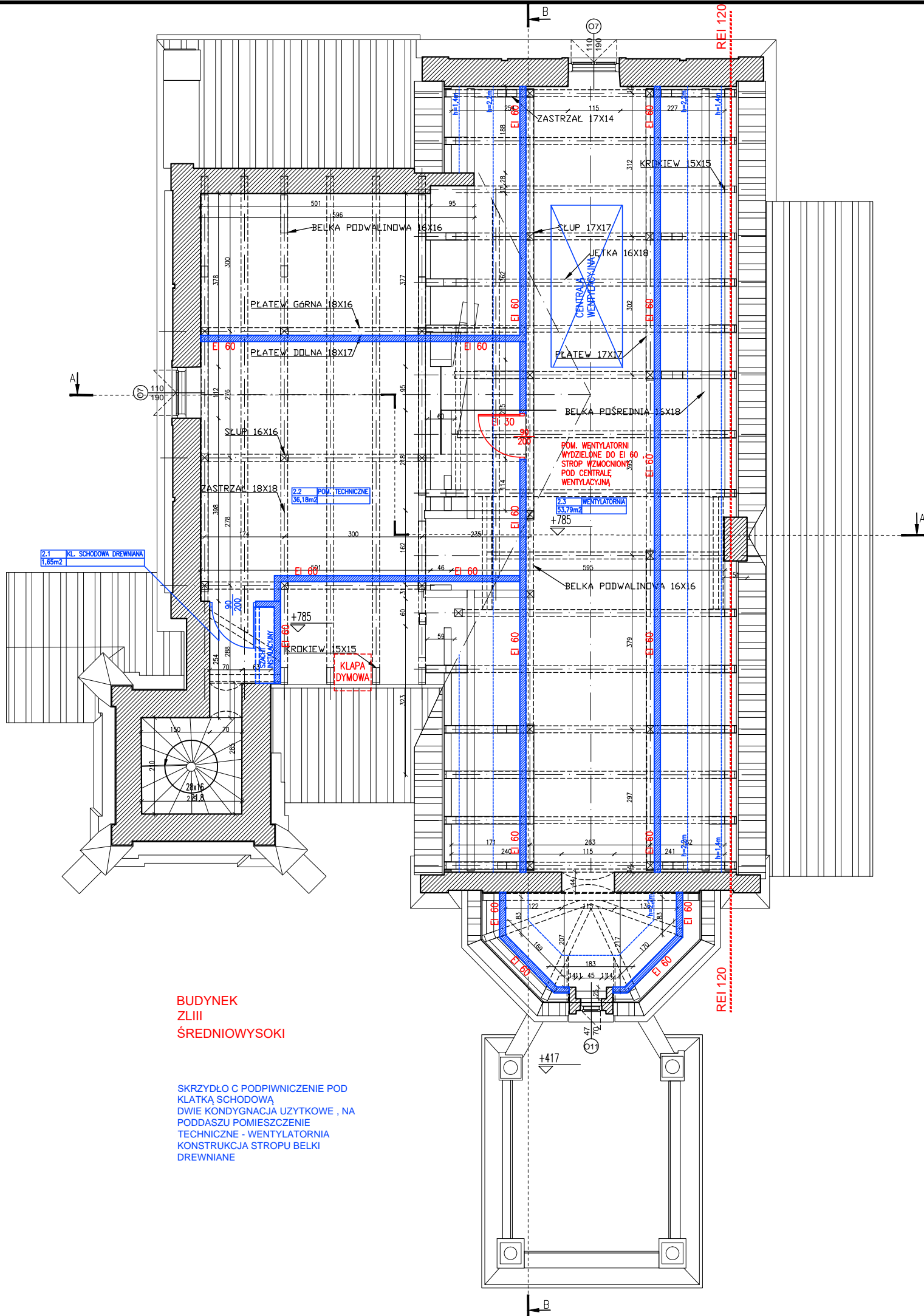
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki: 061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki: 168

PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"

PROGRAM FUNKCJONALNO-UŻYTKOWY -
RZUT PIĘTRA POZIOM +1

PROJEKTOWAŁ:	IMIE NAZWISKO	NR UPN	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOK/2021	
BRANOWAŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	W/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpien		

Data	skala	Indeks	Numer	Revizja
21.03.2025	1:100	A	3.PFU	

- LEGENDA:
- ELEMENTY PROJEKTOWANE
 - PROJEKTOWANA PRZEGRODA
 - ROZBIÓRKI
 - ELEMENTY PROJEKTOWANE PPOŻ

ZESTAWIENIE POWIERZCHNI		
POMIESZCZENIA PROJEKTOWANE		
2.1	KL. SCHODOWA DREWNIANA	1,65m ²
2.2	POM. TECHNICZNE	36,18m ²
2.3	WENTYLATORNA	52,24m ²
ŁĄCZNIE PIĘTRO II		91,62m ²

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:
ARCHITEKTURA

FAZA:
PROJEKT KONCEPCYJNY

ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

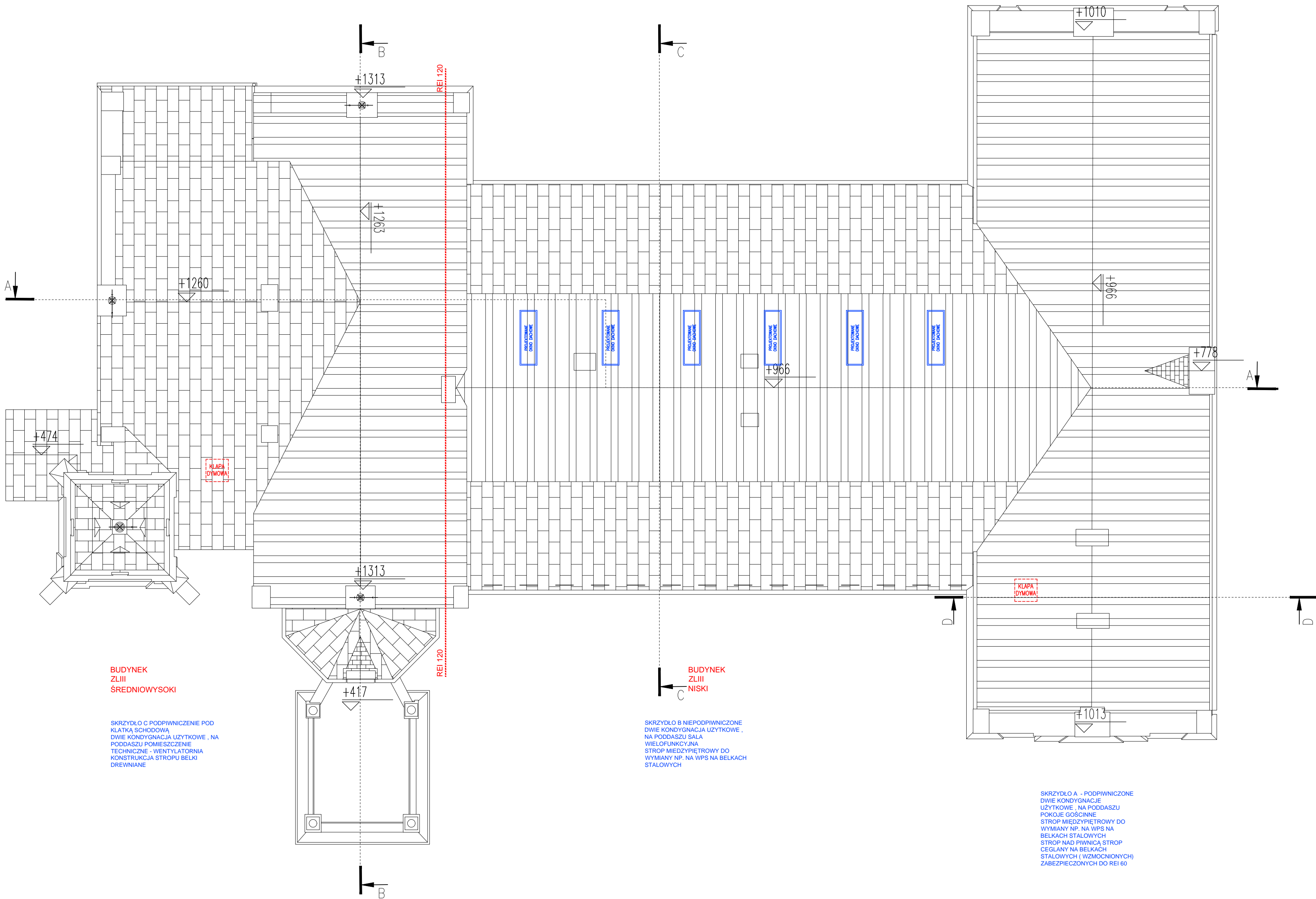
PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

RYSUNEK:
**PROGRAM FUNKCJONALNO-UŻYTKOWY -
RZUT PODDASZA POZIOM +2**

PROJEKTOWAŁ:	IMIE NAZWISKO	NR UPR.	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpień		

Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	4.PFU	

- LEGENDA:
- ELEMENTY PROJEKTOWANE
 - PROJEKTOWANA PRZEGRODA
 - ROZBÓRKI
 - ELEMENTY PROJEKTOWANE PPOŻ

BUDYNEK
ZLIII
ŚREDNIOWYSOKI

SKRZYDŁO C PODPIWNICZENIE POD
KLATKA SCHODOWA
DWIE KONDYGNACJA UŻYTKOWE , NA
PODDASZU POMIESZCZENIE
TECHNICZNE - WENTYLATORNIA
KONSTRUKCJA STROPU BELKI
DREWNIANE

BUDYNEK
ZLIII
NISKI

SKRZYDŁO B NIEPODPIWNICZONE
DWIE KONDYGNACJA UŻYTKOWE ,
NA PODDASZU SALA
WIELOFUNKCYJNA
STROP MIĘDZIPIĘTROWY DO
WYMIANY NP. NA WPS NA BELKACH
STALOWYCH

SKRZYDŁO A - PODPIWNICZONE
DWIE KONDYGNACJE
UŻYTKOWE. NA PODDASZU
POKOJE GOŚCINNE
STROP MIĘDZIPIĘTROWY DO
WYMIANY NP. NA WPS NA
BELKACH STALOWYCH
STROP NAD PIWNICĄ STROP
CEGLANY NA BELKACH
STALOWYCH (WZMOCNIONYCH)
ZABEZPIECZONYCH DO REI 60

POKRYCIE DACHOWE
typ PŁYTY ETERNITOWE

POKRYCIE DACHOWE
typ BLACHA

ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA

INFORMACJA PROJEKTOWA
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA: ARCHITEKTURA

FAZA: PROJEKT KONSEPCYJNY

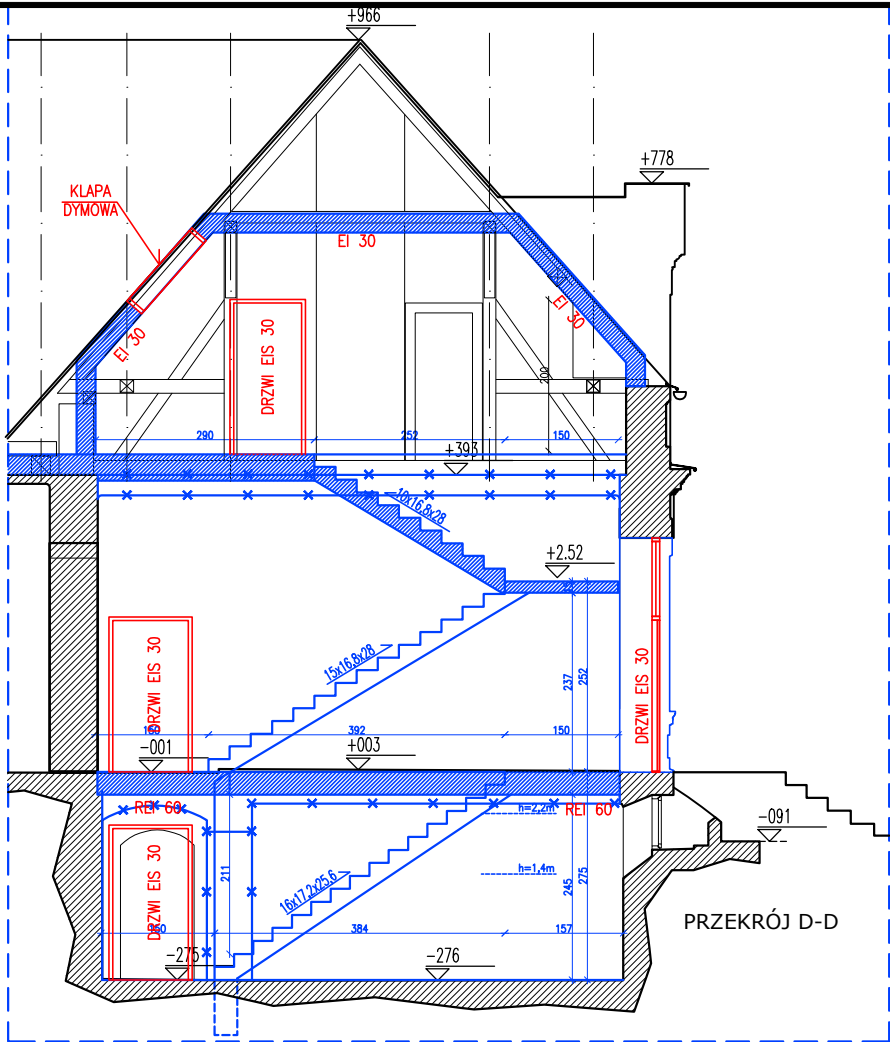
ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:
PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"

TYTUŁOWY:
PROGRAM FUNKCJONALNO-UŻYTKOWY -
RZUT DACHU

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPN	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	W/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpien		

Data:	skala:	Indeks:	Numer:	Rewizja:
21.03.2025	1:100	A	5.PFU	

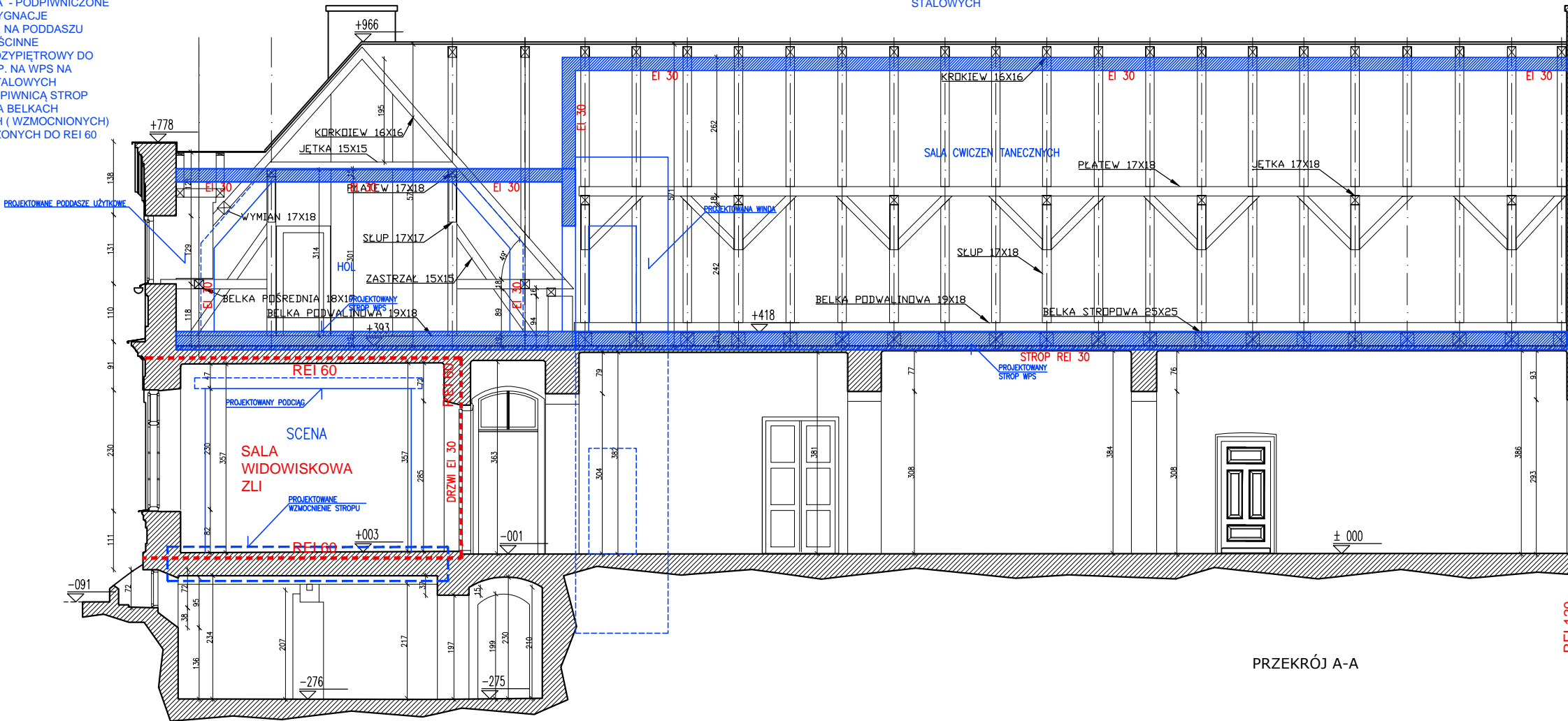

PRZEKRÓJ D-D

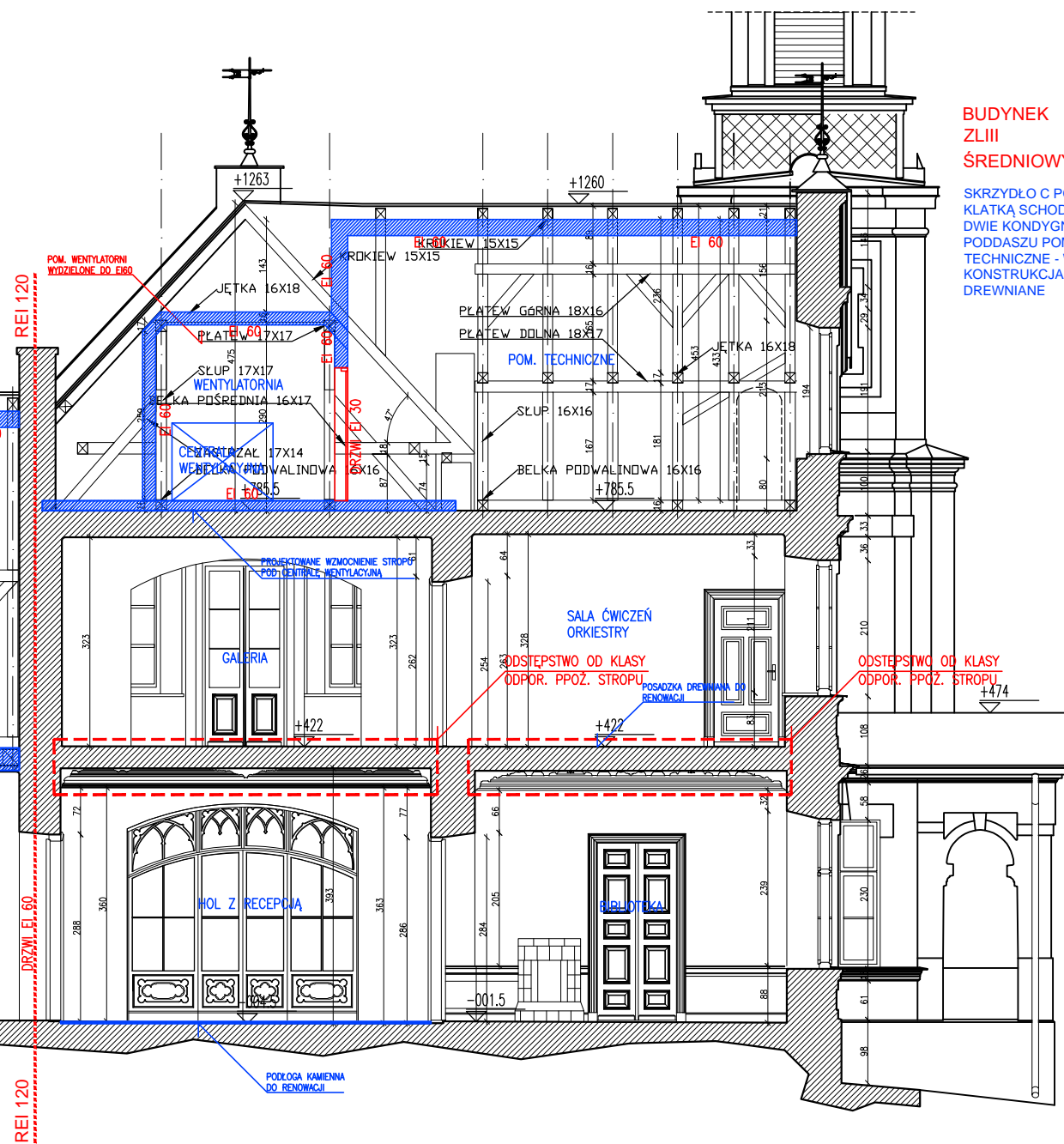
SKRZYDŁO A - PODPIWNCZONE
DWIE KONDYGNACJE
UŻYTKOWE , NA PODDASZU
POKOJE GOŚCINNE
STROP MIĘDZYPIĘTROWY DO
WYMIANY NP. NA WPS NA
BELKACH STALOWYCH
STROP NAD PIWNICĄ STROP
CEGLANY NA BELKACH
STALOWYCH (WZMOCNIONYCH)
ZABEZPIECZONYCH DO REI 60

BUDYNEK
ZLIII
NISKI

SKRZYDŁO B NIEPODPIWNCZONE
DWIE KONDYGNACJA UŻYTKOWE ,
NA PODDASZU SALA
WIELOFUNKCYJNA
STROP MIĘDZYPIĘTROWY DO
WYMIANY NP. NA WPS NA BELKACH
STALOWYCH

PRZEKRÓJ A-A

BUDYNEK
ZLIII
ŚREDNIOWYSOKI

SKRZYDŁO C PODPIWNCZENIE POD
KLATKĄ SCHODOWĄ
DWIE KONDYGNACJA UŻYTKOWE , NA
PODDASZU POMIESZCZENIE
TECHNICZNE - WENTYLATORNIA
KONSTRUKCJA STROPU BELKI
DREWNIANE

- LEGENDA:
- ELEMENTY PROJEKTOWANE
 - PROJEKTOWANA PRZEGRODA
 - ROZBIOŃKI
 - ELEMENTY PROJEKTOWANE PPOŻ

ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:
ARCHITEKTURA
FAZA:
PROJEKT KONCEPCYJNY

ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCYJNALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

RYSUNEK:
**PROGRAM FUNKCYJNALNO-UŻYTKOWY -
PRZEKRÓJ A-A**

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPŁ.	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpien		

Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	6.PFU	

- LEGENDA:
- ELEMENTY PROJEKTOWANE
 - PROJEKTOWANA PRZEGRODA
 - ROZBIÓRKI
 - ELEMENTY PROJEKTOWANE PPOŻ

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:
ARCHITEKTURA

FAZA:
PROJEKT KONCEPCYJNY

ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

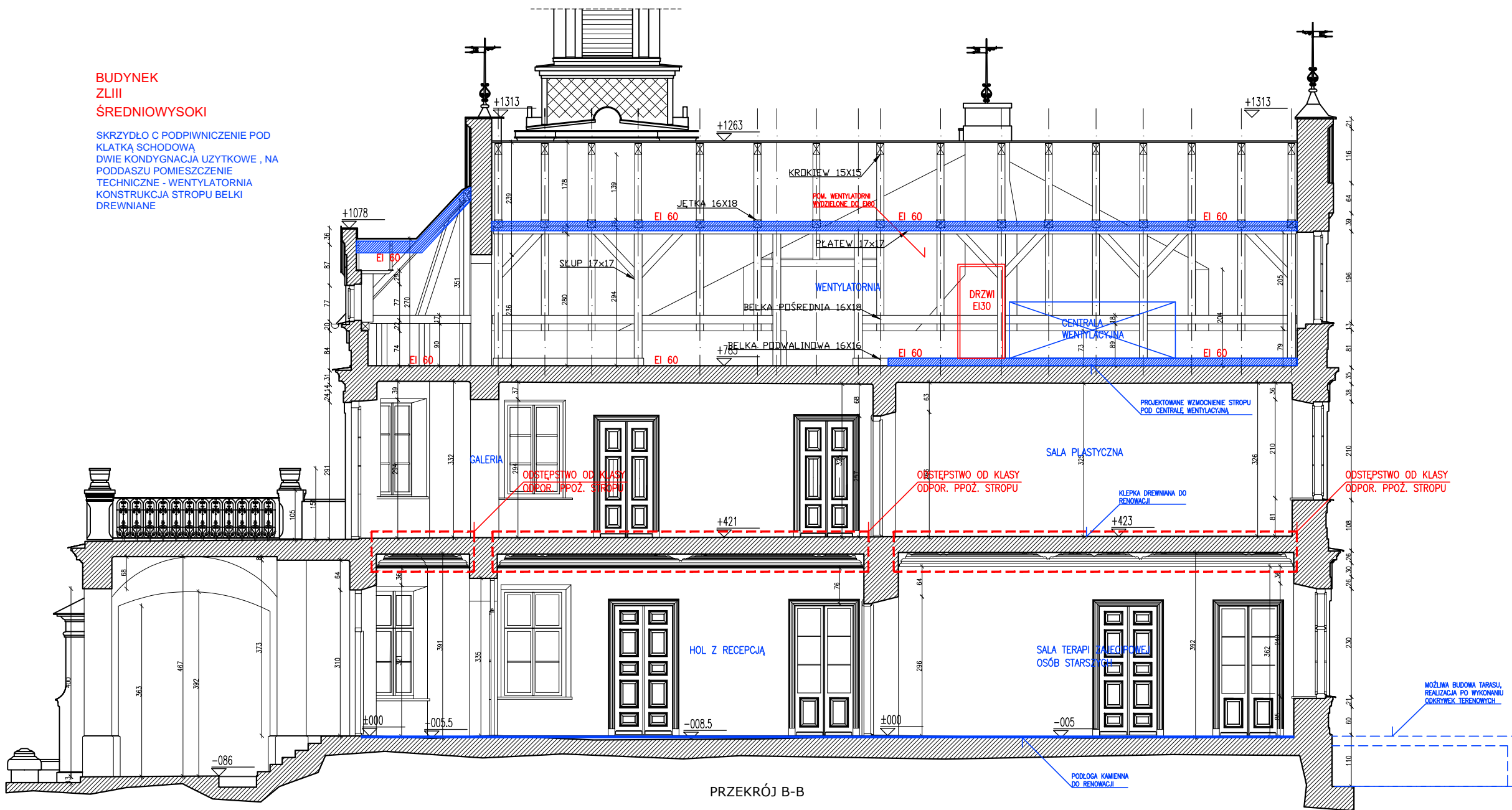
RYSUNEK:
**PROGRAM FUNKCJONALNO-UŻYTKOWY -
PRZĘKRÓJ B-B**

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPR.	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpień		

Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	7.PFU	

BUDYNEK
ZLIII
ŚREDNIOWYSOKI

SKRZYDŁO C PODPIWNICZENIE POD
KLATKĄ SCHODOWĄ
DWIE KONDYGNACJA UŻYTKOWE , NA
PODDASZU POMIESZCZENIE
TECHNICZNE - WENTYLATORNIA
KONSTRUKCJA STROPU BELKI
DREWNIANE

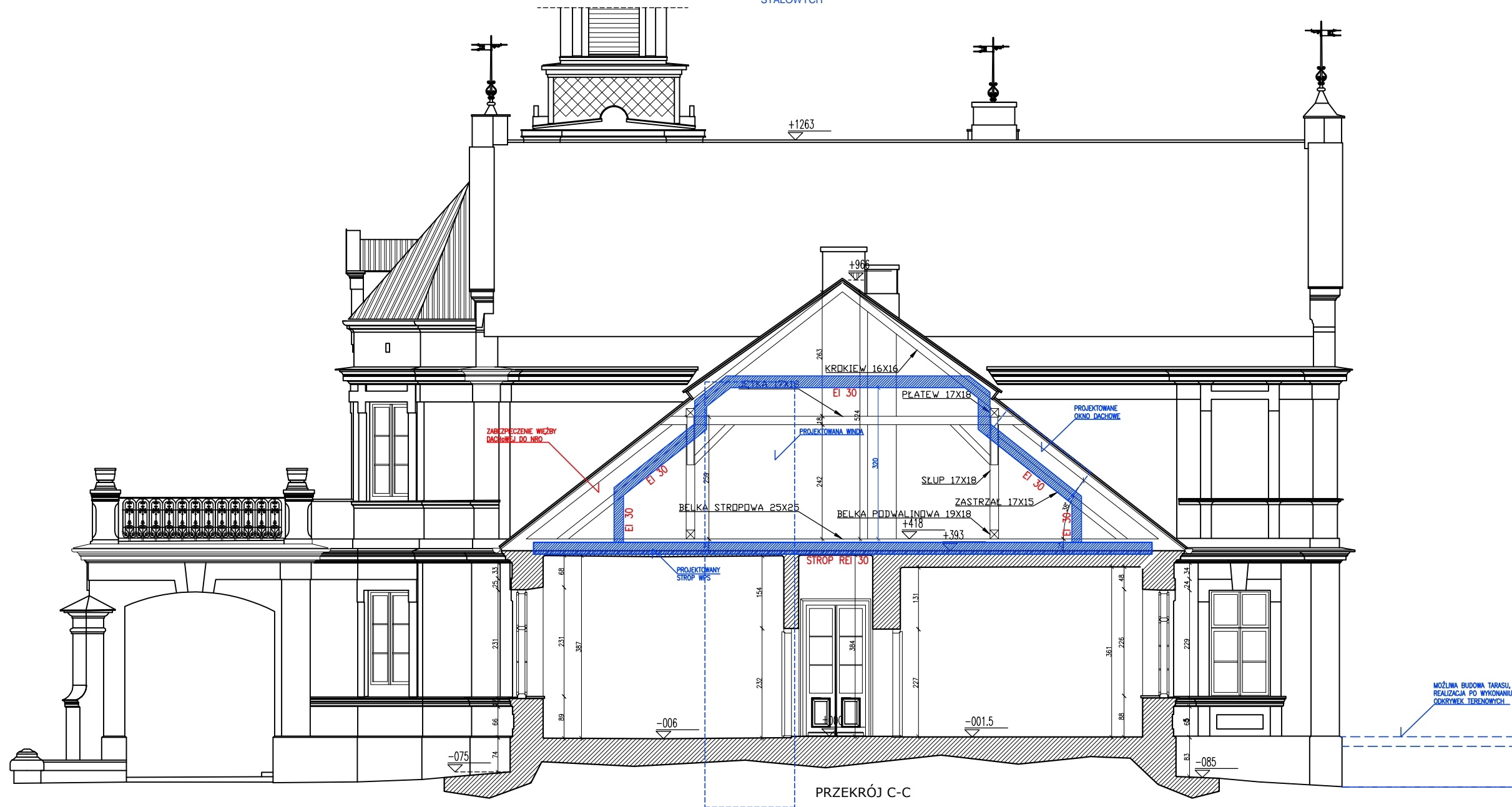
PRZĘKRÓJ B-B

LEGENDA:

	ELEMENTY PROJEKTOWANE
	PROJEKTOWANA PRZEGRODA
	ROZBIÓRKI
	ELEMENTY PROJEKTOWANE PPOŻ

BUDYNEK
ZLIII
NISKI

SKRZYDŁO B NIEPODPIWNIĄCZONE
DWIE KONDYGNACJA UŻYTKOWE ,
NA PODDASZU SALA
WIELOFUNKCYJNA
STROP MIEDZYPIĘTROWY DO
WYMIANY NP. NA WPS NA BELKACH
STALOWYCH

MOŻLIWA BUDOWA TARASU,
REALIZACJA PO WYKONANIU
ODKRYWEK TERENOWYCH.

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:

Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŽA: ARCHITEKTURA

FAZA: **PROJEKT KONCEPCYJNY**

ADRES:

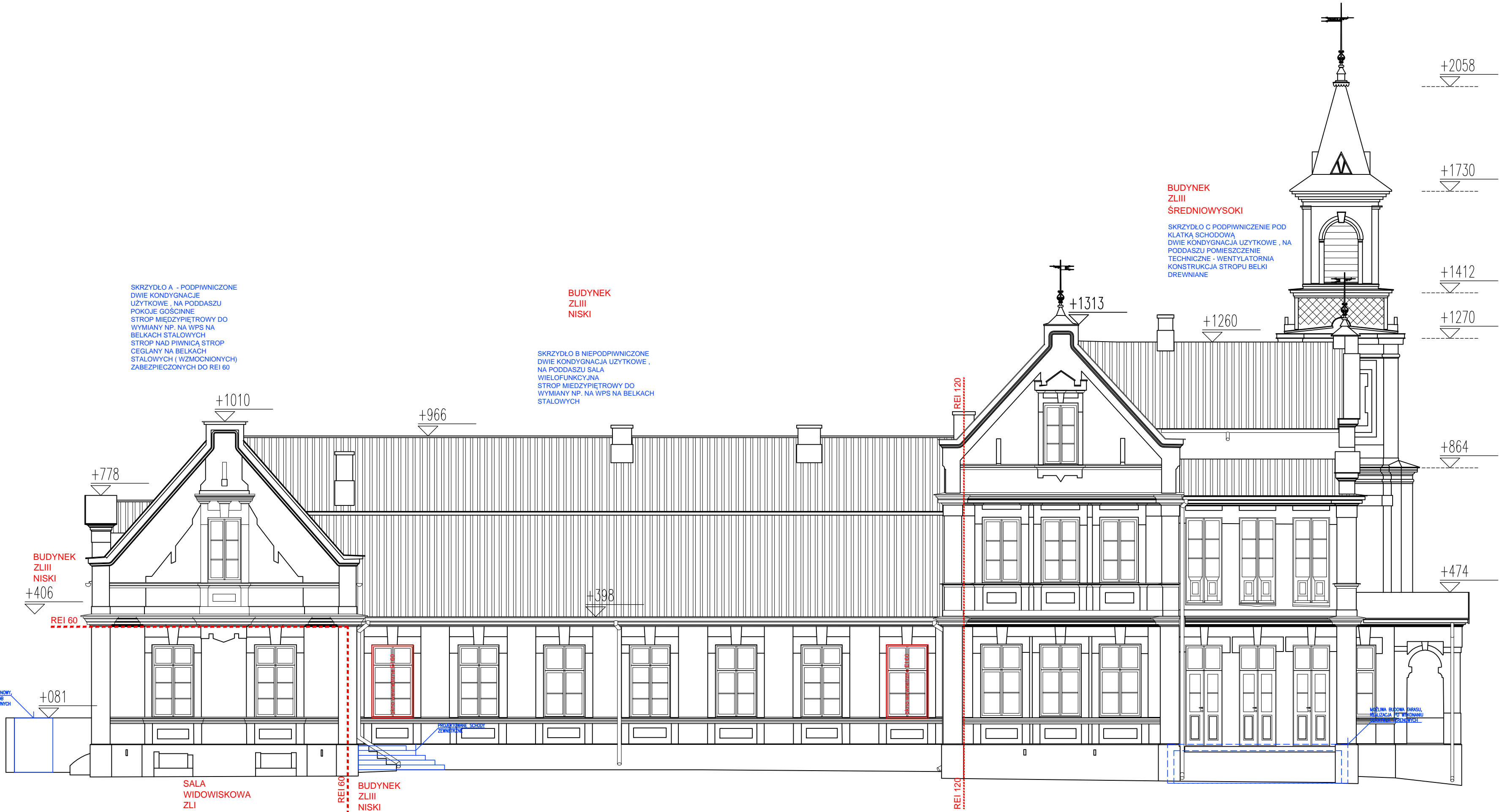
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obreb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

RYSUNEK:
PROGRAM FUNKCJONALNO-UŻYTKOWY -
PRZEKRÓJ C-C

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPR:	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpien		

Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	8.PFU	

- LEGENDA:
- ELEMENTY PROJEKTOWANE
 - PROJEKTOWANA PRZEGRODA
 - ROZBIÓRKI
 - ELEMENTY PROJEKTOWANE PPOŻ

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:
ARCHITEKTURA

FAZA:
PROJEKT KONCEPCYJNY

ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

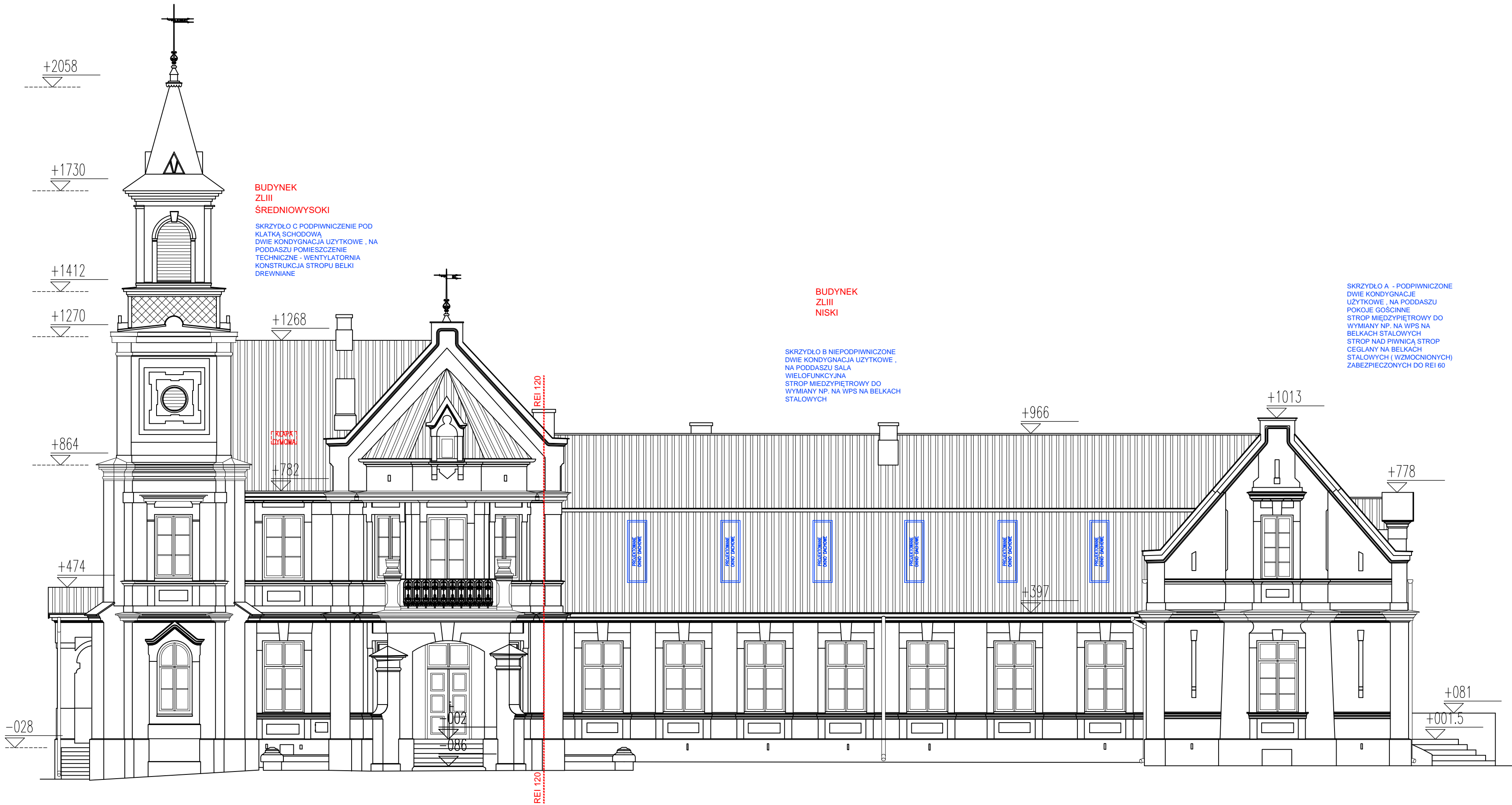
PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

RYSUNEK:
**PROGRAM FUNKCJONALNO-UŻYTKOWY -
ELEWACJA PÓŁNOCNO-ZACHODNIA**

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR LPR:	PODPIŚ
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/BOOK/2021	
SPRAWOZDAŁ:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpień		

Data:	skala:	Indeks:	Numer:	Rewizja:
21.03.2025	1:100	A	9.PFU	

ELEWACJA PÓŁNOCNO-ZACHODNIA

- LEGENDA:
- ELEMENTY PROJEKTOWANE
 - PROJEKTOWANA PRZEGRODA
 - ROZBIÓRKI
 - ELEMENTY PROJEKTOWANE PP02

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:
ARCHITEKTURA

FAZA:
PROJEKT KONCEPCYJNY

ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCJONALNO-UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

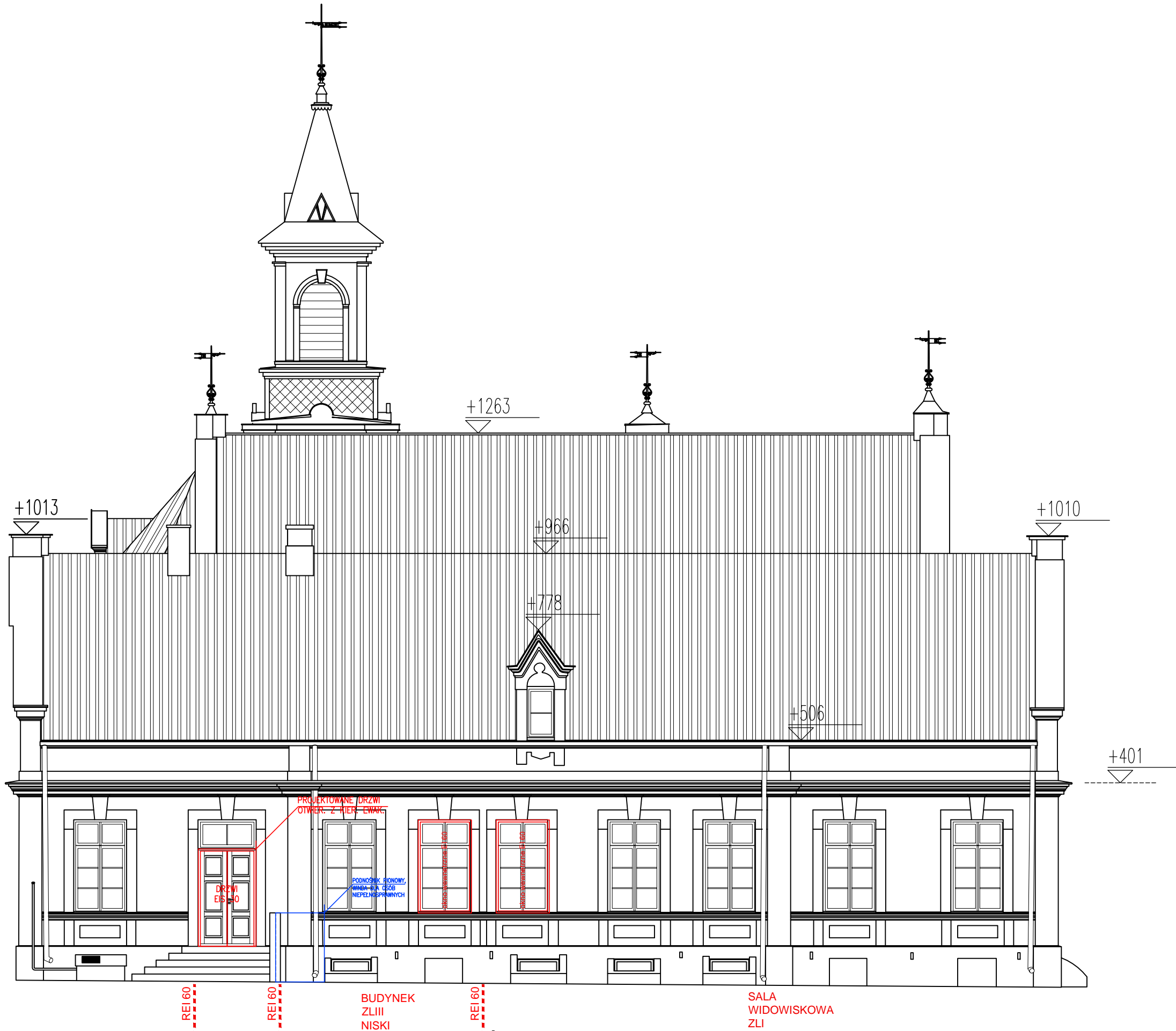
RYSUNEK:
**PROGRAM FUNKCJONALNO-UŻYTKOWY -
ELEWACJA POŁUDNIOWO-WSCHODNIA**

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPR.	PODPIŚ
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWOZDAŁ:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpień		

Data:	skala:	Indeks:	Numer:	Rewizja:
21.03.2025	1:100	A	10.PFU	

ELEWACJA POŁUDNIOWO-WSCHODNIA

- LEGENDA:
- ELEMENTY PROJEKTOWANE
 - PROJEKTOWANA PRZEGRODA
 - ROZBIÓRKI
 - ELEMENTY PROJEKTOWANE PPOŻ

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:
ARCHITEKTURA

FAZA:
PROJEKT KONCEPCYJNY

ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

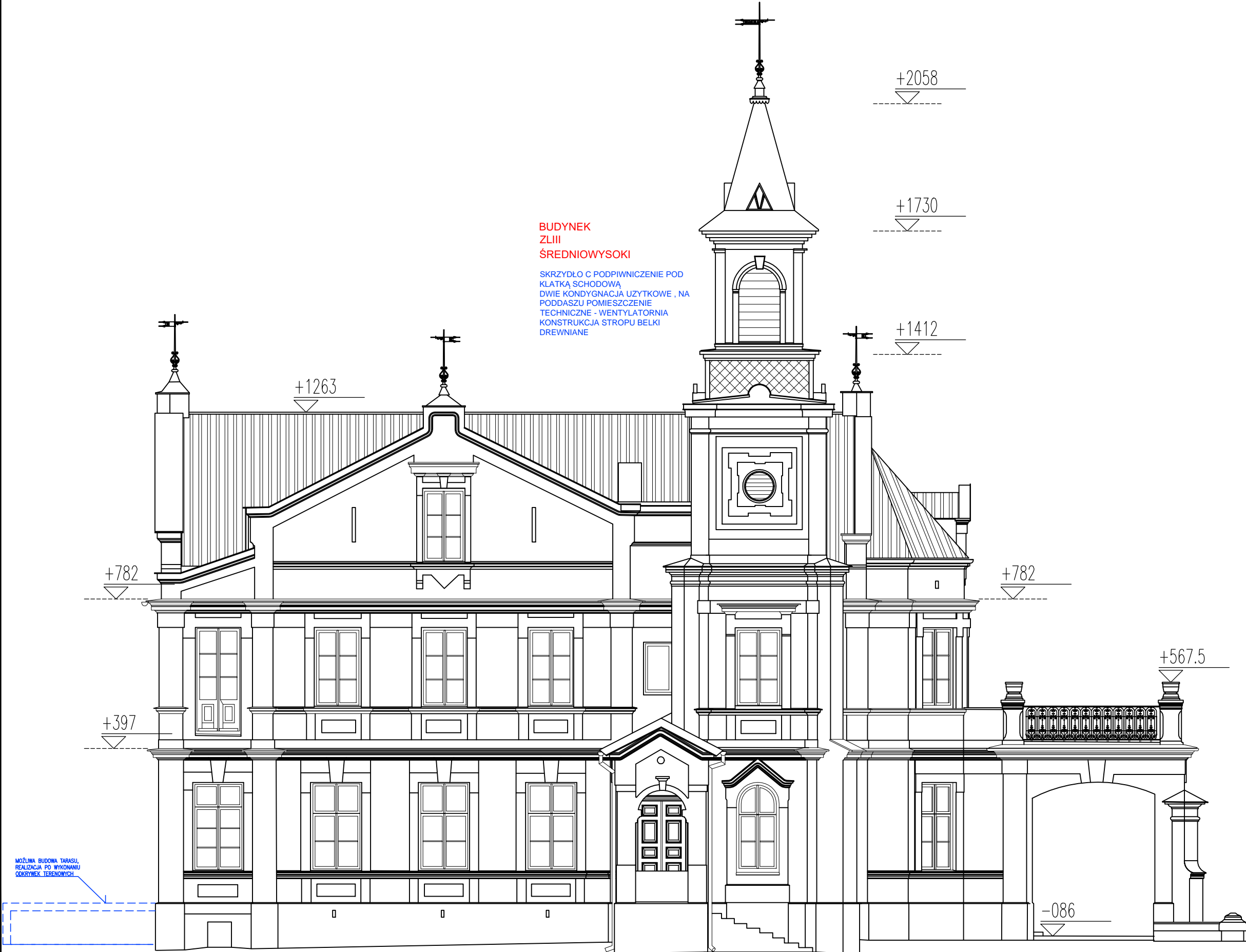
PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

RYSUNEK:
**PROGRAM FUNKCJONALNO-UŻYTKOWY -
ELEWACJA PÓŁNOCNO-WSCHODNIA**

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPR.	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpien		

Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	11.PFU	

- LEGENDA:
- ELEMENTY PROJEKTOWANE
 - PROJEKTOWANA PRZEGRODA
 - ROZBIÓRKI
 - ELEMENTY PROJEKTOWANE PPOŻ

ELEWACJA POŁUDNIOWO-ZACHODNIA

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:
ARCHITEKTURA

FAZA:
PROJEKT KONCEPCYJNY

ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

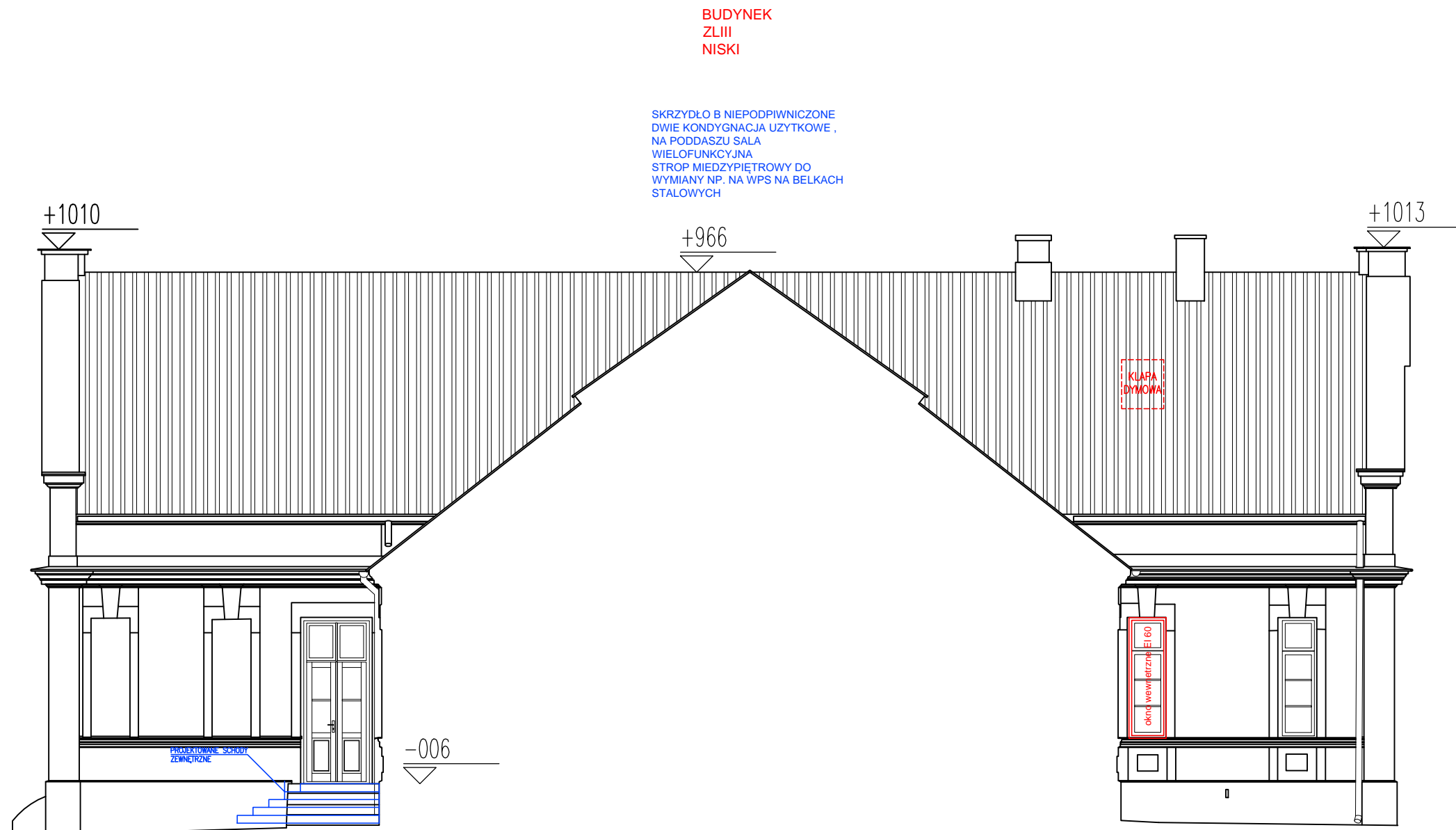
PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

RYSUNEK:
**PROGRAM FUNKCJONALNO-UŻYTKOWY -
ELEWACJA POŁUDNIOWO-ZACHODNIA**

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPR.	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpień		

Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	12.PFU	

- LEGENDA:
- ELEMENTY PROJEKTOWANE
 - PROJEKTOWANA PRZEGRODA
 - ROZBIÓRKI
 - ELEMENTY PROJEKTOWANE PPOŻ

ELEWACJA POŁUDNIOWO-ZACHODNIA II

ALCHIMOWICZ
SZYMANOWSKI
ARCHITEKTURA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:
ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 6B, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR:
Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA:
ARCHITEKTURA

FAZA:
PROJEKT KONCEPCYJNY

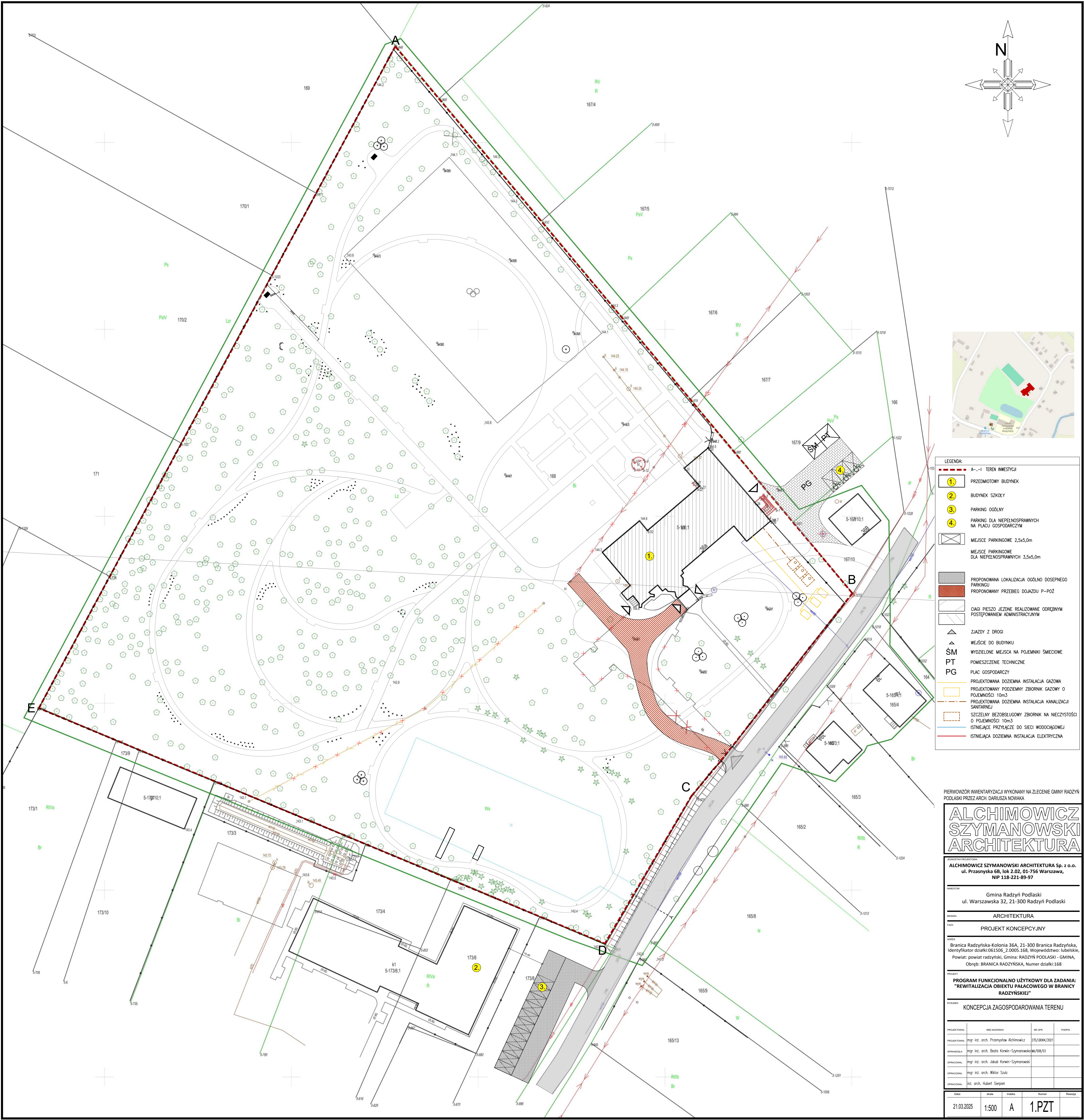
ADRES:
Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki:061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki:168

PROJEKT:
**PROGRAM FUNKCJONALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ"**

RYSUNEK:
PROGRAM FUNKCJONALNO-UŻYTKOWY -
ELEWACJA POŁUDNIOWO-ZACHODNIA II

PROJEKTOWAŁ:	IMIĘ NAZWISKO	NR UPR.	PODPIS
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/LBOKK/2021	
SPRAWDZIŁA:	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	MA/008/03	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wiktor Szulc		
OPRACOWAŁ:	inż. arch. Hubert Sierpien		

Data:	skala	Indeks	Numer	Rewizja
21.03.2025	1:100	A	13.PFU	

LEGENDA:

- A-...-1 TEREN INWESTYCJI
- 1. PRZEDMIOTOWY BUDYNEK
- 2. BUDYNEK SZKOŁY
- 3. PARKING OGÓLNY
- 4. PARKING DLA NIEPEŁNOSPRAWNYCH NA PLACU GOSPODARCZYM
- MIEJSCE PARKINGOWE 2,5x5,0m
- MIEJSCE PARKINGOWE DLA NIEPEŁNOSPRAWNYCH 3,5x5,0m
- PROPONOWANA LOKALIZACJA OGÓLNO DOSEPNEGO PARKINGU
- PROPONOWANY PRZEBIEG DOJAZDU P-POŻ
- CIĄGI PIESZO JEZDNE REALIZOWANE ODRĘBNYM POSTĘPOWANIEM ADMINISTRACYJNYM
- ZJAZDY Z DROGI
- WEJŚCIE DO BUDYNKU
- WYDZIEŁONE MIEJSCA NA POJEMNIKI ŚMIECOWE
- POMIESZCZENIE TECHNICZNE
- PLAC GOSPODARCZY
- PROJEKTOWANA DOZIEMNA INSTALACJA GAZOWA O POJEMNOŚCI 10m³
- PROJEKTOWANA DOZIEMNA INSTALACJA KANALIZACJI SANITARNEJ
- SZCZELNY BEZOPISOWY ZBIORNIK NA NIECZYSTOŚCI O POJEMNOŚCI 10m³
- ISTNIEJĄCE PRZYLĄCZE DO SIECI WODOCIAŁOWEJ
- ISTNIEJĄCA DOZIEMNA INSTALACJA ELEKTRYCZNA

PIERWOTNY INWENTYRYZACJI WYKONANY NA ZLECENIE GMINY RADZYŃ PODLASKI PRZEZ ARCH. DARIUSZA NOWAKA

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA

ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o.
ul. Przasnyska 68, lok 2.02, 01-756 Warszawa,
NIP 118-221-89-97

INWESTOR: Gmina Radzyń Podlaski
ul. Warszawska 32, 21-300 Radzyń Podlaski

BRANŻA: ARCHITEKTURA

FAZA: PROJEKT KONCEPCYJNY

ADRES: Branica Radzyńska-Kolonia 36A, 21-300 Branica Radzyńska,
Identyfikator działki: 061506_2.0005.168, Województwo: lubelskie,
Powiat: powiat radzyński, Gmina: RADZYŃ PODLASKI - GMINA,
Obręb: BRANICA RADZYŃSKA, Numer działki: 168

PROJEKT: PROGRAM FUNKCYJNALNO UŻYTKOWY DLA ZADANIA:
"REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO W BRANICY RADZYŃSKIEJ"

OPRACOWANIE: KONCEPCJA ZAGOSPODAROWANIA TERENU

PRACOWNIK	WIELKOŚĆ	WIELKOŚĆ	PODOP
PROJEKTOWAŁ	mgr inż. arch. Przemysław Alchimowicz	270/UB04/2021	
OPRACOWAŁ	mgr inż. arch. Beata Korwin-Szymanowska	1008/03	
OPRACOWAŁ	mgr inż. arch. Jakub Korwin-Szymanowski		
OPRACOWAŁ	mgr inż. arch. Wiktor Szuk		
OPRACOWAŁ	inż. arch. Hubert Sierpien		

Data	Skala	Format	Strona	Stron
21.03.2025	1:500	A	1.PZT	

- **KOPIA MAPY ZASADNICZEJ**

Skala 1:500
Identyfikator: GN.L6640.1637.2024
Drewno ewidencyjne: 061506_2.0005 - BRANICA RADZYŃSKA
Jednostka ewidencyjna: 061506_2 - RADZYŃ PODLASKI

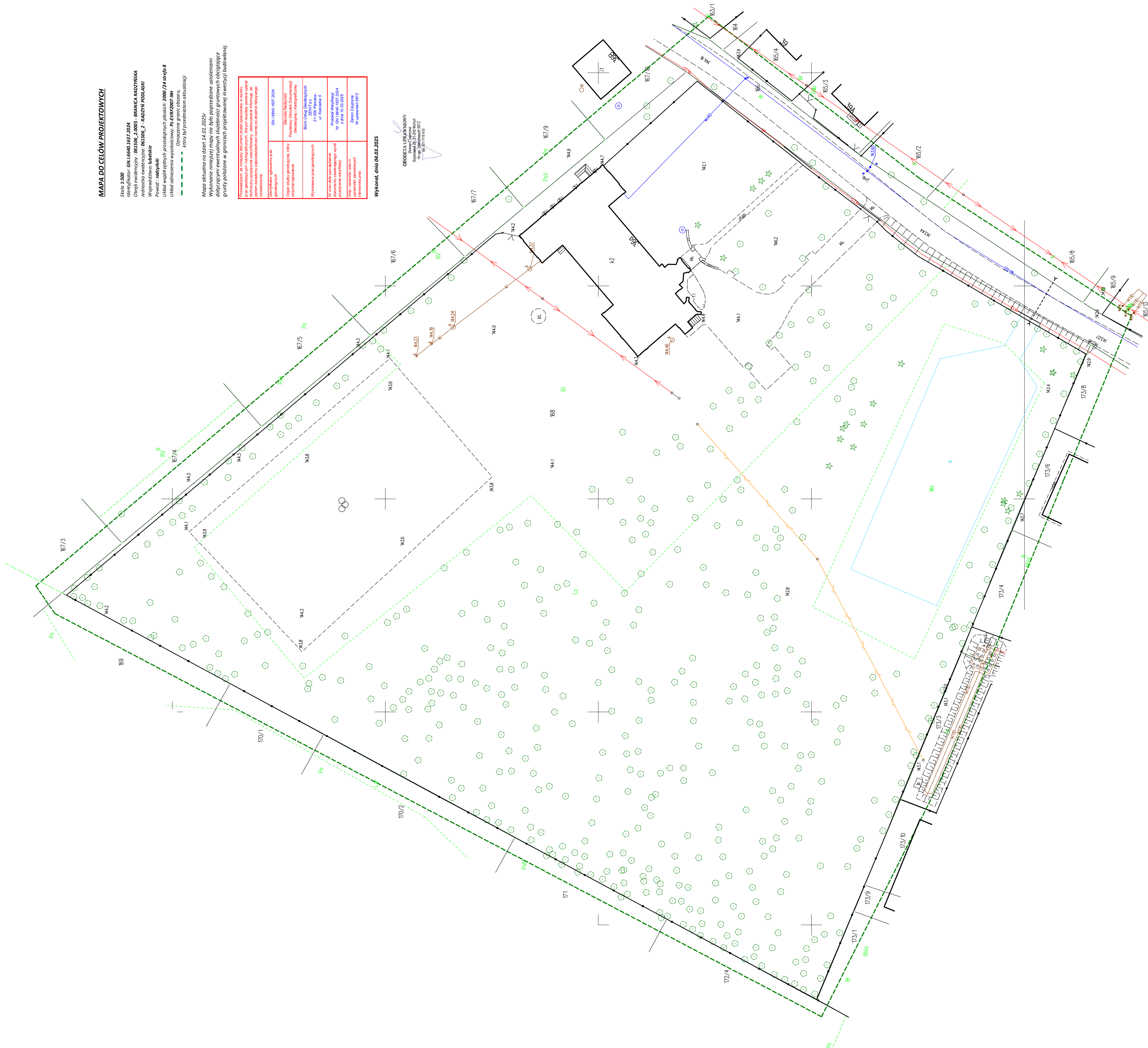
Układ współrzędnych prostokątnych płaskich: 2000 / 24 strefa 8
Układ odniesienia wysokościowy: PL-EVRF2007-NH
Oznaczenie granic obszaru, który był przedmiotem aktualizacji

Mapa aktualna na dzień 14.01.2025r

[illegible]

Wykonat, dnia 04.03.2025

GEODETA UPRAWNIONY
Zezow Czajkowiak
Bojarska 26, 21-310 Woliń
Nr upr. zawodowych 5872

- **WYTYCZNE I ZALECENIA KONSERWATORSKIE
DO PROGRAMU FUNKCJONALNO
UŻYTKOWEGO DLA ZADANIA „REWITALIZACJA OBIRKTU
PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ”**

**WYTYCZNE I ZALECENIA KONSERWATORSKIE
DO PROGRAMU FUNKCJONALNO UŻYTKOWEGO
DLA ZADANIA:
„REWITALIZACJA OBIEKTU PAŁACOWEGO
W BRANICY RADZYŃSKIEJ”.**

Autorka opracowania:

Justyna Chałupka

nr upr. 10115

Warszawa, marzec 2025.

Przedmiot opracowania

Przedmiotem niniejszego opracowania jest eklektyczny pałac w Branicy Radzyńskiej, wzniesiony w 1848 roku, chroniony prawem na mocy wpisu do rejestru zabytków.

Cel opracowania

Celem opracowania jest sformułowanie opinii na temat stanu zachowania i przyczyn zniszczeń pałacu jako całości oraz poszczególnych jego elementów. Opracowanie zawiera wytyczne konserwatorskie oraz zalecenia dotyczące postępowania zarówno z całościowo rozumianą bryłą obiektu, jak i z poszczególnymi jego elementami o szczególnej wartości artystycznej i historycznej.

Opinia określa strategię konserwatorską, którą należy przyjąć przy tworzeniu docelowego projektu oraz późniejszej realizacji prac. Opracowanie ma charakter wstępnego programu prac konserwatorskich, docelowo konieczne jest jego rozszerzenie w formie waloryzacji konserwatorskiej.

Podstawa opracowania

Podstawą merytoryczną opracowania jest wizja lokalna zorganizowana na terenie obiektu w sierpniu 2024r. oraz następujące opracowania:

1. Program prac konserwatorskich aut. M. Ratajczyki i M. Gontarz-Ratajczyk, Kraków, 3.07.2010.
2. Opinia mykologiczna i badania w pałacu znajdującym się w Branicy Radzyńskiej dr inż. M. Trochonowicz, dr B. Klimek i dr inż. B. Szostak, marzec 2025.
3. Ekspertyza konstrukcyjna do programu funkcjonalno użytkowego dla zadania: „Rewitalizacja obiektu pałacowego w Branicy Radzyńskiej”, aut. mgr inż. Z. Rzeżuski, mgr inż. J.Zawadzki, marzec 2025.

Podstawą prawną jest zlecenie przyjęte od pracowni Alchimowicz Szymanowski Architektura Sp. z o.o. na wykonanie wstępnego programu prac konserwatorskich.

OPIS OBIEKTU

Budynek murowany z cegły, tynkowany, malowany, kryty blachą i eternitem. Skrzydło północne podpiwniczone, w piwnicach sklepienie i stropy odcinkowe, stropy pierwszej i drugiej kondygnacji drewniane. Detal architektoniczny elewacji ciągniony w zaprawie w formie profilowanych gzymsów i prostych obramień okiennych. Metalowa balustrada tarasu nad portykiem, stolarka drzwi i okien drewniana.

Wewnątrz ściany działowe oraz sufity w konstrukcji drewnianej, pokryte tynkiem wapiennym na macie trzcinowej. W sieni, holu wejściowym oraz sali balowej znajdują się dekoracje sztukatorskie

Bryła

korpus na planie prostokąta z dwoma prostokątnymi skrzydłami ustawionymi do niego prostopadle. Przy skrzydle południowym pawilon z trójkondygnacyjną wieżą zwieńczoną wysokim hełmem. Wejście w elewacji wschodniej, poprzedzone portykiem, nad którym znajduje się taras.

Dach

dach jest częściowo kryty blachą i częściowo płytami cementowo-azbestowymi, obróbki gzymsów, attyk i parapetów są blaszane; więźba dachowa drewniana krokwiowo-jętkowa z dwoma stolcami.

Mur

cegła pełna ceramiczna maszynowa, na zaprawie wapiennej.

Elewacja

posiada cokół, gzyms wieńczący i gzymsy między kondygnacyjne; tynk wapienny, prawdopodobnie z dodatkiem spoiwa hydraulicznego. Dekoracje elewacji wykonane w tynku oraz metodą ciągnioną oraz modelowania w tynku elewacyjnym. Opaski okienne i drzwiowe opatrzone dekoracyjnym zwornikiem.

Tynki wewnętrzne

wapienne z dodatkiem spoiwa hydraulicznego, na ścianach drewnianych i podsufitkach wykonane na deskowaniu z matą trzcinową.

Stropy

drewniane, z podsufitką i ślepym pułapem. Podsufitka tynkowana na macie trzcinowej.

Piwnica- strop odcinkowy, murowany z cegły, na belkach dwuteowych.

Sztukaterie wewnętrzne

zachowane w pomieszczeniach sieni, holu, sali balowej i w pawilonie, wykonane w technice odlewu gipsowego;

w sieni gzyms fasetowy z motywem astragali, konch, konsolek oraz uskrzydłonej główki putta;

w holu dekoracja składa się z gzymsu fasetowego, narożnych panoplii oraz centralnej rozety;

w sali balowej dekorację stanowią: motywy alegoryczne, putta, girlandy, gryfy, kartusze,

motywy floralne, kratka regencyjna, zdobiona faseta i owalne pole w centrum;

w pawilonie dekoracja stropu składa się z kasetonów wypełnionych rozetami.

Stolarka drzwiowa

częściowo oryginalna, ramowo-płycinowa, zachowane ościeżnice, klamki niezachowane.

Schody

między holem a wieżą- schody zabiegowe, drewniane, ozdobne, o motywach neogotyckich,

wanga zdobiona płycinami i rozetami, tralki w formie kolumniek podpierających ostro

zakończone łuki dźwigające pochwyt profilowany, powierzchnia drewna wykończona

transparentną warstwą barwną, prawdopodobnie lakierem barwionym;

schody na strych w wieży- drewniane, zabiegowe;

schody na strych z części północnej-drewniane, proste.

Boazeria

pokrywa ściany pawilonu do wysokości parapetów okiennych.

Rama przeszklenia w holu głównym

lekka i ażurowa, w stylu neogotyckim, pokryta warstwami przemalowań, najprawdopodobniej oryginalnie wykończona analogicznie do schodów, należy wykonać odkrywki stratygraficzne.

Balustrada tarasu

nad wejściem głównym, ozdobna, metalowa, odlewana.

Posadzka kamienna

zachowana w holu, wykonana z marmurowych płytek w kolorze białym i czarnym, w układzie szachownicowym, z opaską.

Posadzka ceramiczna

zachowana w loggi parterowej, o bogatej i rozbudowanej ornamentyce.

STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ

Pałac zachowany jest w stanie umiarkowanie złym, stabilnym, kwalifikującym do generalnego remontu. Główną przyczyną degradacji warstw technologicznych w pałacu jest wilgoć, przede wszystkim podciągana kapilarnie oraz penetrująca budynek od strony nieszczelnego, uszkodzonego dachu. Największe zniszczenia widoczne są w strefie cokołowej oraz w okolicach rur spustowych i obróbek blacharskich, oraz w obszarze stropów. Do pogarszania się stanu zachowania pałacu niewątpliwie przyczyniają się: brak izolacji przeciwwodnej, brak właściwego odprowadzenia wód opadowych, nieszczelności pokrycia dachowego oraz warstwy cementowe, obecne w formie wtórnych tynków, napraw, zacierek (uszczelnienie powierzchni elewacji wtórnym tynkiem z dodatkiem cementu zaskutkowało problemami z odprowadzeniem wilgoci, zarówno kapilarnej jak i opadowej w tym rozbryzgowej).

Dach

Wieżba dachowa jest zachowana w stanie złym, widoczne są skutki długotrwałego zawilgocenia, korozji biologicznej (grzyby pleśniowe i in. oraz otwory powstałe na skutek żerowania larw spuszczela i kołatka), lokalnie występują obszary o krytycznie osłabionej strukturze, całkowicie zdegradowane. Wszystkie te uszkodzenia wpływają na znaczną utratę przez wieżbę właściwości mechanicznych koniecznych ze względu na jej funkcję. Widoczne są ubytki i uszkodzenia mechaniczne.

Elementy drewniane wykazują bardzo zróżnicowany stan zachowania w oparciu o badania sklerometryczne, w najgorszej kondycji znajdują się krokwie i podwaliny, w stosunkowo najlepszej belki poziome i część słupów.

Mur

Strefa cokołowa- liczne spękania, ubytki, odspojenia, skutki porażenia biologiczne można obserwować na całej powierzchni elewacji (mchy, porosty), w ubytkach widoczny mur ceglany z relikami pierwotnej zaprawy. Cegły są zawilgocone, spękane, częściowo wykruszone. Spoina

jest osłabiona, częściowo wykruszona. Poziom zawilgocenie murów jest zróżnicowany, niemniej wyraźnie zaobserwowano jednoznaczne podwyższenie wilgotności w strefie cokołowej. Zawartość soli rozpuszczalnych oraz pH murów nie osiągają wielkości mających wpływ na stan zachowania obiektu,

Ściany powyżej cokołu- widoczne są spękania i odspojenia tynku na całej powierzchni elewacji. W okolicach obróbek blacharskich widoczne są ciemne naloty mikroorganizmów powstałe na skutek stałego regularnego narażenia na zawilgocenie powierzchni tynku przez zaciekającą wodę opadową i rozbryzgową. Widoczne głębokie spękania, zwłaszcza w partiach gzymsów oraz nadproży. Warstwa wtórnej fary na całej powierzchni elewacji łuszczy się i odspaja.

Ściany wewnętrzne

murowane- uszkodzenia w formie spękań oraz rozległych zacieków na sufitach i zawilgoceń w partiach dolnych, spękane nadproża, łuszczące się wtórne warstwy wymalowań drewniane z matą trzcinową- zawilgocone, porażone biologicznie, o osłabionej strukturze, miejscowo widoczne ubytki w warstwie trzciny, tynki mocno spękane (spękania powtarzają układ trzciny).

Ściany piwnic

widoczne plamy zawilgoceń i rozległe wykwyty soli rozpuszczanych, miejscowo widoczne ubytki cegieł, na znacznej powierzchni obecne intensywne zabrudzenia ścian, belki stalowe pokryte produktami korozji.

Sztukaterie elewacyjne

gzymsy i profile pokryte warstwami wtórnymi, które miejscowo łuszcza się i odspajają, widoczne spękania, zarówno niewielkie jak i długie i głębokie (najczęściej w rejonie nadproży).

Sztukaterie wewnętrzne

wszystkie elementy wystroju sztukatorskiego są pokryte wtórnymi warstwami, przede wszystkim przemalowaniami w różnych technikach. Stwierdzono liczne spękania o zróżnicowanej długości i głębokości, nieliczne ubytki formy, nieumiejętne naprawy oraz odspojenia tynków na podłożu trzcinowym uwidocznione w formie deformacji powierzchni sufitu.

Kolorystyka elewacji

pierwotna kolorystyka elewacji jest tożsama z kolorem funkcjonującym obecnie t.j. jasnougrowym, co wynika z badań stratygraficznych warstw na elewacji budynku.

Kolorystyka stolarki

kolorystykę stolarki (okno, drzwi, schody, przeszklenia) jest określona w sprawozdaniu z badań stratygraficznych.

Posadzka kamienna

z dwukolorowych płytek marmurowych posiada liczne ubytki wypełnione wtórnie zaprawą cementową, spękania i zarysowania, na skutek osłabienia warstw podbudowy posadzka jest w jednym miejscu zapadnięta.

Posadzka ceramiczna

w loggi na parterze zachowana w stanie bardzo dobrym, na piętrze widoczne spękania i drobne ubytki

Elementy drewniane

okna zachowane w stanie złym, nie pełnią we właściwy sposób przeznaczonej im funkcji technicznej na skutek wypaczenia i degradacji drewna ramiaków, ościeżnic oraz parapetów, porażenia mikrobiologicznego i osłabienia strukturalnego;

drzwi- zachowane w stanie zróżnicowanym, część skrzydeł drzwiowych wypaczona, część zachowana w stanie umiarkowanie dobrym, rokującym na efektywną konserwację.

Przeszklenie w holu- zachowane w stanie dobrym, pokryte warstwami wtórnymi, widoczne drobne ubytki i lekkie wypaczenie elementów.

Schody

Schody drewniane pomiędzy holem a pawilonem- zachowane w stanie dobrym, pokryte warstwami wtórnymi, posiadają ubytki w postaci brakujących tralek.

Schody na wieżę- zachowane w stanie umiarkowanym, zachowały konieczną wytrzymałość strukturalną, widoczne ubytki i wytarcia eksploatacyjne.

Schody na strych w północnej części- zachowane w stanie złym.

Elementy metalowe

balustrada metalowa (żeliwna) i drzwiczki pieca zachowane w stanie dobrym.

WYTYCZNE I ZALECENIA KONSERWATORSKIE

Planowane prace remontowe mają na celu powstrzymanie degradacji obiektu i przywrócenie mu wyglądu możliwie jak najbardziej zbliżonego do pierwotnego, przy jednoczesnym dostosowaniu do pełnienia funkcji budynku użyteczności publicznej- domu kultury. Cel ten implikuje konieczność wprowadzenia modyfikacji i zmian związanych z nowymi funkcjami i zwiększonym obciążeniem obiektu.

Za konieczne uważa się wykonanie izolacji przeciwwodnej fundamentów oraz wymianę pokrycia dachu, od czego w największym stopniu zależy poprawa stanu zachowania i możliwość dalszego bezpiecznego korzystania z obiektu. Więźbę należy wyremontować poprzez rekonstrukcję zdegradowanych elementów zgodnie z techniką i technologią oryginału, pokrycie dachowe należy wykonać z blachy łączonej na rąbek stojący. Dotychczasowy profil obróbek nie okazał się efektywny, należy więc opracować inny sposób wywinięcia blachy tak, aby woda opadowa nie zaciekała na elewację.

Należy usunąć wszystkie warstwy porażone biologicznie i osłabione strukturalnie, zarówno muru jak i wypraw tynkarskich, oraz elementów drewnianych.

W obrębie muru należy wykonać prace wzmacniające jego strukturę, t.j. przemurowania cegłą ceramiczną oraz wzmocnienia spękanych nadproży. Zaleca się także wzmocnienie strukturalne poprzez impregnację preparatem krzemionkowym.

Wszystkie profile, gzymsy oraz dekoracje płaskie elewacji pałacu, należy zachować w niezmienionej formie, w miejscach ubytków odtwarzać zgodnie z zachowanym oryginałem w materiale możliwie jak najbardziej zbliżonym do oryginalnego.

W związku z zakresem proponowanych zmian wyposażenie pałacu przeznaczone do konserwacji zaleca się zdemontować na czas prac.

Tynki wewnętrzne osłabione i porażone biologicznie należy usunąć. Wszelkie przegrody wewnętrzne z materiałów organicznych dotknięte korozją biologiczną i osłabieniem strukturalnym należy usunąć i zastąpić przegrodami z nowych materiałów.

Dekoracje sztukatorskie w pałacu w Branicy przedstawiają dużą wartość artystyczną i historyczną, ich stan zachowania kwalifikuje je do prac konserwatorskich i restauratorskich, należy zatem wszystkie dekoracje poddać konserwacji i restauracji (w pracowni lub in situ), rekonstrukcję dopuszcza się jedynie w miejscach ubytków lub po stwierdzeniu zaawansowanych ognisk korozji biologicznej lub krytycznego rozkładu wynikającego z

zawilgocenia, i tylko w miejscach, które obecnie nie można właściwie zanalizować ze względu na obecność licznych warstw wtórnych.

W związku ze stanem zachowania tynków na trzcinie oraz ich podłoża (deskowanie i trzcina) dopuszcza się możliwość demontażu sztukaterii na czas prowadzenia prac konserwatorskich z zastrzeżeniem wykonania przed rozpoczęciem prac szczegółowej inwentaryzacji dekoracji. Stolarkę schodów znajdujących się pomiędzy holem a pawilonem oraz schodów w wieży i przeszklenia w holu należy poddać konserwacji i restauracji, doprowadzając do stanu maksymalnie zbliżonego do pierwotnego.

Posadzkę kamienną należy poddać konserwacji i restauracji, a rozległe ubytki uzupełnić odpowiednio dobranym materiałem. Posadzkę należy zdemontować ze względu na jej zapadnięcie.

Posadzkę ceramiczną należy poddać konserwacji i restauracji, w miarę możliwości bez demontowania.

W związku ze stanem zachowania stolarki okiennej i funkcją, jaką obiekt ma pełnić po zakończeniu prac remontowych, dopuszcza się możliwość wymiany okien na nowe, drewniane. Zaleca się jednakże zachować jedno okno oryginalne, zlokalizowane w najbliższym sąsiedztwie schodów pomiędzy holem a pawilonem w celu stworzenia spójnej przestrzeni odtwarzającej zabytkowy wygląd. Okno należy poddać konserwacji i restauracji oryginalnego wykończenia (mazerunek).

Skrzydła drzwiowe i ościeżnice należy poddać pracom konserwatorskim i restauratorskim zgodnie z wynikami waloryzacji.

Balustradę żeliwną tarasu należy zdemontować i poddać pracom konserwatorskim.

Przed rozpoczęciem prac należy opracować waloryzację wszystkich elementów, w celu precyzyjnego określenia zakresu elementów do zachowania i rekonstrukcji.

Prace muszą być prowadzone pod nadzorem dyplomowanego konserwatora dzieł sztuki, w porozumieniu z WUOZ.

ELEMENTY DO BEZWZGLĘDNEGO ZACHOWANIA

Dekoracje sztukatorskie na elewacji.

Dekoracje sztukatorskie we wnętrzach.

Schody pomiędzy holem a pawilonem oraz schody na wieżę.

Przeszklenie w holu.

Posadzka kamienna w holu.

Posadzka ceramiczna w loggiach.

Wybrane skrzydła drzwiowe (na podstawie waloryzacji).

Boazeria.

Balustrada tarasu.

Strop odcinkowy w piwnicach.

WSTĘPNY PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Fundamenty

1. Osuszenie fundamentów i ścian piwnic.
2. Dezynfekcja muru.
3. Uzupełnienie ubytków cegłą pełną ceramiczną na zaprawie wapienno-trasowej lub wapiennej.
4. Wykonanie izolacji pionowych ścian fundamentowych zgodnie z projektem.

Piwnice

1. Oczyszczenie powierzchni ścian z luźno związanych zanieczyszczeń, wykwitów soli oraz usunięcie zdegradowanych cegieł i spoiny (ręczne). Oczyszczenie belek z produktów korozji.
2. Usunięcie posadzek w piwnicach w celu wykonania izolacji poziomej.
3. Dezynfekcja muru.
4. Uzupełnienie ubytków muru cegłą pełną ceramiczną, spoina mineralna.
5. Wymiana skorodowanych belek stropu odcinkowego.
6. Wymiana okien.

Parter

1. Wykonanie prac przy dekorowanych stropach zgodnie z zatwierdzonym programem prac konserwatorskich.

2. Wykonanie prac przy posadzkach zabytkowych zgodnie z zatwierdzonym programem prac konserwatorskich.
3. Wykonanie prac konserwatorskich schodów zabiegowych, schodów na wieżę oraz stolarki przeszkleń w holu wejściowym zgodnie z zatwierdzonym programem prac konserwatorskich.
4. Demontaż stolarki drzwiowej i okiennej zgodnie z waloryzacją konserwatorską.
5. Usunięcie wszystkich odspajających się, zawilgoconych i porażonych tynków.
6. Dezynfekcja ścian i wypraw tynkarskich.
7. Wymiana drewnianych ścian działowych na murowane, wykonane z nowych materiałów.
8. Wykonanie napraw oraz uzupełnień wypraw tynkarskich za pomocą zaprawy mineralnej. W strefie cokołowej zaleca się zastosowanie tynków szerokoporowych w technologii WTA.

Piętro

1. Wykonanie prac konserwatorskich przy posadzkach zgodnie z zatwierdzonym programem prac.
2. Wykonanie prac konserwatorskich przy piecach kaflowych zgodnie z zatwierdzonym programem prac konserwatorskich.
3. Wykonanie napraw i uzupełnień tynków za pomocą zaprawy mineralnej. Tynki odspajające się, spękane i porażone należy skuć. Pozostałe, wykazujące właściwą adhezję do podłoża należy przeszlifować, zdezynfekować i zatrzeć cienką warstwą zaprawy mineralną w celu wyrównania powierzchni.
4. Wszystkie profile i gzymsy należy odtworzyć.
5. Parapety odtworzyć na wzór historycznych.

Dach

1. Usunięcie wszystkich porażonych i osłabionych elementów więźby dachowej.
2. Dezynfekcja wszystkich przeznaczonych do zachowania elementów więźby dachowej.
3. Rekonstrukcja usuniętych fragmentów konstrukcji dachu zgodnie z techniką oryginału t.j w drewnie.
4. Wymiana pokrycia dachowego na blachę cynkową. Wymiana orynnowania. Obróbki blacharskie należy wykonać w taki sposób, aby zminimalizować zaciekanie wody opadowej na elewację
5. Wykonać remont kominów, tj przemurowanie zdegradowanych fragmentów cegłą pełną ceramiczną na spoinie mineralnej.
6. Wykonać konserwację wiatrowskazów znajdujących się na dachu

Elewacja

1. Usunięcie z powierzchni elewacji słabo związanych i zdegradowanych tynków.
2. Dezynfekcja elewacji.
3. Uzupełnienie ubytków w dekoracji sztukatorskiej za pomocą gotowych zapraw do konserwacji sztukaterii.
4. Uzupełnienie tynków zaprawą mineralną.
5. Malowanie zgodnie z wynikami badań stratygraficznych farbą o odpowiedniej paroprzepuszczalności.

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

Fot. 1. Front pałacu, widoczny portyk wejściowy, skrzydło i wieża.

Fot. 2. Widok od strony parku, po prawej widoczny pawilon.

Fot. 3 i 4. Elewacja frontowa, widoczne skutki zawilgocenia.

Fot. 5. Schody zewnętrzne, widoczne ubytki i skutki zawilgocenia.

Fot. 6. Elewacja, cokół, stan zachowania wypraw tynkarskich i muru.

Fot. 7. Strefa cokołowa, stan zachowania muru widoczny w ubytku.

Fot. 8. Elewacja, naświetla okien piwnicznych.

Fot. 9. Portyk wejściowy.

Fot. 10. Portyk wejściowy, pęknięcie łuku nadproża.

Fot. 11. Dach, częściowo z blachy, częściowo z azbestu.

Fot. 12 i 13. Pawilon i wieża.

Fot. 14. Portyk wejściowy i taras z balustradą.

Fot. 15. Balustrada.

Fot. 16. Okolice portyku, skutki zawilgocenia wilgocią kapilarną i wodą opadową.

Fot. 17. Piwnica, strop odcinkowy, widoczna korozja belki.

Fot. 18. Piwnica, ściany pokryte zabrudzeniami.

Fot. 19 i 20. Piwnica, ściany pokryte wysoleniami.

Fot. 21 i 22. Więźba, widoczne uszkodzenia i korozja biologiczna.

Fot. 23 i 24. Widoczna degradacja elementów więźby.

Fot. 25. Degradacja elementów więźby.

Fot. 26. Dekorowany strop w holu.

Fot. 27. Dekorowany strop w pawilonie.

Fot. 28. Dekorowany strop w sali balowej.

Fot. 29. Degradacja tynkowanej podsufitki.

Fot. 30. Posadzka w holu.

Fot. 31. Schody między holem i pawilonem.

Fot. 32. Przeszklenie.

Fot. 33. Schody na wieżę.

Fot. 34. Drzwi.

Fot. 35. Wnęka w ścianie.

Fot. 36. Pęknięcie nadproża.

Fot. 37. Schody między holem a pawilonem, w tle stolarka drzwiowa.

Fot. 38. Stan zachowania okien i parapetów.

Fot. 39. Posadzka ceramiczna w loggi na piętrze.

- **EKAPERTYZA KONSRTUKCYJNA
DO PROGRAMU FUNKCJONALNO
UŻYTKOWEGO DLA ZADANIA „REWITALIZACJA OBIRKTU
PAŁACOWEGO W BRANICY
RADZYŃSKIEJ”**

Ekspertyza konstrukcyjna
do programu funkcjonalno użytkowego dla zadania:
"Rewitalizacja obiektu pałacowego w Branicy Radzyńskiej"

Zleceniodawca:

Alchimowicz Szymanowski Architektura Sp. z o.o.
01-796 Warszawa; ul. Duchnicka 3, budynek 5 lok.325

Autorzy opracowania:

rzeczoznawca budowlany
mgr inż. Zbigniew Rzeżuski
upr. nr Wa. - 203/92, RZE/X/0016/18
zaśw. konserw. PSOZ nr 170/95

mgr inż. Jacek Zawadzki
upr. bud. Wa-188/90,

Warszawa, marzec 2025

Zawartość opracowania

1. Podstawa formalna opracowania.....	4
2. Przedmiot, cel i zakres opracowania.....	4
2.1 Przedmiot opracowania.....	4
2.2 Cel i zakres opracowania.....	4
3. Podstawa merytoryczna opracowania.....	4
3.1 Badania własne obiektu.....	4
3.2 Opracowania wykorzystane w ekspertyzie.....	4
3.3 Normy budowlane i literatura fachowa.....	4
4. Opis ogólny konstrukcji obiektu.....	5
4.1 Fundamenty.....	5
4.2 Ściany.....	6
4.3 Stropy nad piwnicami.....	6
4.4 Strop nad parterem.....	6
4.5 Strop nad piętrem.....	6
4.6 Więźba dachowa.....	7
4.7 Schody.....	7
5. Warunki gruntowo- wodne.....	7
5.1 Charakterystyka geologiczna terenu.....	7
5.2 Warunki gruntowo – wodne.....	8
5.3 Klasyfikacja warunków gruntowo - wodnych.....	8
6. Sposób oceny stanu technicznego obiektu.....	8
6.1 Metodyka oceny stanu technicznego budynków.....	9
6.2 Charakterystyka uszkodzeń.....	9
6.3 Sposób sporządzenia oceny stanu technicznego obiektu.....	9
7. Zasadnicze uszkodzenia i usterki konstrukcji budynku.....	10
8. Mykologia.....	11
9. Obliczenia statyczne – założenia.....	11
9.1 Schematy statyczne.....	11
9.2 Obciążenia.....	11
10. Wyniki obliczeń statycznych – omówienie wyników.....	12
10.1 Nośność fundamentów.....	12
10.2 Nośność murów.....	12
10.3 Nośność stropów nad piwnicą.....	12
10.4 Nośność stropów nad parterem w skrzydle A.....	13
10.5 Nośność stropów nad parterem w skrzydle B.....	13
10.6 Nośność stropów nad parterem w skrzydle C.....	13
10.7 Nośność stropów nad piętrem.....	13
10.8 Nośność podstawowych elementów konstrukcyjnych więźby dachowej.....	13
11. Wnioski i zalecenia.....	14
11.1 Ogólny stan budynku.....	14
11.2 Przyczyny powstania uszkodzeń.....	14
11.3 Fundamenty.....	15
11.4 Mury.....	15
11.5 Strop nad piwnicami.....	16
11.6 Strop nad parterem.....	16
11.7 Strop nad I piętrem.....	17
11.8 Więźba dachowa.....	17
11.9 Schody.....	18
12. Uwagi końcowe.....	18

Załączniki:

1. Dokumentacja fotograficzna
2. Obliczenia statyczne
3. Wyniki badań geotechnicznych

Rysunki:

- K 01 rzut piwnic, schemat stropu nad piwnicami, lokalizacja odkrywek
- K 02 rzut parteru, schemat stropu nad parterem, lokalizacja odkrywek
- K 03 rzut 1 piętra, schemat stropu 1 piętrzem, lokalizacja odkrywek
- K 04 detale odkrywek cz. 1
- K 05 detale odkrywek cz. 2

1. Podstawa formalna opracowania.

Zlecniodawca: Alchimowicz Szymanowski Architektura Sp. z o.o.
Duchnicka 3/budynek 5 lok.325, 01-796 Warszawa

2. Przedmiot, cel i zakres opracowania.

2.1 Przedmiot opracowania.

Przedmiotem opracowania jest zabytkowy budynek pałacu znajdujący się na terenie założenia pałacowo- ogrodowego w Branicy Radzyńskiej, dz. nr ewid. 168, obręb 0005 Branica Radzyńska, gmina Radzyń Podlaski, powiat radzyński, województwo lubelskie.

2.2 Cel i zakres opracowania

Niniejsza ekspertyza dotyczy stanu technicznego obiektu oraz wpływu planowanej adaptacji na bezpieczeństwo użytkowania.

3. Podstawa merytoryczna opracowania.

3.1 Badania własne obiektu.

Na potrzeby niniejszego opracowania autorzy ekspertyzy dokonali analizy zebranych materiałów pochodzących z wykonanych odkrywek, badań geotechnicznych podłoża gruntowego oraz wizji lokalnej obiektu. Wykorzystano zestaw dokumentacji rysunkowej i fotograficznej oraz opracowania towarzyszące.

3.2 Opracowania wykorzystane w ekspertyzie.

- [1] Inwentaryzacja architektoniczno- budowlana – arch. D. Nowak; 2010 r.
- [2] Opinia mykologiczna i badania w pałacu znajdującym się w Branicy Radzyńskiej - Fundacja Rozwoju Politechniki Lubelskiej; autorzy: dr inż. M. Trochonowicz, dr B. Klimek, dr inż. B. Szostak; marzec 2025 r.
- [3] Dokumentacja badań konserwatorskich

3.3 Normy budowlane i literatura fachowa.

Normy budowlane

- [4] PN-EN 1990 - Eurokod 1 - podstawy projektowania konstrukcji
- [5] PN-EN 1991-1 - Eurokod 1 - oddziaływania na konstrukcje, ciężar objętościowy, własny, obciążenia użytkowe
- [6] PN-EN 1991-1-3 - Eurokod 1 - oddziaływanie na konstrukcje - obciążenie śniegiem
- [7] PN-EN 1991-1-4 - Eurokod 1 - oddziaływanie na konstrukcje - obciążenie wiatrem
- [8] PN-EN 1993-1-1 - Eurokod 3 - projektowanie konstrukcji stalowych

- [9] PN-EN 1996-2 - Eurokod 6 - projektowanie konstrukcji murowych
- [10] PN-EN 1997-1 - Eurokod 7 - posadowienie bezpośrednie budowli

Literatura fachowa

- [11] Podręcznik Technik (na podstawie wydania niemieckiego) – wyd.1908
- [12] Dawne wyroby ze stopów żelaza – K. Czapliński - DWE 2009
- [13] Wzmacnianie konstrukcji budowlanych” A.Masłowski, D.Spiżewska - Arkady 1988
- [14] Awarie konstrukcji betonowych i murowych - A.Mitzel, W. Stachurski, J. Suwalski -Arkady 1982
- [15] Naprawa, konserwacja i wzmacnianie zabytkowych konstrukcji ceglanych - J.Jasieńko, T.Łodygowski, P.Rapp - DWE 2006
- [16] Obliczanie konstrukcji budynków wznoszonych tradycyjnie - J.Hoła, P.Pietraszek, K.Schabowicz - DWE 2007

4. Opis ogólny konstrukcji obiektu.

Pałac wzniesiono w stylu eklektycznym w roku 1884. Budynek złożony z korpusu piętrowego i dwóch części parterowych, połączonych ze sobą pod kątem prostym. Część środkowa, siedmioosiowa, łączy skrzydło A i skrzydło C - korpus piętrowy. Znajdują się w nim dwa wejścia, a przed głównym portyk z czterema filarami dźwigającymi taras otoczony żeliwną balustradą mocowaną do czterech murowanych słupków. Nad korpusem zachodnim znajduje się czterokondygnacyjna wieża.

Budynek wolnostojący, częściowo podpiwniczony (skrzydło wschodnie i część skrzydła zachodniego), z poddaszami nieużytkowymi.

Budynek nie uległ uszkodzeniom podczas działań wojennych. Do 2018 roku w pałacu funkcjonowała szkoła podstawowa. Obecnie nieużytkowany.

Budynek objęty ochroną konserwatorską z wpisem do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Białej Podlaskiej z dnia 11.04.1990 r pod numerem A/140.

Stan obiektu dokumentują zdjęcia zamieszczone w załączniku nr. 1 – dokumentacja fotograficzna.

W opisie, dla zachowania zgodności z „Opinią ...” [2], zastosowano podział – sekcja A – północno-wschodnie skrzydło budynku, sekcja B – środkowa część, sekcja C – południowo-zachodnia, piętrowa część z wieżą. Podział jest pokazany na rzutach – rys. K01 – K03.

4.1 Fundamenty

Budynek posadowiony bezpośrednio na gruncie rodzimym. W wykonanych odkrywkach głębokość posadowienia ław ceglanych wynosi 40 i 55 cm poniżej poziomu posadzki piwnic. Ławy bez odsadzek i z odsadzkami, brak izolacji pionowej i poziomej ścian fundamentowych.

4.2 Ściany

Ściany zewnętrzne piwnicy, parteru i piętra murowane z cegły ceramicznej pełnej maszynowej na zaprawie wapiennej. Ściany wewnętrzne murowane z cegły ceramicznej pełnej maszynowej na zaprawie wapiennej. Ściany działowe murowane i drewniane szkieletowe obustronnie odeskowane z tynkiem na trzcinie. W poziomie kondygnacji nadziemnych ściany tynkowane. Nadproża murowane płasko przesklepione oraz odcinkowe.

W odkrywkach nie stwierdzono izolacji poziomej. Zgodnie z „Opinią...” [3] ściany są mocno zawilgocone. Rozkład zawilgoceń wskazuje na podciąganie kapilarne wody.

4.3 Stropy nad piwnicami

Nad piwnicą w skrzydle C sklepienie kolebkowe odcinkowe wykonane z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie wapiennej, nietynkowane. Jedno z pomieszczeń piwnicznych bez dostępu, zasypane.

Nad piwnicą w skrzydle wschodnim sklepienia odcinkowe grubości $\frac{1}{2}$ cegły na belkach stalowych i na murach nośnych. Belki z szyn kolejowych o wysokości 100 mm. Belki sklepień podparto dodatkowo podciągami z szyn kolejowych jak wyżej.

4.4 Strop nad parterem

Nad parterem w skrzydle C stropy w konstrukcji drewnianej belkowej. Belki z drewna iglastego o przekroju 24x25 cm ze ślepym pułapem. Pomierzony w odkrywkach rozstaw osiowy belek: 92-93 cm. Od strony sufitu wykonano tynki wapienne na trzcinie. Na stropie sieni sztukateria: panopliony eksponujące stylizowane elementy uzbrojenia.

Nad parterem w korpusie środkowym strop w konstrukcji drewnianej belkowej. Belki z drewna iglastego o przekroju 24x25 cm. Pomierzony w odkrywce rozstaw osiowy belek: 100 cm. W trakcie od strony północnej pod stropem belkowym wykonano strop z płyt prefabrykowanych typu WPS na belkach stalowych z IPN 220 mm w rozstawie 105 cm. Belki pozostawiono jako podporę słupów więźby usuwając całkowicie deskowania.

Nad parterem w skrzydle A strop w konstrukcji drewnianej belkowej. Belki z drewna iglastego o przekroju 24x16,5 cm. Pomierzony w odkrywce rozstaw osiowy belek: 98 cm. Od strony sufitu wykonano tynki wapienne na trzcinie. Nad salą gimnastyczną wykonano strop z prefabrykowanych dyli z betonu komórkowego na jednoprzęsłowych belkach stalowych z IPN 160 mm w rozstawie zróżnicowanym. Strop oparty na ścianach murowanych porzecznym oraz jednoprzęsłowym podciągu stalowym z IPN 360 mm.

4.5 Strop nad piętrem

Nad piętrem w skrzydle C strop w konstrukcji drewnianej belkowej. Belki z drewna iglastego o przekroju 24x24 i 24x22 cm. Pomierzony w odkrywce rozstaw osiowy belek: 94 cm. Od strony sufitu wykonano tynki wapienne na trzcinie.

4.6 Wieżba dachowa

Wieżba w konstrukcji drewnianej krokwiowo - jętkowej z podparciem dwoma stolcami. Dodatkowe usztywnienia wiązarów pełnych skrzydła zachodniego i wschodniego stanowią zastrzały kleszczone w poziomie płatwi stopowej. Stolce są usztywnione w kierunku podłużnym mieczami podtrzymującymi płatwie. Krokwie oparte na płatwi stopowej i płatwi pośredniej, w kalenicy połączone na zwidłowanie kołkowane. Słupy o przekroju 17x17 cm są oparte na belkach podwalinowych. Przekrój krokwi, płatwi, podwalin i zastrzałów zróżnicowany. Połączenia ciesielskie na wręby, czopy kołkowane, nakładki o kształcie jaskółczego ogona.

Wieża nakryta jest hełmem w formie ostrosłupa. Pokrycie dachowe wykonane z blachy ocynkowanej układanej w łuskę. Najwyższa kondygnacja wieży w konstrukcji drewnianej, bez dostępu. Poszycie z blachy ocynkowanej.

Nad skrzydłem A pokrycie dachu z płyt falistych azbestocementowych. Nad częścią środkową i skrzydłem zachodnim pokrycie dachu z płyt falistych azbestocementowych oraz z blachy ocynkowanej na rąbek stojący.

Obróbki blacharskie i orynnowanie z blachy ocynkowanej, wody opadowe odprowadzane na teren przyległy.

4.7 Schody

Do piwnicy w skrzydle A prowadzą wewnętrzne schody poddasze drewniane, policzkowe jednobiegowe. Schody wewnętrzne z parteru na poddasze – drewniane, policzkowe, jednobiegowe. W skrzydle zachodnim z poziomu parteru na piętro prowadzą schody drewniane zabiegowe. Komunikacja z poziomu piętra na poddasze: zabiegowe schody drewniane w wieży.

W części niepodpiwniczonej w poziomie parteru w większości pomieszczeń wylewka cementowa. W poziomie piętra podłogi drewniane.

5. Warunki gruntowo- wodne.

5.1 Charakterystyka geologiczna terenu

Branica Radzyńska położona jest we wschodniej części prekambryjskiej platformy zachodnio-europejskiej. W charakterystyce geologicznej decydujące znaczenie należy przypisać czwartorzędowym warstwom powierzchniowym. Geomorfologicznie – omawiany obszar stanowi płaską równinę akumulacyjną, pochodzenia lodowcowego. Wykształcone w postaci pyłów zwykłych, glin lekkich, piasków gliniastych – posiadają wspólną lodowcową genezę. W dolinach występują utwory organiczne – torfy.

- Holocen jest reprezentowany przez: mady, piaski rzeczne z namytą próchnicą, torfy i namuły organiczne zalegające na piaskach. Utwory te występują w obrębie doliny Białki. Miąższość ich waha się w granicach 0,2 – 6,7 m.
- Plejstocen jest reprezentowany przez: piaski głównie drobne i średnie, lokalnie żwiry występujące na całym obszarze o miąższości 1,4 – 37,0 m. Są to piaski rzeczne lub rzeczno-

lodowcowe, średnio- zagęszczone o uogólnionym stopniu zagęszczenia $I_D=0,6$, a w rejonie dolin rzecznych luźne..

- Gliny lodowcowe to głównie gliny piaszczyste ze żwirem i piaski gliniaste, przeważnie twardoplastyczne, lokalnie w strefie sączeń wody plastyczne. Na powierzchni występują one głównie w części północnej terenu, gdzie miąższość ich dochodzi do 45 m. Gliny tworzą również przewarstwienia i soczewki wśród piasków wodnolodowcowych.
- Pyły i gliny zastoiskowe występują w obrębie pradoliny. Miąższość ich dochodzi do 5 m. Są to grunty plastyczne, natomiast przy głębokim występowaniu wody gruntowej twardoplastyczne. Utwory czwartorzędowe wg profili studni wierconych osiągają miąższość około 45 m. Poniżej występują piaski kwarcowe, mułki i ily trzeciorzędowe, zalegające bezpośrednio na marglach kredowych.

Woda gruntowa występuje w piaskach wodnolodowcowych oraz w piaszczystych przewarstwieniach śródglinowych. Zwierciadło wody swobodne w utworach piaszczystych lub napięte w glinach występuje głównie na głębokości 2 – 5 m p. p. t. Amplituda wahań wody gruntowej wynosi ok. 2,0 m.

5.2 Warunki gruntowo – wodne

Badania geotechniczne wykonała firma Laboratorium Budowlane MP Sp z o.o. Wyniki badań podane są w załączniku nr. 3.

Przeprowadzono badania geotechniczne polegające na wykonaniu sąsiedztwie budynku dwóch odwiertów świdrem ręcznym i sondowań sondą DPL do głębokości 6,0 m p.p. terenu.

Sondowania wykazały obecność gruntów antropogenicznych do głębokości 1,8 m. Nasypy reprezentowane przez gliny i humus z gruzem oraz częściami organicznymi.

Pod nasypami stwierdzono zaleganie ciągłą warstwą piasków średnich i grubych średniozagęszczonych ($I_D=0,40 - 0,6$). Poniżej zalega nieprzewiercona warstwa gliny piaszczystej w stanie twardoplastycznym ($I_L= 0,25$).

Obecność wody gruntowej w postaci zwierciadła swobodnego stwierdzono na poziomie 2.60 m p.p. terenu.

5.3 Klasyfikacja warunków gruntowo - wodnych

Warunki gruntowo- wodne na omawianym terenie klasyfikuje się jako proste.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25.04. 2012 r „w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych” (Dz. U. 2012 nr 0 poz. 463) przedmiotową inwestycję należy zaliczyć do drugiej kategorii geotechnicznej.

6. Sposób oceny stanu technicznego obiektu.

Na ogólny stan techniczny budynku, zasadniczy wpływ ma zużycie jego poszczególnych elementów. Zużycie techniczne wynika z wieku obiektu, trwałości zastosowanych materiałów, jakości wykonawstwa budowlanego, sposobu użytkowania i warunków eksploatacyjnych, wad projektowych oraz prowadzonej gospodarki remontowej. Wymienione wyżej elementy będą brane pod uwagę w ocenie stanu

technicznego poszczególnych elementów budowli, które w końcowym efekcie składają się na ocenę stanu technicznego obiektu.

6.1 Metodyka oceny stanu technicznego budynków.

Charakterystyka konstrukcji budowli ma istotne znaczenie dla oceny ich stanu technicznego. Zasadnicze znaczenie dla stanów wyężenia konstrukcji w warunkach powstałych uszkodzeń mają takie czynniki jak:

układ konstrukcyjny,

- sposób oparcia stropów na podporach,
- rodzaj stropów i elementów nośnych (ściany, słupy i filary),
- sztywność i orientacja ścian usztywniających
- rodzaj fundamentów oraz sposób i głębokość ich posadowienia

6.2 Charakterystyka uszkodzeń.

Istotny element oceny stanu technicznego budowli stanowi charakterystyka istniejących uszkodzeń. Można je z uwagi na pochodzenie, podzielić na:

- mechaniczne, objawiające się jako spękania i ubytki materiałowe powstałe w elementach konstrukcji nośnej na skutek nadmiernych odkształceń pochodzących od obciążeń bezpośrednich, wyjątkowych lub wymuszonych,
- środowiskowe, objawiające się jako spękania i ubytki materiałowe na skutek oddziaływań środowiskowych, takich jak zmiany temperatury, oddziaływanie mrozu i zawilgocenie wodami opadowymi,
- korozyjne, objawiające się ubytkami materiałowymi i destrukcją strukturalną spowodowaną rozwojem korozji elementów stalowych, betonowych, murowych i drewnianych,

Uszkodzenia powyższe mogą występować w elementach konstrukcyjnych wewnątrz i na zewnątrz budowli, w formie dostrzegalnej na elewacjach.

6.3 Sposób sporządzenia oceny stanu technicznego obiektu.

Ocena stanu konstrukcji budynku przeprowadzana została na podstawie obserwacji miejsc występowania uszkodzeń w postaci spękań murów lub ścian działowych, stropów i zewnętrznych elementów takich jak gzymsy, ściany. Zwracano uwagę również na miejsca występujących zawilgoceń, prowadzących w konsekwencji do uszkodzeń korozyjnych.

Obserwacje koncentrowane były przede wszystkim na elementach budynków o podwyższonej sztywności, najbardziej wyężonych i narażonych na spękania i zarysowania. Obserwowano ponadto stan uszkodzeń widocznych na nośnych ścianach zewnętrznych z otworami, pracujących jako tarcze, podatne na odkształcenia podłoża i na oddziaływania termiczne.

Do oceny stanu konstrukcji włączono również wyniki obserwacji rozwoju korozji na elementach konstrukcyjnych oraz związanej z nią destrukcją strukturalną materiałów. Zwracano uwagę na stan

zawilgocenia elementów. Poczynione obserwacje udokumentowano w formie opisów oraz sporządzono dokumentację fotograficzną.

7. Zasadnicze uszkodzenia i usterki konstrukcji budynku.

Przeprowadzono oględziny powierzchni ścian i stropów od strony elewacji oraz od strony pomieszczeń. Stan obiektu dokumentują zdjęcia zamieszczone w załączniku nr. 1 – dokumentacja fotograficzna.

Zaobserwowano następujące uszkodzenia:

- zaawansowana korozja belek stropów odcinkowych nad piwnicą oraz podciągów stalowych podpierających te belki
- zagrzybienie schodów drewnianych w skrzydle zachodnim widoczne od strony pomieszczenia nr 03
- zniszczona podsufitka i deskowanie ślepego pułapu stropu nad drewnianą klatką schodową
- zniszczenia konstrukcji schodów w wieży i schodów w skrzydle wschodnim
- lokalne zniszczenia (zagrzybienie) drewnianych belek stropowych nad pomieszczeniem nr 0.16
- brak słupa podpierającego płatew w skrzydle wschodnim
- zniszczony (spękany) kleszcz nad mieczem w skrzydle wschodnim
- lokalne porażenie przez owady elementów konstrukcyjnych więźb dachowych.

Zaobserwowano następujące usterki:

- ślady po zawilgoceniach i korozja biologiczna na wysokości cokołów występujące na wszystkich elewacjach
- zarysowania murów w miejscach nadproży widoczne od strony elewacji
- lokalnie korozja biologiczna ścian elewacyjnych (zagrzybienie, porosty)
- ubytki tynku i zaprawy w kominach ceglanych nad połacią dachową
- nieszczelności w pokryciu dachowym
- ogniska korozji w poszyciu wieżyczki
- lokalne zapadnięcia posadzki w sieni
- korozja powierzchniowa belek stalowych stropów nad piwnicą
- ubytki w ścianie konstrukcyjnej podpiwniczenia skrzydła zachodniego
- zarysowania podsufitki w sali nr 07
- zawilgocenia i ubytki tynku sufitowego w pomieszczeniu nr 016
- zarysowania nadproża i tynku sufitowego w pomieszczeniu nr 019
- zarysowania nadproży ścian poprzecznych w korytarzu części środkowej
- zarysowanie pionowe ściany w pomieszczeniu nr 02
- ślady po zawilgoceniach, ubytki tynku, zarysowania tynków sufitowych w pomieszczeniach piętra skrzydła zachodniego.

8. Mykologia

Elementy konstrukcyjne więźby są w bardzo dużym stopniu zaatakowane przez larwy spuszczela i kołatka. Do zniszczeń również przyczyniły się przecieki przez dach, co spowodowało zalewanie więźby dachowej i stropów poniżej. W miejscach zalań stropów zniszczone są tynki stropowe wykonane na trzcinie. W tych miejscach stwierdzono występowanie zagrzybienia. Zgodnie z “Opinią...” [2] na 104 zbadane elementy, 31 uzyskało ocenę dobrą, 33 dostateczną, a 40 niedostateczną.

Ubytki przekroju w znacznym stopniu osłabiają nośność elementów więźby dachowej.

Stan więźby dachowej należy określić jako niedostateczny.

Szczegółowy opis i analiza zawarta jest w “Opinii mykologiczna i badania w pałacu znajdującym się w Branicy Radzyńskiej” autorzy: dr inż. M. Trochonowicz, dr B. Klimek, dr inż. B. Szostak. Opinia wykonana w marcu 2025 r równoległe z niniejszą ekspertyzą.

Autorzy ekspertyzy w całości zgadzają się z wynikami i wnioskami w/w “Opinii ...”.

9. Obliczenia statyczne – założenia

Zgodnie Warunkami Technicznymi (§2 i §204) przy projektowaniu, przebudowie, zmianie sposobu użytkowania należy stosować obecnie obowiązujące normy konstrukcyjne PN-EN.

Dla wykonania obliczeń statycznych wykonano inwentaryzację konstrukcyjną stropów, więźby dachowej oraz wykonano odkrywki fundamentów.

Przewidywana klasa konstrukcji:	S4	- projektowy okres użytkowania 50 lat
Klasa konsekwencji zniszczenia:	CC2	- przeciętne zagrożenie życia ludzkiego lub znaczne konsekwencje ekonomiczne, społeczne i środowiskowe (klasa niezawodności RC2; współczynnik KFI=1,0)

Przeprowadzone obliczenia mają charakter wstępny. Obliczenia należy powtórzyć na etapie projektu budowlanego / technicznego uwzględniając docelowo projektowane obciążenia zarówno użytkowe jak i stałe (nowe warstwy posłoci i posadzkowe, ściany działowe, instalacje podwieszane i lokowane na poddaszu bądź na dachu i ew. inne obciążenia).

9.1 Schematy statyczne.

Do obliczeń stropów przyjęto schemat belki jednoprzęsłowej swobodnie podpartej.

Obliczenia przeprowadzono przy pomocy programów RM-Win i Autodesk Robot Structural Analysis.

9.2 Obciążenia

Obciążenia użytkowe i stałe:

- Obciążenia użytkowe pomieszczeń na poddaszu: $q_k = 1,20 \text{ kN/m}^2$
- Obciążenia użytkowe pomieszczeń na piętrze i parterze, kat. C1: $q_k = 4,00 \text{ kN/m}^2$
- Obciążenia stałe - przyjęto istniejące obciążenia od warstw stropowych.

Obciążenia klimatyczne – wielkości charakterystyczne:

- Wiatr – I strefa; $p_k = 0,30 \text{ kN/m}^2$
- Śnieg – III strefa $s_k = 1,20 \text{ kN/m}^2$

Szczegółowe zestawienie obciążeń podane jest załączniku - obliczenia statyczne.

Materiały

- Drewno przyjęto klasę drewna C24
 więźba dachowa i belki stropu poddasza, belki stropu nad parterem.
- Mury przyjęto cegłę klasy 10,0 MPa na zaprawie marki 2,0 MPa.
- Stal profile IPN – St3S; $f_d = 215$ MPa
 szyny kolejowe – stal odpowiadająca stali S355; $f_d = 290$ MPa

10. Wyniki obliczeń statycznych – omówienie wyników

Należy zwrócić uwagę że, w obecnie obowiązujących normach PN-EN jest inne (bardziej rygorystyczne) podejście do niezawodności konstrukcji co przejawia się w wyższych obciążeniach normowych jak i współczynnikach bezpieczeństwa.

Obliczenia przeprowadzono dla najbardziej obciążonych elementów konstrukcji.

Obliczenia sprawdzające były przeprowadzone dla wybranych elementów konstrukcyjnych, ocenianych jako reprezentatywne. Obliczenia przeprowadzono dla głównych elementów konstrukcyjnych budynku.

Szczegółowe wyniki obliczeń podane są w załączniku.

10.1 Nośność fundamentów.

Zestawiono obciążenia w poziomie ławy fundamentowej ściany w skrzydle C obciążonej sklepieniem i ścianą wieży. Istniejąca ława fundamentowa o szerokości $B = 78$ cm przenosi obciążenie 203,17 kN/m na podłoże gruntowe w sposób bezpieczny. Opór graniczny maksymalny podłoża (265 kPa) nie jest przekroczony.

10.2 Nośność murów.

Zestawiono obciążenia na filar parteru ściany wewnętrznej w skrzydle zachodnim obciążonej więźbą dachową i reakcjami od stropów. Filar przenosi projektowane obciążenia w sposób bezpieczny.

10.3 Nośność stropów nad piwnicą.

Pomieszczenia piwnic przekryte są rusztem z belek stalowych – szyn kolejowych. Są to szyny nr. 11 – dawny rozmiar szyn rosyjskich i pruskich. Na belkach głównych – podciągach, oparte są belki stropowe pomiędzy którymi jest rozpięty strop odcinkowy (odkrywka S11). Podciągi nie przenoszą założonych obciążeń – wyężenie 1.30. Wyężenie dla belek stropowych wynosi od 0.77 do 0.97. Ruszt w całości nie spełnia warunku stanu granicznego użytkowania. Przy założonych obciążeniach ugięcie rusztu wynosi 247 % wartości dopuszczalnej.

Część pomieszczeń w piwnicy ma sklepienia kolebkowe. Te sklepienia przenoszą bezpiecznie obciążenia stałe i użytkowe do 5,00 kN/m².

10.4 Nośność stropów nad parterem w skrzydle A.

Belki drewniane stropu przenoszą bezpiecznie jedynie obciążenia stałe. Belki obciążone słupami konstrukcji dachu nie przenoszą obciążeń. Nośność przekroczona o 161%.

Belki stalowe stropu nad salą gimnastyczną przenoszą obciążenia stałe i użytkowe $1,20 \text{ kN/m}^2$ w sposób bezpieczny, przy nie przekroczonym ugięciu granicznym.

Belki stalowe stropu nad salą gimnastyczną obciążone słupami konstrukcji dachu nie przenoszą obciążeń. Nośność przekroczona o 72%.

Podciąg stalowy w sali gimnastycznej nie przenosi bezpiecznie obciążeń. Stan graniczny nośności przekroczony o 20%.

Konstrukcja drewniana stropu kwalifikuje się w całości do wymiany lub wymiany belek zniszczonych i wzmocnienia pozostałych w przypadku decyzji konserwatorskiej o pozostawieniu stropu w konstrukcji drewnianej.

Strop nad salą gimnastyczną wymaga wzmocnienia – wymiany belek stalowych obciążonych słupami konstrukcji dachu.

Podciąg stalowy wymaga wzmocnienia n.p. poprzez wprowadzenie obok podciągu dodatkowych belek stalowych.

10.5 Nośność stropów nad parterem w skrzydle B.

Belki stalowe stropu poddasza przenoszą bezpiecznie obciążenie stałe i użytkowe $3,00 \text{ kN/m}^2$. Obciążenie ich słupami konstrukcji dachu spowoduje przekroczenie nośności o 53% przy założonym obciążeniu użytkowym $1,20 \text{ kN/m}^2$.

Nośność belek drewnianych nad wyżej omawianym stropem obciążonych słupami konstrukcji dachu przekroczona o 167%.

10.6 Nośność stropów nad parterem w skrzydle C.

Stropy drewniane belkowe przenoszą bezpiecznie obciążenie stałe i użytkowe $4,00 \text{ kN/m}^2$ przy nie przekroczonym ugięciu granicznym.

10.7 Nośność stropów nad piętrem.

Belki drewniane obciążone słupami konstrukcji dachu nie przenoszą obciążeń. Nośność przekroczona o 159%.

Belki drewniane nieobciążone słupami konstrukcji dachu przenoszą obciążenia stałe i użytkowe $1,20 \text{ kN/m}^2$ bezpiecznie. Stan graniczny nośności i użytkowania nie przekroczony.

10.8 Nośność podstawowych elementów konstrukcyjnych więźby dachowej.

Do sprawdzenia nośności elementów konstrukcyjnych więźby dachowej przyjęto istniejące obciążenia stałe i klimatyczne. Sprawdzenie nośności wykonano dla obciążeń obliczeniowych zakładając obciążenia stałe po przeprowadzeniu prac modernizacyjnych.

W obliczeniach nie uwzględniono osłabień przekroju spowodowanych porażeniem przez drewnojady.

Krokwie dachowe przenoszą obciążenia stałe i zmienne klimatyczne w sposób bezpieczny w zakresie stanu granicznego nośności i użytkowania.

Płatwie podparte mieczami przenoszą obciążenia bezpiecznie. Stan graniczny nośności i użytkowania nie przekroczony.

11. Wnioski i zalecenia

Przedstawione w tym rozdziale zalecenia mają charakter ogólny. Dla przedstawienia bardziej szczegółowych rozwiązań konieczne jest opracowanie projektu koncepcyjnego, którego na tym etapie prac nie ma. Z tego projektu będą wynikać wymagania dla konstrukcji i dopiero w ślad za tym będzie możliwość przedstawienia propozycji szczegółowych rozwiązań.

11.1 Ogólny stan budynku.

Ogólny stan konstrukcji nośnej należy ocenić jako zły.

Budynek kwalifikuje się do remontu kapitalnego ze względu na:

- Znaczne porażenie konstrukcji dachu przez szkodniki drewna
- Nieszczelne pokrycie dachowe, zły stan obróbek blacharskich, kominy wymagające naprawy
- Pokrycie dachowe wykonane z płyt azbestowo cementowych które podlegają obowiązkowej wymianie
- Przekroczenia nośności stropów
- Zniszczone schody
- Brak izolacji pionowej i poziomej ścian
- Wyeksploatowane wykończenie wewnętrzne – w szczególności posadzki
- Elewacje wymagające napraw

11.2 Przyczyny powstania uszkodzeń.

Podstawową przyczyną złego stanu technicznego jest brak bieżącej konserwacji i remontów a w szczególności brak natychmiastowych napraw przy stwierdzeniu nieszczelności pokrycia dachowego.

1. Stan porażenia elementów drewnianych przez szkodniki wskazuje na ich wieloletnie działanie i brak działań zapobiegających i naprawczych. Nieszczelności pokrycia prowadzą do rozwoju grzyba i butwienia drewna. Porażenie przez spuszczała i kołatka zazwyczaj jest skutkiem użycia porażonego drewna do wykonania więźby
2. Zarwanie fragmentów stropów wystąpiło na skutek przekroczenia nośności znacznie porażonych przez szkodniki drewna elementów konstrukcyjnych.
3. Naprawy stropów – wymiana części stropów na stropy na belkach stalowych, była wykonywana zapewne w sytuacji stanu awaryjnego. Te wymiany były wykonywane fragmentarycznie przy innych założeniach obliczeniowych i poprzednio obowiązujących normach, co skutkuje niespełnieniem obecnych wymagań normowych dot. nośności.

4. Korozja belek stalowych stropu nad piwnicami jest wynikiem braku wentylacji, a co za tym znacznie i długotrwale podwyższonej wilgotności powietrza połączonej z koncentracją pary wodnej na nieosłoniętych powierzchniach belek.
5. Powstawanie zarysowań i spękań w ścianach zewnętrznych jest związane z czynnikami termicznymi (nierównomierna praca materiałów o różnych współczynnikach rozszerzalności cieplnej w miejscu ich połączenia, nierównomierne nagrzewanie się fragmentów konstrukcji).
6. Miejsca spękań i zarysowań cały czas narażone są na oddziaływanie wody opadowej powodującej przy ujemnych temperaturach rozsadzanie zaprawy i cegieł. Brak wieńców oraz stropów usztywniających mury sprzyja powstawaniu spękań i zarysowań szczególnie w miejscach zmiany sztywności.
7. Pałac został wybudowany w końcu XIX w. przy zastosowaniu ówczesnej wiedzy budowlanej, bez wykonania izolacji przeciwwilgociowych a jedynie przy zastosowaniu wentylacji podłóg. Spowodowało to zniszczenia posadzek parteru.
8. Korozja cegieł i zaprawy ścian jest wynikiem zawilgocień oraz zasolenia powstałego na skutek braku skutecznej izolacji pionowej i poziomej od strony gruntu. . Zasolenia powstają w wyniku wydostawania się na powierzchnię ściany rozpuszczonych w wodzie soli zawartych w zaprawie i cegle (zjawisko dyfuzji). Na skutek występującego naprzemiennie zawilgocenia i suszenia obecne w porach sole ulegają cyklicznemu rozpuszczaniu i krystalizacji. Powstające ciśnienie krystalizacyjne oddziałuje na ścianki porów - dochodzi do niszczenia struktury murów i co za tym idzie zmniejszenia ich wytrzymałości.

11.3 Fundamenty

Fundamenty przenoszą obciążenia w sposób bezpieczny.

Należy wykonać izolację pionową przeciwwilgociową ścian fundamentowych zagłębionych w gruncie oraz izolację poziomą polegającą na iniekcji niskociśnieniowej.

Zaleca się wykonanie drenażu opaskowego bezpośrednio nad poziomem posadowienia budynku z odprowadzeniem od budynku. Wodę opadową z rur spustowych należy odprowadzić od budynku.

11.4 Mury

Ściany konstrukcyjne zewnętrzne i wewnętrzne przenoszą obciążenia w sposób bezpieczny.

W chwili obecnej spękania nie mają istotnego wpływu na ich nośność.

Ślady po zawilgoceniach, korozja biologiczna w strefie cokołowej nie ma w chwili obecnej istotnego wpływu na nośność murów.

Ściany piwnic i parteru są znacznie zawilgocone.

Spękania ścian należy przemurować lub naprawić za pomocą specjalnych prętów ze stali trudnordzewiejącej wklejanych w wykute poziome szczeliny w miejscach zaprawy - według rozwiązań systemowych wybranego producenta. Możliwe jest zastosowanie iniekcji grawitacyjnej żywicami o niskiej lepkości.

Należy wykonać izolacje poziomą ścian piwnic i parteru n.p. jako iniekcję krystaliczną oraz izolację pionową, przeciwwilgociową. ścian fundamentowych zagłębionych w gruncie.

Zaleca się usunięcie z elewacji wszystkich zapraw cementowych lub cementowo- wapiennych, pochodzących z czasu remontów.

Kominy wymagają typowych napraw murarskich. Usunięcia luźnych części, wymiany lub flekowania uszkodzonych fragmentów, spoinowania a w razie konieczności przemurowania.

11.5 Strop nad piwnicami

Sekcja A

Podciągi nie przenoszą założonych obciążeń a ruszt w całości nie spełnia warunku stanu granicznego użytkowania (patrz pkt.10.6).

Podciągi rusztu na szynach kolejowych wymagają wzmocnienia lub wymiany. Pozwoli to na spełnienie warunku ugięć dla całego rusztu.

Belki rusztu są skorodowane. Wymagają oczyszczenia i zabezpieczenia antykorozyjnego. Należy zwrócić szczególną uwagę na zabezpieczenie końcówek belek osadzonych w ścianach.

Sklepienia stropu odcinkowego i sklepienia kolebkowe wymagają typowych prac remontowych polegających na oczyszczeniu z luźnych części i następnie na uzupełnieniu ubytków i spoinowaniu.

Sekcja B

Ta część budynku jest niepodpiwniczona. Istniejące posadzki ze względu na brak warstw izolacyjnych wymagają rozbiórki i wykonania nowych posadzek.

Sekcja C

W tej części są dwa pomieszczenia przekryte sklepieniem kolebkowym. Sklepienia wymagają typowych prac remontowych polegających na oczyszczeniu z luźnych części i następnie na uzupełnieniu ubytków i spoinowaniu.

Odrębnym zagadnieniem jest sposób wykorzystania piwnic i zapewnienie dostępu. Jest to do rozwiązania na etapie projektowania.

11.6 Strop nad parterem

Sekcja A

Belki drewniane stropu przenoszą bezpiecznie jedynie obciążenia stałe. Belki obciążone słupami konstrukcji dachu nie przenoszą obciążeń. Nośność przekroczona o 161%.

Belki stalowe stropu nad salą gimnastyczną przenoszą obciążenia stałe i użytkowe 1,20 kN/m² w sposób bezpieczny, przy nie przekroczonym ugięciu granicznym.

Belki stalowe stropu nad salą gimnastyczną obciążone słupami konstrukcji dachu nie przenoszą obciążeń. Nośność przekroczona o 72%.

Podciąg stalowy w sali gimnastycznej nie przenosi bezpiecznie obciążeń. Stan graniczny nośności przekroczony o 20%.

Konstrukcja drewniana stropu kwalifikuje się w całości do wymiany lub wymiany belek zniszczonych i wzmocnienia pozostałych w przypadku decyzji konserwatorskiej o pozostawieniu stropu w konstrukcji drewnianej.

Strop nad salą gimnastyczną wymaga wzmocnienia – wymiany belek stalowych obciążonych słupami konstrukcji dachu.

Podciąg stalowy wymaga wzmocnienia n.p. poprzez wprowadzenie obok podciagu dodatkowych belek stalowych.

Sekcja B

W trakcie na którym jest strop WPS, belki stalowe stropu przenoszą bezpiecznie w chwili obecnej obciążenie stałe i użytkowe $3,00 \text{ kN/m}^2$. Obciążenie ich słupami konstrukcji dachu spowoduje przekroczenie nośności o 53% przy założonym obciążeniu użytkowym $1,20 \text{ kN/m}^2$.

W trakcie gdzie jest strop na belkach drewnianych, nośność belek drewnianych obciążonych słupami konstrukcji dachu przekroczona o 167%.

Belki stropu drewnianego wymagają wzmocnienia np. za pomocą ceowników stalowych lub całkowitej wymiany na strop ognioodporny, n.p. z płyt typu WPS na belkach stalowych.

W przypadku pozostawienia konstrukcji drewnianej dachu z dwoma stolcami istniejący strop WPS wymaga wzmocnienia w miejscach oparcia słupów więźby.

Sekcja C

Stropy drewniane belkowe przenoszą bezpiecznie obciążenie stałe i użytkowe $4,00 \text{ kN/m}^2$ przy nie przekroczonym ugięciu granicznym.

Podłogi wraz z deskowaniem górnym należy zdemontować (z możliwością ponownego wbudowania) w celu dokonania oględzin belek stropu na całej długości.

11.7 Strop nad 1 piętrem

Sekcja C

Belki drewniane obciążone słupami konstrukcji dachu nie przenoszą obciążeń. Nośność przekroczona o 159%.

Belki drewniane nieobciążone słupami konstrukcji dachu przenoszą obciążenia stałe i użytkowe $1,20 \text{ kN/m}^2$ bezpiecznie. Stan graniczny nośności i użytkowania nie przekroczony.

Belki stropu drewnianego obciążone słupami więźby wymagają wzmocnienia np. za pomocą ceowników stalowych.

Posadzki ceglane wraz z deskowaniem górnym należy zdemontować (z możliwością ponownego wbudowania) w celu dokonania oględzin belek stropu na całej długości.

11.8 Więźba dachowa

Stan więźby dachowej jest zły. Zgodnie z “Opinią...” [2] na 104 zbadane elementy, 31 uzyskało ocenę dobrą, 33 dostateczną, a 40 niedostateczną.

Ze względu na brak dostępu (wymagany sprzęt alpinistyczny) nie oceniono stanu konstrukcji wieży. Oględziny zewnętrzne i widocznych od wewnątrz fragmentów pozwalają przypuszczać że pokrycie jest szczelne, a zatem można domniemywać że konstrukcja będzie w dobrym stanie.

Więźba dachowa wymaga kapitalnego remontu. Możliwe są następujące warianty:

- a. Naprawa więźby poprzez wymianę porażonych elementów. Ilość elementów do wymiany i ich lokalizacja powoduje że będzie to bardzo pracochłonne. Wykonanie połączeń starego drewna z nowym wymaga dużej staranności, przy czym przy tradycyjnych połączeniach istnieje ryzyko późniejszego poluzowania złącz wynikające z różnic wilgotności drewna. Istnieje również ryzyko pozostawienia niezauważonych porażonych elementów i ponowne zaatakowanie drewna przez szkodniki.
- b. Rozbiórka i następnie wykonanie nowej więźby dachowej jako odtworzenie istniejącej konstrukcji z ewentualnym wykorzystaniem, po weryfikacji i zabezpieczeniu, zdrowych elementów obecnej więźby.
- c. W przypadku planów wykorzystania poddasza np. pomieszczenia użytkowe lub techniczne, można rozważyć wariant innej konstrukcji zachowującej kształt dachu lecz pozwalającej na nową funkcjonalność. Przykładowo jako konstrukcję z drewna klejonego lub konstrukcję stalową.

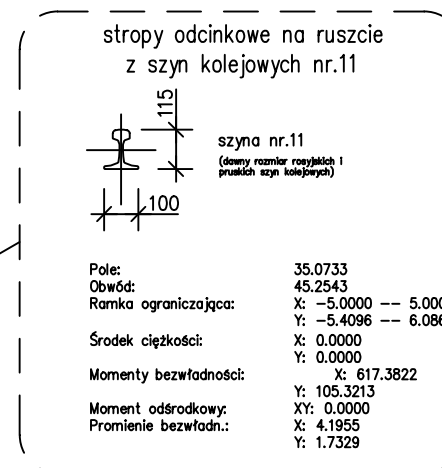
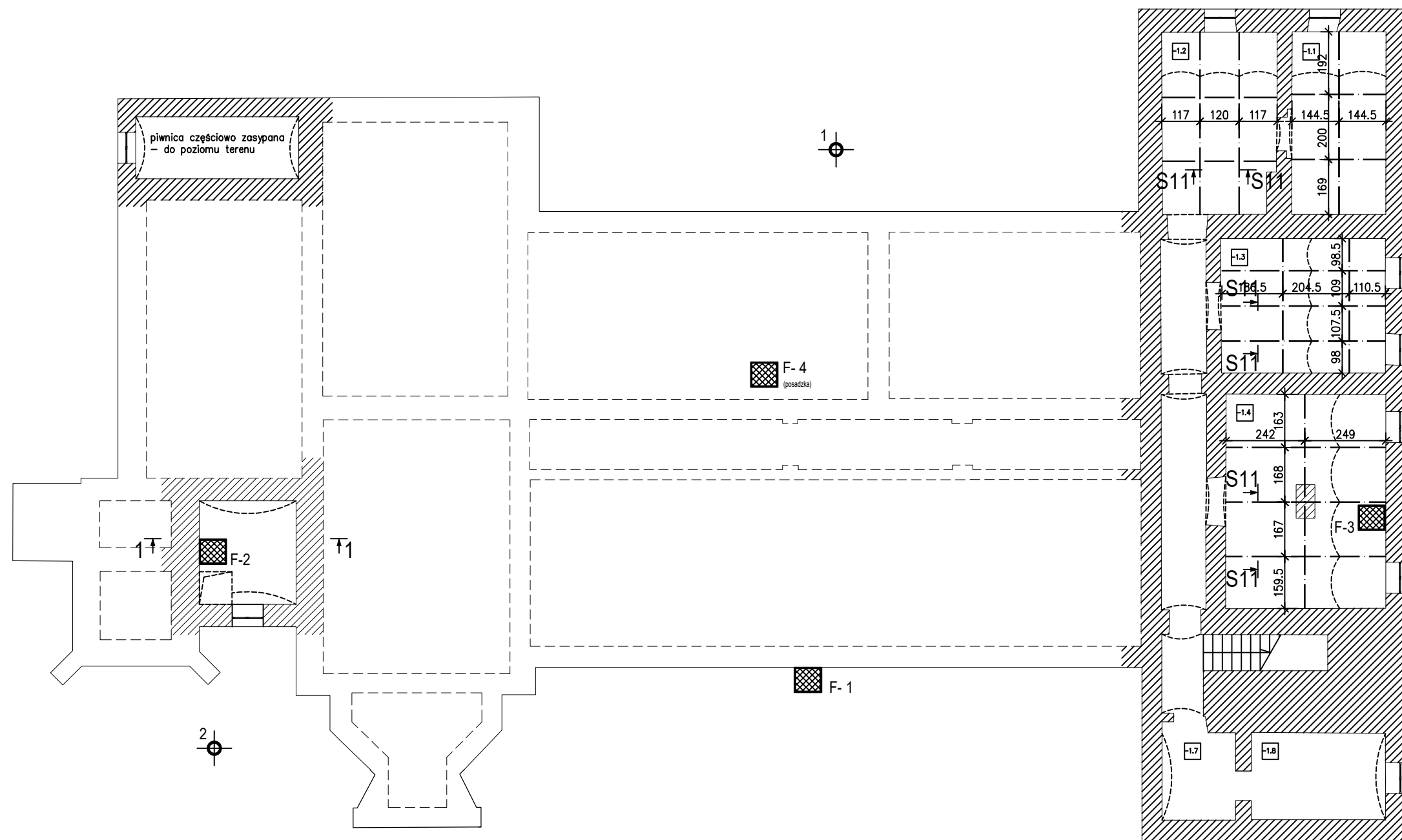
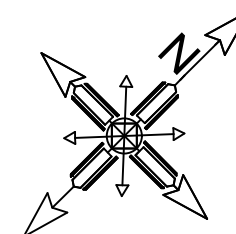
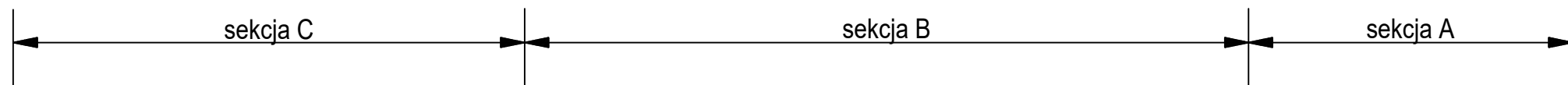
11.9 Schody

Schody wewnętrzne w sekcji A oraz schody do wieży w sekcji C kwalifikują się do całkowitej wymiany z uwagi na zły stan techniczny. Schody z poziomu parteru na piętro w sekcji C kwalifikują się do demontażu, odgrzybienia, uzupełnienia/ wymiany elementów zniszczonych oraz ponownego wbudowania.

12. Uwagi końcowe.

Należy mieć na uwadze, że ekspertyza nie wyczerpuje w pełni wiedzy na temat obiektu budowlanego. Ekspertyza bazuje na pewnych uproszczeniach oraz założeniach przyjętych na podstawie ograniczonej ilości informacji. Ponadto, na etapie prowadzenia prac budowlanych może okazać się, że odsłonięte zostaną elementy konstrukcji nie ujęte w ekspertyzie lub odbiegające od jej założeń i wytycznych.

Ważność ekspertyzy ustala się na 2 lata.

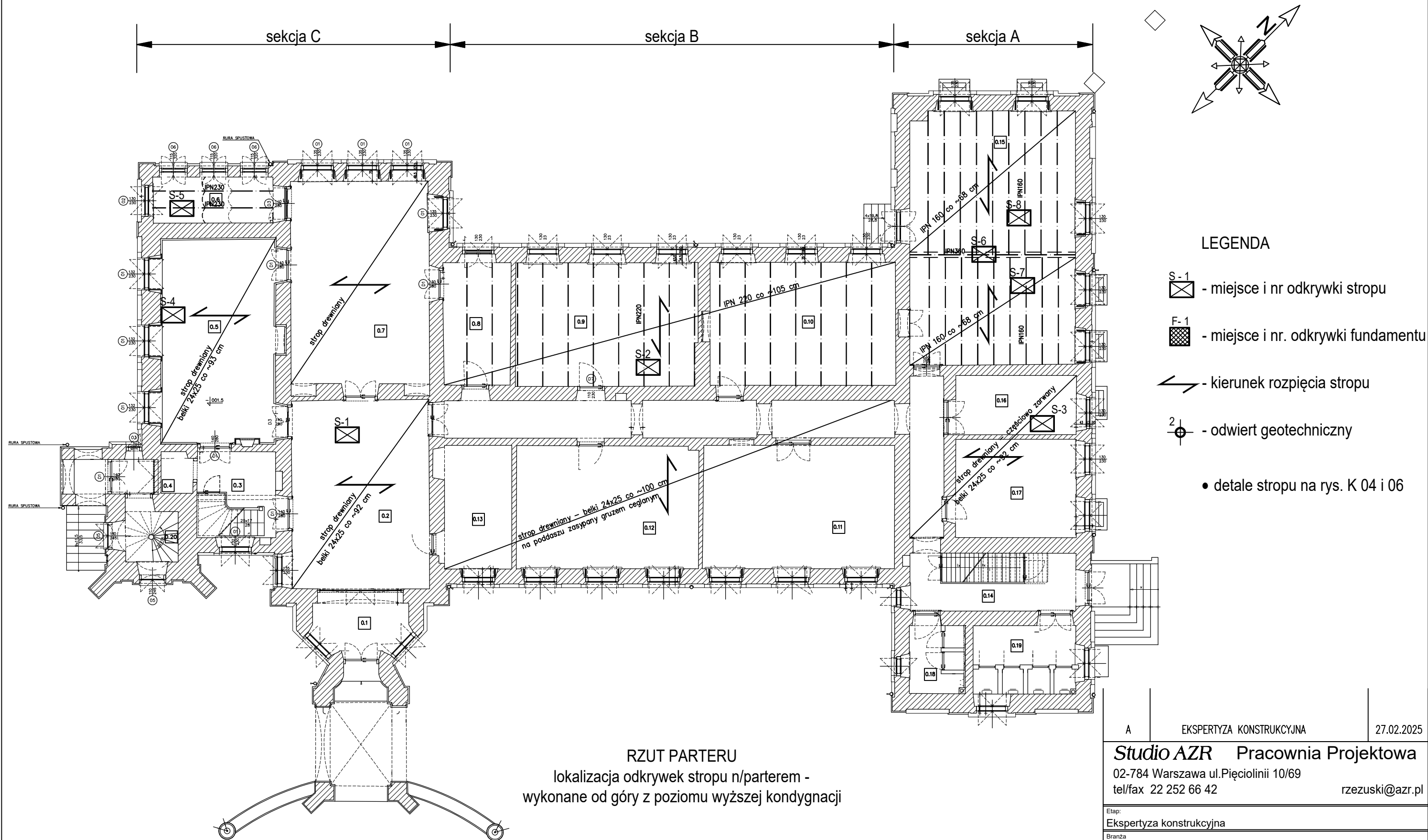
LEGENDA

- S-1 - miejsce i nr odkrywki stropu
- F-1 - miejsce i nr. odkrywki fundamentu
- ↔ - kierunek rozpięcia stropu
- 2 - odwiert geotechniczny

- detale stropu na rys. K 04-06

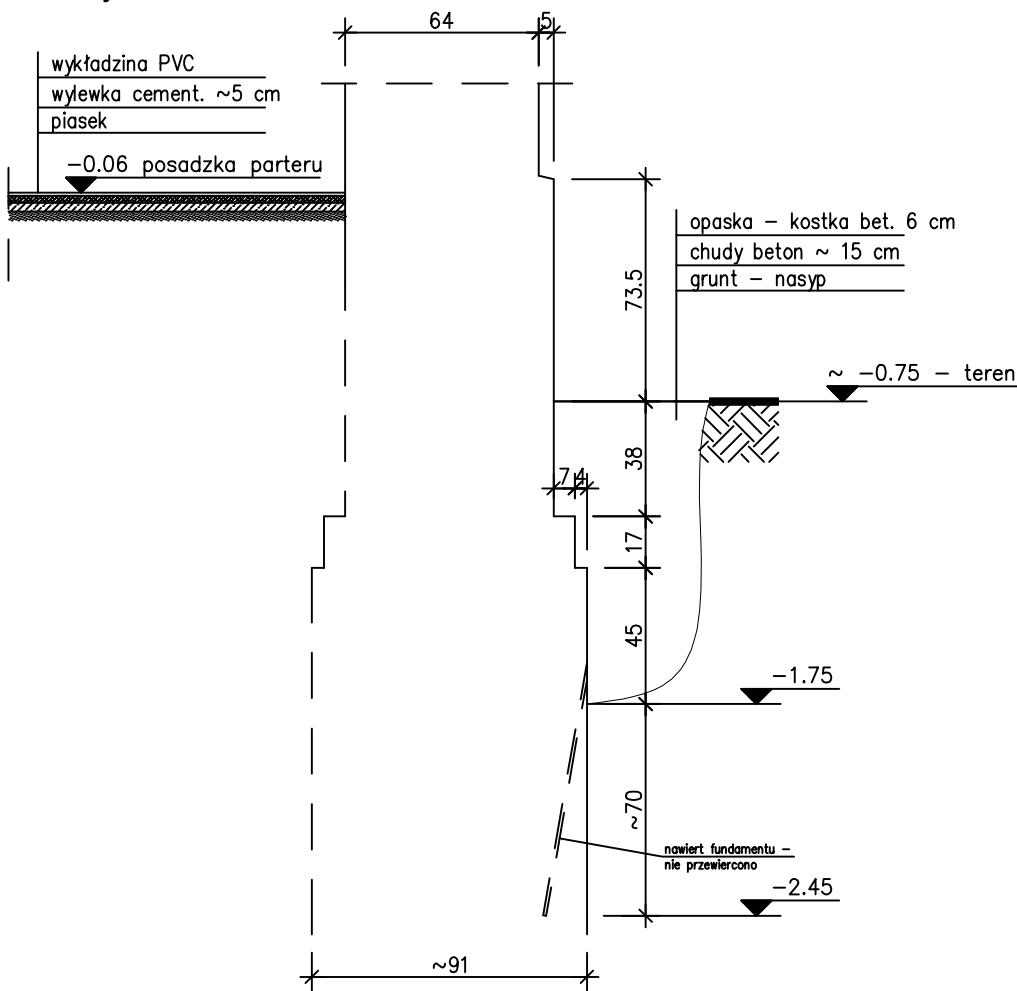
RZUT PIWNIC
lokalizacja odkrywek fundamentów i odwiertów geotechnicznych; -
schemat stropw nad piwnicami

A	EKSPERTYZA KONSTRUKCYJNA	27.02.2025
Studio AZR Pracownia Projektowa		
02-784 Warszawa ul.Pięciolinii 10/69		
tel/fax 22 252 66 42		rzezuski@azr.pl
Etap: Ekspertyza konstrukcyjna		
Branża KONSTRUKCJA		
Obiekt: Pałac w Branicy Radzyńskiej		Lokalizacja inwestycji: Branica Radzyńska 38
Tytuł Rysunku: Rzut piwnic - lokalizacja odkrywek fundamentów		
Projektant: Zbigniew Rzezuski	Nr Uprawnień: Wa-203/92	Podpis:
Projektant: Jacek Zawadzki	Nr Uprawnień: Wa-188/90	Podpis:
Zlecenie:	Data: 02.2025	Skala: 1:150
		Nr Rysunku: K 01

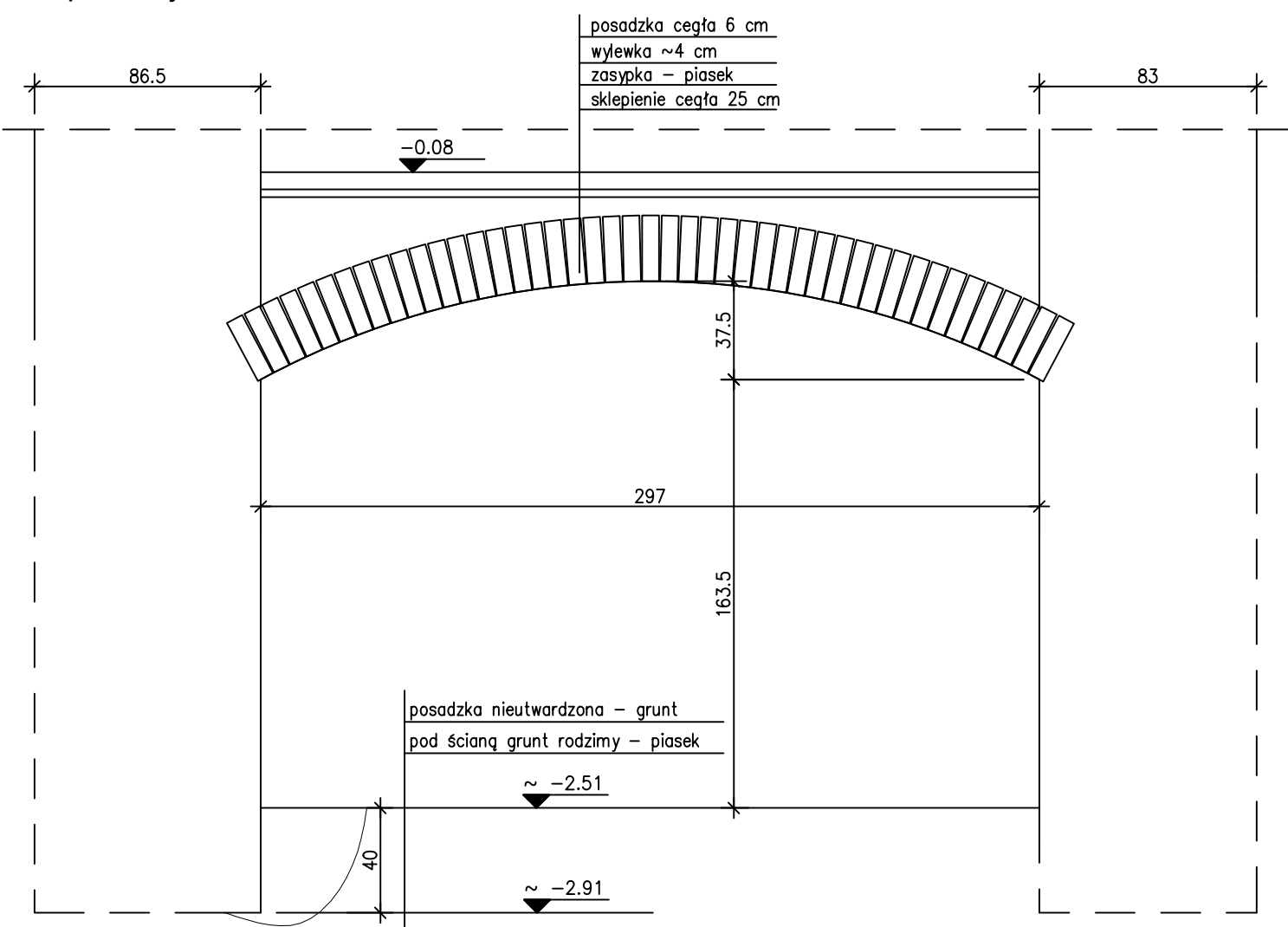

A	EKSPERTYZA KONSTRUKCYJNA	27.02.2025
Studio AZR Pracownia Projektowa		
02-784 Warszawa ul. Pięciolinii 10/69		
tel/fax 22 252 66 42		rzezuski@azr.pl
Etap: Ekspertyza konstrukcyjna		
Branża KONSTRUKCJA		
Obiekt: Pałac w Branicy Radzyńskiej		Lokalizacja inwestycji: Branica Radzyńska 38
Tytuł Rysunku: Rzut parteru - strop nad parterem		
Projektant: Zbigniew Rzezuski	Nr Uprawnień: Wa-203/92	Podpis:
Projektant: Jacek Zawadzki	Nr Uprawnień: Wa-188/90	Podpis:
Zlecenie:	Data: 02.2025	Skala: 1:150
		Nr Rysunku: K 02

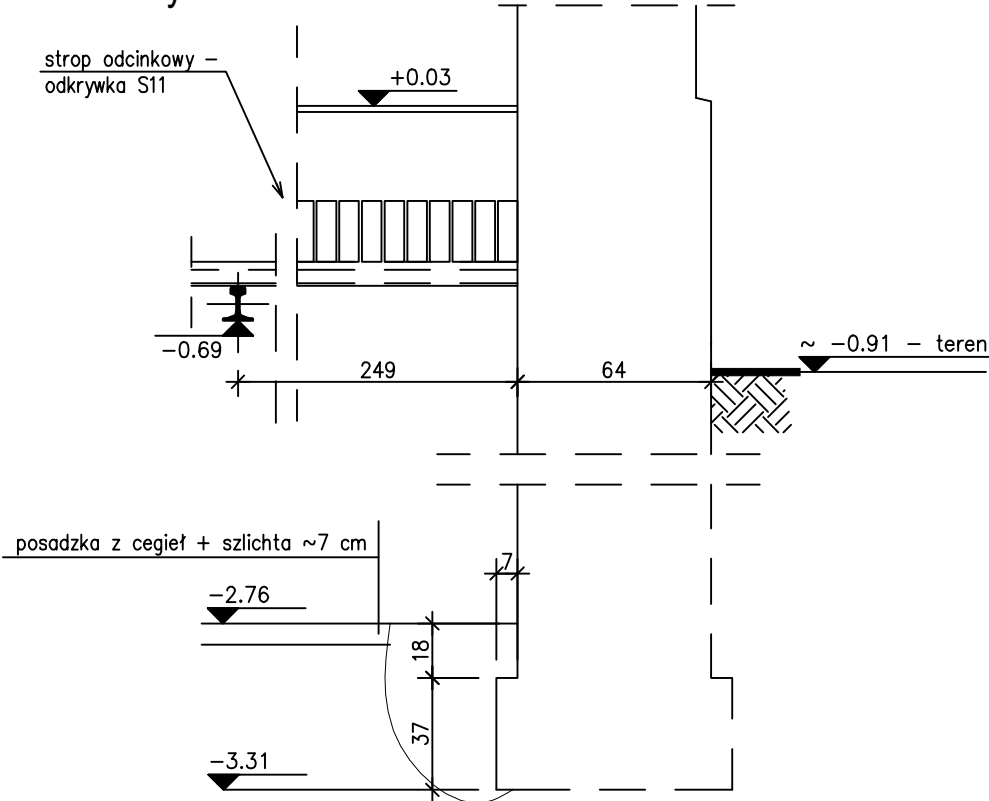
odkrywka F-1
odkrywka F-4: ustalenie warstw posadzkowych

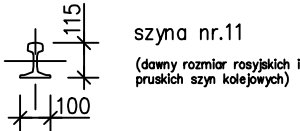
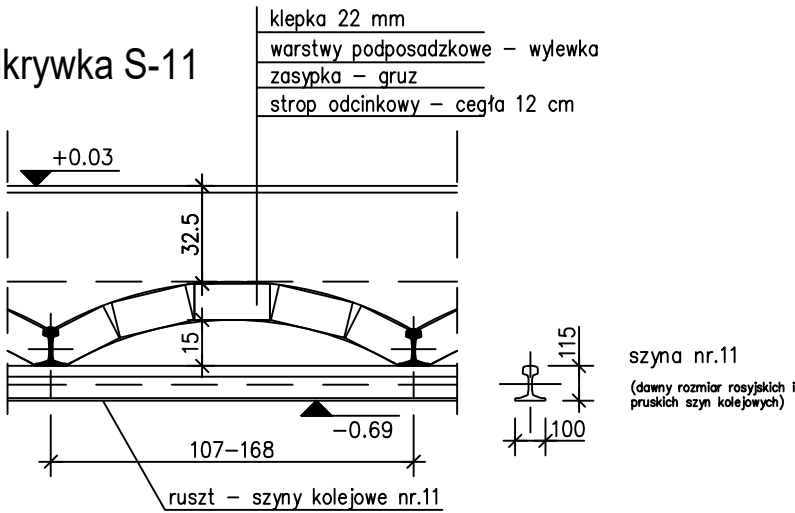
odkrywka F-2
przekrój 1-1

odkrywka F-3

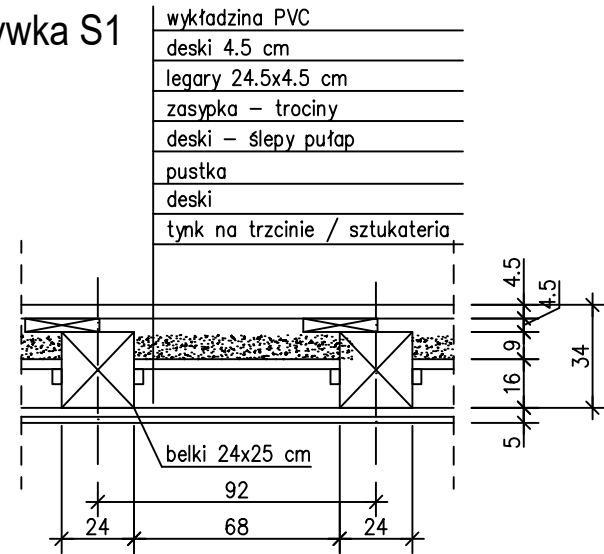

odkrywka S-11

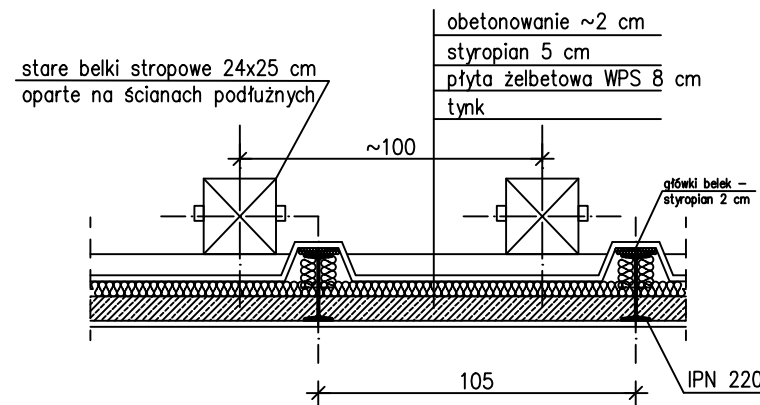

A	EKSPERTYZA KONSTRUKCYJNA	27.02.2025
Studio AZR Pracownia Projektowa		
02-784 Warszawa ul.Pięciolinii 10/69		
tel/fax 22 252 66 42		rzezuski@azr.pl
Etap: Ekspertyza konstrukcyjna		
Branża: KONSTRUKCJA		
Obiekt: Pałac w Branicy Radzyńskiej		Lokalizacja inwestycji: Branica Radzyńska 38
Tytuł Rysunku: Odkrywki fundamentów; strop n/piwnicami - detale		
Projektant: Zbigniew Rzezuski	Nr Uprawnień: Wa-203/92	Podpis:
Projektant: Jacek Zawadzki	Nr Uprawnień: Wa-188/90	Podpis:
Zlecenie:	Data: 02.2025	Skala: 1:20
		Nr Rysunku: K 04

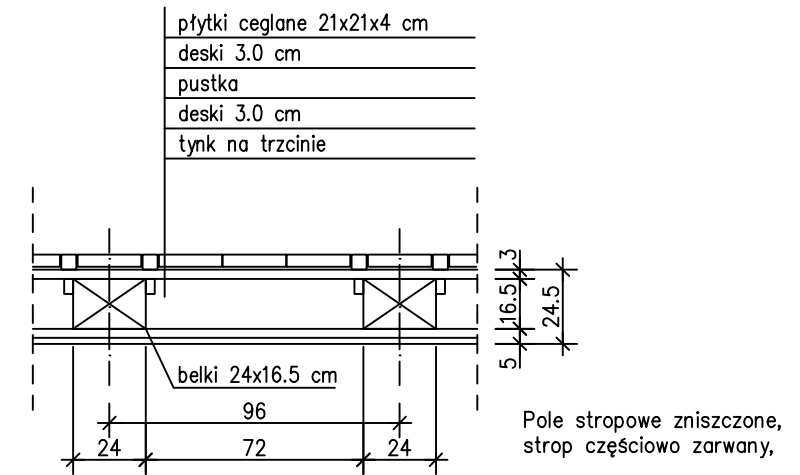
odkrywka S1

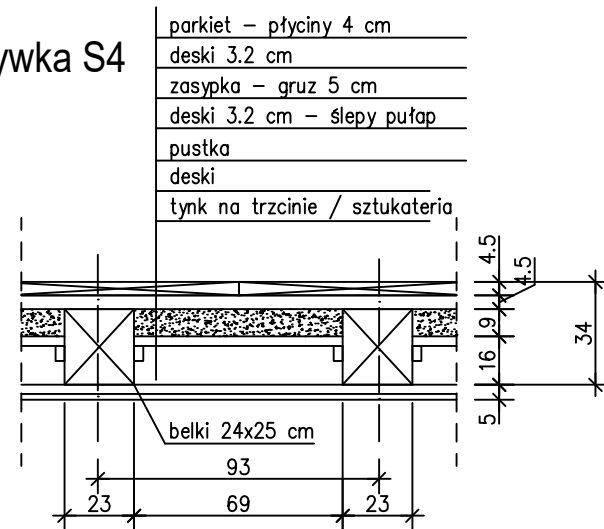
odkrywka S-2

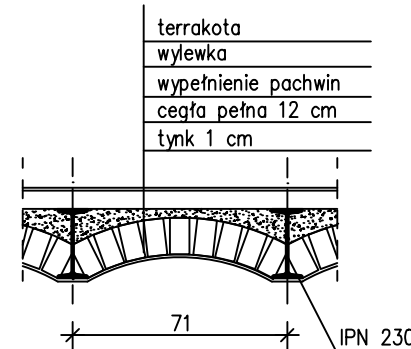
odkrywka S3

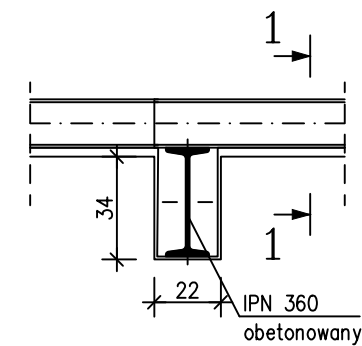
odkrywka S4

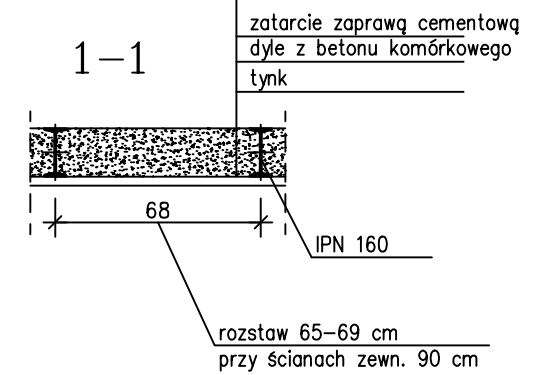
odkrywka S-5 - strop odcinkowy

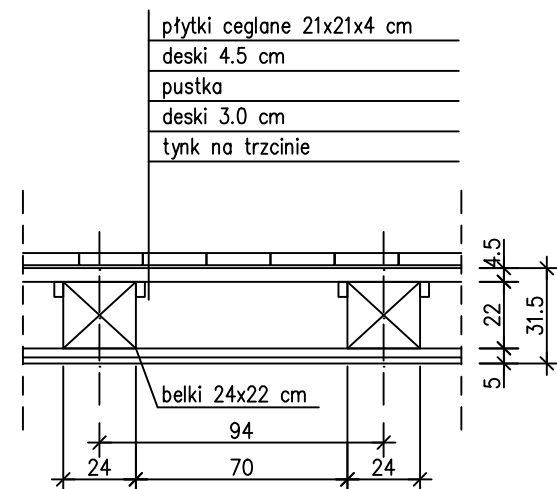
odkrywki S-6, S-7, S-8
podciąg S-6

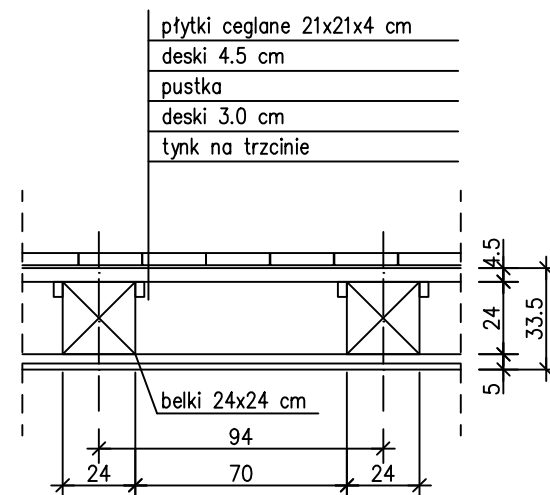
strop S-7, S-8

odkrywka S9

odkrywka S10

A	EKSPERTYZA KONSTRUKCYJNA	27.02.2025
Studio AZR Pracownia Projektowa 02-784 Warszawa ul. Pięciolinii 10/69 tel/fax 22 252 66 42 rzezuski@azr.pl		
Etap: Ekspertyza konstrukcyjna		
Branża: KONSTRUKCJA		
Obiekt: Pałac w Branicy Radzyńskiej		Lokalizacja inwestycji: Branica Radzyńska 38
Tytuł Rysunku: Odkrywki strop n/parterem i n/1piętrzem - detale		
Projektant: Zbigniew Rzezuski	Nr Uprawnień: Wa-203/92	Podpis:
Projektant: Jacek Zawadzki	Nr Uprawnień: Wa-188/90	Podpis:
Zlecenie:	Data: 02.2025	Skala: 1:20
		Nr Rysunku: K 05

- **OPINIA MYKOLOGICZNA I BADANIA PAŁACU
ZNAJDUJĄCEGO SIĘ W BRANICY RADZYŃSKIEJ**

Fundacja Rozwoju Politechniki Lubelskiej

www.fundacja.pollub.pl

OPINIA MYKOLOGICZNA I BADANIA W PAŁACU ZNAJDUJĄCYM SIĘ W BRANICY RADZYŃSKIEJ

Numer umowy	2/F/2025	
Zamawiający	ALCHIMOWICZ SZYMANOWSKI ARCHITEKTURA Sp. z o.o. ul. Przasnyska 6A, lok. 332, 01-756 Warszawa, KRS 0000880117 NIP 118-221-89-97	
Opracował	dr inż. Maciej Trochonowicz	
	dr Beata Klimek	
	dr inż. Bartosz Szostak	
Data	MARZEC 2025	

SPIS TREŚCI

1. CEL, ZAKRES I PODSTAWA OPRACOWANIA	3
1.1. Cel i zakres	3
1.2. Podstawa opracowania	3
2. PRZEDMIOT OPRACOWANIA	4
3. OPIS I METODYKA PROWADZONYCH BADAŃ	5
3.1. Badanie sklerometryczne drewna.....	5
3.2. Badanie zawilgocenia metodą grawimetryczną	6
3.3. Badanie obciążenia przegród solami budowlanymi.....	7
4. WYNIKI BADAŃ	9
4.1. Badanie sklerometryczne drewna.....	9
4.2. Lokalizacja badań zawilgocenia i zasolenia	15
4.3. Badanie wilgotności	16
4.4. Badanie obciążenia solami.....	17
5. OPINIA MYKOLOGICZNA.....	19
5.1. Sekcja A.....	20
5.2. Sekcja B.....	25
5.3. Sekcja C.....	33
6. WNIOSKI.....	38

1. CEL, ZAKRES I PODSTAWA OPRACOWANIA

1.1. Cel i zakres

- Wizja lokalna na obiekcie,
- Szczegółowa dokumentacja fotograficzna,
- Ekspertyza mykologiczna wszystkich ogólnodostępnych elementów więźby dachowej,
- Określenie głębokości penetracji korozji przypowierzchniowej oraz jakości drewna przyrządem pomiarowym DRC WoodPecker,
- Badania wilgotności masowej elementów murowych – metoda laboratoryjna,
- Badania stopnia zasolenia elementów murowych,
- Wnioski i zalecenia.

1.2. Podstawa opracowania

- zlecenie nr 2/F/2025,
- „Inwentaryzacja architektoniczna pałacu w zespole pałacowo-parkowym w Branicy Radzyńskiej”, wykonany przez arch. Dariusz Nowak, czerwiec 2010.
- odpowiednie normy i akty prawne.

2. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

Pałac w Branicy Radzyńskiej to zabytkowy obiekt wzniesiony około 1884 roku przez rodzinę Szlubowskich, reprezentujący architekturę eklektyczną z przewagą elementów neorenesansowych. Po II wojnie światowej obiekt został przejęty przez szkołę, która funkcjonuje w nim do czasów współczesnych.

Budynek pałacu posiada charakterystyczny układ przestrzenny, składający się z wyraźnie wyodrębnionego korpusu głównego na planie prostokąta oraz dwóch prostokątnych skrzydeł ustawionych prostopadle względem niego. Korpus główny jest jednokondygnacyjny, przykryty dachem polskim dwuspadowym. Skrzydło północno-wschodnie również jest jednokondygnacyjne, posiada dach dwuspadowy, którego wysokość odpowiada dachowi korpusu głównego. Skrzydło południowo-zachodnie jest dwukondygnacyjne, przykryte dachem dwuspadowym. W jego narożniku znajduje się charakterystyczna, kwadratowa, trzykondygnacyjna wieża zwieńczona wysokim ostrosłupowym hełmem.

Front pałacu skierowany jest w stronę południowo-wschodnią, wejście główne znajduje się w ryzalicy poprzedzonym portykiem wspartym na filarach. Układ wnętrz korpusu głównego jest dwutraktowy, z centralnie położonym korytarzem, natomiast skrzydła mają układ jednotraktowy. Częściowo budynek jest podpiwniczony pod skrzydłem północno-wschodnim, gdzie znajdują się sklepienia kolebkowe oraz stropy typu Kleina.

Konstrukcja pałacu jest murowana, wykonana z cegły na zaprawie wapiennej i pokryta tynkiem. Więźba dachowa jest drewniana, krokwiowo-jętkowa z podwójnymi stolcami. Dach jest pokryty częściowo blachą ocynkowaną, a częściowo eternitem.

We wnętrzach pałacu na parterze, w reprezentacyjnym hallu, zachowały się marmurowe posadzki. W pomieszczeniach użytkowych znajdują się posadzki drewniane, w niektórych pokryte linoleum, a w sali numer 6 zachowała się piękna posadzka z płytek ceramicznych. Na piętrze występują posadzki drewniane układane we wzory, a także ceramiczne oraz pokryte linoleum. Stropy drewniane zostały ozdobione bogatą sztukaterią.¹

Rys. 1 Widok na pałac (źródło: https://www.dolana.pl/pokaz3.php?oferta_id=1633)

¹ „Inwentaryzacja architektoniczna pałacu w zespole pałacowo-parkowym w Branicy Radzyńskiej”, wykonany przez arch. Dariusz Nowak, czerwiec 2010

3. OPIS I METODYKA PROWADZONYCH BADAŃ

W niniejszym rozdziale zaprezentowano zestaw metod diagnostycznych służących do kompleksowej oceny stanu technicznego zarówno elementów drewnianych, jak i murowanych. Opisywane badania obejmują sklerometryczne testy drewna, umożliwiające nieniszczącą weryfikację wytrzymałości i kondycji warstw przypowierzchniowych, a także analizę zawilgocenia murów metodą grawimetryczną, pozwalającą precyzyjnie określić zawartość wilgoci. Dodatkowo scharakteryzowano badanie obciążenia przegród solami budowlanymi oraz znaczenie poszczególnych jonów (chlorków, azotanów, siarczanów) i odczynu pH w procesach korozyjnych i destrukcyjnych, oddziałujących na zaprawy, mury oraz materiały ceramiczne. Przedstawione procedury i wyniki pozwalają na pełniejszą interpretację obserwowanych zjawisk degradacyjnych, a tym samym stanowią podstawę do podejmowania skutecznych działań naprawczych i konserwatorskich.

3.1. Badanie sklerometryczne drewna

Badanie sklerometryczne drewna polega na ocenie właściwości mechanicznych oraz stanu technicznego drewna metodą nieniszczącą, z zastosowaniem specjalistycznego młotka do drewna (np. DRC 15 MO233N). Aparatura ta jest wyposażona w sprężynowy mechanizm uderzeniowy oraz stalową igłę penetracyjną długości 5 cm i o stożkowym zakończeniu o kącie 35°, która cechuje się twardością 60 HRC. Główną zasadą testu jest pomiar oporu, jaki stawia materiał przy wnikanii igły w głąb badanej warstwy. Przed przystąpieniem do pomiarów należy odpowiednio przygotować powierzchnię drewna poprzez oczyszczenie jej z luźnych fragmentów, ewentualnych powłok malarskich czy brudu, przy jednoczesnym zachowaniu nienaruszonej struktury wierzchniej. W wyznaczonych punktach pomiarowych (zlokalizowanych tak, aby reprezentowały różne strefy badanego elementu, w tym miejsca potencjalnie zniszczone lub zawilgocone) wykonuje się serię trzech uderzeń młotkiem, a następnie na podstawie głębokości wnikanii igły odczytywanej z urządzenia oszacowuje się wytrzymałość i gęstość drewna.

Metoda ta pozwala w sposób szybki i mało inwazyjny ustalić nośność elementów drewnianych, w szczególności wartość wytrzymałości na ściskanie wzdłuż włókien, jak również wnioskować o stopniu degradacji jego warstw przypowierzchniowych (np. zgnilizna, aktywność owadów, porażenie grzybami czy uszkodzenia mechaniczne). Istotną zaletą badania jest możliwość przeprowadzenia go in situ, co ma kluczowe znaczenie zwłaszcza w przypadku oceny stanu zachowania zabytkowych konstrukcji, takich jak więźby dachowe czy drewniane stropy, które trudno poddać badaniom niszczącym. W badaniach interpretacyjnych wykorzystuje się m.in. krzywe korelacyjne opracowane dla poszczególnych gatunków drewna. Przykładem może być publikacja: Szostak B., Trochonowicz M., Kowalczyk M., „Determination of the strength parameters of pinewood based on the non-destructive sclerometric test with a wood hammer”, Civil and Environmental Engineering Reports, Vol. 30, no. 1, s. 43–52, w której opisano wyniki eksperymentów laboratoryjnych na próbkach drewna sosnowego o znanych parametrach wytrzymałościowych i zestawiono je z głębokością penetracji igły sklerometru. Dzięki temu powstały wzory korelacyjne ułatwiające przenoszenie wyników badań in situ na konkretne wartości wytrzymałości i gęstości materiału.

W praktyce należy pamiętać, że metoda ta umożliwia ocenę głównie w obrębie wierzchnich warstw drewna, a uzyskane wartości mogą różnić się w obszarach przylegających do sęków lub miejsc uszkodzonych. Ponadto do prawidłowej interpretacji wymagane jest uwzględnienie gatunku drewna, wilgotności, a także wykonanie kalibracji sprzętu. Mimo tych ograniczeń badanie sklerometryczne stanowi cenne narzędzie diagnostyczne, pozwalające szybko zidentyfikować elementy drewna potencjalnie wymagające interwencji naprawczej lub konserwatorskiej. Zestawione wyniki trzykrotnych uderzeń w każdym punkcie pomiarowym, wraz z analizą rozrzutu danych, dają wiarygodny obraz stanu technicznego drewna, co przekłada się na trafne decyzje dotyczące dalszego użytkowania, wzmacniania bądź ewentualnej wymiany konkretnych elementów konstrukcji.

3.2. Badanie zawilgocenia metodą grawimetryczną

Badania wilgotności murów przeprowadzono stosując metodę wagową -suszarkową. Próbkę pobierano zgodnie ze standardami z głębokości ok. 1/4 -1/5 grubości muru, jako głębokości miarodajnej. Zwiercina cegły uzyskiwana była przy zastosowaniu niskoobrotowej wiertarki z wiertłem średnicy 16 mm oraz bezpośrednio po wydobyciu z muru pakowana w worki foliowe z zatrzaskiem. Każdorazowo pobierano ok. 50-70 g materiału do badań. Po dokonaniu odwiertów próbki zostały przewiezione do laboratorium Politechniki Lubelskiej i poddane badaniom. W warunkach laboratoryjnych określano masę w stanie zawilgoconym oraz masę po wysuszeniu w temperaturze 105°C do uzyskania stałej masy.

Przebieg tego badania był następujący:

1. Przygotowanie próbek.
2. Ważenie pobranych próbek wraz z naczynkiem z dokładnością 0,001g.
3. Suszenie przez 72 h w temperaturze 105°C do uzyskania stałej masy.
4. Ważenie wysuszonych próbek.
5. Zważenie samych naczynek pomiarowych w celu dokonania prawidłowych obliczeń.
6. Obliczenie procentowej zawartości wilgoci na podstawie wzoru.

Wilgotność masową określano ze wzoru:

$$w_m = \frac{(m_w - m_s) \times 100\%}{m_s}$$

gdzie: m_w –masa próbki wilgotnej [g]

m_s - masa próbki suchej [g]

Tabela 1 Stopnie zawilgocenia murów

Stopnie zawilgocenia murów		
I	0 – 3 %	Mury o dopuszczalnej wilgotności
II	3 % - 5 %	Mury o podwyższonej wilgotności
III	5 % - 8 %	Mury średnio wilgotne
IV	8 % - 12 %	Mury mocno wilgotne
V	> 12 %	Mury mokre

3.3. Badanie obciążenia przegród solami budowlanymi

Pobór próbek przeprowadzono metodą odwiertów. Każdorazowo próbka odwiercona została z materiału murowego. Głębokość pobierania materiału do badań ok. 5 cm. Odpowiednie masy próbek przygotowano metodą kwatrowania (mieszanie i dzielenie próbki na cztery, odrzucanie trzech części cyklicznie do uzyskania pożądanej masy do oznaczenia). Przygotowane naważki wysuszono do stałej masy. Oznaczenie zasolenia wykonano za pomocą testów firmy Merck. Oznaczeniu podlegały trzy główne grupy soli budowlanych: siarczany, azotany i chlorki. Dodatkowo oznaczono pH próbek.

Znaczenie badania chlorków, azotanów, siarczanów oraz pH w murach i zaprawach murarskich

Badanie zawartości chlorków, azotanów i siarczanów oraz analiza pH w konstrukcjach murowych ma kluczowe znaczenie dla oceny ich trwałości i bezpieczeństwa. Sole te pochodzą zarówno z materiałów budowlanych, jak i zewnętrznych źródeł, takich jak woda gruntowa, opady czy zanieczyszczenia przemysłowe. Ich obecność w murach prowadzi do korozji zbrojenia, degradacji zapraw oraz osłabienia strukturalnego materiałów.

Wpływ chlorków

Jony chlorkowe (Cl^-) pochodzą głównie z soli drogowych (NaCl , CaCl_2) oraz aerozoli morskich. W wilgotnym środowisku przyspieszają korozję stali zbrojeniowej, prowadząc do powstawania hydroksychlorku żelaza(III) (FeOCl) i chlorków żelaza (FeCl_2 , FeCl_3), co skutkuje niszczeniem pasywnej warstwy ochronnej stali. Chlorki zaburzają też hydratację cementu, powodując osłabienie struktury zaprawy murarskiej. Powstające sole mogą krystalizować wewnątrz porów materiału, powodując jego rozpad na skutek ciśnienia osmotycznego.

Wpływ azotanów

Jony azotanowe (NO_3^-) pochodzą z wody gruntowej zanieczyszczonej nawozami i ściekami. Ich obecność sprzyja wilgotnieniu murów i rozwojowi mikroorganizmów. Powodują powstawanie azotanu wapnia ($\text{Ca}(\text{NO}_3)_2$), azotanu sodu (NaNO_3) i potasu (KNO_3), które migrują w porach muru i krystalizują, powodując jego pękanie. Sole amonowe (NH_4^+) mogą dodatkowo degradować spoiwa wapienne, prowadząc do utraty ich właściwości wiążących i zwiększając podatność muru na dalsze uszkodzenia.

Wpływ siarczanów

Jony siarczanowe (SO_4^{2-}) pochodzą z emisji przemysłowych i zanieczyszczonej wody. Ich reakcja z wodorotlenkiem wapnia ($\text{Ca}(\text{OH})_2$) prowadzi do powstawania siarczanu wapnia ($\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$), który osłabia strukturę zaprawy, a w obecności glinianów wapnia do ekspansywnego ettringitu ($\text{Ca}_6\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3(\text{OH})_{12} \cdot 26\text{H}_2\text{O}$). Ettringit charakteryzuje się znacznym zwiększeniem objętości, co skutkuje pękaniem i osłabieniem zapraw murarskich oraz betonu.

Znaczenie pH i wpływ na zaprawy wapienne

Odczyn pH materiałów budowlanych wpływa na ich trwałość. Świeże zaprawy cementowe mają pH 12-13, co chroni stal zbrojeniową przed korozją. Karbonatyzacja obniża pH, powodując utratę ochronnej warstwy pasywacyjnej i przyspieszając proces korozji. W murach historycznych kwaśne środowisko ($\text{pH} < 7$) prowadzi do rozpuszczania węgla wapnia (CaCO_3), co przyczynia się do osłabienia struktury i erozji murów. Zaprawy wapienne są szczególnie podatne na działanie agresywnych jonów, takich jak siarczany i chlorki. W warunkach kwaśnych wapno (Ca(OH)_2) ulega rozpuszczeniu, prowadząc do utraty spójności zaprawy. W środowisku zasadowym ($\text{pH} > 13$) może dochodzić do niepożądanych reakcji z jonami magnezu, prowadząc do osłabienia właściwości mechanicznych zaprawy.

Wpływ pH na materiały ceramiczne

Materiały ceramiczne są odporne chemicznie, ale skrajne wartości pH mogą powodować ich degradację. W warunkach kwaśnych dochodzi do rozkładu spoiw wapiennych i korozji spoin, prowadząc do osłabienia strukturalnego ceramiki. Kwaśne deszcze i zanieczyszczenia atmosferyczne mogą także sprzyjać erozji powierzchni cegieł oraz dachówek. Natomiast zasadowe środowisko może powodować rozpuszczanie szklawionych powłok ceramicznych, osłabiając ich odporność na czynniki atmosferyczne. Długotrwałe działanie skrajnych wartości pH zwiększa porowatość ceramiki, ułatwiając penetrację wilgoci, co może prowadzić do degradacji mrozowej i pęknięcia w wyniku cykli zamrażania-odmrażania.

Tabela 2 Stopnie zasolenia i pH

[%]	Niskie	Średnie	Wysokie
Chlorki	< 0,2	0,2 – 0,5	> 0,5
Azotany	< 0,1	0,1 – 0,3	> 0,3
Siarczany	< 0,5	0,5 – 1,5	> 1,5
Ph:	Kwaśny	Obojętny	Zasadowy
	0-6,5	6,5-7,5	7,6-14

4. WYNIKI BADAŃ

W ramach przeprowadzonych badań wykonano ocenę stanu technicznego drewna metodą sklerometryczną oraz określono poziom zawilgocenia i stopień obciążenia solami murów przyziemia i piwnic budynku. W niniejszym rozdziale przedstawiono szczegółowe wyniki przeprowadzonych analiz wraz z interpretacją uzyskanych wartości oraz wnioskami dotyczącymi ich wpływu na stan techniczny badanych elementów konstrukcyjnych.

4.1. Badanie sklerometryczne drewna

Na podstawie licznych badań oraz publikacji zakłada się, że drewno bez uszkodzeń i korozji powinno charakteryzować się odczytem głębokości penetracji nie mniejszym niż 35 mm.

Przeprowadzono analizę stanu technicznego elementów drewnianych konstrukcji budowlanej, opierając się wyłącznie na wynikach badań sklerometrycznych. W wyniku tych badań każdy z elementów sklasyfikowano w jednej z trzech kategorii: **dobry**, **dostateczny** lub **niedostateczny**, zgodnie z następującymi zasadami:

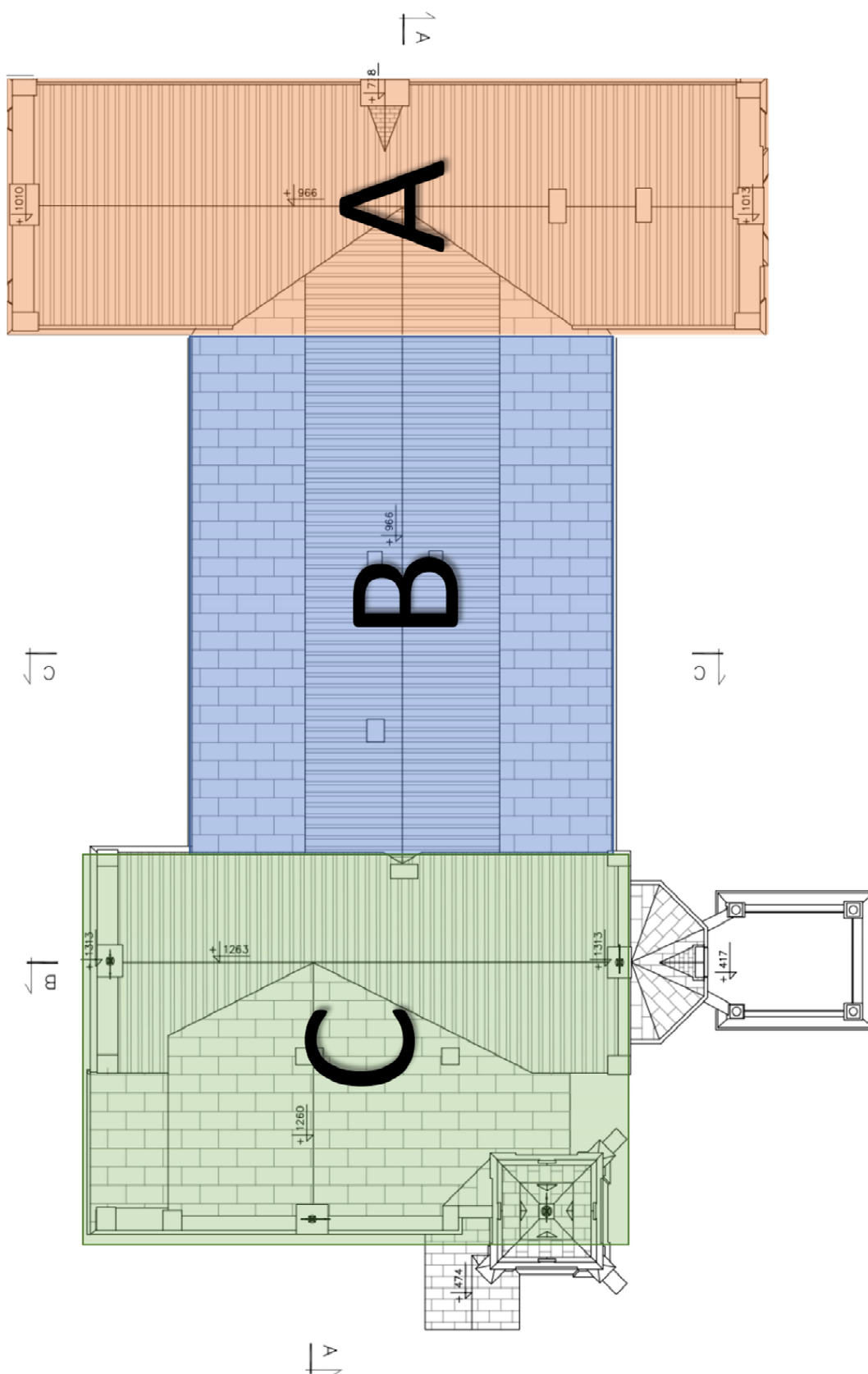
- Sklerometria poniżej 30: Elementy o wartości sklerometrii poniżej 30 uznano za niedostateczne.
- Sklerometria w zakresie 30–35: Elementy o sklerometrii w zakresie 30–35 sklasyfikowano jako dostateczne.
- Sklerometria powyżej 35: Elementy o sklerometrii przekraczającej 35 zakwalifikowano do kategorii dobry.

Przedmiotem niniejszej ekspertyzy jest ocena stanu technicznego wybranych elementów drewnianej konstrukcji (krokwie, słupy, podwaliny, belki poziome, odkosy, murłaty) na podstawie przeprowadzonych badań sklerometrycznych. Metoda ta polega na pomiarze twardości powierzchniowej drewna przy użyciu specjalistycznego urządzenia (sklerometru), co umożliwia pośrednią ocenę wytrzymałości na ściskanie i ogólnego stanu zachowania materiału.

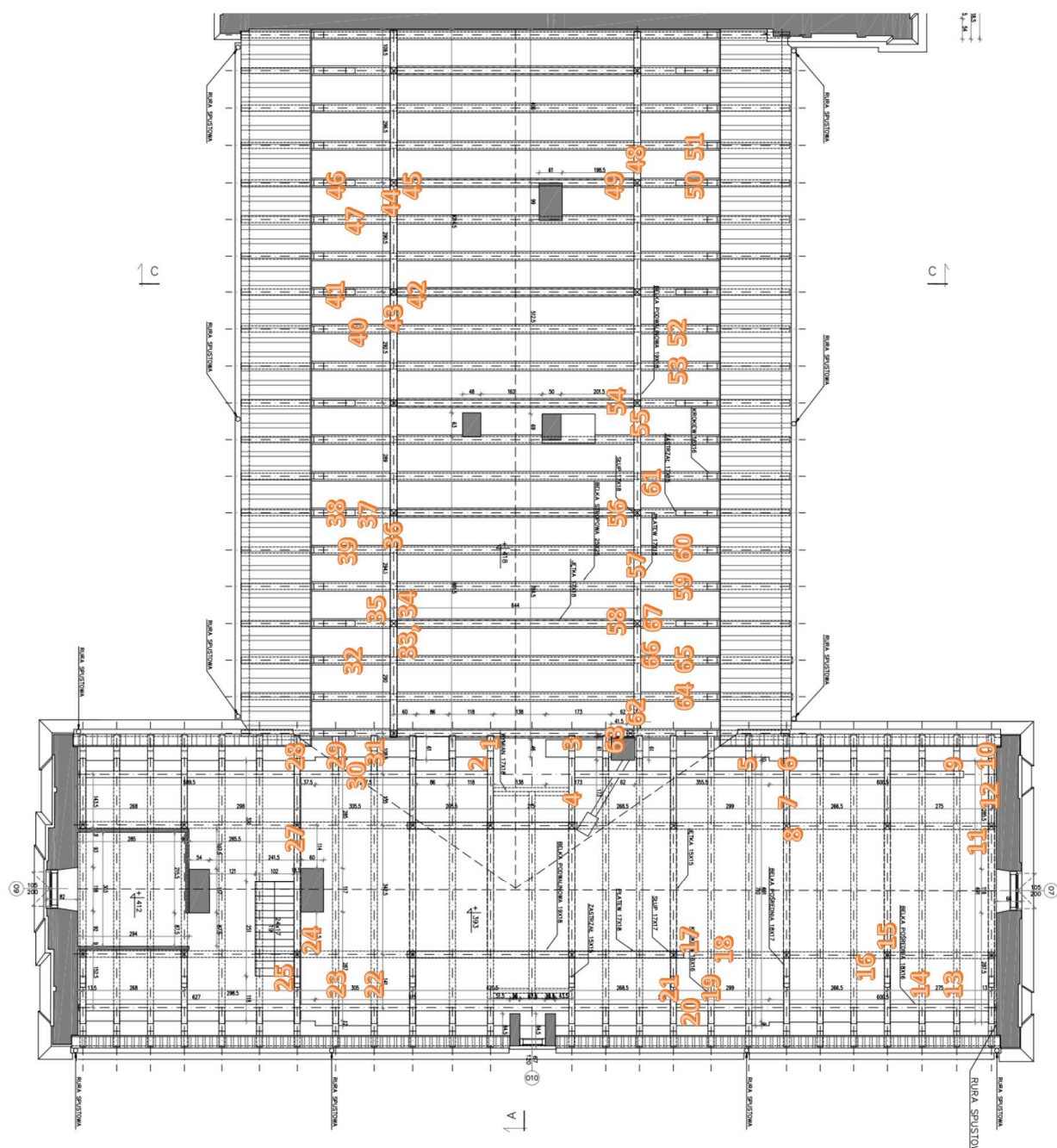
Na potrzeby opracowania przyjęto trzystopniową skalę interpretacyjną:

- **dobry** – wysoka sklerometria (zwykle > 35), świadcząca o zachowanych parametrach wytrzymałościowych drewna i braku poważnych oznak degradacji,
- **dostateczny** – umiarkowana wartość sklerometrii (orientacyjnie w przedziale 30–35), wskazująca na częściowe obniżenie parametrów wytrzymałości, jednak jeszcze akceptowalne w kontekście dalszej eksploatacji przy monitorowaniu stanu,
- **niedostateczny** – niska wartość sklerometrii (poniżej 30), sugerująca istotną degradację materiału, która może negatywnie wpływać na nośność i bezpieczeństwo użytkowania.

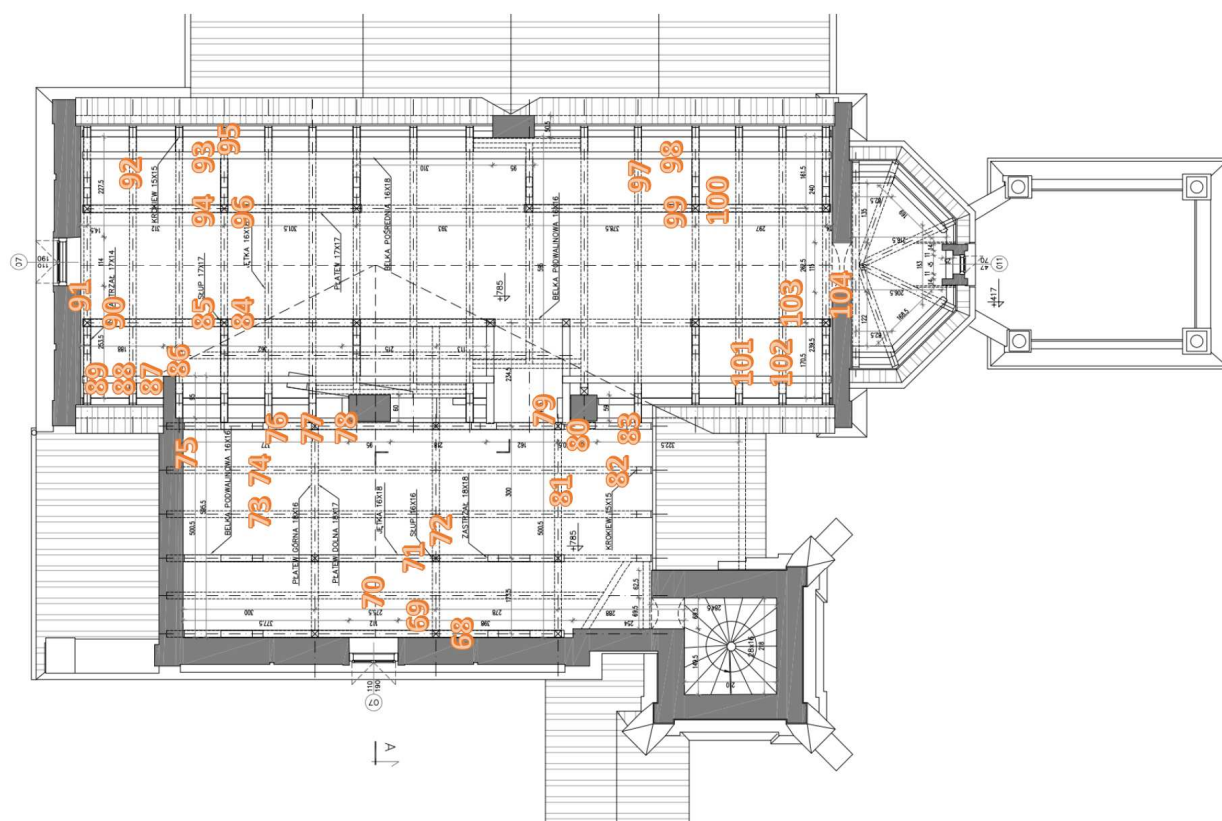
W badaniach nie uwzględniono pomiarów wilgotności czy szczegółowych oględzin biologicznych, dlatego uzyskane wyniki należy traktować jako wstępny wskaźnik wytrzymałości drewna. W dalszych częściach opracowania omówiono wnioski dotyczące stanu poszczególnych elementów, z podziałem na trzy wydzielone sekcje konstrukcji: A, B oraz C.

Rys. 2 Oznaczenie podziału na sekcje

Rys. 3 Lokalizacja badań w sekcji A i B

Rys. 4 Lokalizacja badań w sekcji C

PKT	SEKCJA	ELEMENT	SKLEROMETRIA	SKLEROMETRIA	PKT	SEKCJA	ELEMENT	SKLEROMETRIA	SKLEROMETRIA
1	A	KROKIEW	13.0	niedostateczny	53	B	KROKIEW	29.0	niedostateczny
2	A	BELKA POZIOMA	39.0	dobry	54	B	SŁUP	34.3	dostateczny
3	A	KROKIEW	28.0	niedostateczny	55	B	PODWALINA	23.2	niedostateczny
4	A	ODKOS	34.2	dostateczny	56	B	SŁUP	34.6	dostateczny
5	A	KROKIEW	10.0	niedostateczny	57	B	PODWALINA	0.0	niedostateczny
6	A	KROKIEW	17.0	niedostateczny	58	B	SŁUP	18.0	niedostateczny
7	A	PODWALINA	33.0	dostateczny	59	B	KROKIEW	33.1	dostateczny
8	A	SŁUP	31.0	dostateczny	60	B	KROKIEW	34.2	dostateczny
9	A	KROKIEW	0.0	niedostateczny	61	B	PODWALINA	0.0	niedostateczny
10	A	KROKIEW	0.0	niedostateczny	62	B	PODWALINA	0.0	niedostateczny
11	A	SŁUP	31.0	dostateczny	63	B	SŁUP	0.0	niedostateczny
12	A	PODWALINA	36.0	dobry	64	B	KROKIEW	40.5	dobry
13	A	KROKIEW	41.0	dobry	65	B	KROKIEW	38.0	dobry
14	A	KROKIEW	32.0	dostateczny	66	B	PODWALINA	0.0	niedostateczny
15	A	SŁUP	33.0	dostateczny	67	B	SŁUP	16.0	niedostateczny
16	A	PODWALINA	0.0	niedostateczny	68	C	PODWALINA	34.9	dostateczny
17	A	SŁUP	31.0	dostateczny	69	C	SŁUP	35.2	dobry
18	A	PODWALINA	28.5	niedostateczny	70	C	BELKA POZIOMA	35.3	dobry
19	A	KROKIEW	24.0	niedostateczny	71	C	PODWALINA	0.0	niedostateczny
20	A	BELKA POZIOMA	37.0	dobry	72	C	SŁUP	36.6	dobry
21	A	KROKIEW	16.0	niedostateczny	73	C	BELKA POZIOMA	40.0	dobry
22	A	KROKIEW	0.0	niedostateczny	74	C	BELKA POZIOMA	38.4	dobry
23	A	KROKIEW	37.2	dobry	75	C	MURŁATA	34.3	dostateczny
24	A	SŁUP	36.3	dobry	76	C	ODKOS	31.0	dostateczny
25	A	PODWALINA	30.5	dostateczny	77	C	PODWALINA	23.2	niedostateczny
26	A	PODWALINA	32.0	dostateczny	78	C	SŁUP	36.8	dobry
27	A	SŁUP	32.2	dostateczny	79	C	SŁUP	39.2	dobry
28	A	KROKIEW	0.0	niedostateczny	80	C	ODKOS	31.0	dostateczny
29	A	KROKIEW	19.3	niedostateczny	81	C	BELKA POZIOMA	39.6	dobry
30	A	BELKA POZIOMA	36.2	dobry	82	C	KROKIEW	41.0	dobry
31	A	KROKIEW	31.0	dostateczny	83	C	KROKIEW	38.3	dobry
32	B	KROKIEW	27.0	niedostateczny	84	C	SŁUP	34.0	dostateczny
33	B	SŁUP	30.0	dostateczny	85	C	PODWALINA	35.4	dobry
34	B	SŁUP	34.6	dostateczny	86	C	KROKIEW	26.6	niedostateczny
35	B	PODWALINA	0.0	niedostateczny	87	C	BELKA POZIOMA	27.9	niedostateczny
36	B	PODWALINA	0.0	niedostateczny	88	C	KROKIEW	31.3	dostateczny
37	B	ODKOS	39.0	dobry	89	C	BELKA POZIOMA	37.2	dobry
38	B	KROKIEW	36.7	dobry	90	C	PODWALINA	36.7	dobry
39	B	KROKIEW	0.0	niedostateczny	91	C	SŁUP	31.2	dostateczny
40	B	KROKIEW	31.5	dostateczny	92	C	KROKIEW	38.2	dobry
41	B	KROKIEW	0.0	niedostateczny	93	C	BELKA POZIOMA	37.4	dobry
42	B	SŁUP	24.0	niedostateczny	94	C	PODWALINA	33.1	dostateczny
43	B	PODWALINA	28.3	niedostateczny	95	C	KROKIEW	31.3	dostateczny
44	B	PODWALINA	26.2	niedostateczny	96	C	SŁUP	41.0	dobry
45	B	SŁUP	34.3	dostateczny	97	C	KROKIEW	36.2	dobry
46	B	KROKIEW	24.2	niedostateczny	98	C	BELKA POZIOMA	37.8	dobry
47	B	KROKIEW	28.9	niedostateczny	99	C	SŁUP	34.9	dostateczny
48	B	PODWALINA	34.3	dostateczny	100	C	PODWALINA	37.2	dobry
49	B	SŁUP	20.0	niedostateczny	101	C	KROKIEW	30.9	dostateczny
50	B	KROKIEW	0.0	niedostateczny	102	C	KROKIEW	31.3	dostateczny
51	B	KROKIEW	36.2	dobry	103	C	PODWALINA	27.0	niedostateczny
52	B	KROKIEW	34.3	dostateczny	104	C	SŁUP	16.0	niedostateczny

Przeprowadzone badania sklerometryczne objęły łącznie 104 elementy drewniane, podzielone na trzy sekcje oznaczone jako **A**, **B** i **C**. Każdy z elementów oceniano wyłącznie pod kątem twardości, bez uwzględniania pomiarów wilgotności czy oględzin natury biologicznej. Analiza wyników wykazała znaczne zróżnicowanie stanu technicznego, z przewagą ocen „niedostatecznych” w niektórych grupach, a jednocześnie wysokim udziałem ocen „dobrych” w innych.

W **sekcji A**, obejmującej 31 elementów, szczególnie wyróżniają się **krokwie**: spośród 15 zbadanych aż 11 zaklasyfikowano jako niedostateczne. W przeciwieństwie do tego **belki poziome** (3 sztuki) uzyskały w całości ocenę „dobrą”, a większość **słupów** (6 sztuk) uznano za dostateczne lub, w pojedynczym przypadku, dobre. **Podwaliny** prezentują stan pośredni: 1 ocenę dobrą, 3 dostateczne i 2 niedostateczne. Taki rozkład potwierdza, że sekcja A ma duże problemy w obrębie krokwi, przy jednocześnie dość stabilnej kondycji belek poziomych i słupów.

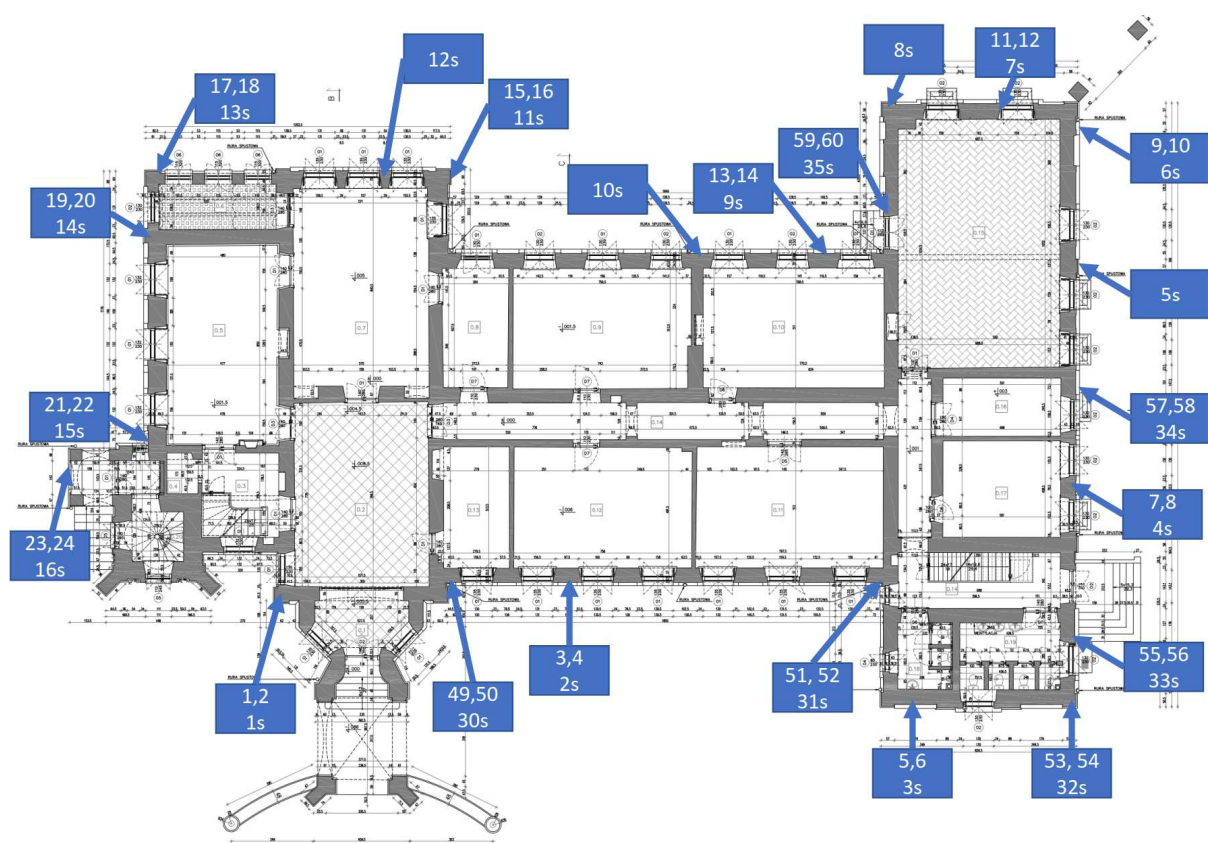
Z kolei w **sekcji B** (36 elementów) najstabiliej wypadają **podwaliny**: aż 9 z 10 uznano za niedostateczne, co może świadczyć o daleko posuniętej degradacji tych elementów. W przypadku **krokwi** (15 sztuk) sytuacja okazuje się zróżnicowana: 4 sztuki uzyskały ocenę dobrą, 4 dostateczną, a 7 niedostateczną. **Słupy** również dzielą się w przybliżeniu po połowie między stan dostateczny i niedostateczny, bez żadnego przypadku uznanego za dobry. Jedyny **odkos** zbadany w tej sekcji oceniono jako dobry. Całościowa charakterystyka sekcji B pokazuje więc wyraźnie trudną sytuację podwalin, przy umiarkowanie zadowalającym lub słabym stanie pozostałych elementów.

Sekcja C (37 elementów) wyróżnia się zdecydowanie lepszymi parametrami. Spośród 8 **belek poziomych** aż 7 określono jako dobre, natomiast **słupy** (9 sztuk) w 5 przypadkach oceniono pozytywnie, 3 jako dostateczne, a tylko 1 jako niedostateczny. **Krokwie** w większości też mieszczą się w kategorii dobrej lub dostatecznej (4 i 4), przy jednym przypadku niedostatecznym. **Podwaliny** są w tej sekcji podzielone mniej więcej na trzy grupy: 3 oceny dobre, 2 dostateczne i 3 niedostateczne. Pozostałe elementy, takie jak **odkossy** czy **murlata**, nie wykazują w analizie drastycznego obniżenia parametrów twardości, choć większość z nich otrzymała ocenę „dostateczną”.

W ujęciu całościowym spośród 104 zbadanych elementów 31 uzyskało ocenę dobrą, 33 dostateczną, a 40 niedostateczną. Szczegółowy podział według rodzaju drewna pokazuje, że **krokwie** (39 sztuk) oraz **podwaliny** (24 sztuki) najczęściej charakteryzują się niskimi wynikami sklerometrii: w przypadku krokwi 19 oceniono jako niedostateczne, zaś podwaliny aż w 14 sytuacjach. Dla porównania **belki poziome** (11 sztuk) w zdecydowanej większości (10) zaklasyfikowano do stanu dobrego. Również **słupy**, stanowiące liczną grupę (25 sztuk), w znacznej części (13) uzyskały ocenę dostateczną, 6 dobrą i 6 niedostateczną. Analizując odrębnie każdą z trzech sekcji, sekcja C odznacza się wyraźnie lepszymi wynikami (zwłaszcza w kontekście belek poziomych i słupów), natomiast sekcja B pokazuje szczególnie złą sytuację w zakresie podwalin. Sekcja A plasuje się pośrednio między nimi, z dość dużą liczbą krokwi o obniżonych parametrach wytrzymałościowych, co jednak równoważy dobry stan belek poziomych.

Podsumowując, stan techniczny analizowanych elementów drewnianych jest wysoce zróżnicowany. W najbardziej niepokojącym zakresie pozostają liczne **krokwie** i **podwaliny** o niskich wartościach sklerometrii, co może wskazywać na osłabioną strukturę materiału. Z drugiej strony zauważalny jest dość dobry stan **belek poziomych** (zwłaszcza w sekcji C) oraz części **słupów**, co świadczy o relatywnym zachowaniu prawidłowych parametrów w wybranych częściach konstrukcji.

4.2. Lokalizacja badań zawilgocenia i zasolenia

4.3. Badanie wilgotności

LP	WILGOTNOŚĆ %	LP	WILGOTNOŚĆ %
1	18.34	31	10.05
2	1.80	32	7.65
3	8.20	33	16.56
4	1.33	34	14.99
5	6.19	35	7.88
6	2.24	36	5.16
7	11.25	37	4.78
8	1.74	38	2.94
9	2.92	39	7.88
10	2.84	40	5.94
11	4.05	41	8.19
12	0.69	42	6.62
13	11.83	43	1.89
14	1.10	44	3.07
15	17.65	45	15.45
16	5.56	46	12.40
17	26.06	47	9.99
18	1.32	48	7.22
19	10.35	49	17.32
20	2.16	50	5.94
21	7.74	51	6.77
22	3.21	52	9.13
23	2.47	53	4.44
24	8.29	54	3.00
25	16.37	55	7.10
26	14.54	56	3.95
27	15.78	57	1.13
28	13.72	58	2.86
29	9.32	59	8.11
30	8.08	60	4.19

Na podstawie badań wilgotności stwierdzono:

- Zróżnicowany stan wilgotnościowy murów zarówno w pasie przyziemia od zewnątrz jak i wewnątrz piwnic.
- W przypadku badań wykonywanych na zewnątrz odnotowano wszystkie V stopni zawilgocenia murów.
- W przypadku badań przeprowadzonych w pomieszczeniach piwnic odnotowano znacznie wyższe wilgotności w stosunku do badań parteru. Wewnątrz pomieszczeń również odnotowano wszystkie stopnie zawilgocenia.
- W większości osi pomiarowych (na zewnątrz i wewnątrz) wyższe wskazania wilgotności odnotowano w pasie przyziemia lub posadzki. Na wysokości 1 m spadki na zewnątrz były miejscowo bardzo wyraźne.
- Rozkład zawilgocenia w profilu wysokościowym jednoznacznie wskazuje na transport kapilarny wilgoci ku górze.

4.4. Badanie obciążenia solami

LP	Materiał	SIARCZANY [%]	AZOTANY [%]	CHLORKI [%]	pH
1	cegła	0.09	0.01	0.02	8.4
2	cegła	0.09	0.01	0.03	8.8
3	cegła	0.18	0.01	0.02	8.3
4	cegła	0.30	0.02	0.02	8.2
5	cegła	0.09	0.01	0.02	8.8
6	cegła	0.18	0.02	0.03	10.0
7	cegła	0.21	0.01	0.03	8.3
8	cegła	0.09	0.01	0.03	9.1
9	cegła	0.19	0.01	0.03	8.8
10	cegła	0.29	0.01	0.01	10.2
11	cegła	0.32	0.02	0.02	10.6
12	cegła	0.19	0.02	0.03	8.4
13	cegła	0.18	0.02	0.03	8.4
14	cegła	0.17	0.01	0.02	8.4
15	cegła	0.19	0.01	0.03	8.2
16	cegła	0.23	0.02	0.03	8.9
17	cegła	0.26	0.02	0.02	9.5
18	cegła	0.28	0.01	0.02	11.3
19	cegła	0.10	0.02	0.02	6.8
20	cegła	0.52	0.01	0.02	6.8
21	cegła	0.09	0.01	0.02	7.0
22	cegła	0.19	0.02	0.02	7.0
23	cegła	0.24	0.02	0.03	7.1
24	cegła	0.43	0.02	0.02	7.2
25	cegła	0.50	0.02	0.02	7.2
26	cegła	1.25	0.02	0.02	7.3
27	cegła	1.05	0.02	0.01	7.5
28	cegła	0.30	0.02	0.02	7.4
29	cegła	1.13	0.02	0.02	7.3
30	cegła	0.09	0.02	0.01	8.4
31	cegła	0.28	0.01	0.02	8.7
32	cegła	0.39	0.01	0.02	8.5
33	cegła	0.17	0.02	0.02	7.8
34	cegła	0.18	0.01	0.03	7.1
35	cegła	0.20	0.01	0.03	6.4

Na podstawie badań zasolenia stwierdzono:

- Brak istotnych obciążeń murów chlorkami i azotanami
- Podwyższone ilości siarczanów występują jedynie w 5 z badanych 35 próbek. Wszystkie przekroczenia odnotowane zostały w pomieszczeniach piwnic.
- Stosunkowo wysokie pH próbek jak na materiał (cegła) oraz wiek murów.

Ogólny stan murów ze względu na niewielką ilość soli oraz ich nieznaczny wpływ na destrukcję materiału oceniono jako dobry.

5. OPINIA MYKOLOGICZNA

Elementy konstrukcyjne, są masowo zaatakowane głównie przez spuszczela pospolitego, miejscami przez kołatka domowego. Do precyzyjnej oceny stanu poszczególnych elementów porażonych owadami zastosowano następującą skalę zniszczeń:

Tabela 3 Skala zniszczeń elementów drewnianych z uwagi na żer owadów [Kozarski P.: O konserwacji budownictwa, Warszawa, Wydano na zlecenie Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych, 2014, s. 35-38, 57-67, 88-141]

Stopień zniszczeń	Charakterystyka stopnia zniszczeń
stopień I	Zniszczenie powierzchniowe: larwy owadów rozpoczęły żer tuż pod powierzchnią drewna na powierzchni drewna widoczne są nieliczne otwory wylotowe. Struktura w głębszych warstwach drewna bielastego nie ulega zmianom. Drewno takie po oczyszczeniu i zestruganiu stoczonej warstwy i zabezpieczeniu środkami owadobójczymi może być pozostawione lub ponownie wprowadzone do budynku.
stopień II	Zniszczenia wgłębne: na powierzchni drewna widoczne liczne otwory wylotowe. Wewnątrz drewna występuje gęsta sieć chodników, która powoduje częściową lub całkowitą zmianę struktury drewna, zmniejsza wytrzymałość oraz pogarsza własności fizyczne elementu. Elementy drewniane o tym stopniu zniszczenia trzeba usunąć z budynku.

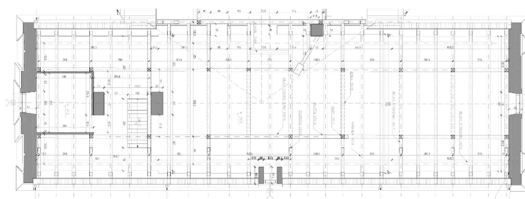
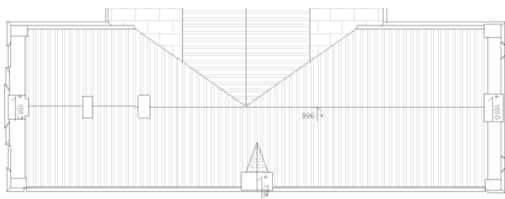
Obserwacja otworów wylotowych dorosłych osobników pozwala na określenie gatunku szkodnika oraz na stwierdzenie, czy dane żerowisko jest wciąż aktywne.

Do precyzyjnej oceny stanu poszczególnych elementów pod względem stopnia zaawansowania zgnilizny użyto następującej skali:

Tabela 4 Skala zniszczeń elementów drewnianych z uwagi na zgniliznę drewna [Kozarski P.: O konserwacji budownictwa, Warszawa, Wydano na zlecenie Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych, 2014, s. 35-38, 57-67, 88-141]

Stopień	Charakterystyka stopnia zniszczeń
Stopień I	wymagający jedynie usunięcia części zniszczonego drewna. Występuje wówczas, gdy nośność konstrukcji nie jest zagrożona, wskazane jest jednak przeprowadzenie jej obliczeń.
Stopień II	wymagający usunięcia drewna i ewentualnie przeznaczenia go do wzniesienia budynków tymczasowych o niewielkim obciążeniu elementów. Pociąga to również za sobą potrzebę przeprowadzenia obliczeń i stwierdzenia niewystarczającej nośności elementów drewnianych w miejscu dotychczasowego występowania
Stopień III	Wymagający usunięcia drewna i utylizacji, w porozumieniu z władzami administracyjnymi i strażą pożarną, w wyodrębnionym miejscu lub w specjalnych spalarniach drewna

5.1. Sekcja A

Deskowanie

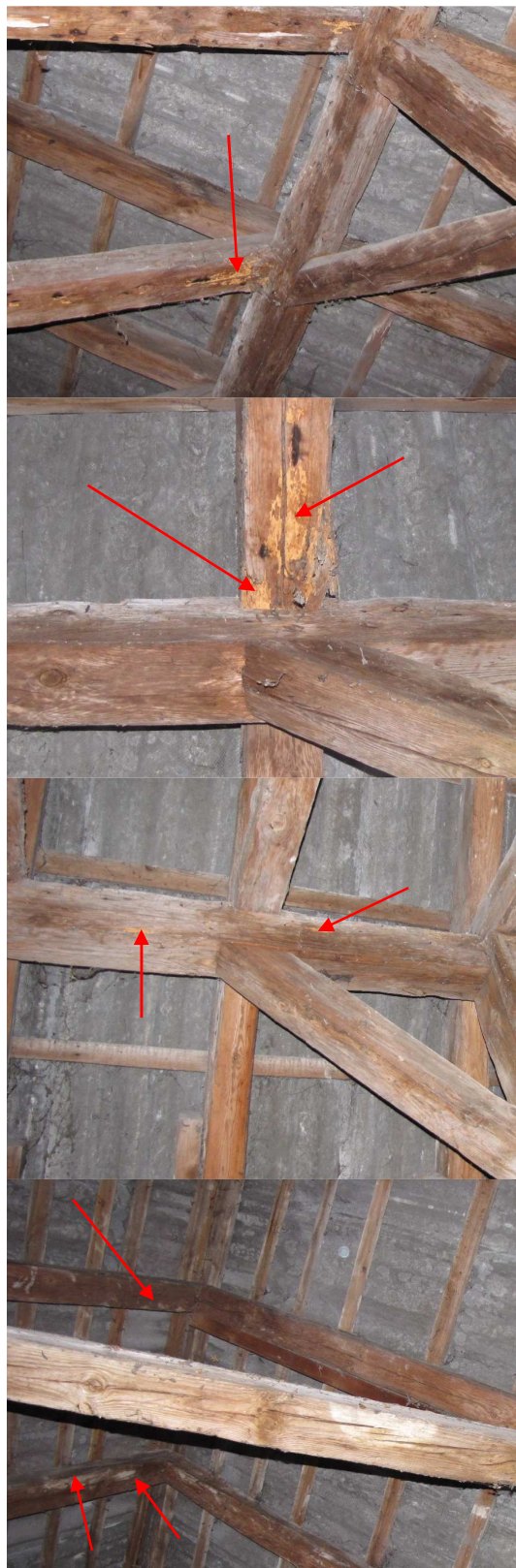
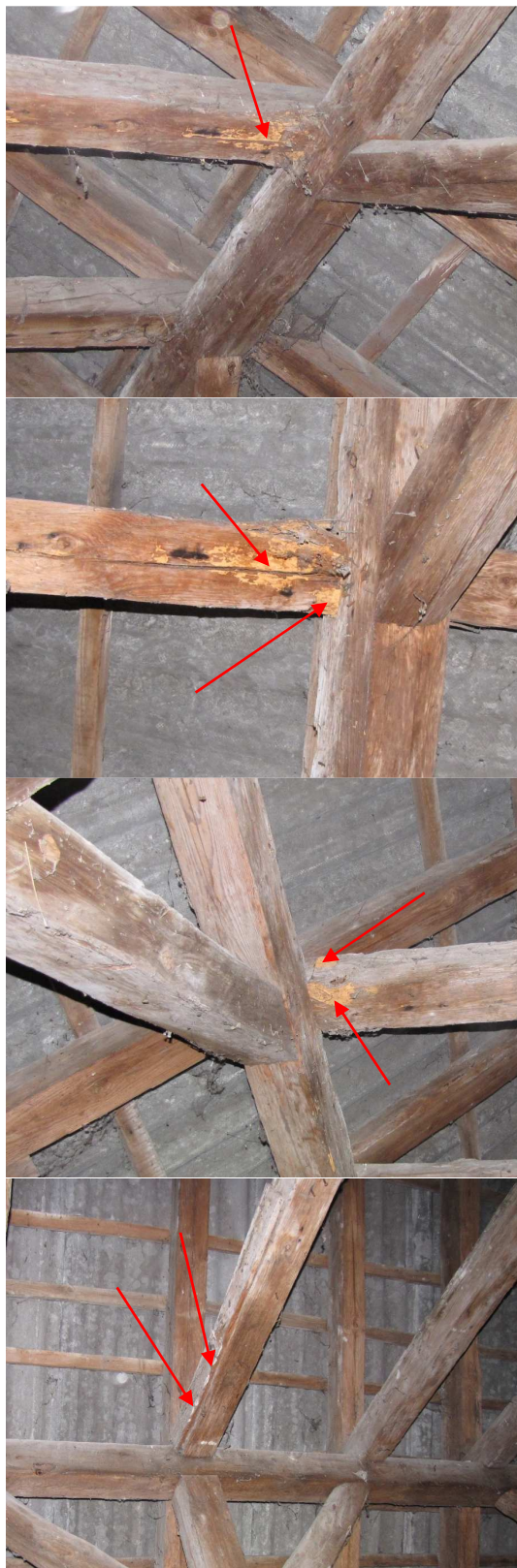
Deskowanie ażurowe w stanie technicznym dostatecznym. Lokalne nieszczelności w połączeniu płyt eternitu a przedostająca się woda opadowa doprowadziła do miejscowej korozji elementów poszycia i krokwi. W miejscach tych stwierdzono zmianę barwy drewna i początkową fazę porażenia grzybami szkodnikami technicznymi

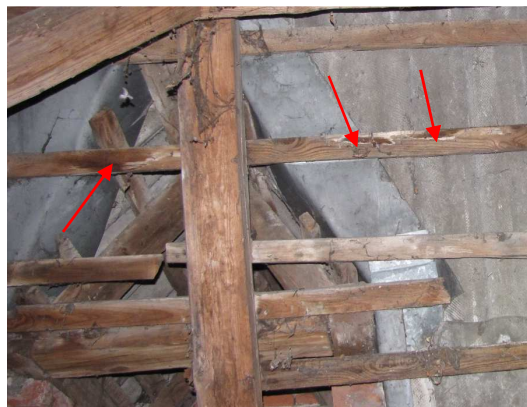
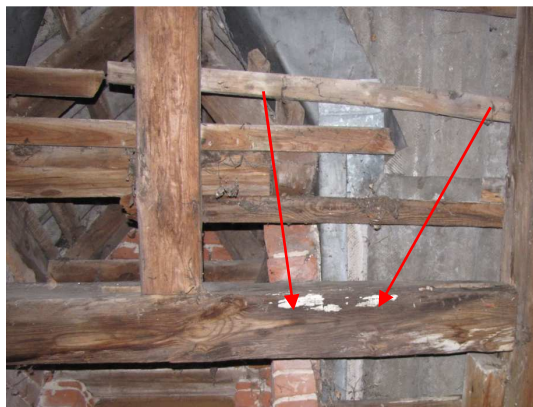

Podwalina

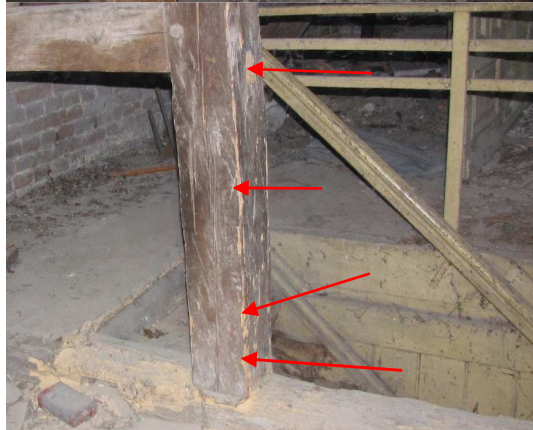
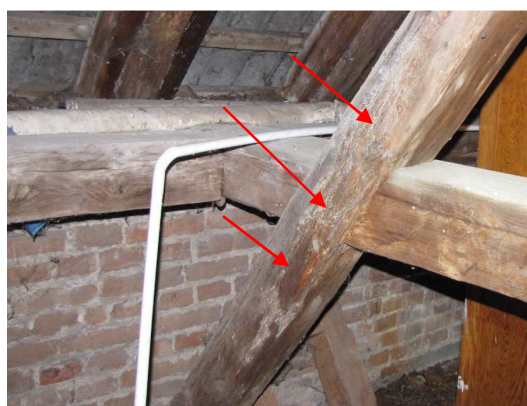
Podwalina w stanie technicznym awaryjnym. Przeważają fragmenty gdzie doszło do bardzo istotnych uszkodzeń związanych z obecnością owadów, ubytków na dużych powierzchniach, co związane jest ze zmniejszeniu geometrii przekroju elementów. Fragmenty elementów zostały wycięte najprawdopodobniej na skutek ich stanu technicznego, w miejscach przerwania przekroju, słupki oparte na tymczasowym rozwiązaniu w postaci klinów drewnianych lub cegieł.

Płatwie i jetki

Płatwie i jetki w stanie dobrym, miejscowo dostatecznym. Elementy skorodowane biologicznie w miejscach łączników, widoczne nadmierne zawilgocenie oraz pęknięcia podłużne elementów. Na nielicznym elementach narażonych na stałe zwilgocenie widoczne utwory grzybów (grzybnia grzybów szkodników technicznych)

Słupy

Większość słupów w stanie technicznym dobrym ze spękaniami podłużnymi charakterystycznymi dla tego typu elementów nie wpływającymi w sposób istotny na nośność konstrukcji. Część słupów z uszkodzeniami na styku z podwaliną. Ubytki w przekroju głównie w miejscach oparcia na belkach. Uszkodzenia związane z rozwojem korozji biologicznej – owady szkodniki techniczne.

Krokwie

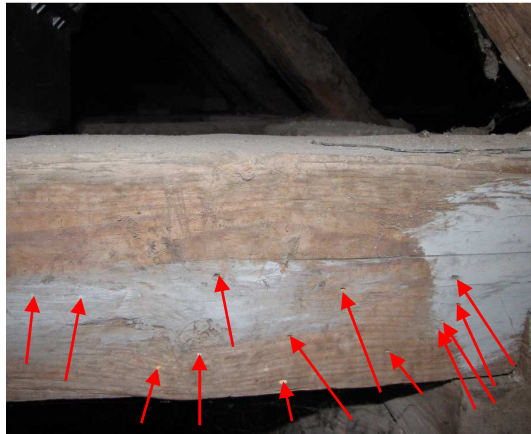
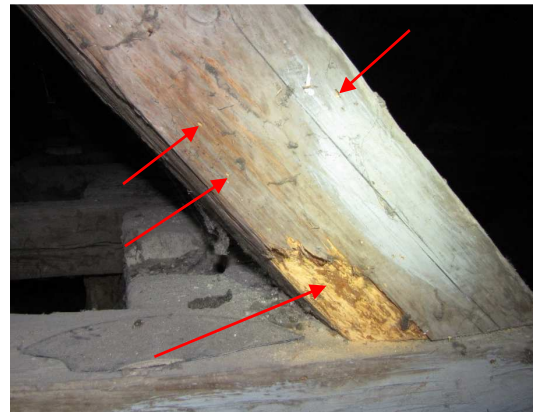
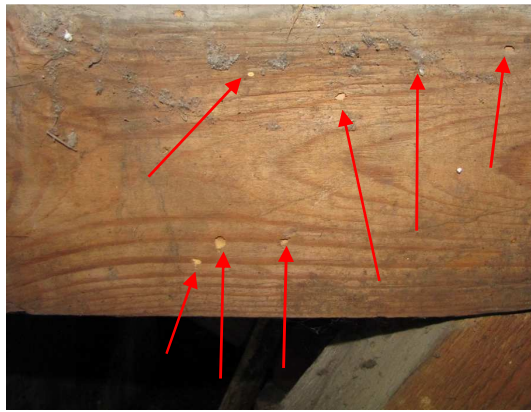
Stan techniczny krokwi w większości przypadków dostateczny miejscowy rozwój korozji biologicznej, Widoczne lokalne rozluźnienia pomiędzy elementem krokwi, a zastosowanymi wzmocnieniami, pęknięcia podłużne. Zmiana barwy drewna na skutek nadmierne zawilgocenia w miejscach styku z poszyciem dachowym. Punktowo intensywny rozkład drewna spowodowany przez grzyby szkodniki techniczne.

Kominy

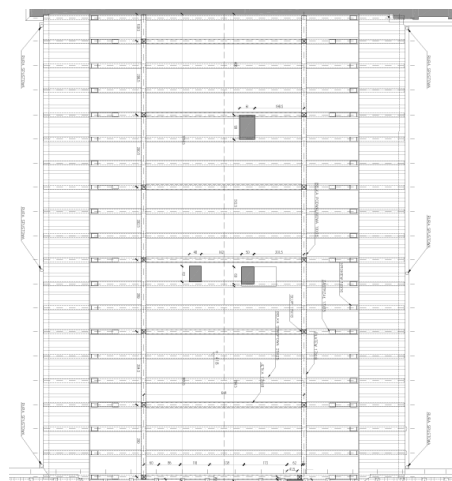
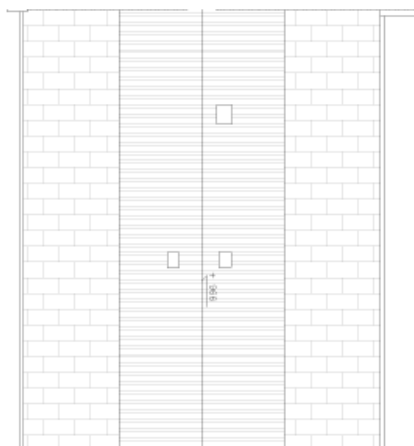
Obróbki blacharskie przy kominie w stanie technicznym niedostatecznym. Brak szczelności.

Liczne punktowe przewilgocenia elementów więźby świadczą o miejscowych nieszczelnościach w pokryciu dachowym.

Liczne otwory wylotowe w drewnianych elementach konstrukcyjnych oraz charakterystyczne dla żerowania owadów uszkodzenia przekrojów badanych elementów.

5.2. Sekcja B

Deskowanie

Deskowanie ażurowe w stanie technicznym niedostatecznym i punktowo awaryjnym. Ze względu na nieszczelności w systemie obróbek blacharskich ich korozja i dużych uszkodzenia połączeń poszczególnych pokrycie jest pasmami nieszczelne, a przedostająca się woda opadowa doprowadziła do miejscowej korozji elementów poszycia i miejscowo krokwi. W miejscach tych stwierdzono występowanie korozji biologicznej - grzyby szkodniki techniczne. Na elementach mocno zawilgoconych widoczne są białe płyty grzybnie.

Podwalina

Historyczna podwalina mocno zdegradowana - miejscowo stan techniczny awaryjny Zniszczona głównie przez owady szkodniki techniczne drewna. Podczas oględzin belek stropowych od góry w niemal każdej belce zaobserwowano ślady żerowania owadów, na niektórych belkach widoczne były otwory wylotowe i ślady żerowania (uszkodzenia powierzchniowe oraz kanały z mączką drzewną i odchodami owadów szkodników technicznych (spuszczał pospolity i kołatek domowy), powierzchniowe uszkodzenia elementów belek nośnych znacznie zmniejszają ich przekrój oraz ograniczają ich nośność,

Słupy

Większość słupów w stanie technicznym dostatecznym ze spękaniami podłużnymi charakterystycznymi dla tego typu elementów. Część słupów z uszkodzeniami na styku z podwaliną. Część bielasta drewna całkowicie zniszczona przez owady. Widoczne czynne i nie aktywne – stare żerowiska owadów szkodników technicznych (spuszczela pospolitego i kołatka domowego).

Krokwie

Krokwie w stanie technicznym zróżnicowanym, przeważają fragmenty w stanie **technicznym dostatecznym**, w ramach wcześniej prowadzonych prac naprawczych część elementów wzmocniono. Zawilgocenie końcówek krokwi sprzyja rozwojowi korozji biologicznej. lokalne zawilgocenie krokwi i deskowania w tych miejscach widoczna postępująca korozja biologiczna (grzyb domowy biały)

Kominy

Widoczne nadmierne zawilgocenie elementów kominów wpływające na zawilgocenie sąsiadujących elementów konstrukcji więźby dachowej. Tynki na kominach są spulchnione, posiadają liczne odspojenia. Obróbki blacharskie przy kominie w stanie technicznym niedostatecznym. Brak szczelności.

Większość elementów bardzo mocno porażona przez spuszczela pospolitego. Widoczne otwory z wysypującą się i tworzącą kopczyki mączki drzewnej z odchodami larw świadczą o aktywnym żerowaniu szkodnika.

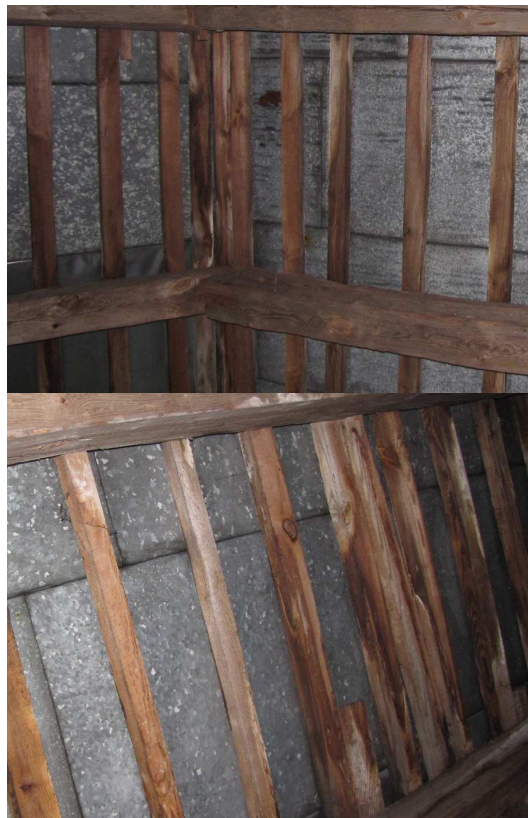
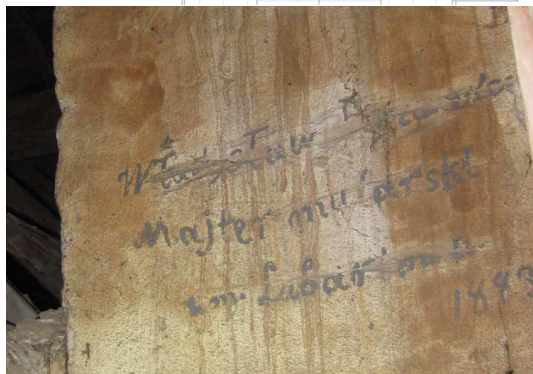
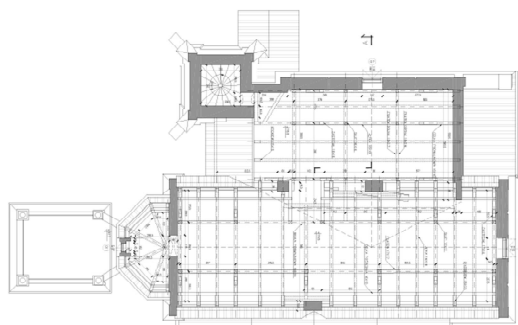
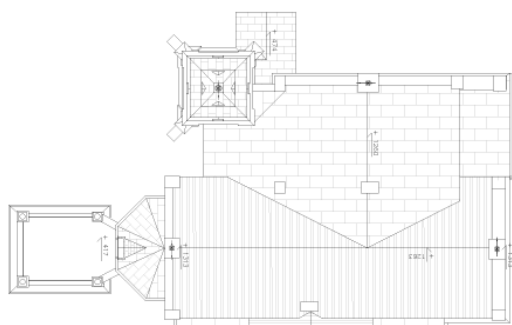
Na elementach więźby dachowej zaobserwowano dwa rodzaje otworów, które różnią się między sobą kształtem i wielkością. Pierwsze z nich są okrągłe i małe. Średnica takich otworów nie przekracza 2 mm. Takie otwory świadczą o działalności kołatka domowego (*Anobium punctatum*). Drugie otwory mają kształt owalny. Ponadto różnią się one pod względem wielkości, która wynosi około 2-4 x 5-11mm. Takie otwory są wyrabiane przez spuszczela pospolitego (*Hylotrupes bajulus* L.).

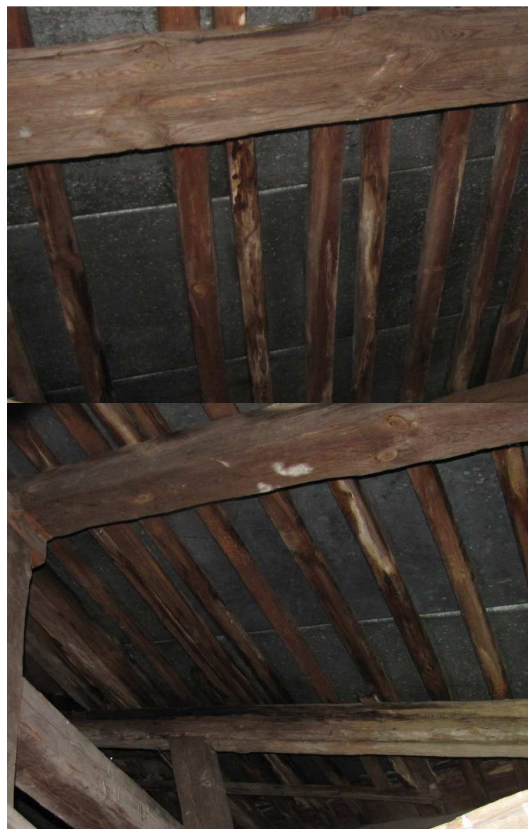
Na elementach konstrukcji więźby występuje głównie I i lokalnie II stopień porażenia drewna. Można zaobserwować znaczną ilość otworów wylotowych groźnych szkodników drewna jakimi są spuszczel pospolity i kołatek domowy. Ponadto w miejscach, gdzie doszło do uszkodzenia zewnętrznej powierzchni drewna, można zaobserwować jak silny jest przebieg korozji. Chodniki wykonane przez owady doprowadziły do bardzo mocnego zniszczenia jego struktury wewnętrznej. Gęsta sieć chodników w dużym stopniu powoduje zmniejszenie wytrzymałości elementów drewnianych. Istotnym, dla trwałości i wytrzymałości tych elementów jest fakt że wszystkie wymienione gatunki owadów szkodników technicznych żerują jedynie w części bielastej drewna i w drewnie o niskiej i dopuszczalnej wilgotności.

Korozję biologiczną wywołaną przez grzyby można zaobserwować jedynie lokalnie na elementach krokwi i deskach. Fakt ten spowodowany jest znacznym zawilgoceniem na tych powierzchniach, wynikały z nieszczelności wcześniejszego pokrycia dachu. Istniejący stan jest wynikiem przeprowadzenia nieprawidłowych remontów oraz braku okresowych przeglądów obiektu. W niektórych miejscach widoczna jest także zmiana barwy drewna na ciemniejszy co może świadczyć o występowaniu grzybów pleśniowych.

Na drewnianych elementach zaobserwowana została grzybnia występująca w postaci puszystych watowatych. Wnikliwa obserwacja porażonych elementów drewnianych pozwoliła na określenie pewnych cech, które umożliwiły identyfikację gatunku. Grzyb szkodnik techniczny powodujący korozję biologiczną w budynku to grzyb domowy biały, owocnik grzyba jest obecny na jednej z krokwi i deskach poszycia.

5.3. Sekcja C

Deskowanie

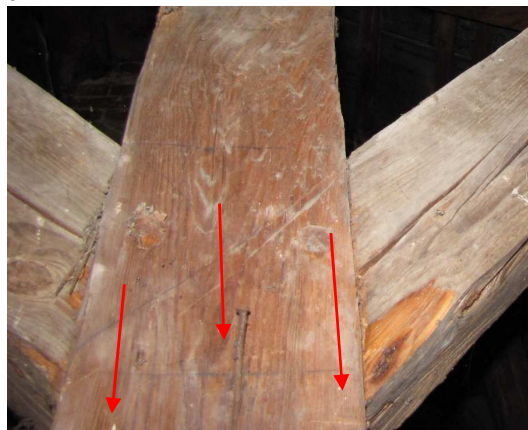
Deskowanie ażurowe w stanie technicznym niedostatecznym i punktowo awaryjnym. Ze względu na nieuszczelnności w systemie obróbek blacharskich ich korozja i dużych uszkodzenia połączeń poszczególnych pokrycie jest pasmami nieuszczelnne, a przedostająca się woda opadowa doprowadziła do miejscowej korozji elementów poszycia i miejscowo krokwi. W miejscach tych stwierdzono występowanie korozji biologicznej - grzyby szkodniki techniczne. Na elementach mocno zawilgoconych widoczne są białe płyty grzybni. Istotnym problemem jest węzeł krokwi kosзовych gdzie doszło prawdopodobnie do przecieku z dachu, istotnego przewilgocenia elementów. W miejscu tym przy wysokiej, długo utrzymującej się wilgotności elementów doszło do rozwoju korozji biologicznej.

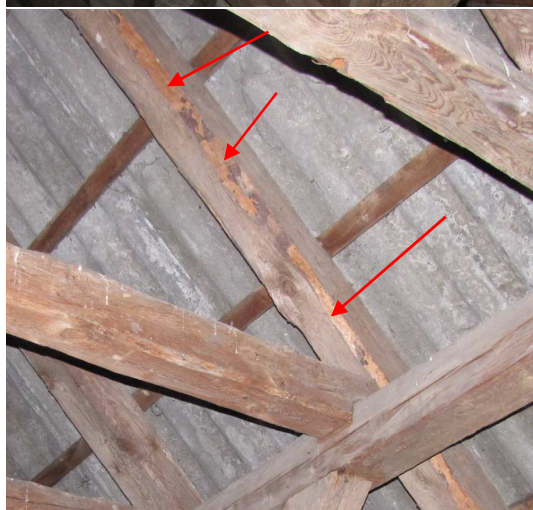
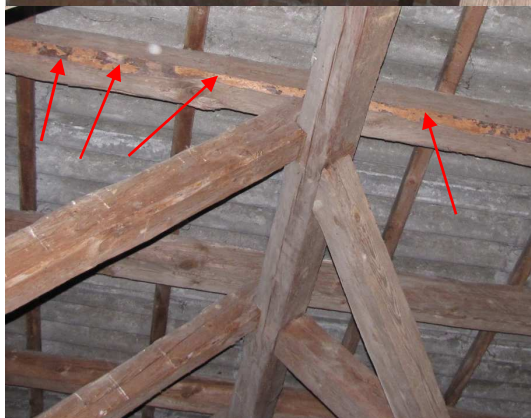
Podwaliny

Podwaliny w stanie technicznym zróżnicowanym. Przeważają fragmenty w stanie technicznym dostatecznym i miejscowo awaryjnym, gdzie doszło do bardzo istotnych uszkodzeń związanych z obecnością owadów szkodników technicznych. Żerowanie larw owadów spowodowało uszkodzenia i ubytki na dużych powierzchniach i zmniejszenie geometrii przekroju podwalin.

Słupy

Większość słupów w stanie technicznym dobrym ze spękaniami podłużnymi charakterystycznymi dla tego typu elementów nie wpływającymi w sposób istotny na nośność konstrukcji. Część słupów z uszkodzeniami na styku z podwaliną. Uszkodzenia związane z rozwojem korozji biologicznej – owadów szkodników technicznych .

Krokwie

Stan techniczny krokwi w większości przypadków bez zastrzeżeń. Niewielkie uszkodzenia i miejscowy rozwój korozji biologicznej jedynie w miejscu oparcia na belkach stropowych. Szczególnie na fragmentach, gdzie uszkodzone jest drewniane poszycie. Widoczne w tych miejscach są ślady po zawilgoceniach. Miejscowo ślady aktywności owadów, szczególnie w miejscach nieokorowanych. Miejscowo ślady obecności i żerowania owadów, szkodników technicznych drewna.

Kominy

Obróbki blacharskie przy kominie w stanie technicznym niedostatecznym. Brak szczelności.

Pokrycie dachowe i obróbki blacharskie

Pokrycie dachowe w stanie technicznym niedostatecznym. Pokrycie jest miejscowo skorodowane na większości powierzchni dachu. Liczne punktowe przewilgocenia elementów więźby świadczą o miejscowych nieszczelnościach w pokryciu dachowym. Rynny skorodowane o zmienionej geometrii.

Na deskach poszycia i lokalnie krokwiach biokorozja związana z grzybami szkodnikami technicznymi spowodowała powstawanie przebarwień oraz zmian w strukturze drewna. Zaobserwowano, jedynie utwory grzybni, które w wyniku zawilgocenia - przecieku mogą przejść w formę aktywną doprowadzić do stopniowego rozkładu elementów drewnianych

Nie zaobserwowano aktywnych obszarów korozji biologicznej związanej z grzybami szkodnikami technicznymi. Zaobserwowano, jedynie utwory grzybni, które w wyniku zawilgocenia - przecieku mogą przejść w formę aktywną.

6. WNIOSKI

Na podstawie przeprowadzonych badań, analizy dokumentacji fotograficznej oraz oględzin stwierdzono:

- Stan zachowania konstrukcji więźby w budynku niedostateczny,
- Przeprowadzone badania sklerometryczne objęły łącznie 104 elementy drewniane. stan techniczny analizowanych elementów drewnianych jest wysoce zróżnicowany. W najbardziej niepokojącym zakresie pozostają liczne krokwie i podwaliny o niskich wartościach sklerometrii. Z drugiej strony zauważalny jest dość dobry stan belek poziomych (zwłaszcza w sekcji C) oraz części słupów, co świadczy o relatywnym zachowaniu prawidłowych parametrów w wybranych częściach konstrukcji.
- Na wszystkich elementach drewnianych więźby widoczne są objawy zaawansowanej, czynnej korozji biologicznej głównie związanej z występowaniem owadów szkodników technicznych,
- Larwy owadów, żerujące w części bielastej drewna, przyczyniły się do obniżenia jakości oraz wytrzymałości konstrukcji więźb,
- Przebarwienia drewna świadczące o nadmiernym zawilgoceniu elementu widoczne przede wszystkim na poszyciu dachowym, głównie w miejscu łączenia się elementów pokrycia dachowego co przekłada się na zawilgocenie krokwi w miejscu styku z deskowaniem. Dodatkowo, wilgotność widoczna na elementach stykających się z kominem,
- Na obiekcie zaobserwowano liczne ogniska korozji biologicznej w postaci grzyba domowego właściwego, spowodowane długotrwałym i wysokim zawilgoceniem drewnianych elementów konstrukcyjnych więźby dachowej oraz wysoką wilgotnością powietrza. Zjawisko skoncentrowane w obszarach nieszczelności pokrycia dachowego oraz miejscach ściekania wody po kominach,
- Elementy więźby w większości nie niezabezpieczone warstwami ochronnymi. (poza fragmentem B) wykonanie zabezpieczenie powierzchniowe okazało się mało skutecznej widoczne są wieże otwory wylotowe spuszcza pospolitego,
- Prace remontowe przez ociosanie i rozbiórkę części elementów przyczyniły się do osłabienia nośności konstrukcji,
- Ogólny stan murów ze względu na niewielką ilość soli oraz ich nieznaczny wpływ na destrukcję materiału oceniono jako dobry,
- Zróżnicowany stan wilgotnościowy murów zarówno w pasie przyziemia od zewnątrz jak i wewnątrz piwnic. Stwierdzono występowanie fragmentów murów od stanu o dopuszczalnej wilgotności do murów mokrych.
- Rozkład zawilgocenia w profilu wysokościowym jednoznacznie wskazuje na transport kapilarny wilgoci ku górze.

Wykonał

dr Beata Klimek

dr inż. Maciej Trochonowicz

dr inż. Bartosz Szostak

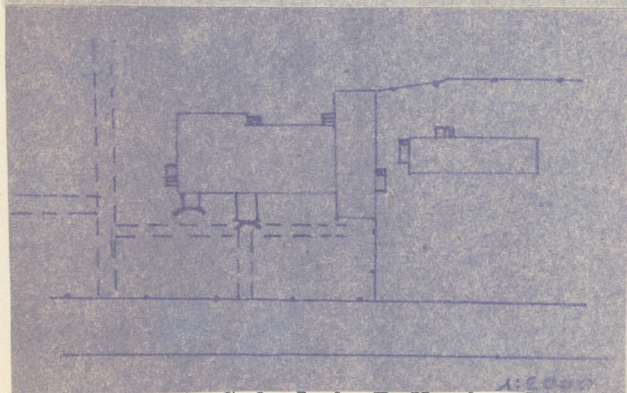
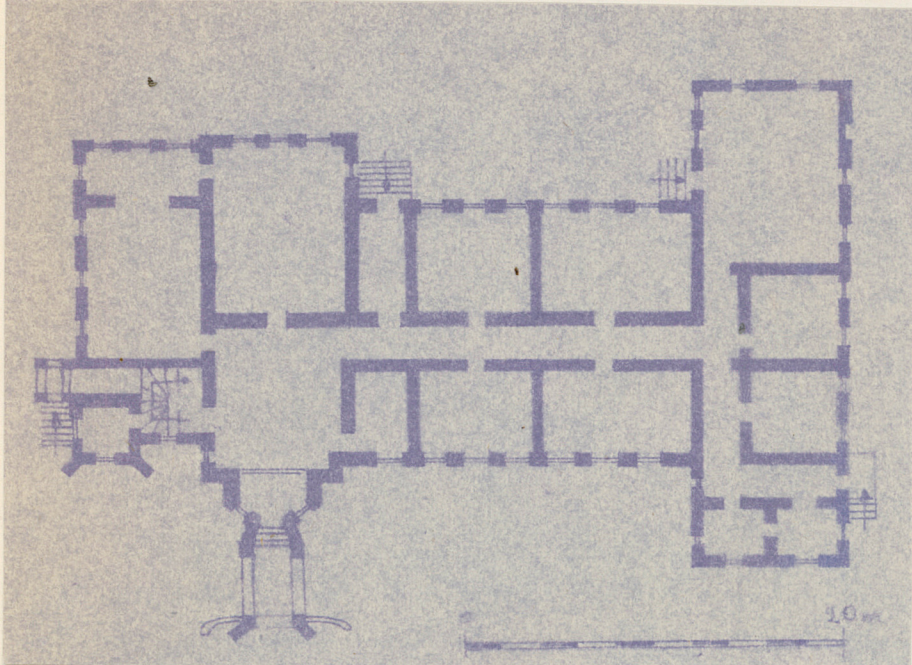
- **KWERENDA ARCHIWALNA – BIAŁA KARTA ZABYTKU**

1. Obiekt 9M/11
PAŁAC

2. Czas powstania
przed 1884

3. Miejscowość
BRANICA RADZYŃSKA

11. Zdjęcia, plan sytuacyjny, rzuty

4. Adres

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo bialskopodlaskie

gmina Radzyń Podlaski
pow. RADZYŃ PODL.

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna
przed 1.VI.1975 r.

województwo lubelskie

powiat Radzyń Podl.

8. Właściciel i jego adres

9. Użytkownik i jego adres
Szkoła Podstawowa w Branicy
Radzyńskiej.

10. Rejestr zabytków

Nr 185 data 11.04.1990
A/410

autor zdjęć A.Cebulak, P.Hapka, P.Mras
data wykonania sierpień 1981.
miejsce przechowywania negatywów

BBi DL
BIAŁA PODL
NR 6368
NR 6366
NR 6363

12. Autorzy, historia obiektu, określenia stylu.

Wybudowany około 1884 r. przez Szlubowskich.

Po II wojnie światowej przejęty przez Szkołę/obecnie szkoła gminna/.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, dach, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

Położony w odległości około 200 m. na północ od drogi Radzyń-Wohyń, przy drodze prowadzącej do Żabikowa, w północno-wschodniej części założenia parkowego. Na północ od niego usytuowany jest budynek dawnej kuchni.

Murowany z cegły na zaprawie wapiennej, otynkowany. Drewniana więźba dachowa o konstrukcji krokwiowo-jętowej z podwójnymi stolcami. Dach kryty dachówką, blachą ocynkowaną, eternitem. W piwnicy stropy Kleina i sklepienia kolebkowe. We wnętrzu posadzki ~~ceramiczne~~ z płytek ceramicznych, marmurowych i podłoga z desek. Stropy drewniane zdobione stiukami i dekorowane drewnem oraz drewniane z podsufitówką. Drewniane klatki schodowe i boazerie.

Korpus na planie prostokąta, z dwoma prostokątnymi skrzydłami ustawionymi prostopadle do korpusu. Przy skrzydle południowym prostokątny pawilon. W narożu wschodnim, między pawilonem a skrzydłem południowym, kwadratowa wieża. Przy skrzydle południowym, od wschodu, trójboczny ryzalit, poprzedzony portykiem kwadratowym. Układ wewnątrz korpusu dwutraktowy z korytarzem na środku. Skrzydła i pawilon jednotraktowe.

Budynek podpiwniczony. Korpus jednokondygnacyjny, nakryty dachem polskim dwuspadowym. Skrzydło północne jednokondygnacyjne, nakryte dachem dwuspadowym. Dwukondygnacyjny ryzalit nakryty jest dachem namiotowym, trójpołaciowym. Pawilon dwukondygnacyjny, równy wysokości skrzydła południowego, nakrywa dach dwuspadowy. Wieża trójkondygnacyjna zwieńczona wysokim hełmem.

We wnętrzu, w przedsionku gzyms, z dekoracją astragalu, ząbkowań i muszli. W sieni posadzka marmurowa, strop dekorowany panopliami. W sali balowej, usytuowanej na osi przedsionka i sieni/hallu/, strop z dekoracją alegoryczną. W pawilonie posadzka z płytek ceramicznych, boazeria, strop kasetonowy/kasetony ze stiuku/. W hallu schody drewniane z balustradą z motywami ostrołukowymi.

Sciany budynku na cokole, zwieńczone gzymsem. Front budynku zwrócony na wschód. Wejście główne w ryzalicie, poprzedzone portykiem wspartym na oszkarpowanych filarach, przed którym schody. Ryzalit trójosiowy z wejściem na taras, który znajduje się nad portykiem. Korpus siedmiosiowy. Elewacja zachodnia skrzydła południowego trójosiowa. Elewacja zachodnia pawilonu trójosiowa, a południowa czteroosiowa, ze szczytem, na którym data 1884 i herb Szlubowskich. Wieża w narożach oszkarpowana, jednoosiowa/w dwóch dolnych kondygnacjach okna, w trzeciej okulusy/z hełmem w formie ostrosłupa. Pomiedzy pawilonem a wieżą wejście poprzedzone portykiem wspartym na arkadach. Elewacja północna skrzydła północnego ośmioosiowa, z wejściem poprzedzonym schodami, z lukarną na środku dachu. Otwory okienne i drzwiowe w prostym, prostokątnym obramieniu, z zaznaczonym zwornikiem.

Wyposażenie: piece kaflowe, kominek w pomieszczeniu w pawilonie/.

Instalacja elektryczna.

14. Kubatura 5480 m ³ 480 5040 m ³	15. Powierzchnia użytkowa 720 m ² 720 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne rezydencja-mieszkalne	17. Użytkowanie obecne szkoła-oświatowe
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Stan zachowania zły. Ściany zagrzybione i zawilgocone. Ubytki materiałowe/miejscami znaczne/. Sztukaterie w hallu, przedsionku i pawilonie pomalowane farbą olejną. Stropy nadgniłe. Pokrycie dachu przecieka - miejscami dach dziurawy. Hełm wieży przechylony, grozi zawaleniem.	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie Naprawa dachu/pokrycie z eternitu/. Zabezpieczeni nie wieży.			

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

22. Bibliografia

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

24. Uwagi różne

25. Wypełnił A.Cebulak, P.Hapka
P.Mras

imię i nazwisko

data sierpień 1981.

26. Sprawdził

imię i nazwisko

data

27. Załączniki

1. Miejscowość

BRANICA RADZYŃSKA

NR 6367

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

Pałac

NR 6355

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

NR 6362

NR 6364

NR 6361

NR 6358

NR 6359

Wkładkę założył: A. Cebulak, P. Hapka, P. Mras, VIII 1981.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: BIB i DZ BIAŁA PODL

Wzór ODZ 1978 r.

